

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987

Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΩΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΙΣ 20
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1987

Αστυνομική Επιδείωση

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1987

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Υπαστ/μος Α' Νίκος Πολύμερος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Αρχ/κας Κων. Καραγιάννης
Π.Υ. Μαρία Ροδοπούλου

ΣΥΝΤΑΞΗ

Ανθ/μος Δημήτρης Κάσσιος
» Λευτέρης Σαριδάκης
Π.Υ. Αντώνης Γαλανόπουλος
» Φώτης Μακροζαχόπουλος
» Αγγέλα Ρήγα
» Κάτια Σαββίδου
» Κώστας Σπηλιωτόπουλος

ΔΙΕΚ ΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κας Πέτρος Θωμάκος
» Λευτέρης Μουτσώκος

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Ανθ/μος Γιάννης Γουργούλης

Φωτογραφική κάλυψη
Φωτογρ. Συνεργείο Υ.Δ.Τ.

Εκδοτικές εργασίες

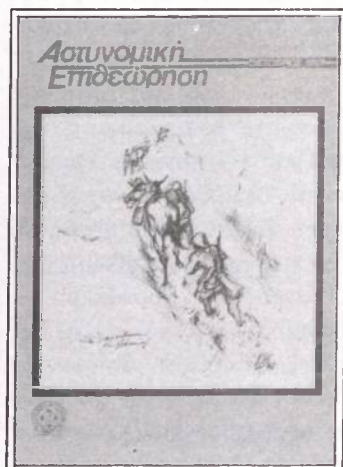
Β. Οικονόμου
Δημαράκη 20 - Ρουφ
τηλ. 6430 903, 3459 878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Διεύθυνση 8655 505
Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:
8654 654, 8674 230, 8671 360

Διαχείριση - Διεκπεραίωση
8677 074, 8622 411 (εσвт. 200)

- 760 Πορεία στο μέτωπο
- 762 Εγκληματικότητα και κοινωνικές δομές
- 767 Τα λάθη της ακουστικής
- 770 Τι πρέπει να γνωρίζει ο αστυνομικός για το AIDS
- 773 Ιατροδικαστική· η διακήρυξη της Σεβίλλης
- 775 Γουλιέλμος Μαρκόني
- 777 Μουσείο Ελευθερίου Βενιζέλου
- 778 Κινηματογράφος και εγκληματικότητα
- 781 Γραφειοκρατία
- 783 Πλάκα· η συνοικία των θεών ξαναζει
- 788 Αστυνομία και ανήλικοι
- 791 52η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης
- 795 Σύλληψη του δολοφόνου στην οδό Σταδίου
- 798 Τα δικά μας
- 800 Έρευνες κατά τους ειδικούς ποιν. νόμους
- 802 Ευρυτανία
- 807 Καρδιακή προσβολή
- 809 Παιδικά χωριά SOS
- 812 Διεθνείς Οικονομικοί Θεσμοί
- 814 Ειδικές ανταποκρίσεις
- 817 Ματιές στα γεγονότα
- 819 Υπηρεσιακά νέα
- 822 Επαρχιακός τύπος
- 824 Ο νόμος για τα ναρκωτικά
- 829 Το άθλημα της πάλης
- 832 Βασίλης Ρώτας
- 834 Θύμα του καθήκοντος
- 835 Ζωή και τεχνολογία
- 836 Καλύτερες ώρες
- 837 Αλληλογραφία

Εξώφυλλο:

«Στα λασπόθουνα της Αλβανίας», σκίτσο του ζωγράφου Αλεξανδράκη

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ξημερώνοντας τ' Αγιαννιού, με την αύριο των Φώτων, λάβαμε τη διαταγή να κινησουμε πάλι μπροστά, για τα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές και σκόλες. Έπρεπε, λέει, να πιάσουμε τις γραμμές που κρατούσαν ως τότε οι Αρτινοί, από Χειμάρρα ως Τεπελένι. Λόγω που εκείνοι πολεμούσαν απ' την πρώτη μέρα, συνέχεια, κι είχαν μείνει σχεδόν οι μισοί και δεν αντέχανε άλλο.

Δώδεκα μέρες κιόλας είχαμε μεις πιο πίσω, στα χωριά. Κι απάνω που συνήθιζε τ' αυτί μας πάλι στα γλυκά τριξίματα της γης, και δειλά συλλαβίζαμε το γάβγισμα του σκύλου ή τον αχό της μακρινής καμπάνας, νά που ήταν ανάγκη, λέει, να γυρίσουμε στο μόνο αχολόι που ξέραμε: στο αργό και στο βαρύ των κανονιών, στο ξερό και στο γρήγορο των πολυβόλων.

Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου φορές, εκαταβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουθέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμασταν τη σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τί μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφερτο. Τέλος, κάποτε ακουγότανε στα σκοτεινά η σφυρίχτρα, σημάδι ότι κινούσαμε, και πάλι σαν τα ζά τραβούσαμε μπροστά να κερδίσουμε δρόμο, πριχού ξημερώσει και μας βάλουνε στόχο τ' αεροπλάνα. Επειδή ο Θεός δεν κάτεχε από στόχους ή τέτοια, κι όπως τό 'χε συνήθειο του, στην ίδια πάντοτε ώρα ξημέρωνε το φως.

Τότες, χωμένοι μες στις ρεματιές, γέρναμε το κεφάλι από το μέρος το βαρύ, όπου δε θγαίνουνε όνειρα. Και τα πουλιά μας θύμωναν, που δε δίνανε τάχα σημασία στα λόγια τους – ίσως και που ασκημίζαμε χωρίς αιτία την πλάση. Άλλης λογής εμείς χωριάτες, μ' άλλω λογιά ξινάρια και σιδερικά στα χέρια μας, που ξορκισμένα νά'ναι.

Δώδεκα μέρες κιόλας, είχαμε μεις πιο πίσω στα

χωριά κοιτάζει σε καθρέφτη, ώρες πολλές, το γύρο του προσώπου μας. Κι απάνω που συνήθιζε ξανά το μάτι μας τα γνώριμα παλιά σημάδια, και δειλά συλλαβίζαμε το χείλο το γυμνό ή το χορτάτο από τον ύπνο μάγουλο, να που τη δεύτερη τη νύχτα σάμπως πάλι αλλάζαμε, την τρίτη ακόμη πιο πολύ, την ύστερη, την τέταρτη, πια φανερό, δεν ήμασταν οι ίδιοι. Μόνε σα να πηγαίναμε μπουλούκι ανάκατο, θαρρούσες, απ' όλες τις γενιές και τις χρονιές, άλλοι των τωρινών καιρών κι άλλοι πολλά παλιών, πού'χαν λευκάνει απ' τα περίσσια γένια. Καπεταναίοι αγέλαστοι με το κεφαλοπάνι, και παπάδες θερία, λοχίες του 97 ή του 12, μπαλτζήδες βλοσυροί πάνου απ' τον ώμο σειώνοντας το πελέκι, απελάτες και σκουταροφόροι με το αίμα επάνω τους ακόμη Βουργάρων και Τουρκών. Όλοι μαζί, δίχως μιλιά, χρόνους αμέτρητους αγκομαχώντας πλάι-πλάι, διαβαίναμε τις ράχες, τα φαράγγια, δίχως να λογαριάζουμε άλλο τίποτε. Γιατί καθώς όταν θαρούν απανωτές αναποδιές τους ίδιους τους ανθρώπους πάντα, συνηθάν εκείνοι στο Κακό, τέλος του αλλάζουν όνομα, το λεν Γραμμένο ή Μοίρα – έτσι κι εμείς επροχωρούσαμε ίσια πάνω σ' αυτό που λέγαμε Κατάρια, όπως θα λέγαμε Αντάρια ή Σύγνεφο. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη όπου φορές εκαταβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά, ψιχάλιζε στους δρόμους έξω καθώς μες στην ψυχή μας.

Κι ότι ήμασταν σιμά πολύ στα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές και σκόλες, μήτε αρρώστους και γερούς, μήτε φτωχούς και πλούσιους, το καταλαβαίναμε. Γιατί κι ο θρόντος πέρα, κάτι σαν καταιγίδα πίσω απ' τα βουνά, δυνάμωνε ολοένα, τόσο που καθαρά στο τέλος να διαβάσουμε το αργό και το βαρύ των κανονιών, το ξερό και το γρήγορο των πολυβόλων. Ύστερα και γιατί, ολοένα πιο συχνά, τύχαινε τώρα ν' απαντούμε, απ' τ' άλλο μέρος νά 'ρχονται οι αργές οι συνοδείες με τους λαθωμένους. Όπου απιθώνανε χάμου τα φορία οι νοσοκόμοι, με τον κόκκινο σταυρό στο περιβραχιόνιο, φτύνοντας μέσα στις παλάμες, και το μάτι τους άγριο για τσιγάρο. Κι όπου κατόπι σαν ακούγανε για πού τραβούσαμε, κουνούσαν το κεφάλι, αγχινώντας ιστορίες για σημεία και τέρατα. Όμως εμείς το μόνο

που προσέχαμε ήταν εκείνες οι φωνές μέσα στα σκοτεινά, που ανέβαιναν, καυτές ακόμη από την πίσσα του θυτού ή το θειάφι. «Οι όι, μάνα μου», «οι όι μάνα μου», και κάποτε, πιο σπάνια, ένα πνιχτό μουσούνισμα, ίδιο ροχαλητό, πού 'λεγαν, όσοι ξέρανε, είναι αυτός ο ρόγχος του θανάτου.

Ήταν φορές που εσέρνανε μαζί τους κι αιχμαλώτους, μόλις πιασμένους λίγες ώρες πριν, στα ξαφνικά γιουρούσια που κάνουν τα περίπολα. Βρωμούσανε κρασί τα χνώτα τους, κι οι τσέπες τους

γιομάτες κονσέρβα ή σοκολάτες. Όμως εμείς δεν είχαμε, ότι κομμένα τα γιοφύρια πίσω μας, και τα λίγα μουλάρια μας κι εκείνα ανήμπορα μέσα στο χιόνι και στη γλιστράδα της λασπουριάς.

Τέλος, κάποια φορά, φανήκανε μακριά οι καπνοί που ανέβαιναν μεριές-μεριές, κι οι πρώτες στον ορίζοντα κόκκινες, λαμπερές φωτοβολίδες.

Από το ποίημά του «Άξιον Εστί»)

Εγκληματικότητα και κοινωνικές δομές

Του Βασίλη Φίλια
Καθηγητή της ΠΑΣΠΕ

Θα ήταν λάθος να πιστέψουμε ότι τα κρούσματα ληστειών, που σημειώθηκαν τον τελευταίο καιρό, είναι τυχαία και σαν φαινόμενα παροδικά. Η αδεξιότητα και ο κακός προγραμματισμός των «επιχειρήσεων» δεν θα πρέπει να μας ξεγελάνε ούτε από την άποψη της σοβαρότητας αυτών των εκδηλώσεων ούτε, πολύ περισσότερο, από την άποψη του κινδύνου επανάληψης αυτών των περιστατικών σε μεγαλύτερη κλίμακα και με καλύτερη οργάνωση. Είναι χαρακτηριστικό ότι βαθμιαία αλλάζει η τυπική εικόνα της ελληνικής εγκληματικότητας με μια συνεχή τάση ενίσχυσης του στοιχείου της θίαιης αδικοπραγίας. Τη θέση του μικρολωποδύτη, του απατεώνα παίρνουν στοιχεία, που λειτουργούν με «οπλισμένο χέρι» μια μετατόπιση, που οπωσδήποτε έχει τη σημασία της και πρέπει να ερμηνευτεί. Πρόκειται για ένα φαινόμενο σχετικό νέο για την Ελλάδα, ασφαλώς, όμως όχι για ένα φαινόμενο στενά ελληνικό, αλλά για ένα φαινόμενο παγκόσμιο.

Αρκεί ν' αναφερθούμε στην έκθεση του πρώην υφυπουργού Δικαιοσύνης της Γαλλίας Αλέν Περεφίτ και στα πρόσφατα αμερικανικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι στις ΗΠΑ κάθε έξι ώρες γίνεται ένας φόνος και κάθε είκοσι λεπτά γίνεται μια ληστεία. Κοινό χαρακτηριστικό της εξέλιξης και εκεί και εδώ είναι η κάθετη αύξηση της εγκληματικότητας των εφήβων και των νέων ανθρώπων γενικότερα. Γιατί; Βγήκαν ξαφνικά τα κακά «ένστικτα» των αν-

θρώπων στην επιφάνεια ή για κάποιο μυστηριώδη λόγο είναι πιο κακοί απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν; Και γιατί τώρα και όχι πριν; Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός – κοινό κι αυτό σ' όλες τις χώρες – ότι στη συμπεριφορά των νεαρών εγκληματιών διαπιστώνεται ένα στοιχείο της μορφής «όλα ή τίποτα» και μια διάθεση μη υπολογισμού των συνεπειών που φτάνει στα όρια της αυτοκαταστροφής. Τι σημαίνουν όλα αυτά αν όχι ότι νοσεί βαθύτατα το κοινωνικό σώμα που παράγει τον τύπο αυτό του ανθρώπου χωρίς οίκτο και ελπίδα που λειτουργεί εγκληματικά; Τώρα πια, που η επιστήμη έχει διευκρινίσει το

θέμα και ξέρουμε ότι η κατηγορία των «εκ γενετής εγκληματιών», των εγκληματικών «φύσεων» είναι οριακή, είμαστε απόλυτα σε θέση και να αντιληφθούμε ότι κάθε μορφής αντικοινωνική συμπεριφορά ξεκινάει από κοινωνικά αίτια. Εγκληματώ, μεταφράζεται φέρομαι εχθρικά και επιθετικά απέναντι σ' ένα περιβάλλον, το οποίο «εισπράττω» σαν εχθρικό και επιθετικό. Ο βαθμός της έντασης της αντίδρασης κατά του κοινωνικού περιβάλλοντος, που τελικά, ακόμα κι όταν «προσαρμόζομαι» το νιώθω σαν απειλή και εμπόδιο, είναι δευτερεύουσας σημασίας. Το πρωτεύον

είναι που βρίσκονται οι αιτίες της παθογένειας, οι νοσογόνες εστίες. Ο Αλέν Περεφίτ απλουστεύει τα πράγματα ρίχνοντας το βάρος σ' αυτό που κάποτε ο γερμανός ψυχίατρος και ψυχοκοινωνιολόγος Μίτσερλιχ αποκάλεσε «το άξενο» των σύγχρονων πόλεων. Χρονική πίεση, θόρυβοι, συνύπαρξη μεγάλου αριθμού ανθρώπων σε περιορισμένο χώρο, αδυναμία γαλήνης και ιδιαίτερα για τους νέους, αδυναμία οργανικής εκτόνωσης μέσα στο φυσικό περιβάλ-

λον, που επιτείνει το άγχος και την αίσθηση αδιεξόδου, το οποίο δημιουργούν όλοι οι προηγούμενοι παράγοντες. Κατά την γνώμη μου η ερμηνεία αυτή είναι έντονα ψυχολογιστική, μένει στο επιφανόμενο, δεν αγγίζει την καρδιά του προβλήματος. Ένα περιβάλλον ασυμπαθές, δυσάρεστο, ενοχλητικό μπορεί να λειτουργήσει σαν επιταχυντικός συντελεστής, στην εκδήλωση μιας αντικοινωνικής συμπεριφοράς, αλλά δεν μπορεί να εξηγήσει τους λόγους της γέννησής της, να φτάσει στις ρίζες του κακού. Πολλοί νέοι άνθρωποι πιστεύουν ότι η κοινωνία τους αρνείται την απόκτηση «αγαθών», που η ίδια τους έχει μάθει να θεωρούν το α και το ω της ζωής. Δεν μπορούν να τ' αποκτήσουν νόμιμα, προσπαθούν με κάθε μέσο να τ' αποκτήσουν παράνομα. Εκεί βρίσκεται το κλειδί της ερμηνείας της ραγδαίας αύξησης της εγκληματικότητας των νέων στις χώρες του ώριμου καπιταλισμού. Σε κοινωνικές διαμορφώσεις όπου το πρότυπο της επιτυχίας συνδυάζεται με το «ιδεώδες» της αχαλίνωτης απόκτησης πραγμάτων και το «ιδεώδες» αυτό γίνεται πάθος με το μαστίγιο της διαφήμισης, μεγάλες κατηγορίες ανθρώπων χάνουν τελείως τον προσανατολισμό τους και περνάνε στην περιοχή της αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Η έννοια της κοινωνικής αδικίας για τους ανθρώπους αυτούς που έχουν γίνει άκριτοι γύρω από την επιρροή των μέσων μαζικής προπαγάνδας και διαφήμισης, προσωποποιείται, δεν παίρνει πολιτική διάσταση.

Δεν είναι διεκδίκηση θελτίωσης των όρων διαβίωσης, ούτε αίτημα δικαίης κατανομής του εθνικού πλούτου. Είναι προσπάθεια περάσματος στην τάξη εκείνων «που τα έχουν» με παράνομους τρόπους μέσα σε μια κοινωνία, που τα αξιολογικά μεγέθη έχουν υποκατασταθεί από τα πιο χυδαιο-υλιστικά οράματα επιτυχίας και ευτυχίας. Ο νέος άνθρωπος σήμερα που δεν πολιτικοποιείται μένει έκθετος κι απροστάτευτος σ' αυτόν τον φοβερό διαφημιστικό καταιγισμό, που του αυξάνει πρόωρα και στο έπακρο την ανάγκη ν' αποκτήσει τα μέσα της «ευτυχίας», δηλαδή τα πράγματα εκείνα, που υποτίθεται ότι θα του δώσουν χαρά και νόημα ζωής. Πρόκειται για μια ανάγκη, που όταν δεν ικανοποιείται ο «κατασκευασμένος» σ' αυτό το μοντέλο άνθρωπος αισθάνεται πα-

ραπεταμένος, μηδενικό, κοινωνικό σκουπίδι.

Εκεί λοιπόν πρέπει ν' αναζητήσουμε τους λόγους της αύξησης της νεανικής εγκληματικότητας. Σε μια κοινωνία όπου η αξία των πραγμάτων τοποθετείται πάνω από τον άνθρωπο και συστηματικά καλλιεργείται η αντίληψη ότι η «ευτυχία» αγοράζεται, προάγεται και «παράγεται» πλέον μαζικά το έγκλημα. Και όταν η συνολική κοινωνία λειτουργεί σ' αυτό το επίπεδο δεν αρκούν ούτε οικογενειακές νουθετήσεις, ούτε ιεραποστολικά κηρύγματα, ούτε οι παρεμβάσεις ψυχολόγων και ψυχιάτρων. Το ξεστράτισμα ξεκινάει από τον τρόπο, που η κυρίαρχη ιδεολογία στην κοινωνία μας εκτιμά, τοποθετεί και κλιμακώνει τις αξίες. Το ξεστράτισμα των νέων δεν είναι παρά μια «φυσιολογική», αναπόφευκτη συνέπεια. Γι' αυτό άλλωστε και δεν πιστεύω ότι ανασταλτικά ή κατασταλτικά μέτρα πρόκειται ν' ανακόψουν την αυξανόμενη ροπή προς την παρανομία και το έγκλημα. Όχι πριν να γίνουν ριζικές αξιολογικές ανατοποθετήσεις της ζωής μας, που φυσικά δεν είναι δυνατές πριν να προηγηθεί μια βαθύτατη αλλαγή των δομών και της μορφής της κοινωνικής μας ζωής, που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για να γεννηθεί ένας ανθρωπινότερος, πολυδιάστατος και ισορροπημένος τύπος ανθρώπου.

Η περίπτωση της Αμερικής

Η περίπτωση της Αμερικής είναι αναμφισβήτητη η πιο χαρακτηριστική. Εκεί όπου ο πλούτος, η ευμάρεια και η αφθονία προκαλούν ίλιγγο, εκεί έχει φωλιάσει και το έγκλημα και η τρέλα σε μορφές, διάσταση και τραχύτητα εντελώς αδιανόητες για τον υπόλοιπο κόσμο. Οι δολοφονίες των επώνυμων – του Τζων και του Ρόμπερτ Κέννεντυ, του Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ και τόσων άλλων – δεν είναι παρά ο ματωμένος αφρός, η απειροελάχιστη έκφραση μιας εγκληματικοπαρanoiκής φρίκης, που συνεχίζει ολόκληρη την Αμερική.

Την Αμερική, όπου «οπαδοί του Σατανά» διαπράττουν ανατριχιαστικά ομαδικά εγκλήματα. Την Αμερική, όπου σε μια πολιτεία δεκάδες μικρά νεγράκια βρίσκουν φριχτό θάνατο από ασύλληπτους δολοφόνους. Την Αμερική, όπου αν κάνεις το λάθος να κυκλοφορήσεις με μερικές δεκάδες δολάρια στην τσέπη σου και όχι με τσέκ, κινδυνεύεις να χάσεις τη ζωή σου. Την Αμερική, όπου παιδιά δώδεκα και δεκατριών χρόνων κάνουν χόλντ-απ και εξοντώνουν αμείλικτα όποιον αντισταθεί. Την Αμερική, όπου ο «αρχηγός» μιας αίρεσης διατάσσει την ομαδική αυτοκτονία εκατοντάδων ανθρώπων και ακολουθείται τυφλά.

Την Αμερική τέλος, όπου το έγκλη-

μα έχει τέτοια έκταση, ώστε μόνο ένα μικρό κλάσμα (10-15%) των εγκληματιών συλλαμβάνεται και η μεγάλη μάζα διαφεύγει ατιμώρητη.

Και ερωτάται: Είναι άραγε – όπως πολλοί απολογητές θέλουν να πιστεύουν και ισχυρίζονται – αυτό το τίμημα της ελευθερίας; Είναι το τίμημα της ελευθερίας το έγκλημα και η τρέλα, το δίκαιο του ισχυρότερου και ο νόμος της ζούγκλας; Είναι το τίμημα της ελευθερίας ο φόβος, η ανασφάλεια, το άγχος, η ασυδοσία, η ανομικότητα, το χάος; Και μπορεί να επιζητήσει μια κοινωνία όπου ο νόμος και η τάξη λειτουργούν αποτελεσματικά μόνο απέναντι στους όποιους πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος, ενώ αφήνονται τεράστια περιθώρια διαφυγής στο απροκάλυπτο έγκλημα και τη νομιμοποιημένη παρανομία;

Η απάντησή μας, βέβαια, είναι όχι. Όχι διότι ελευθερία δεν είναι δυνατό να υπάρξει χωρίς τάξη, όχι διότι η ελευθερία, που γίνεται ασυδοσία, είναι φοβερός καταναγκασμός και έσχατη απειλή για τους πολλούς, που δεν παρανομούν και δεν εγκληματούν. Όχι, γιατί μια κοινωνία, που έχει καθημερινοποιημένο το έγκλημα, είναι μια κοινωνία σε αδιέξοδο, και σε μια κοινωνία με αδιέξοδο η ελευθερία τελικά καταντάει πρόφαση και επίφαση.

Γιατί όμως η αμερικανική κοινωνία εκφράζει – όσο καμιά άλλη – αυτό το αδιέξοδο, που απλά συμπτώματά του είναι το έγκλημα και η παράκρουση;

Η εγκληματικότητα κτυπάει την πόρτα μας. Μήπως θα πρέπει να ψάξουμε σοβαρά για τις ρίζες της;

Μεγάλο θέμα, που η πλήρης ανάλυσή του θ' απαιτούσε όχι ένα, αλλά δέκα και είκοσι άρθρα. Όμως είναι σαφές ότι σε μια κοινωνία όπου ισχύει ο ανταγωνισμός χωρίς όρια σαν βασικός γνώμονας ζωής, ανταγωνισμός, που κάνει τον κάθε άνθρωπο λύκο για τον άλλο άνθρωπο, τα όρια ανάμεσα στο νόμιμο και το παράνομο, ακόμα και το έγκλημα, γίνονται πολύ δυσδιάκριτα.

Είναι σαφές ότι σε μια κοινωνία όπου η «δίψα για χρυσό» όχι μόνο απολυτοποιείται, αλλά και καθαγιάζεται, το ποιός είναι εγκληματίας κρίνεται από το αποτέλεσμα, πράγμα, που πρακτικά σημαίνει ότι μόνο αυτός που αποτυχαίνει στιγματίζεται ως εγκληματίας, εκείνος, που πετυχαίνει κοινωνικά «νομιμοποιείται» και εξαγνίζεται ανεξάρτητα από τα μέσα που μετέβλεψε για να πετύχει. Είναι σαφές ότι σε μια κοινωνία όπου ο ύψιστος δείκτης επιτυχίας είναι ο πλούτος και το εισόδημα, η δελεαστικότητα του εγκλήματος για να τον αποκτήσεις, γίνεται πολύ μεγαλύτερη και η αποτρεπτικότητα του νόμου και της ενδεχόμενης κύρωσης εκμηδενίζεται.

Από το άλλο μέρος ο μικρός άνθρωπος της καθημερινής ζωής, ο άνθρωπος του μόχθου και της ασημότητας εξωθείται στα όρια της τρέλας, γιατί η κοινωνία δεν του παρέχει αντισταθμιστικές αξίες για να πιαστεί και να στηρίξει ένα νόημα ζωής. Τρέλα ή καταφυγή σε σκοταδιστι-

κές δαιμονολογικές δοξασίες και αποκτηνωτικές τελετουργίες με όλα τα χαρακτηριστικά της ομαδικής ψύχωσης ή τέλος – στην καλύτερη περίπτωση – αυτοεγκατάλειψη, αλκοολισμός, βαθύ αισθήμα αποφριγμένου και πεταμένου, ο απέραντος και σκοτεινός κόσμος της νεύρωσης.

Η εγκληματικότητα στη χώρα μας

Η λεγόμενη «έξαρση της εγκληματικότητας» και στη χώρα μας σαφώς κινείται σ' ένα αντίστοιχο πλαίσιο.

Υπάρχει η διάχυτη εντύπωση ότι η «έξαρση» αυτή θα ξεπεραστεί με καλύτερα μέτρα αστυνόμευσης, με αυστηρότερες ίσως ποινές, με αποτελεσματικότερη από κάθε άποψη λειτουργία των μηχανισμών καταστολής. Είναι όμως η υπόθεση του εγκλήματος ζήτημα καταστολής, μπορεί ν' αντιμετωπιστεί «κατά φάσεις» και περιπτώσιακά με ενίσχυση του πλέγματος επιτήρησης; Και πώς δεν θα φτάσουμε με βήμα ταχύ σε μορφές εγκληματικότητας και τρόπους έκνομης και αντικοινωνικής δράσης δυτικοευρωπαϊκού ή ακόμα αμερικανικού τύπου;

Τα πολλαπλασιαζόμενα κρούσματα ληστειών δείχνουν ότι ο λωποδύτης, ο πορτοφολάς, ο «μπουκαδόρος», δίνουν τη θέση τους σε βιαιότερες εγκληματικές κατηγορίες. Είναι αρκετή η ενίσχυση

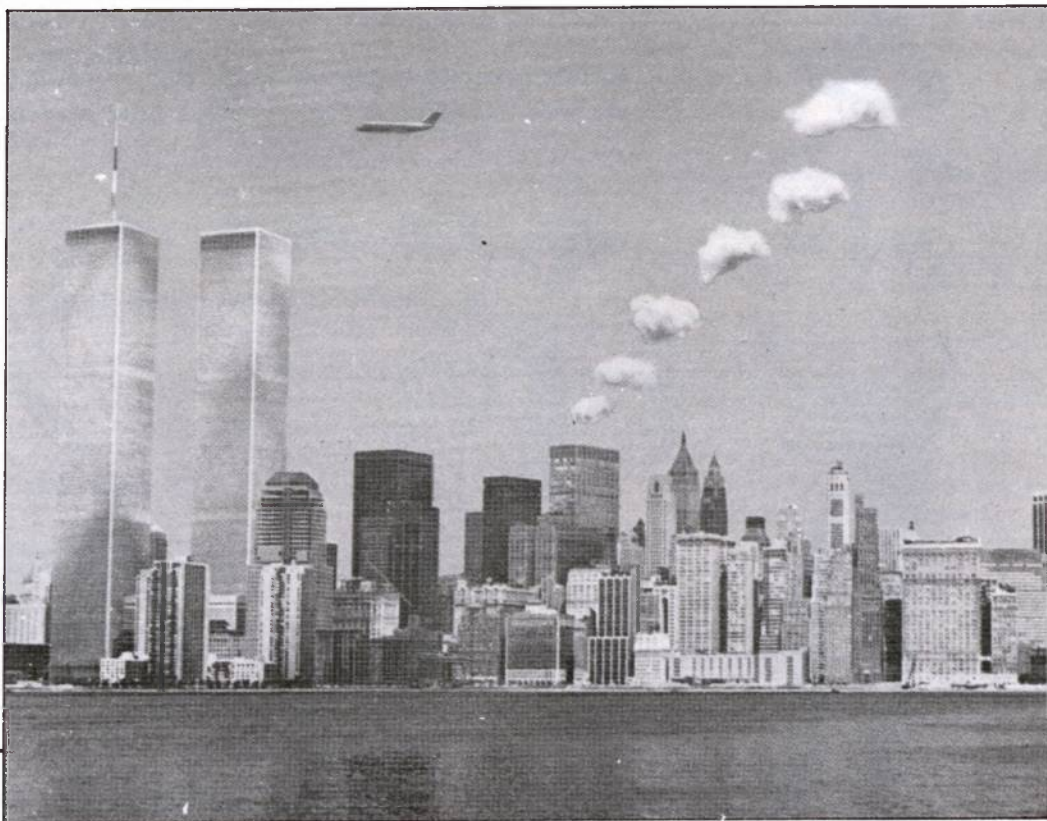
των δυνάμεων καταστολής για ν' ανακοπεί, να σταματήσει η πορεία αυτή;

Ασφαλώς όχι. Τον εγκληματία εννιά στις δέκα περιπτώσεις τον φτιάχνει ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, ένας τρόπος ζωής. Και είναι αυτός ο τρόπος ζωής, που προδιαγράφει με μαθηματική θα λέγαμε ακρίβεια, τις μορφές, που παίρνει το έγκλημα. Είναι φυσικά δύσκολο και να σκιαγραφήσει έστω κανείς μια κοινωνία στα πλαίσια μιάς περιορισμένης ανάλυσης. Αξίζει όμως να δούμε μερικά κύρια χαρακτηριστικά της σημερινής ελληνικής κοινωνίας, που εξηγούν την άνοδο της εγκληματικότητας.

Μέσα σε μια τριακονταετία οι μισοί σχεδόν αγρότες άφησαν τα χωριά τους κι εγκαταστάθηκαν στις πόλεις. Εγκαταστάθηκαν ακολουθώντας όχι το κάλεσμα της βιομηχανίας, όχι τις σειρήνες των εργοστασίων, αλλά μια ακαθόριστη ελπίδα να ζήσουν έξω από τη μιζέρια της ελληνικής αγροτικής ζωής, μακριά από ένα μόχθο χωρίς απόδοση και αμοιβή.

«Αναπτύχθηκαν» οι πόλεις και δημιουργήθηκε αυτό το τερατούργημα από τσιμέντο και άσφαλτο, των εκατομμυρίων ανθρώπων που είναι η σημερινή περιφέρεια πρωτεύουσας. Στα τριάντα αυτά χρόνια, οι άνθρωποι έμαθαν να επιβιώνουν στις πόλεις με δουλειές «του ποδαριού», με χίλιες δυο

Η κάθετη ανάπτυξη των μεγαλουπόλεων είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες στις κοινωνικές σχέσεις.

μεσολαθήσεις, ευκαιριακά και απρογραμμάτιστα.

Η πόλη δεν τους έδωσε μια νέα παραγωγική απασχόληση στη θέση της αγροτικής. Τους δίδαξε, αντίθετα, ότι το ψωμί βγαίνει πολύ δύσκολα για όσους πραγματικά δουλεύουν και κοπιάζουν και πολύ εύκολα για όσους ξέρουν να «πιάνουν την καλή», για τους κομπιναδόρους και τους καταφερτζήδες.

Κι αυτό το μήνυμα πέρασε στη νέα γενιά, που δεν είχε ποτέ γνωρίσει τη σκληρή αγροτική ζωή. Και πέρασε σ' ολόκληρη την ελληνική ύπαιθρο προκαλώντας μια μαζική πλέον εγκατάλειψη της επαρχίας και του χωριού, όχι από τους άπορους, αλλά κι από τους εύπορους αγρότες.

Έτσι προωθήσαμε ένα «μοντέλο» ζωής, ένα υπόδειγμα διαβίωσης, που περιφρονεί όσους πραγματικά παράγουν και προσφέρουν, όσους κρατάνε όρθια την οικονομία αυτού του τόπου και δίνουν τα απαραίτητα εκείνα αγαθά για να ζούμε εμείς οι υπόλοιποι. Περιφρονούμε τις «μουτζούρικες» δουλειές, τη χειρωνακτική εργασία και τροφοδοτούμε ένα τεράστιο προλεταριάτο ημιμαθών σε απολυτήρια γυμνασίων ή ακόμα και Πανεπιστημίου, που ελπίζουν ότι η «μόρφωση» θα τους επιτρέψει «αβρόχοις ποσίν», άκοπα, να λύσουν το πρόβλημα της ζωής τους. Μήπως η «έξαρση» του εγκλήματος είναι η απάντηση στη διάψευση αυτής της ελπίδας, στη διάψευση του ελληνικού – κάτι αντίστοιχο με το αμερικανικό – ονείρου;

Ασφαλώς ναι. Αλλά όχι μόνο αυτό. Η σύγχρονη ελληνική κοινωνία έχει δεχτεί ένα πρότυπο ζωής που ξεπερνάει κατά πολύ τις δυνατότητές της.

Η κοινωνία της κατανάλωσης και της αφθονίας, που στις βιομηχανικές κοινωνίες του ώριμου καπιταλισμού ανταποκρίνονται σε μια ανάγκη επιβίωσης του συστήματος, που διαφορετικά θα πνιγόταν στα αγαθά που παράγει, στην Ελλάδα οδηγεί σε μια κατασπατάληση όλου του διαθέσιμου πλεονάσματος της οικονομίας που θα έπρεπε να κατευθύνεται σε παραγωγικές επενδύσεις. Αντίστοιχα, διαμορφώνεται και η εικόνα του «επιτυχημένου» σ' αυτή τη χώρα.

Αν δεν είσαι σε θέση να ξεδεύεις αλόγιστα, να καταναλώνεις ό,τι σου προσφέρει η διαφήμιση και να επιδεικνύεσαι με την «απλοχεριά» σου θεωρείσαι από τους άλλους αποτυχημένος

κι αποκτάς κι ο ίδιος την αίσθηση της εκμηδένισης και της αποτυχίας.

Με τον τρόπο αυτό χάνεται κάθε εσωτερικός έλεγχος, κάθε ουσιαστική αξιολόγηση των πραγμάτων, κάθε κριτήριο. Είμαστε όπως μας βλέπουν οι άλλοι, που μας βλέπουν και μας κατατάσσουν με βάση αυτό που μπορούμε να ξοδέψουμε και να επιδείξουμε σε πλούτη και πολυτέλεια.

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα δεν είναι φυσικό να μην μπορούν ν' αντισταθούν όλο και περισσότεροι άνθρωποι στον πειρασμό ν' αποκτήσουν παράνομα ό,τι δεν είναι εύκολο ν' αποκτήσουν νόμιμα. Η καταρράκωση των αξιών μέσα σε κοινωνία «εξοδευτική», επιδεικτική και αντιπαραγωγική δεν είναι φυσικό να οδηγή στην «διαφθορά του ήθους των νέων»; Με τι τρόπο ν' αντιδράσει το σπίτι και το σχολείο στην εισβολή της «κουλτούρας» των διαφημίσεων, στην έλξη του «επιτυχημένου»;

Το πράγμα λοιπόν πάει πολύ βαθύτερα απ' ό,τι θέλουν να το βλέπουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες. Η ανάπτυξη αντικινήτρων προς το έγκλημα είναι το πρωταρχικό πρόβλημα. Η καταστολή του βρίσκεται σε απόλυτη συνάρτηση και εξάρτηση με τη δημιουργία ευρύτερων τέτοιων κοινωνικών, όχι απλά ποινικών, αντικινήτρων. Η επεξεργασία όμως των αντικινήτρων αυτών απαιτεί τη συμβολή παιδαγωγών, ψυχολόγων και κοινωνιολόγων, που θα διερευνήσουν τις συνέπειες, που έχει η κατόληση των παραδοσιακών αξιών στην κοινωνία της εποχής μας.

Μόνο έτσι μπορεί να χτυπηθεί το έγκλημα εκεί που γεννιέται, στις ρίζες του. Διαφορετικά αντιδρούμε υποχρεωτικά κατά τρόπο μηχανιστικό, εκεί και όταν εκδηλώνεται η εγκληματική δράση, οπότε είναι πλέον πολύ αργά.

Τάσεις αυτοκαταστροφής

Εκείνο που πρέπει να γίνει απόλυτα σαφές σε μια βαθύτερη προσέγγιση του προβλήματος είναι ότι το έγκλημα δεν είναι ποτέ μια πράξη, που στρέφεται αποκλειστικά εναντίον του άλλου, αλλά κλείνει μέσα της πάντοτε ένα στοιχείο αυτοκαταστροφής. Και δεν εννοώ το πράγμα θεωρητικά, αλλά εντελώς πρακτικά και χειροπαστά. Δεν με απασχολεί αυτή τη στιγμή το θεωρητικό ερώτημα ποιο είναι το νόημα του εγκλήματος. Οπωσδήποτε είναι ενέργεια αντικοινωνική και σαν τέτοια σε τελευταία

ανάλυση στρέφεται και εναντίον του ίδιου του δράστη, που και αυτός είναι μέλος της κοινωνίας. Δεν με απασχολεί όμως η άποψη αυτή του θέματος. Το ερώτημά μου είναι αν ένας άνθρωπος με εσωτερική ισορροπία και ευστάθεια, ένας άνθρωπος ζυγισμένος και ικανοποιημένος με τον εαυτό του θα έφτανε ποτέ στο προμελετημένο έγκλημα. Δεν το πιστεύω σε καμιά περίπτωση και γι' αυτό είμαι της γνώμης ότι πρέπει ν' αναζητηθούν οι κύριοι συντελεστές της ψυχικής ανισορροπίας, οι κύριες αιτίες του ανικανοποίητου, που οδηγούν στο έγκλημα. Βέβαια εύκολο είναι να πούμε ότι ο εγκληματίας είναι μια «εκ γενετής» ανώμαλη προσωπικότητα και να κλείσουμε τον φάκελο. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα κι ευτυχώς η σύγχρονη έρευνα έδειξε πόσο περιορισμένη, πόσο πραγματικά πολύ μικρή είναι η κατηγορία των ανθρώπων που εγκληματούν, διότι είναι αθεράπευτα άρρωστοι. Μια άλλη εξ ίσου άγονη, θα μπορούσε να πει κανείς, γραμμή είναι η προσπάθεια να ερμηνευθεί το έγκλημα στη βάση μιας εντελώς εξατομικευτικής ψυχολογίας.

Το να αμφισβητήσει κανείς την ύπαρξη ατομικών ψυχολογικών όρων σε κάθε εγκληματική περίπτωση θα ήταν ανόητο. Δεν είναι όμως εκεί το ζήτημα. Το ζήτημα δεν είναι το ιστορικό και η ψυχολογική εικόνα του εγκληματία. Το ζήτημα είναι κάτω από ποιους γενικούς κοινωνικούς όρους διαμορφώθηκε και λειτουργήσε αυτή η ψυχολογία. Παλιότερα ένας κακοχωνεμένος και υπεραπλουστευτικός φρούντισμός, αναζητούσε λύσεις στο οιδιπόδειο σύμπλεγμα, στη σύγκρουση με τον πατέρα και στα χίλια δυο θώματα της παιδικής ηλικίας. Αργότερα, κάτω από αμερικανικές κυρίως επιδράσεις, το έγκλημα ερμηνεύτηκε σαν μια περίπτωση κακής προσαρμογής ενός προσώπου στο κοινωνικό περιβάλλον. Κακή προσαρμογή, που οφείλεται στην «ιδιοτυπία» του συγκεκριμένου προσώπου, στο γεγονός ότι αποκλίνει σημαντικά από κάποιο «ομαλό» (και κοινωνικά παραδεκτό) μέσο όρο. Έτσι το «λάθος» καταλογιζόταν αποκλειστικά σε θάρος του εγκληματία. Η συνολική κοινωνία έπλενε τα χέρια της, δεν έφερνε καμιά ευθύνη ούτε για το έγκλημα, ούτε για τον εγκληματία. «Επάτασσε» βέβαια σκληρά το έγκλημα για λόγους κοινωνικής αυτοπροστασίας και η υπόθεση σταματούσε εκεί. Στην εποχή μας όμως, ευτυχώς έχουν προ-

χωρήσει. Οι ψυχολόγοι πρώτοι απορρίπτουν τον ψυχολογισμό. **Το κοινωνικό περιβάλλον, οι κοινωνικοί όροι της ζωής θεωρούνται πρωταρχικά «υπεύθυνοι» για την διαμόρφωση της ψυχολογίας του ατόμου. Και φυσικά για την ψυχολογία του εγκληματούντος ατόμου.** Όχι επομένως οι «ανωμαλίες» του, όχι οι «αποκλίσεις» του από τον μέσο όρο, όχι οι δυσπροσαρμοστικότητές του.

Στη βάση αυτή πρέπει να δούμε και τα τελευταία αλεπάλληλα εγκλήματα «τιμής» στη χώρα μας. Επειδή είναι τόσο απαλλαγμένα από οποιοδήποτε «κερδοσκοπικό» κίνητρο, δίνουν ανάγλυφα το αυτοκαταστροφικό στοιχείο, που άλλωστε με τη μια ή άλλη μορφή, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό είναι πρόδηλο σε κάθε έγκλημα αυτού του είδους.

Γιατί όμως αυτοκαταστροφικό; Διότι είναι το τέλος και για τον εγκληματία, η συντριβή της ζωής του από κάθε άποψη, υλική, ηθική, ψυχική και πνευματική. Δεν έχει σημασία αν πιστεύει στο «δίκιο» του ή αν νιώθει τη «χαρά» της εκδίκησης. Τα στοιχεία αυτά, ακόμα κι αν δεχτούμε ότι υπάρχουν, πράγμα πολύ αμφισβητήσιμο, δεν επαρκούν για να αποκαταστήσουν την ψυχική του ισορροπία, την γαλήνη και την ηρεμία. Και δεν αναφέρομαι αυτή τη στιγμή στις τύψεις, αλλά στο ξεπέρασμα του εσωτερικού αδιέξοδου από το οποίο ξεκίνησε το έγκλημα. Γιατί από αδιέξοδο ξεκίνησε. Ένα αδιέξοδο, που έχει στη ρίζα του μια πολύ χαμηλή αυτοεκτίμηση και την αίσθηση μιας ασημαντότητας, που οδηγεί στην απόδοση πολύ μεγάλου βάρους σε θέματα «τιμής», οικογενειακής «αξιοπρέπειας» κλπ. Είναι χαρακτηριστικό ότι με τον τρόπο αυτό το άτομο ετεροπροσδιορίζεται σ' όλη την

γραμμή επειδή δεν έχει άλλο νόημα η ζωή του. Γι' αυτό το ενδιαφέρει τόσο πως βλέπουν οι άλλοι το θέμα, γι' αυτό δεν είναι σε θέση να το δει στην ουσία του

Εγκληματεί λοιπόν για ν' αποδείξει σ' αυτούς τους άλλους ότι είναι «κάποιος» που πρέπει να λογαριάζεται. Πρόκειται για το αποκορύφωμα μιας αλλοτριωτικής διαδικασίας όπου ένας άνθρωπος, που δεν υπήρξε ποτέ ένα με τον εαυτό του και σε συμφωνία μαζί του, προσπαθεί να σπάσει τον κλοιό του άγχους με μια πράξη έσχατης επιθετικότητας που καταστρέφει κι αυτό τον ίδιο. Σωστά θέβαια είναι και τα όσα λέγονται για ανεπάρκεια της Παιδείας, για ξεπερασμένους κώδικες τιμής και ηθικής και όλα τα σχετικά. Δεν εξαντλούν όμως το πρόβλημα, κι αυτό γιατί κανένα σύστημα παιδείας – και το καλύτερο – δεν θα μπορούσε να χτυπήσει στα θεμέλιά της την επιθετικότητα που δημιουργείται και αναπαράγεται από τις κοινωνικές συνθήκες και το ίδιο το κοινωνικό σύστημα. Δεν επαρκεί κατά τη γνώμη μου ο διάτρητος κώδικας της παραδοσιακής ηθικής και οι ατέλειες της Παιδείας μας για να ερμηνεύσουν κι αυτά ακόμα τα εγκλήματα τιμής. Υπάρχει κάτι πολύ περισσότερο και πολύ γενικότερο. Τι; Όχι θέβαια η ανώμαλη και εγκληματική προσωπικότητα όπως είπαμε, αλλά το βάρος της αλλοτρίωσης, η μηδαιμνότητα, τα αδιέξοδα και οι πιέσεις της καθημερινής ζωής, που ξαφνικά γίνονται για ορισμένους ανθρώπους αφόρητες. Γίνεται αφόρητη ολόκληρη η ζωή και είναι θέμα χρόνου και αφορμών πότε η απέχθεια απέναντί της θα έρθει στην επιφάνεια και θα ξεσπάσει. Το ότι η απέχθεια αυτή υλοποιείται σαν εχθρό-

τητα προς το στενό και άμεσο περιβάλλον, τους συγγενείς και τους ανθρώπους του κοντινού, του πλησιέστερου περίγυρου με τους οποίους υπάρχει καθημερινή τριβή, είναι πολύ φυσικό. Μήπως δεν ζούμε κάθε μέρα γύρω μας σε ηπιότερη μορφή εχθρότητας, συγκρούσεις και επιθετικότητες στα λεωφορεία, στους δρόμους, στα μαγαζιά, στους τόπους δουλειάς; «Δι' ασήμαντον αφορμήν» οι άνθρωποι δεν βρίζονται, δεν γρονθοκοπούνται, δεν ανοίγουν μύτες και κεφάλια; Δεν είναι λοιπόν παρά σε περιορισμένο βαθμό θέμα τυπικής παιδείας το πρόβλημα του εξανθρωπισμού του ανθρώπου. Πάει δυστυχώς πολύ βαθύτερα, είναι σε τελευταία ανάλυση ζήτημα ευρύτερης κοινωνικής αγωγής. Ποιός να την δώσει σε μια κοινωνία όπου ισχύει ο πόλεμος όλων εναντίων όλων σαν θεμελιώδες αξίωμα, όπου το άγχος, η αβεβαιότητα και η αλλοτρίωση αυξάνονται, όπου τέλος το νόημα και η ουσία της ζωής καταποντίζονται μέσα σε μια θάλασσα από προβλήματα επιβίωσης και καθημερινές μικρότητες; Το «μη βιοποριστικό» – ας το ονομάσουμε έτσι – έγκλημα δεν μπορεί λοιπόν ν' αντιμετωπιστεί καίρια με την Παιδεία ούτε με το φόβο της ποινής. Κι αυτό γιατί είναι η συνολική κοινωνική οργάνωση, που τρέφει μέσα μας το λύκο. Το λύκο, που εγκληματεί και βιαιοπραγεί και θα βιαιοπραγεί όλο και περισσότερο όσο οι κοινωνικές συνθήκες γίνονται πιο σκληρές, περισσότερο ανελέητες, απαράδεκτα απάνθρωπες και αποκτηνωτικές.

(Από το βιβλίο του «ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ», εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή».)

**Μοναξιά και φτώχεια,
στο περιθώριο
μιας μεγαλούπολης.**

Η Προέλευση του Πυροβολισμού

Επιμέλεια: Ανθ/μου Κων/νου Δανούση

Τα προβλήματα που σχετίζονται με την αξιοπιστία της ανθρώπινης μαρτυρίας είναι πολλά. Απ' αυτά άλλα αναφέρονται στην ψυχοσωματική κατάσταση του υποκειμένου και άλλα έχουν μεν αντικειμενικό έρεισμα, στηρίζονται δηλαδή σε πραγματικά ερεθίσματα των αισθήσεων, πλην όμως τα φαινόμενα συχνά απατούν.

Στη δεύτερη περίπτωση το υποκείμενο δέχεται ορισμένα ερεθίσματα απ' τον έξω κόσμο, είναι απόλυτα σίγουρο γι' αυτά και είναι φυσικό να μην αποδέχεται καμιά αμφισβήτηση της αντίληψής του. Μπροστά σε ένα τέτοιο περιστατικό ο ανακριτικός υπάλληλος πρέπει να σταθεί με προσοχή και, έχοντας γνώμονα την αλήθεια και μόνο, να λάβει την απαιτούμενη κριτική στάση με τη βοήθεια της επιστήμης¹. Σήμερα περισσότερο από ποτέ, οι επιστημονικές γνώσεις και ειδικότερα τα πορίσματα των θετικών επιστημών αποτελούν απαραίτητο εγχειρίδιο στο

δρόμο για την εξιχνίαση της αλήθειας.

Μια τέτοια απάτη των αισθήσεων αναφέρεται πολλές φορές στον εντοπισμό της κατεύθυνσης από την οποία προήλθε κάποιος πυροβολισμός. Το παράδειγμα που θα περιγραφεί έχει ληφθεί από την αμερικανική εγκληματολογική βιβλιογραφία² και θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι κλασικό στο είδος του. Για τη συζήτησή του θα πρέπει αναγκαστικά να χρησιμοποιήσουμε βασικές αρχές της ακουστικής.

Ο συνηθισμένος λοιπόν ήχος είναι μια υποκειμενική εντύπωση που δημιουργείται στο αντί μας από τις μεταβολές της πίεσης (διαδοχικά πυκνώματα και αραιώματα) που προκαλεί μια μηχανική ταλάντωση, που διαδίδεται στον αέρα και της οποίας, η συχνότητα και το πλάτος βρίσκονται μέσα σε ορισμένα όρια. Δηλαδή δεν προκαλεί «ακουστικό ήχο» κάθε μη-

χανική ταλάντωση.

Όταν ένας ήχος διαδίδεται στον αέρα μεταδίδεται σφαιρικά και το υποκείμενο αντιλαμβάνεται το σημείο προέλευσής του σε διεύθυνση η οποία σχηματίζει ορθή γωνία με την εφ' επόμενη των ηχητικών κυμάτων. Βέβαια η ακρίβεια της αντίληψης είναι σχετική με την ανάπτυξη της αίσθησης της ακοής – ένας κουφός απ' το ένα αυτί σίγουρα θα κάνει λάθος – και από την εμπειρία του.

Η ταχύτητα του ήχου αυξομειώνεται ανάλογα με τη θερμοκρασία του αέρα. Σε θερμοκρασία του αέρα 15 βαθμών Κελσίου ο ήχος κινείται με ταχύτητα 340 μέτρων ανά δευτερόλεπτο (σε 0 βαθμούς με 331 μέτρα). Οι ήχοι διακρίνονται σε τέσσερες βασικές κατηγορίες:

– Στους «τόνους» που προκαλούνται από αρμονικές ταλαντώσεις μιας ηχητικής πηγής (εργαστηριακά όργανα, π.χ. διαπασών).

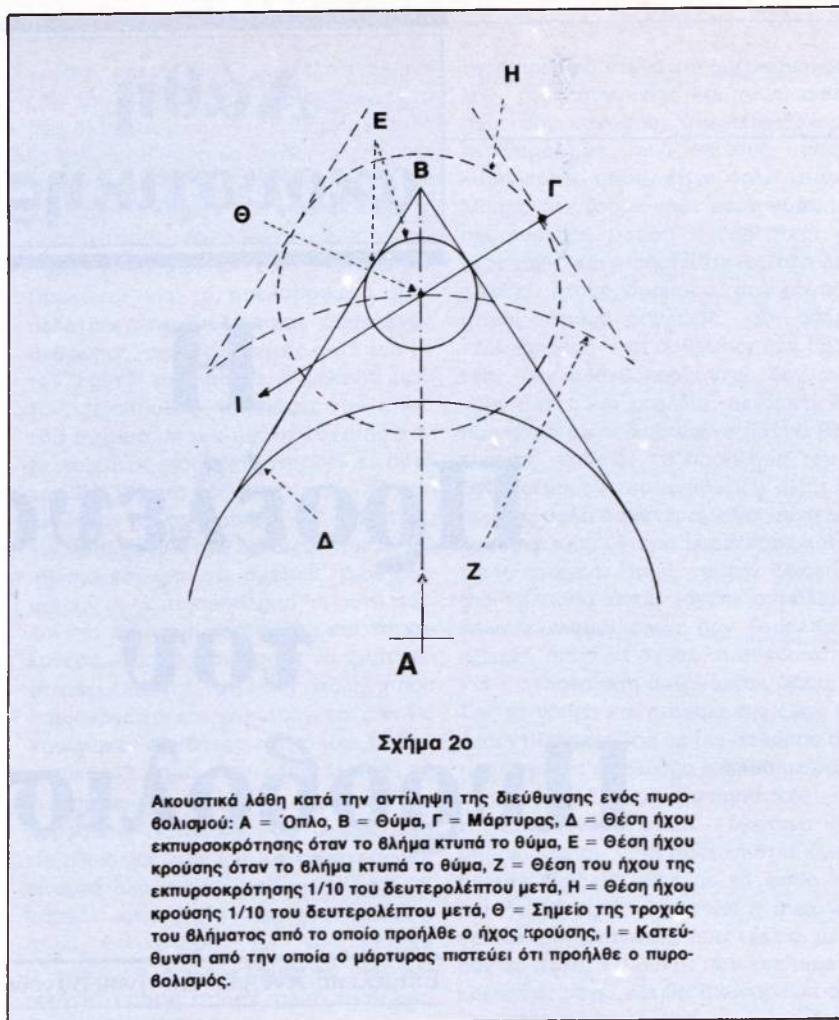
- Στους «φθόγγους», οι οποίοι αποτελούν τη συνισταμένη δύο ή και περισσότερων «τόνων», που η συχνότητά τους είναι ακέραιο πολλαπλάσιο μιας αρχικής συχνότητας.
- Στους «θορύβους», όπου τα ηχητικά κύματα δεν παρουσιάζουν καμιά περιοδικότητα, και
- Στους «κρότους» που αντιστοιχούν σε μια ισχυρή δόνηση του αέρα.

Όταν λοιπόν κάποιος πυροβολήσει παράγονται οι ακόλουθοι ήχοι:

- Η εκπυρσοκρότηση, κρότος ισχυρός από τη βίαιη απώθηση των μορίων αέρα στο στόμιο της κάνης από το βλήμα και τα αέρια καύσης της πυρίτιδας.
- Το σφύριγμα του βλήματος κατά την τριβή του με τα μόρια του αέρα (σ' αυτό συμβάλλει και η περιστροφική κίνηση του βλήματος κατά την πορεία του εξαιτίας των ραβδώσεων της κάνης), και
- Ο ηχητικός κρότος από τα κύματα κρούσης (ήχος κρούσης). Αυτό συμβαίνει σε περιπτώσεις που τα βλήματα έχουν πολύ μεγάλη αρχική ταχύτητα, μεγαλύτερη απ' εκείνη του ήχου - οπότε κατά την κίνησή τους απωθούν βίαια κατά μέρος τα μόρια του αέρα, προκαλώντας τη δημιουργία ηχητικών κυμάτων που γίνονται αισθητά σαν ένας οξύς ήχος. Στην περίπτωση αυτή ο ήχος αυτός δημιουργείται με την κίνηση του βλήματος από κάθε σημείο της τροχιάς που διανύει, και οπωσδήποτε καλύπτει το σφύριγμα που προαναφέραμε (το σφύριγμα ακούγεται μόνον όταν το βλήμα έχει ταχύτητα μικρότερη εκείνης του ήχου).

Η σημασία του τελευταίου ήχου είναι αρκετά σημαντική, αφού - αν εξαιρέσει κανείς τα πιστόλια και τα περίστροφα - τα βλήματα όλων των μακρύκανων όπλων έχουν αρχική τουλάχιστον ταχύτητα κατά πολύ μεγαλύτερη εκείνης του ήχου. Για παράδειγμα οι αρχικές ταχύτητες των παρακάτω οπισθογεμών μακρύκανων όπλων που χρησιμοποιήθηκαν και εξακολουθούν - μερικά απ' αυτά - να χρησιμοποιούνται και στον τόπο μας.

- Chassepot, μοντέλο 1866, 420 μ/δ^3
- Martini, μοντέλο 1871, 416 μ/δ
- Mauser, μοντέλο 1871, 431 μ/δ
- Gras, μοντέλο 1874, 440 μ/δ

Σχήμα 20

Ακουστικά λάθη κατά την αντίληψη της διεύθυνσης ενός πυροβολισμού: A = Όπλο, B = Θύμα, Γ = Μάρτυρας, Δ = Θέση ήχου εκπυρσοκρότησης όταν το βλήμα κτυπά το θύμα, E = Θέση ήχου κρούσης όταν το βλήμα κτυπά το θύμα, Z = Θέση του ήχου της εκπυρσοκρότησης 1/10 του δευτερολέπτου μετά, H = Θέση ήχου κρούσης 1/10 του δευτερολέπτου μετά, Θ = Σημείο της τροχιάς του βλήματος από το οποίο προήλθε ο ήχος κρούσης, I = Κατεύθυνση από την οποία ο μάρτυρας πιστεύει ότι προήλθε ο πυροβολισμός.

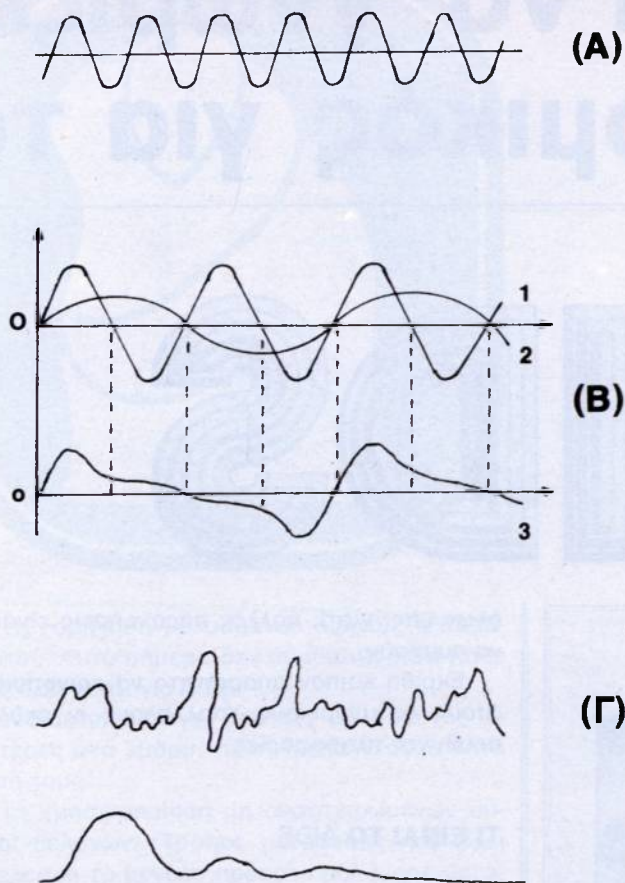
- Lebel, μοντέλο 1886, 720 μ/δ
- Mannlicher Schönauner, μοντέλο 1903, 713 μ/δ
- Enfield Αγγλίας No 4, 740 μ/δ
- Αμερικής M1 - 0,30 (αραβίδες) 600 μ/δ
- Βελγίου FN/FALPARA/7.62 840 μ/δ
- Γερμανίας H.K.G. 3A3/7,62 800 μ/δ

Είναι λοιπόν ενδεχόμενο ένας αυτόπτης μάρτυρας να ακούσει πρώτα τον ήχο κρούσης του βλήματος - ή το σφύριγμά του - και μετά την εκπυρσοκρότηση. Στην περίπτωση αυτή - ακόμη και όταν δεν παρατηρείται το φαινόμενο της ηχούς - διασπάται η προσοχή του και είναι φυσικό να ανιληφθεί λανθασμένα τη διεύθυνση προέλευσης του πυροβολισμού. Γι' αυτό και τέτοιες μαρτυρίες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με ικανή δόση σκεπτικισμού. Για πληρέστερη κατανόηση του φαινομένου ας πάρουμε το ακόλουθο παράδειγμα (σχήμα 2):

Από το σημείο A' πυροβολεί κάποιος με ένα Enfield εναντίον ενός συγχωριανού του, που βρίσκεται στο σημείο B', σε

απόσταση 185 μέτρων. Στο σημείο Γ' βρίσκεται ένας μάρτυρας ο οποίος βλέπει μόνο το θύμα και όχι το δράστη. Το βλήμα σε 0,25 του δευτερολέπτου από τη στιγμή που φεύγει από το στόμιο της κάνης θα έχει χτυπήσει το θύμα. (Αν το θύμα είχε τραυματισθεί ελαφρά θα άκουγε την εκπυρσοκρότηση 1,93 δευτερόλεπτα αφού θα είχε νιώσει το κάψιμο της σφαίρας). Στο χρόνο των 0,25 δευτερολέπτων που χρειάστηκε το βλήμα να θρει το στόχο του τα ηχητικά κύματα της εκπυρσοκρότησης θα έχουν ταξιδέψει μόνο 85 μέτρα και θα βρίσκονται στο σημείο Δ'.

Επειδή το βλήμα από την έξοδο του από τη κάνη ως το θύμα κινείται με υπερηχητική ταχύτητα, από κάθε σημείο της τροχιάς του προκαλεί οξείς κρότους (ήχους κρούσης). Έτσι τα ηχητικά κύματα αυτών των κρότων, όταν το βλήμα κτυπά το θύμα, σχηματίζουν ένα κώνο με κορυφή το σημείο B και με πλευρές που διευθύνονται προς την περιφέρεια των ηχητικών κυμάτων της εκπυρσοκρότησης.

Σχήμα 1ο

A = Τόνος, ήχος απλός που αντιστοιχεί σε αρμονικά ηχητικά κύματα, **B** = φθόγγος (3), σύνθετος ήχος, συνισταμένη δύο απλών αρμονικών ταλαντώσεων (1 και 2), **Γ** = θόρυβος, ηχητικά κύματα ακανόνιστα χωρίς καμιά περιοδικότητα, και **Δ** = κρότος, αποτέλεσμα απότομης και ισχυρής δόνησης του αέρα.

Όταν το θλήμα κτυπά το θύμα η περιφέρεια του ήχου κρούσης (E) που προκάλεσε στο σημείο Θ θα εφάπτεται των πλευρών του υποτιθεμένου κώνου, που, όπως προείπαμε, την στιγμή εκείνη συνδέει το σημείο B με την περιφέρεια των ηχητικών κυμάτων της εκपुरσοκρότησης.

Αν μετά τα 0,25 δευτερόλεπτα περάσει άλλο 1/10 του δευτερολέπτου τότε:

– Η ακτίνα της περιφέρειας των ηχητικών κυμάτων της εκपुरσοκρότησης θα έχει μεγαλώσει κατά 34 μέτρα (Z).

– Κατά 34 επίσης μέτρα μακρύτερα θα

έχει ταξιδέψει και ο ήχος κρούσης από κάθε σημείο της τροχιάς του θλήματος. Συγκεκριμένα ο ήχος κρούσης που προκλήθηκε από το σημείο Θ θα βρίσκεται στο σημείο Γ', θα έχει φτάσει δηλαδή στον αυτόπτη μάρτυρα. Ταυτόχρονα όμως θα έχει διευρυνθεί ανάλογα και ο παραπάνω «ηχητικός κώνος», χωρίς όμως πλέον κορυφή, αφού το θλήμα σφηνώθηκε στο θύμα (B) και σταμάτησε το υπερηχητικό του ταξίδι.

Όπως είδαμε παραπάνω ο αυτόπτης (καλύτερα αυτόχοος) μάρτυρας θα ακούσει πρώτα τον ήχο κρούσης (και μετά από λίγο τον ήχο της εκ-

पुरσοκρότησης) και επειδή αντιλαμβάνεται ως διεύθυνση της πηγής προέλευσής του την κάθετη προς την εφάπτομένη της περιφέρειας των ηχητικών κυμάτων του (H), είναι φυσικό να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο πυροβολισμός προήλθε από το σημείο I.

Οποσδήποτε η μαρτυρία του υποκειμένου θα είναι αληθινή. Όμως η πραγματικότητα είναι άλλη. Ο μάρτυρας απατήθηκε από τα φαινόμενα και εδώ εντοπίζεται το μάζιμου της ευθύνης του ανακριτικού υπαλλήλου – και φυσικά του δικαστηρίου – να αξιολογήσουν κριτικά τα δεδομένα και να καταλήξουν σε σωστά συμπεράσματα. Ο κάθε άνθρωπος είναι αξία ανεπανάληπτη και τα λάθη που θίγουν την ιερότητα της αξιοπρέπειάς του δε συγχωρούνται. Όπως «ποταμῷ... οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δῖς τῷ αὐτῷ...»⁴, έτσι και το θιγὲν αγαθὸ της προσωπικότητας ενός εκάστου δεν τακτοποιείται με μεταγενέστερες αποκαταστάσεις.

Το παράδειγμα που συζητήσαμε παραπάνω δεν είναι το μοναδικό. Ούτε φιλοδοξήσαμε να καλύψουμε απόλυτα το θέμα. Αντίθετα, μοναδικός σκοπός του σημειώματος αυτού είναι να καταδείξει για μια ακόμη φορά τη σχετικότητα της ανθρώπινης μαρτυρίας, να επιστήσει την προσοχή για τα προβλήματα που μπορούν να δημιουργηθούν και να επισημάνει πως οι Σέρλοκ Χολμς του παρελθόντος έδωσαν για πάντα τη θέση τους στον αστυνομικό με την άσπρη μπλούζα του εργαστηρίου ή στο συνάδελφό του που αφιερώνει πολλές από τις ώρες του για να παρακολουθήσει τα επιτεύγματα των θετικών επιστημών και τις δυνατές εφαρμογές τους στη μάχη για μια κοινωνία πιο ανθρώπινη, για μια κοινωνία χωρίς «έγκλημα».

Σημειώσεις:

1. Βλέπετε το εμπεριστατωμένο άρθρο των Harry Soderman και John J. O' Connell «Κριτική θεώρηση της ανθρώπινης μαρτυρίας», στο περιοδικό **ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ**, τ. 34/1986, σελ. 791 και επόμενες.

2. Βλέπετε στο βιβλίο των ανωτέρω **Modern Crime Investigation**, σελ. 226 - 227.

3. Μέτρα ανά δευτερόλεπτο. Τα στοιχεία για τις αρχικές ταχύτητες των βλημάτων έχουν ληφθεί από βιβλία κατασκευαστών και ιστορικά σημειώματα για την εξέλιξη των πολεμικών όπλων.

4. Ηράκλειτος, αρχαίος φιλόσοφος από την Εφεσό (540 - 470 π.Χ. περίπου).

Τι πρέπει να γνωρίζει ο Αστυνομικός για το

AIDS

ΤΟ AIDS ΔΕΝ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ:

1. με τη χειραψία

2. με το φαγητό

3. από τις τουαλέτες

4. από τους κοινόχρηστους χώρους

Από τη στιγμή που απειλήθηκε η χώρα μας από τον Ιό της **επικτήτης ανοσολογικής ανεπάρκειας (AIDS)**, συνεστήθη η Εθνική Επιτροπή AIDS του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Το αρκτικόλεξο AIDS προέρχεται από τα αγγλικά αρχικά (Acquired Immune Deficiency Syndrome).

Ιός σημαίνει μικρόβια, εξαιρετικά μικρών διαστάσεων.

Η Επιτροπή αυτή, συνεργάζεται στενά με όλους τους αρμόδιους φορείς για τον έλεγχο της καταστάσεως και λήψη μέτρων.

Ένα σπουδαίο μέτρο είναι η σωστή ενημέρωση

όλων μας, γιατί, πολλές παρανοήσεις είναι δυνατόν να συμβούν.

Εκρίθη λοιπόν απαραίτητο να κοινοποιηθούν και στους Αστυνομικούς Υπαλλήλους οι ακόλουθες υπεύθυνες πληροφορίες:

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ AIDS

Το AIDS είναι μια νέα μεταδοτική αρρώστια, που οφείλεται σε ένα Ιό.

Ο ιός του AIDS προκαλεί την πλήρη αποδυνάμωση της φυσικής άμυνας του οργανισμού, με αποτέλεσμα να μη μπορεί πλέον αυτός να αντισταθεί σε απειλητικές για τη ζωή λοιμώξεις (αρρώστιες), που προκαλούνται από διάφορα μικρόβια και να αναπτύσσονται συχνότερα νεοπλάσματα.

Το AIDS παρατηρήθηκε αρχικά σε ομοφυλόφιλους και τοξικομανείς, οι οποίοι εξακολουθούν να αποτελούν την κύρια πηγή της αρρώστιας.

Στη συνέχεια όμως, παρατηρήθηκε και σε άλλα άτομα του λοιπού πληθυσμού.

Σήμερα, πιστεύεται ότι μπορεί να προσβάλει τον καθένα μας αν δεν τηρήσει τα μέτρα προφύλαξης που αναφέρονται παρακάτω.

Μέχρι τώρα δεν έχει ανακαλυφθεί φάρμακο ή εμβόλιο για την αρρώστια αυτή, η οποία πολύ συχνά είναι θανατηφόρος.

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ

Ο ιός του AIDS μεταδίδεται από ένα μολυσμένο άτομο σε άλλο με τους παρακάτω τρόπους:

1) Με τη σεξουαλική πράξη. Ο κίνδυνος μόλυνσης αυξάνει με τον αριθμό των ερωτικών συντρόφων που έχει κάποιος ή κάποια. Έτσι, άλλωστε, εξηγείται και το μεγάλο ποσοστό μόλυνσης στους ομοφυλόφιλους.

Του Δρ. Γεωργίου Κ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
Ιατρού Μικροβιολόγου
Ταξίαρχου Υγειονομικού

2) Με τη χορήγηση μολυσμένου αίματος ή παραγώγων αυτού. Αυτό σήμερα δεν συμβαίνει γιατί κάθε αιμοδότης ελέγχεται για AIDS.

3) Μεταδίδεται επίσης, από τις μολυσμένες έγκυες μητέρες στα έμβρυά τους ή στα νεογνά κατά τη γέννησή τους.

4) Με τη χρησιμοποίηση μη αποστειρωμένων συρίγγων και θελονών. (Τρόπος μετάδοσης που έχει σαν αποτέλεσμα το μεγάλο ποσοστό μόλυνσης μεταξύ τοξικομανών, που χρησιμοποιούν συχνά την ίδια σύριγγα).

5) Με τη χρησιμοποίηση ξένων μολυσμένων προσωπικών αντικειμένων (οδοντόβουρτσες, ξυραφάκια κλπ.) που μπορεί να μεταφέρουν αίμα.

ΠΩΣ ΔΕΝ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ

1) Ο ιός δεν μεταδίδεται με τις τροφές, το νερό και τα είδη εστίασης.

2) Δεν έχει αναφερθεί μέχρι σήμερα μετάδοση του ιού AIDS με το σάλιο, τα δάκρυα, τον ιδρώτα, τα ούρα, τα κόπρανα ή με τα κουνούπια.

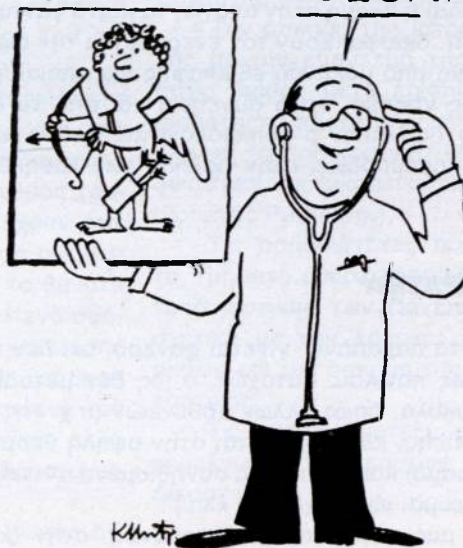
3) Δεν κινδυνεύει κανείς να μολυνθεί στη θάλασσα, στις κολυμβητικές δεξαμενές, στα εστιατόρια, στις τουαλέτες, στα ξενοδοχεία, στα μέσα συγκοινωνίας ή σε κοινόχρηστους χώρους. Δεν κινδυνεύει ακόμα κι αν εργάζεται ή κατοικεί στον ίδιο χώρο με μολυσμένα άτομα ή με την απλή επαφή (χειραψία).

4) Δεν κινδυνεύει κανείς ποτέ να μολυνθεί εάν χορηγήσει αίμα σαν αιμοδότης.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗΣ

Επειδή οι μολυσμένοι από τον ιό, συνήθως δεν έχουν εκδήλωση της αρρώστιας ώστε να γίνονται α-

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΡΟΣ;
ΠΡΟΣΟΧΗ!...

ντιληπτοί, θα πρέπει να τηρούμε με σχολαστικότητα τα παρακάτω προφυλακτικά μέτρα:

1) Να αποφεύγονται σεξουαλικές επαφές με άτομα υψηλού κινδύνου σαν αυτά που αναφέραμε, αλλά και με κάθε άτομο άγνωστο ή ευκαιριακής γνωριμίας (τουρίστες).

2) Είναι απαραίτητη η χρήση προφυλακτικού κατά τη σεξουαλική πράξη με άτομο όχι πολύ καλά γνωστό, αν και αυτό δεν προφυλάσσει απόλυτα.

3) Να χρησιμοποιούμε αποκλειστικά τα προσωπικά μας αντικείμενα, όπως οδοντόβουρτσες, ξυραφάκια κλπ. και να μην τα μοιραζόμαστε με άλλους.

4) Σε νοσηλεία αρρώστων, να χρησιμοποιούμε πάντοτε βελόνες και σύριγγες μιας χρήσης ή καλά αποστειρωμένες.

5) Σε περίπτωση ταξιδιού σε άλλες χώρες, όπου οι υγειονομικές συνθήκες είναι χαμηλές (Αφρική, Καραϊβική κλπ.) να αποφεύγουμε, όσο είναι δυνατό την επίσκεψη σε οδοντογιατρό, τις ενέσεις, τις χειρουργικές επεμβάσεις και τις μεταγγίσεις.

Η αρρώστια μπορεί να μεταδοθεί και με το τατουάζ ή το βελονισμό.

Σε κάθε σωματική έρευνα που γίνεται σε ρυπαρό άτομο ή άτομο ύποπτο για οποιοδήποτε λοιμώδες-μεταδοτικό νόσημα (άρα και για AIDS) και μάλιστα σε κοινότητα του οργανισμού όπως το στόμα, είναι ευνόητο ότι ενδείκνυται η χρήση χειροκτινών για τον Αστυνομικό που ενεργεί την έρευνα. Δεν χρειάζονται «Ειδικά» γάντια. Τα συνήθη γάντια μιας χρήσης, ή τα χειρουργικά (που βρίσκονται στα φαρμακεία) ή ακόμη στην ανάγκη τα κοινά γάντια του νεροχύτη, διασφαλίζουν τον ενεργούντα την σωματική έρευνα από μόλυνση εξ επαφής για οποιοδήποτε λοιμώδες νόσημα, κατά συνέπεια και από το AIDS. Ούτε αυτός λοιπόν ο αδικαιολόγητος φόβος πρέπει να μας παρεμποδίζει στην άσκηση των καθηκόντων μας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από τα παραπάνω, γίνεται φανερό, ότι δεν υπάρχει λόγος πανικού. Ευτυχώς, ο ιός δεν μεταδίδεται πολύ εύκολα, όπως άλλων ασθενειών (π.χ. της γρίπης). Επίσης, καταστρέφεται στην υψηλή θερμοκρασία (βρασμό) και από πολλά συνηθισμένα αντισηπτικά (οινόπνευμα, ιώδιο, χλωρίο κλπ.).

Δεν μας παρεμποδίζει, επομένως, στην άσκηση των καθηκόντων μας ως Αστυνομικών.

Συνέβη, κακοποιοί, να δηλώνουν ότι πάσχουν από AIDS για να αποφύγουν τη σύλληψη ή την κράτηση.

Όμως, δεν κινδυνεύουμε από την επαφή μαζί τους. **Δεν αναφέρεται περίπτωση λοίμωξης Αστυνομικού κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ούτε μολύνθηκε κανένας Αστυνομικός από όσους δαγκώθηκαν από φορείς του AIDS.**

Ας προστεθεί ότι, η προσπάθεια μεταδόσεως λοιμώδους νοσήματος, τιμωρείται αυστηρότατα από το Νόμο.

Ας γνωρίζουμε ακόμη ότι:

1) Σύμφωνα με απόφαση της Παγκόσμιας Οργάν-

ωσης Υγείας, δεν επιβάλλεται κανενός είδους περιορισμός ελευθεροεπικοινωνίας (εάν π.χ. ένα παιδί είναι φορέας AIDS δεν αποβάλλεται από το σχολείο του).

2) Μόνο με Ιατρική επιβεβαίωση είναι δυνατόν να γνωρίζουμε ότι κάποιος είναι φορέας του ιού, εάν δηλαδή κυκλοφορούν αντισώματα στο αίμα του (τα αντισώματα αναπτύσσονται σε τρεις περίπου μήνες μετά τη μόλυνση).

3) Η Εργαστηριακή εξέταση για το AIDS δεν γίνεται χωρίς τη συγκατάθεση του εξεταζομένου, εκτός από περιπτώσεις εγκληματικών πράξεων (π.χ. βιασμός),

ή σε σπάνιες, ειδικές περιπτώσεις ορισμένων επαγγελματιών, για τις οποίες περιπτώσεις, εκδίδονται σχετικές αποφάσεις. Στο Στρατό δεν είναι υποχρεωτική η εξέταση όπως, από λάθος πληροφορία, γράφτηκε σε προηγούμενο άρθρο του περιοδικού «Α.Ε.» κατά το παρελθόν.

Επίσης γίνονται πληροφορίες ή γίνονται δωρεάν εξετάσεις (εάν συντρέχει λόγος) στα ακόλουθα Κέντρα:

Νοσοκομείο «Ανδρ. Συγγρού» τηλ. 72.39.611

Μικροβιολογικό εργαστήριο «Παν/μίου Αθηνών» τηλ. 77.09.180

Μικροβιολογικό εργαστήριο Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/κης τηλ. 99.13.47

Μικροβιολογικό εργαστήριο Αριστοτελείου Παν/μίου Ιωαννίνων τηλ. 26292

Μικροβιολογικό εργαστήριο Αριστοτελείου Παν/μίου Πατρών τηλ. 277.924

Μικροβιολογικό εργαστήριο Αριστοτελείου Παν/μίου Ηρακλείου Κρήτης τηλ. 234.010 και 232.156.

Η νέα αυτή απειλή είναι για όλους μας μια πρόκληση. Καλούμεθα να ανταποκριθούμε. Πρέπει να φροντίσουμε και οι ίδιοι να ενημερωθούμε, και να συμβάλλουμε στο μέτρο των δυνατοτήτων μας στην μεγάλη προσπάθεια που γίνεται για την διαφώτιση του πληθυσμού. Εάν όλοι κάνουμε το καθήκον μας θα πετύχουμε.

Σαν αστυνομικοί λοιπόν, και στην περίπτωση αυτή, – εάν δηλαδή έχουμε ένα άτομο φορέα ή άρρωστο από τον ιό αυτό – θα του φερθούμε με συμπάθεια και κατανόηση, όπως και σε κάθε άλλον άρρωστο, τηρώντας βέβαια τις παραπάνω προφυλάξεις.

Οι αστυνομικοί για οποιοδήποτε σχετικό με το AIDS ζήτημα, μπορούν να απευθύνονται στη Δ/νση Υγειονομικού (Μ. Κοτοπούλη 9, τηλ. 52.32.072, 52.32.604) ή στο Μικροβιολογικό Εργαστήριο του Κεντρικού Ιατρείου Αθηνών (τηλέφωνα 52.25.677, 52.41.792 και 93), καθώς και στο Κέντρο Αναφοράς AIDS του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας στην Υγειονομική Σχολή Αθηνών (καθηγητή κ. Γεώργιο Παπαευαγγέλου, τηλ. 64.44.906 Λ. Αλεξάνδρας 196).

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ

του Αντώνη Κουτσελίνη
Καθηγητή Ιατροδικαστικής
και Τοξικολογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών

Από το πλήρες κείμενο της ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ της Σεβίλλης ορισμένα εδάφια παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Η Ιατροδικαστική είναι μια από τις ιατρικές ειδικότητες που έχει ευρύ ιατροκοινωνικό περιεχόμενο, μια ειδικότητα της οποίας το γνωστικό αντικείμενο καθημερινώς διευρύνεται, παράλληλα με τη συνεχώς αυξανόμενη ανθρώπινη δραστηριότητα. Κατάσταση που δημιουργεί συχνά προβλήματα και προστριβές μεταξύ των ατόμων, που αργά ή γρήγορα είναι δυνατό να καταλήξουν στη διαιτησιακή παρέμβαση του Νόμου.

Η υποβοήθηση του έργου της Δικαιοσύνης σε θέματα ιατρικά, αποτελεί ακριβώς το πρωταρχικό έργο της Ιατροδικαστικής που πρέπει γι' αυτό το λόγο να ασκείται από σωστά εκπαιδευμένους επιστήμονες, μέσα σ' ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που να επιτρέπει την ελεύθερη και αδέσμευτη κρίση, μοναδική ασφαλιστική δικλείδα στις σχέσεις Κράτους και πολίτη.

Πέρυσι (2-6-/9/86), συνήλθε στη Σεβίλλη της Ισπανίας μια AD HOC Επιτροπή της ΕΟΚ για να συζητήσει τα προβλήματα της ειδικότητας της Ιατροδικαστικής στα Κράτη-μέλη, προκειμένου η νομοθεσία που διέπει την εκπαίδευση και τον τρόπο άσκησης της να εναρμοσθεί και να ισχύσει, τουλάχιστον στις θεσμικές διατάξεις, κατά τρόπο ενιαίο. Η Επιτροπή αυτή μετά από τετραήμερη, μαραθώνια πράγματι συνεδρίαση, κατέληξε σ' ορισμένες συγκεκριμένες προτάσεις που με τη μορφή διακήρυξης βρίσκονται ήδη στο Στρασβούργο για την τελική τους έγκριση.

Η διακήρυξη περιλαμβάνει όλα όσα αφορούν την ειδικότητα της Ιατροδικαστικής.

Ιστορικά εξακριβωμένο είναι ότι οι γιατροί από ανέκαθεν εκαλούντο στα Δικαστήρια, για να υποβοηθήσουν το έργο της Δικαιοσύνης, με τις ειδικές τους γνώσεις. Η ειδικότητα της Ιατρικής που υπηρετεί αυτόν τον τομέα είναι η Ιατροδικαστική.

Η Ιατροδικαστική είναι η επιστήμη που ασχολείται με την εφαρμογή ειδικών ιατρικών αλλά και εξ άλλων συναφών επιστημών γνώσεων καθώς και εμπειριών στην υποβοήθηση του έργου της Δικαιοσύνης για τη σωστή εφαρμογή του νόμου στην ευρύτερή του έννοια.

Η αυξημένη εγκληματικότητα και ιδιαιτέρως της βίας κατά της ζωής και της υγείας των ανθρώπων, καθώς και ο μεγάλος αριθμός τροχαίων ατυχημάτων που έχουν σαν αποτέλεσμα την πρόκληση σωματικής βλάβης ή ακόμα και το θάνατο έχουν ανάγκη ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και προσοχής. Έχει επίσης παρατηρηθεί σημαντική αύξηση των δικαστικών διεκδικήσεων σε προβλήματα υγείας, γενικά, αλλά και σε άλλα ειδικότερα θέματα ιατρικής φύσης.

Με τη Συνθήκη της Ρώμης δίνεται κατ' εξοχήν προτεραιότητα στην ατομική ελευθερία και ασφάλεια, στην ατομική και δημόσια υγεία και στην ελεύθερη διακίνηση των επαγγελματιών μεταξύ των Κρατών-μελών της ΕΟΚ. Έτσι, η ανάγκη για την κατανόηση των βασικών αρχών της Ιατροδικαστικής, από όλους όσους ασκούν την Ιατρική, όπως επίσης και η λεπτομερής γνώση της Ιατροδικαστικής από ειδικευμένους Ιατροδικαστές, είναι εξαιρετικά και ιδιαίτερα σημαντική. Παρέχοντας μεγαλύτερη

ρη νομική προστασία στους πολίτες και βελτιώνοντας την προστασία των θιγομένων, η Ιατροδικαστική γίνεται εξ' ορισμού ένα είδος Προληπτικής Ιατρικής.

Οι αντιπρόσωποι των Κρατών μελών της ΕΟΚ που συγκεντρώθηκαν στη Σεβίλλη, στις 2-6 Σεπτεμβρίου 1986, είχαν σκοπό να προτείνουν τα ελάχιστα standards για:

- Τη διδασκαλία της Ιατροδικαστικής στους φοιτητές της Ιατρικής.

- Τη διδασκαλία της Ιατροδικαστικής στους φοιτητές της Οδοντιατρικής, της Φαρμακευτικής, στους μη γιατρούς υγειονομικούς επιστήμονες, στους φοιτητές της Νομικής, στους δικηγόρους και στους αστυνομικούς.

- Τα απαραίτητα προσόντα και προϋποθέσεις που πρέπει να έχει κάποιος για να γίνει ειδικευμένος Ιατροδικαστής και για την απόκτηση της Ειδικότητας της Ιατροδικαστικής.

- Τη δομή και λειτουργία των Εργαστηρίων Ιατροδικαστικής.

- Την άσκηση της Ιατροδικαστικής με την ευρύτερή της έννοια, όπως επίσης μετά επίσημη εξουσιοδότηση (official) ή ιδιωτικώς, ως Κλινική Ιατροδικαστική, Ψυχιατροδικαστική και Δικαστική Παθολογία (Forensic Pathology).

- Τις αρμοδιότητες που έχουν τα Τμήματα (Departments) της Ιατροδικαστικής των Πανεπιστημίων σχετικά με την έρευνα, τη διδασκαλία και την άσκηση της Ιατροδικαστικής.

- Τις σχέσεις' μεταξύ των ειδικευμένων Ιατροδικαστών και των Δικαστηρίων.

Ειδικότερα:

α) Η Διδασκαλία της Ιατροδικαστικής στους φοιτητές Νομικής

Το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να επιτρέπει στον φοιτητή:

- Να εξοικειωθεί με το πνεύμα, τους στόχους, το γνωστικό αντικείμενο και την ιατροδικαστική ορολογία.

- Να αποκτήσει μια σφαιρική αντίληψη της άσκησης της Ιατροδικαστικής, κατανοώντας την πληθώρα των γνωστικών αντικειμένων

και τον ειδικό επικαλυπτόμενο χαρακτήρα τους.

- Να διδαχθεί τις δυνατότητες και ειδικότερα τα περιθώρια έρευνας των ειδικών στα διάφορα θέματα που αφορούν τη διερεύνηση του θανάτου, την Κλινική Ιατροδικαστική, συμπεριλαμβανομένων και της διερεύνησης των εγκλημάτων κατά των ηθών, της Ψυχιατροδικαστικής, της Τοξικολογίας, κλπ.

β) Η Διδασκαλία της Ιατροδικαστικής στους Δικαστές και στους Δικηγόρους

Οι γενικές αρχές που περιγράφονται στην προηγούμενη παράγραφο ισχύουν και για τους δικαστές και τους δικηγόρους σε ότι τους αφορά. Πρέπει να υπάρχει μια συνεχής εκπαίδευση στην Ιατροδικαστική.

γ) Η Διδασκαλία της Ιατροδικαστικής στα Σώματα Ασφαλείας

Οι στοιχειώδεις αρχές της Ιατροδικαστικής πρέπει να διδάσκονται σε όλους τους αστυνομικούς. Το περιεχόμενο των μαθημάτων αυτών πρέπει να είναι προσανατολισμένο σε ότι αφορά το έργο του ειδικευμένου Ιατροδικαστή, κατά τη διερεύνηση του εγκλήματος.

δ) Ιατροδικαστική εκπαίδευση για τους φοιτητές της Ιατρικής

Η διδασκαλία των βασικών αρχών της Ιατροδικαστικής είναι απολύτως απαραίτητη και πρέπει να είναι ενσωματωμένη στο βασικό πρόγραμμα σπουδών των φοιτητών της Ιατρικής.

Η Ιατροδικαστική πρέπει να διδάσκεται στους φοιτητές της Ιατρικής κατά τη διάρκεια του τελευταίου ή του προτελευταίου έτους των σπουδών τους. Είναι απαραίτητο για κάθε φοιτητή της Ιατρικής να έχει παρακολουθήσει άλλα προκαταρκτικά μαθήματα, ώστε να είναι σε θέση να καταλάβει πλήρως το μάθημα της Ιατροδικαστικής.

Η Ιατροδικαστική πρέπει να περιλαμβάνει γενικές γνώσεις (και εξάσκηση) επάνω στα παρακάτω θέματα.

- Ιατροδικαστική διερεύνηση του θανάτου.

- Κλινική Ιατροδικαστική.

- Δικαστική Τοξικολογία και άλλες βασικές Ιατροδικαστικές επιστήμες.

- Ιατρική Νομοθεσία και Βιοηθική.

ε) Η εκπαίδευση για την ειδικότητα της Ιατροδικαστικής

Ο τρόπος άσκησης της Ιατροδικαστικής στα διάφορα Κράτη-μέλη της ΕΟΚ εμφανίζει μεγάλη ποικιλία. Έτσι, οι προτάσεις αυτές αφορούν μόνο τη βασική εκπαίδευση που θεωρείται απαραίτητη για τον ειδικευμένο Ιατροδικαστή, κάθε χώρας της ΕΟΚ.

Εκπαίδευση

α) Στην Κλινική Ιατροδικαστική

Απαιτείται τριετής εκπαίδευση σε όλους τους κλάδους της Κλινικής Ιατροδικαστικής.

β) Στη Δικαστική Παθολογία (Forensic Pathology)

Διετής τουλάχιστον εκπαίδευση στη Γενική Παθολογία και Παθολογική Ανατομική και ακολούθως τριετής τουλάχιστον εκπαίδευση σε όλους τους κλάδους της Ιατροδικαστικής, σε ένα αναγνωρισμένο Ινστιτούτο ή Πανεπιστημιακό Εργαστήριο, το οποίο να ασχολείται κυρίως με Δικαστική Παθολογία.

Εξειδικευμένοι Κλινικοί Ιατροδικαστές οι οποίοι επιθυμούν να σταδιοδρομήσουν και στη Δικαστική Παθολογία, μπορούν να παρακολουθήσουν ένα κύκλο σπουδών επί τρισήμισι τουλάχιστον έτη.

Αναγνώριση

Ειδικευμένος στην Κλινική Ιατροδικαστική ή στη Δικαστική Παθολογία μπορεί να θεωρηθεί εκείνος που θα έχει «περάσει» εξετάσεις στην ειδικότητά του εφ' όσον έχει εκπληρώσει τις οποιεσδήποτε άλλες προϋποθέσεις που η χώρα στην οποία εκπαιδεύεται, έχει θέσει.

ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΟΚ οι δικονομικοί κανόνες πρέπει να τροποποιηθούν έτσι ώστε η Ιατροδικαστική να ασκείται αποκλειστικά και μόνο από ειδικευμένους επιστήμονες.

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΝΕΚΡΟΤΟΜΕΣ, πρέπει κανονικώς να εκτελούνται από δύο γιατρούς, από τους οποίους τουλάχιστον ο ένας να είναι πλήρως εξειδικευμένος στη Δικαστική Παθολογία. Οι νεκροτομές πρέπει να γίνονται σε επαρκώς εξοπλισμένα νεκροτομεία. Σε περιπτώσεις εγκλημάτων, καθώς επίσης και σε περιπτώσεις θανάτων των οποίων τα αίτια είτε δεν είναι γνωστά, είτε δεν είναι «φυσιολογικά» πρέπει να γίνεται ιατροδικαστική διερεύνηση και κατά προτίμηση νεκροτομή.

Παρουσία και σχέση με το δικαστήριο

Πιστεύουμε ότι η κατάθεση του Πραγματογνώμονα (Πραγματογνωμοσύνη), όπου αυτό είναι δυνατό και όπου οι νόμοι του Κράτους το επιτρέπουν, πρέπει να υποβάλλεται στο Δικαστήριο με τη μορφή της γραπτής έκθεσης. Αν το Δικαστήριο κρίνει απαραίτητη την παρουσία του γιατρού κατά την ακροαματική διαδικασία ή χρειάζεται κάποια διασφήνιση, τότε πρέπει να προσδιορίζεται ακριβώς ο χρόνος της εμφάνισής του στο Δικαστήριο.

Πιστεύουμε ότι μόνο άτομα με ιατρική παιδεία μπορούν να επεξηγήσουν και να ερμηνεύουν μία ιατρική γνωμοδότηση.

Σχέση με τους συναδέλφους

Σε περίπτωση που περισσότεροι από ένας Ιατροδικαστές συμμετέχουν στην εξέταση μιας περίπτωσης, θα ήταν επιθυμητό, αν μπορούν, να παρουσιάσουν μια κοινή αποδεκτή έκθεση στο Δικαστήριο.

Οποιαδήποτε επιπλέον εξέταση, διενεργούμενη έπειτα από εκείνη του κρατικού Ιατροδικαστή, πρέπει να γίνεται μόνο παρουσία του.

Γουλιέλμος Μαρκόνι

**Πενήντα χρόνια
από το θάνατο
του μεγάλου εφευρέτη**

Συμπληρώνονται φέτος 50 χρόνια από το θάνατο του Γουλιέλμου Μαρκόνι (1937) του Ιταλού Φυσικού που εφηύρε τον ασύρματο τηλέγραφο, ανακάλυψη που στάθηκε ορόσημο στην εξέλιξη της τεχνολογίας και τη δημιουργία του σύγχρονου πολιτισμού.

Επειδή δεν πρέπει να ξεχνάμε τόσο τα σημαδιακά για τη ροή της ανθρωπίνης ιστορίας γεγονότα όσο και τους πρωταγωνιστές τους παραθέτουμε σύντομο σημείωμα που αφορά το έργο του μεγάλου εφευρέτη.

Ο Μαρκόνι γεννήθηκε το 1874 στη Bologna της Ιταλίας. Το 1895 συνέλαβε την ιδέα της πραγματοποίησης συστήματος τηλεγραφίας

με την χρησιμοποίηση των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, η ύπαρξη των οποίων είχε θεωρητικά προβλεφθεί από τον Clerk Haxwell το 1864 και επιβεβαιώθηκε αργότερα πειραματικά από τον Hertz. Με τη μελέτη τόσο των μεθόδων της παραγωγής των κυμάτων αυτών, όσο και των ιδιοτήτων τους είχαν ασχοληθεί και πολλοί άλλοι ερευνητές, όπως οι Oliver, Lodge, Righi κλπ., αλλά πρώτος ο Μαρκόνι πέτυχε να βρει πρακτικό τρόπο τηλεγραφίας μέσω των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, πράγμα που αποτελεί σπουδαίο σταθμό στην εξέλιξη των μέσων τηλεπικοινωνίας.

Τα πρώτα πειράματά του ο Μαρκόνι έκανε στις αρχές του 1895

με απλά κι όχι τελειοποιημένα μέσα, τα οποία εν τούτοις απέδωσαν απ' την αρχή, αφού πέτυχε να πραγματοποιήσει επικοινωνία σε απόσταση πάνω από ένα μίλι. Η επιτυχία αυτή ωφειλόταν κυρίως στοότι χρησιμοποίησε, τόσο για την εκπομπή όσο και τη λήψη, υψηλούς εναέριους αγωγούς (κεραίες), οι οποίοι συνδέονταν μέσω του πομπού και του δέκτη με τη γη. Έτσι μπόρεσε να αυξήσει κατά πολύ την εμβέλεια, την ακτίνα δηλ. ενέργειας του πομπού με χρησιμοποίηση του ίδιου ποσού ενέργειας.

Τον επόμενο χρόνο ο Μαρκόνι πήγε στην Αγγλία όπου τον Ιούνιο (1896) πήρε προνόμιο ευρεσιτεχνίας για τον ασύρματο τηλέγρα-

Ο Μαρκόνι κατά τις πρώτες δοκιμές της εφεύρεσής του.

φο. Εκεί συνέχισε τα πειράματά του. Ακόμη έκανε επίδειξη της εφεύρεσής του στους επισήμους των αγγλικών ΤΤΤ και εκπροσώπους ξένων κυβερνήσεων κατά την οποία πέτυχε συνεννόηση αρχικά σε απόσταση δύο μιλίων, κατόπιν στα τέσσερα και τέλος στα εννέα μίλια.

Κατά την εποχή αυτή είχε πια ωριμάσει η ιδέα της χρησιμοποίησης του ασύρματου τηλεγράφου για εμπορικούς και κοινωφελείς σκοπούς και τον Ιούλιο του 1897 ιδρύθηκε η πρώτη εταιρεία εκμετάλλευσης ασύρματης τηλεγραφίας, η οποία εξαγόρασε τα προνόμια του Μαρκόνι για όλες τις χώρες εκτός της Ιταλίας. Η εταιρεία αυτή, που έχει σήμερα τον τίτλο «Marconi's Wizeless Telegraph Cy Ltd», ίδρυσε τους πρώτους μόνιμους σταθμούς ασυρμάτου στην Alum Day και Bournemouth. Για εμπορικούς σκοπούς η ασύρματη τηλεγραφία χρησιμοποιήθηκε το 1898, όταν ο Μαρκόνι διαβίβασε τα

στοιχήματα των λεμβοδρομιών από Kings-town, για λογαριασμό του Dublin Express, με συσκευές ασυρμάτου εγκατεστημένες σε ρυμουλκό, το οποίο παρακολουθούσε τις λεμβοδρομίες στην Ιρλανδική θάλασσα.

Κατά την περίοδο αυτή έγιναν πολυάριθμες βελτιώσεις, οι οποίες περιλαμβάνονται στα διάφορα προνόμια που έλαβε ο Μαρκόνι. Τον Απρίλιο του 1900 ζήτησε προνόμιο ευρεσιτεχνίας για «συντονισμένη τηλεγραφία» όπως και για πολλαπλή τηλεγραφία με χρησιμοποίηση μίας μόνο κεραίας». Η βελτίωση στο νεώτερο αυτό σύστημα αφορούσε την χρησιμοποίηση στον πομπό και τον δέκτη κλειστών κυκλωμάτων. Τον Οκτώβριο του 1900 πραγματοποιήθηκε από τον Μαρκόνι η κατασκευή του πρώτου σταθμού ασύρματης τηλεγραφίας για συνεννόηση σε μεγάλη απόσταση στο Cornwall, οι προκαταρκτικές δε δοκιμές έδωσαν συνεννόηση σε απόσταση 200 μιλίων.

Το Δεκέμβριο του 1901 πέτυχε να υπερνικήσει τον Ατλαντικό Ωκεανό με πειράματα τα οποία διακάωσαν τον ισχυρισμό του ότι η καμπυλότητα της γης δεν αποτελεί

εμπόδιο για τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα και επομένως αυτά μπορούν να υπερνικήσουν οποιαδήποτε απόσταση μεταξύ δύο οποιωνδήποτε τόπων του πλανήτη.

Το 1905 παραχωρήθηκε στο Μαρκόνι προνόμιο για οριζόντια κατευθυνόμενη κεραία, η οποία έφερε σπουδαία πρόοδο στην εκτέλεση των εγκαταστάσεων ασυρμάτου για μεγάλες αποστάσεις.

Το 1912 επινόησε δική του μέθοδο παραγωγής συνεχών κυμάτων, γνωστή με τον όρο «the timed-spark system» (σύστημα δια ρυθμικών σπινθήρων) το οποίο χρησιμοποιήθηκε για πολλά χρόνια σε σταθμούς ασυρμάτου μεγάλων αποστάσεων. Με τέτοιο σταθμό πέτυχε να στείλει για πρώτη φορά σήματα από την Αγγλία στην Αυστραλία το Σεπτέμβριο του 1918.

Τέλος ο Μαρκόνι είναι ο πρώτος που ανακάλυψε (το 1924) ότι τα βραχεία κύματα τάξεως μεγέθους 30 μέτρων μπορούν να εκπεμφθούν και να ληφθούν μεταξύ των πιο μεγάλων αποστάσεων ημέρα, και ότι η μέσω βραχέων κυμάτων ακτινοβολία μπορεί να ρυθμιστεί καλύτερα παρά μέσω μακρών κυμάτων.

ΜΟΥΣΕΙΟ: «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

Βρίσκεται στο Πάρκο Ελευθερίας και για την οργάνωση και την ολοκλήρωσή του εργάστηκε σχεδόν δυο χρόνια το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων. Η σύσταση του Μουσείου έγινε στα πλαίσια της Δημοτικής Πολιτιστικής Πολιτικής στην Αθήνα είχε σαν στόχο τη δημιουργία ενός κέντρου έρευνας, μελέτης, πληροφόρησης και διαλόγου με άξονα την ιστορική περίοδο, της ζωής και της δράσης του μεγάλου εθνάρχη, και δημιουργού της νεότερης Ελλάδας.

Για την υλοποίηση του παραπάνω στόχου διαμορφώθηκαν τρεις διαφορετικοί σε περιεχόμενο χώροι που θα λειτουργούν προς τρεις κατευθύνσεις:

1) **Εκθεσιακός χώρος**, στον οποίο θα εκτίθεται μόνιμα το ιστορικό υλικό του Μουσείου, συνοδευόμενο από αναλυτικές επεξηγήσεις, παράλληλες χρονολογικές παραστάσεις και περιοδική οπτικοακουστική ενημέρωση, με slides - videocassettes, αποσπάσματα από ταινίες ντοκυμανταίρ που θα παρεμβάλλονται και θα εναλλάσσονται με τα άλλα μέσα, σύμφωνα με τις σύγχρονες μουσειολογικές αντιλήψεις.

2) **Ο χώρος εκδηλώσεων**, όπου θα γίνονται ομιλίες, προβολές, σεμινάρια και ανοιχτές συζητήσεις και

3) **Ο χώρος επιστημονικής τεκμηρίωσης και έρευνας**, στον οποίο θα συγκεντρώνεται συστηματικά κάθε είδους τεκμηριωτικού υλικού όπως απογραφές αρχειακού υλικού, αποδελτιώσεις εφημερίδων, καταλογογραφήσεις φωτογραφιών και άλλα. Πρόκειται πράγματι για ένα είδος «τράπεζας» στοιχείων, που θα διευκολύνει τον ενδιαφερόμενο σε ειδικότερες έρευνες πάνω στη Βενιζελική περίοδο.

Γωνιά του Εκθεσιακού χώρου. Διακρίνεται η μαγγούρα του μεγάλου πολιτικού που εκτίθεται στο Μουσείο.

δυνατή μετά τη δωρεά της ιδιωτικής συλλογής του Α. Μακατούνη, στο Δήμο Αθηναίων.

Το εκθεσιακό υλικό σε ενότητες περιλαμβάνει πολύ συνοπτικά **γραφεία, σκεύη, τη γραφομηχανή του μεγάλου πολιτικού, τη μαγγούρα του και άλλα προσωπικά του αντικείμενα. Φωτογραφίες, λιθογραφίες, λάθαρα, χάρτες, μετάλλια, καρτ ποστάλ. Επίσης μέρος της αλ-**

Το Μουσείο «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος» στο Πάρκο Ελευθερίας.

Η συνεχής διεύρυνση του αρχικού πυρήνα των συλλογών που εκτίθενται στις αίθουσές του, αποτελεί σταθερή επιστημονική επιδίωξη. Η ίδρυση του Μουσείου έγινε

η λογογραφίας του, διαταγές πρωτότυπες και όλα τα βιβλία που γράφθηκαν για το Βενιζέλο μέχρι σήμερα.

Η διακόσμηση του Μουσείου έγινε με υφαντά, ταμπλό και άλλα αντικείμενα της εποχής που απεικονίζουν το Βενιζέλο.

Οι ταινίες θίας καλλιεργούν την επιθετικότητα των νέων και την προσανατολίζουν σε καταστρεπτικές κατευθύνσεις.

Η επίδραση του κινηματογράφου στην εγκληματι- κότητα των νέων

Του Ιωάννη Β. Χρηστίδη
ανθυπαστυνόμου

Ο κινηματογράφος γνωστός διεθνώς «σαν έβδομη τέχνη», είναι η νεώτερη από τις τέχνες και οφείλει την ονομασία στον ποιητή, συγγραφέα και κριτικό ΡΙΤΣΤΟΤΟ ΚΑΝΟΥΝΤΟ.

Στους αδελφούς ΛΥΜΙΕΡ στα 1984, οφείλεται η ανακάλυψή του και η πρώτη μεγάλη βιομηχανική προσπάθεια για τη διάδοσή του.

Σήμερα εκατοντάδες χιλιάδες αίθουσες σε όλο τον πλανήτη μας προβάλλουν καθημερινά ταινίες, με όλων των ειδών τα γεγονότα. Η μεγάλη ανάπτυξη του κινηματογράφου δημιούργησε πολλά κοινωνιολογικά θέματα.

Καίτοι τα τελευταία χρόνια εκδηλώθηκε μεγάλος ανταγωνισμός από την τηλεόραση και το Βίντεο και παρατηρήθηκε μείωση στα εισιτήρια, η αγάπη του κοινού για την κινηματογραφική αίθουσα εξακολουθεί να είναι μεγάλη. Βασικός πόλος έλξεως παραμένει η ιδιότητά του να επενεργεί ψυχολογικά στο θεατή, να τον απομονώνει μέ-

σα στο σκοτάδι της αιθούσης, να χαλαρώνει το νευρικό του σύστημα και ενίοτε να τον παρασύρει σε ψυχολογική ταύτιση με τα πρόσωπα της ταινίας.

Κινηματογράφος και νέοι

Η τεράστια επίδρασή του, ιδιαίτερα στη νεότητα δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με αδιαφορία, επιπολαιότητα και προχειρότητα. Δεν μπορούμε να απομακρύνουμε από το νέο την πραγματικότητα της ζωής, αλλά πρέπει να τον προετοιμάσουμε γι' αυτή, δημιουργώντας τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε να χρησιμοποιήσει σωστά την ελευθερία του.

Διτυχώς όμως ο κινηματογράφος βρίσκεται στα χέρια στυγνών επιχειρηματιών, που διαπίστωσαν τη δύναμη της νέας αυτής ανακαλύψεως. Έτσι όταν οι πνευματικοί άνθρωποι αγωνίζονται για την ανακάλυψη μεθόδων αγωγής διαπαιδαγωγήσεως των νέων, αντιμετωπίζουν την ασυνείδητη εμπορική εκμετάλλευση της επιρροής του κινηματογράφου.

Πού άραγε βασίζεται η μεγάλη επίδραση του κινηματογράφου πάνω στο θεατή.

Ένα μικρό ποσοστό φίλων της οθόνης προσελκύει η αισθηματική ευχαρίστηση και ένα άλλο μικρό επίσης ποσοστό, συχνάζει στις αίθουσες από συνήθεια.

Το πλατύ όμως κοινό και κυρίως οι νέοι, αναζητούν στην «έβδομη τέχνη» συγκινήσεις, ψυχική εκτόνωση και πνευματική ευφορία, λησμονιά και ανακούφιση.

Έτσι προκύπτει επιτακτική η ανάγκη, να δημιουργηθούν ειδικοί κινηματογράφοι με κατάλληλο περιβάλλον, οι οποίοι θα προβάλουν έργα μορφωτικά, παιδαγωγικά, αθλητικά, ψυχαγωγικά, ώστε να βοηθηθούν σωστά οι νέοι.

Διότι με την απαγόρευση στον ανήλικο, να παρακολουθεί τις ταινίες του «σινεμά», του ενδυναμώνουμε την επιθυμία, να μπει στην αίθουσα για να ικανοποιήσει την περιέργειά του.

Ο ανήλικος την ώρα της προβολής

Η εικόνα, ο ήχος, το χρώμα, ο διάκοσμος, η μουσική, η εναλλαγή παραστάσεων και οι πρωταγωνιστές του έργου είναι μια αρμονία με τεράστια δύναμη υποβλητικότητας.

Ο θεατής και μάλιστα ο νέος, παρακολουθώντας την προβολή της ταινίας παραδίδεται ολόψυχα στην εκτύλιξη της υποθέσεως, θεωρώντας το φανταστικό σαν πραγματικότητα και ταυτιζόμενος με κάποιο από τα πρόσωπα του έργου.

Ο κίνδυνος από τον κινηματογράφο είναι μεγαλύτερος από αυτόν που περικλείουν τα άσεμνα έντυπα, γιατί με τη φωτεινή παράσταση των γεγονότων, που είναι πολύ ζωότερα από την περιγραφή του γραπτού ή προφορικού

λόγου, διεγείρεται έντονα ο ψυχικός κόσμος.

Το σκοτάδι με την εκμηδένιση εξωτερικών στοιχείων και αντικειμένων, απομακρύνει τους νέους από τον κόσμο του υπαρκτού, τους απομονώνει από κάθε έλεγχο και τους μεταβάλλει σε υποχείρια της οθόνης, η οποία κυριαρχεί σε όλες τις αισθήσεις.

Η εικόνα σαν μέσο εκφράσεως και μεταδόσεως, καθιστά την υπόθεση του έργου κατανοητή σε όλους, εντυπωσιάζει ζωντανά το θεατή-ανήλικο, που δεν χρειάζεται να καταβάλλει κόπο, όπως στο διάβασμα ή στην απλή ακρόαση.

Έτσι αδρανοποιούνται οι ψυχικές λειτουργίες ελέγχου, χαλαρώνει η πνευματική εγρήγορση και αμβλύνεται η θέληση, καθώς οι νέοι, επηρεαζόμενοι προσπαθούν ενίοτε να μιμηθούν τους ηθοποιούς.

Οι νέοι χωρίς αποκρυσταλλωμένη ακόμη θέληση, ούτε και ικανή αντοχή στους πειρασμούς, διαθέτουν ελάχιστη πείρα και ασήμαντη πνευματική ωριμότητα, θεωρούν εύκολο και κατορθωτό, κάθε τι που βλέπουν στην ταινία και ό,τι άλλο κυριαρχεί στην καλπάζουσα φαντασία τους.

Η προβολή πολλαπλίας μιας προκλητικής πολυτέλειας δημιουργεί στους νέους ζωννή επιθυμία, να αποκτήσουν πλούτη, με αποτέλεσμα τον ψυχικό μαρασμό, αφού η πραγμάτωση τέτοιας επιθυμίας παραμένει απατηλό όνειρο.

Άγουρα κοριτσόπουλα, δημιουργούν σχέσεις και ζουν σ' έναν κόσμο εξωπραγματικό και πιστεύουν ότι και ο δικός τους δεσμός με ένα νέο, θα έχει το ίδιο τέλος με αυτό της ταινίας και όταν αντικρίζουν τη σκληρή όψη της ζωής, τραυματίζονται ψυχικά.

Η προβολή συχνά δραστην εγκλημάτων σαν ηρώων, που παραμένουν ασύλληπτοι, ξεγελώντας τις αστυνομικές αρχές, προκαλεί στον ανήλικο θαυμασμό και ενίοτε τον οδηγεί στη διάπραξη παρομοίων εγκληματικών πράξεων, κατά μίμηση των πρωταγωνιστών της οθόνης.

Κρίσεις για την επίδραση του κινηματογράφου

Ο διαπρεπής καθηγητής Εγκληματολογίας ΓΑΡΔΙ-ΚΑΣ παρατηρεί: «πολλοί νέοι ηλικίας 16-20 ετών τέλεσαν εκδράσεις, απειλές, αδικούς επιθέσεις, κλπ., είχαν μιμηθεί κατορθώματα συμμοριών ταινιών του κινηματογράφου. Ο κινηματογράφος συμβάλλει εις την τέλεσιν εγκλημάτων δια διαφόρων οδών. Προσελκύει λίαν ισχυρώς τα παιδιά, τα οποία ενίοτε, δια την εξασφάλισιν χρημάτων, εθίζονται ενωρίς προς το έγκλημα και την ατιμία, δια μικροκλοπών».

Ο σημερινός κινηματογράφος, δυστυχώς, προσανατολίστηκε στην προβολή «ΣΕΞ» σαν την πλέον εμπορική μορφή. Στην οθόνη ξετυλίγονται εν ονόματι της τέχνης, οι πλέον απίθανες διαστροφές του ερωτικού ενστίκτου.

Ο σαδομαζοχισμός, η ομοφυλοφιλία, η αιμομιξία, οι

Ο «σκληρός» της ταινίας γίνεται ίνδαλμα για τους νέους. Πώς όμως θα τους προστατεύσουμε;

πρόωρες σεξουαλικές σχέσεις, οι βιασμοί και οι παντοειδείς διαστροφές είναι τα προσφιλέστερα θεάματα για μεγάλη μερίδα νέων.

Έτσι κατήντησε να εμφανίζεται η πορνεία σαν επάγγελμα ελκυστικό, που υπόσχεται πλούτη, μεγαλεία και απολαύσεις.

Και καθώς ο ανήλικος, επηρεάζεται από ηδυπαθείς τέρψεις και η μουσική με το στοθιλισμό των εικόνων του δημιουργούν πνευματικό ίλιγγο και εμποδίζουν την περισυλλογή και τον αυτοέλεγχο, γίνεται απειλητικός ο κίνδυνος του κατήφορου.

Ο καθηγητής Εγκληματολογίας κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ, επισημαίνει: «βλάπτει τη σωματική υγεία και ιδίως των ανηλίκων, με τα εντός της αιθούσης αιωρούμενα και πολλαπλασιαζόμενα μικρόβια... Βλάπτει όμως και την πνευματική και διανοητική υγεία με την υπερβολική ένταση της προσοχής και την ταχύτητα εναλλαγής των παραστάσεων, συνεπεία των οποίων καταπονείται ο εγκέφαλος... Φρικιώδεις σκηνές κτηνωδίας και βίας, δύνανται να προκαλέσουν υστερικούς παροξυσμούς, κεφαλαλγίας, όνειρα νυκτερινής φοβίας, άγχος και αγωνία, δηλαδή καταστάσεις νευρώσεων».

Σειρήνα κινδύνου κτυπούν και διάφοροι δικαστικοί λειτουργοί και Αστυνομικοί, άνθρωποι που καθημερινά έρχονται σε επαφή με τα κοινωνικά δράματα, που αγγίζουν ανθρώπινες πληγές και αντικρύζουν συχνά ψυχικά νανάγια.

Ο Αμερικανός καθηγητής νευροψυχιατρικής στο πανεπιστήμιο Βοστώνης William Sadler, γράφει: «400 περιπτώσεις καταδικασθέντων ανηλίκων, για αποτρόπαιες πράξεις, στη διάρκεια 8 ετών, πρέπει να ανησυχήσουν σοβαρά κάθε ενδιαφερόμενο για το μέλλον της κοινωνίας μας, η οποία στερεί τους νέους, από σωστή αγωγή και θρησκευτική διαπαιδαγώγηση και τους παρέχει κέντρα διασκεδάσεως και κινηματογράφους, για να διαπλάσουν χαρακτήρα».

Ο George Gandner, Διευθυντής Παιδικού Κέντρου της Βοστώνης, σε άρθρο του σε παιδαγωγικό περιοδικό, γράφει: «βαθεία η επίδραση του κινηματογράφου στους νέους και πολλά παιδιά εγκληματίσαν εμπνευσμένα από κινηματογραφικές σκηνές».

Σε ψυχιατρο-ψυχολογικό συνέδριο στο Τόκιο το 1979, τονίστηκε μεταξύ άλλων, η επίδραση του κινηματογράφου ειδικά σε (4) κατηγορίες ανθρώπων:

- (α) Στους έχοντες εκ γενετής κάποια ηθική διαστροφή.
- (β) Σε όσους έχουν τάση νευροπάθειας.
- (γ) Στους υποφέροντες από νευρώσεις και
- (δ) Στους πάσχοντες από ερωτισμό.

Επιγραμματικά δε οι συνέδροι συνόψισαν, ως εξής τις βλαβερές συνέπειες: «Σωματική κόπωση – εξασθένηση διανοητικής ικανότητας – διαταραχές χαρακτήρος – Νευρώσεις – Νοσταλγία του φανταστικού – πάθος περιπετειών – αισθηματική διέγερση – απώλεια ηθικοί αισθητήριου – εκπαίδευση διαπράξεως αδικημάτων».

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η λερναία ύδρα του δημόσιου βίου

Του Παύλου Μόσχου Αστυνόμου Α'

Ύστερα από πολλές ώρες αναμονής στην ουρά φθάνεις επιτέλους στον άνθρωπο που έχει ταχθεί να σε εξυπηρετήσει, στον «ΑΡΜΟΔΙΟ». Καταπνίγεις προσωρινά τα αισθήματα αγανακτήσεως που επισωρεύθηκαν από την ορθοστασία και την αγωνία ότι δε θα είσαι εκείνος που θα ακούσει τη φράση «κλείσαμε κύριε, ελτε αύριο», οπλίζεσαι με καλή διάθεση, φοράς το καλύτερό σου μείδιαμα, επιστρατεύεις όση ευγένεια μπορεί να σου έχει απομείνει και λες:

Περίπτωση 1η: Ορίστε κύριε (Α) τη βεβαίωση και το πιστοποιητικό που μου ζητήσατε.

Απάντηση: Για να τα δεχθούμε αυτά θα πρέπει να μας προσκομίσετε μια υπεύθυνη δήλωση για τη βεβαίωση και μια εξουσιοδότηση! για το πιστοποιητικό!...

Περίπτωση 2η: Ορίστε κύριε την αίτησή μου με τα δικαιολογητικά.

Ερώτηση: Είστε ο ίδιος;

Απάντηση: Μάλιστα. Να η ταυτότητά μου.

Εντολή: Να μας φέρετε ένα πιστοποιητικό γεννήσεως και μια υπεύθυνη δήλωση του Νόμου ΧΨΩ (και όλα αυτά για να αποδείξεις ότι εσύ είσαι εσύ!).

Περίπτωση 3η: Παρακαλώ να μου θεωρήσετε το βιβλιário νοσηλείας της συζύγου μου για τα έξοδα τοκετού.

Εντολή: Δώστε μου την ταυτότητά της, την ταυτότητά σας και το βιβλιário το δικό σας.

Απάντηση: Με συγχωρείτε, μήπως κάνετε λάθος, αυτή γέννησε όχι εγώ.

Παρατήρηση: Ξέρω τι ζητάω κύριε. Αυτά είναι απαραίτητα σύμφωνα με το Νόμο Τ το άρθρο Ρ το τμήμα Ι κεφάλαιο Χ την παράγραφο Ε και το εδάφιο ΣΤ!!!

Περίπτωση 4η: Την δεύτερη φορά (δηλαδή 2 μήνες μετά την κατάθεση των δικαιολογητικών). Παρακαλώ να μου δώσετε τη βεβαίωση.

Απάντηση: Σήμερα δεν μπορούμε: Είναι ημέρα που δίνουμε άδειες. Ελάτε μεθαύριο.

(Μετά 2 ημέρες).

Ήρθα για τη βεβαίωση.

Απάντηση: Τώρα φεύγουμε για αυτοψία. Ελάτε την άλλη εβδομάδα.

(Την επόμενη εβδομάδα:)

Σας παρακαλώ έχω έρθει για εκείνη τη

βεβαίωση.

Απάντηση: Δυστυχώς μας λείπει η δακτυλογράφος... ελάτε αύριο.

Όλες αυτές οι περιπτώσεις δεν είναι σκηνές από παράσταση θεάτρου του παραλόγου, είναι καθημερινά ίσως δράματα γραφειοκρατίας που γίνονται σε υπηρεσίες και οργανισμούς με κάποιες θέβαιες παραλλαγές που δεν αλλάζουν όμως την ουσία του θέματος. Ο καθένας μπορεί να προσθέσει εδώ τις δικές του εμπειρίες. Τι είναι όμως αυτή η γραφειοκρατία και ο γραφειοκράτης που ταλανίζουν τον πολίτη, για δεκαετίες. Γραφειοκρατία σημαίνει κυριολεκτικά μεν τη ρύθμιση της εργασίας των γραφείων ώστε να διεξάγεται με βραδύτατο ρυθμό η υπηρεσία μεταφορικά δε την προσκόλληση στους τύπους ώστε να επιβραδύνεται η περαίωση των υποθέσεων. Η γραφειοκρατία ενώ ξεκίνησε σε θεωρία οργανωτική εξελίχθηκε σε λερναία ύδρα του Δημόσιου Βίου σε σύστημα τροχοπέδεσης στην πορεία των δημόσιων και ιδιωτικών υποθέσεων.

Πόσοι και πόσα της έχουν προσάψει κατά καιρούς! Κατάρα της Δημόσιας Διοίκησης, πληγή ανιάτη στο σώμα της, μικρόβιο απρόσβλητο στο οργανισμό της, παράσιτο στη λειτουργία της, πολυκέφαλο τέρας.

Οι επιδράσεις και τα αποτελέσματά της είναι: Απώλεια χρόνου και χρήματος, χρόνιες διεκδικητικές υπαλλήλων και πολιτών, ατελελείτητες διαδικασίες, απανωτές, καθυστερήσεις, πόλεμοι άρθρων, καταγωνισμοί διατάξεων, αλληπάλληλες συγκρούσεις αρμοδιοτήτων, αλυσιδωτές δηλώσεις αναρμοδιότητας, νευρικές αντιδράσεις, εκρήξεις θυμού με καταιγισμό ύβρων και βλασφημιών ανταλλαγές φιλοφρονήσεων καθόλου κολακευτικών διηνεγκείς αντεγκλήσεις και όλα τα δυσάρεστα κατάλοιπα στη θέση και στη σχέση πολίτη προς την πολιτεία (έλλειψη εμπιστοσύνης, καχυποψία, ανειλικρίνεια, πολλαπλές δεσμεύσεις, επιμήκυνση διαδικασιών με πολλαπλασιασμό των παραστατικών, αναβολές, αναστολές, δισταγμοί, αναποφασιστικότητα κ.λπ.

Ας δούμε τώρα πως βλέπει τη γραφειοκρατία το μάτι του ποιητή. Παρατίθεται εδώ το ποίημα του Αντώνη Αναπλιώτη (1887 - 1951).

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Πρωτοκόλλησε την, στοιχειοθέτησέ την και φακέλωσέ την και συσχέτισέ την.

Πιστοχρέωσέ την κάτσε διάβασέ την και μελέτησέ την πολυπρόσεξέ την - πολυεξέτασέ την κι' ύστερα... αφησέ την κι' απaráτησέ την κι' αναζητήσέ την.

Γράψε - στουπώσε την ράψε - ξηλωσέ την

Μονογραφήσέ την· προσυπογράψέ την 'Ητοι μ' ένα λόγο: «Διενεργήσέ την» Καθαρογράψέ την... και παραπεμψέ την·

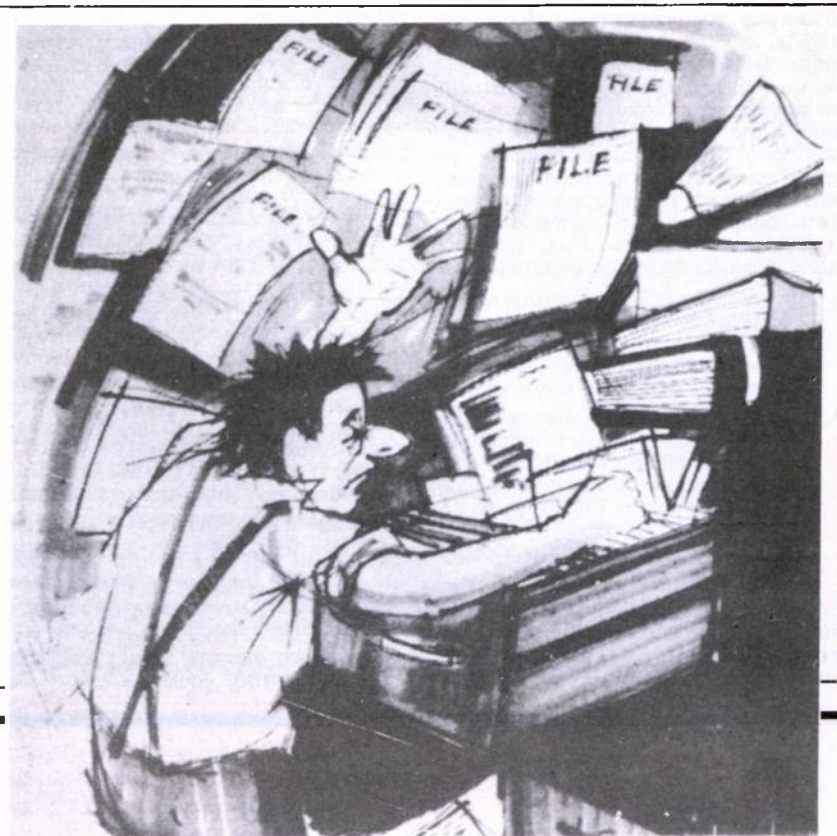
Κι επανεφερέ την ή διαβιβάσέ την

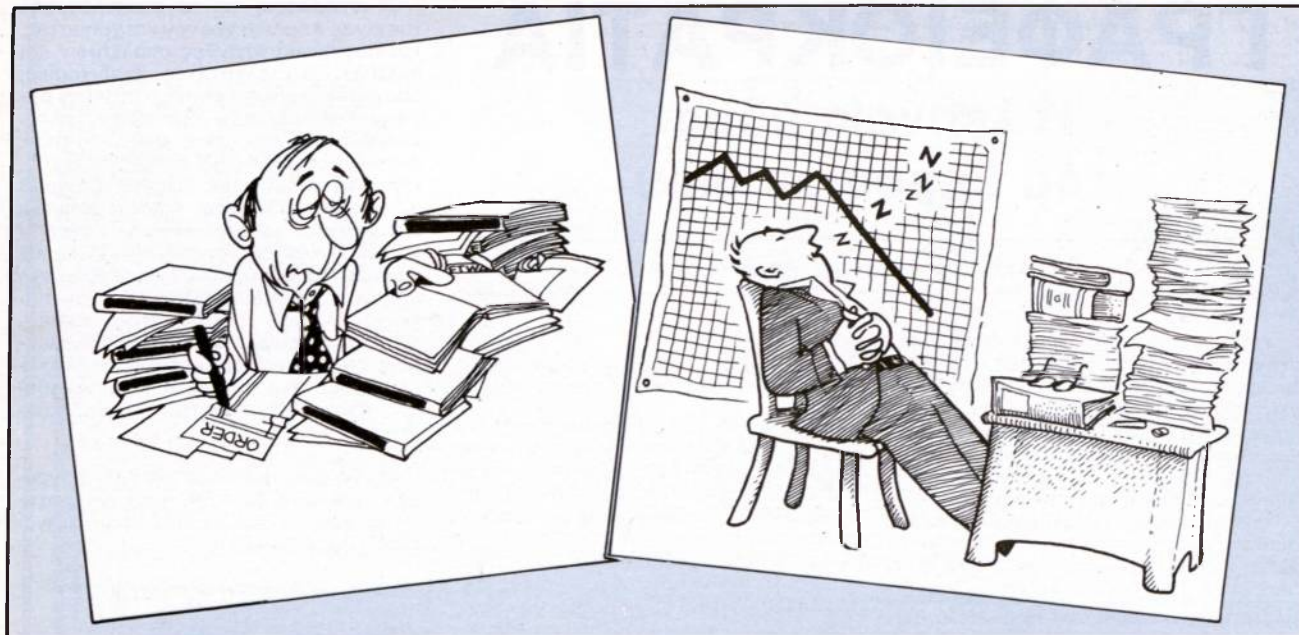
Ή ανακοινώσε την με τα «κατωτέρω»

(ότι ξέρεις, ξέρω...)

Με τα «περαιτέρω», μ' όλα τα «λαμβάνω»

Κι' «επαναλαμβάνω» (δεν... «καταλαμβάνω»...)

Μ' όλα τα «ερευνήσας» και τα «αναδιφή-
σας».
(φτου κι' απ' την αρχή σας) – Κάργα υπο-
μονή σας
και δεν τ' ανευρίσκω και τα «υπομινμή-
σκω»
Μ' όλα τα «αναφέρω», μ' όλες τας τιμάς
Για τα «περαιτέρω» για τα καθ' υμάς...
(Η μικρή μας ιστορία μιας αναφοράς)

Η γραφειοκρατική θεωρία σαν σύστημα οργανώσεως έχει ορισμένα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που τη διακρίνουν από άλλες θεωρίες οργανώσεως που κατά καιρούς διατυπώθηκαν. Τα κυριώτερα απ' αυτά τα χαρακτηριστικά είναι η εξειδίκευση, η ιεραρχική εξουσία, το σύστημα κανόνων και το απρόσωπο. Η ανάπτυξη αυτών των χαρακτηριστικών με μέτρο βοηθάει την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών και οργανισμών. Η υπερτροφία τους όμως επηρεάζει δυσμενέστατα την οργάνωση, και απορρυθμίζει τη λειτουργία της. Υπάρχει κατά συνέπεια ένα θεμελιακό πρόβλημα ισορροπίας, η χρυσή τομή μεταξύ της απόλυτης γραφειοκρατίας και της μη γραφειοκρατίας διότι διαφορετικά η γραφειοκρατία μεταβάλλεται σε αυτοσκοπό. Ο κίνδυνος αυτός εμφανίζεται με 3 κυρίως μορφές:

- Την υπερβολική έμφαση στους κανόνες. Είναι αυτό που διατυπώνεται συχνά με τη φράση «ο τύπος τρώει την ουσία». Η γραφειοκρατική διακίνηση είναι απάνθρωπη και ανελαστική.
- Αυστηρή ακαμψία και αδυναμία ταχείας προσαρμογής. Δεν υπάρχουν συνήθως περιθώρια καινοτομίας στη γραφειοκρατία, ή αν υπάρχουν ελάχιστα αναφέρονται σε τυπικά και όχι σε θέματα ουσίας.
- Κίνδυνος δημιουργίας του τυπικού ανθρώπου της οργανώσεως.

Είναι ο γνωστός μας γραφειοκράτης ο πάντα κακόκεφος, θλοσυρός, πνιγμένος στα χαρτιά, χαμένος στο πέλαγος της γραφειοκρατίας, βαρετός, λιγόστομος

σχεδόν αμίλητος. Πως να τιθασεύσει αυτό το άγριο πλήθος των πολιτών που ζητούν εξυπηρέτηση; Τι θα λογοδοτήσει στον προϊστάμενο; Πως να πορευθεί στον κυκεώνα των υποθέσεων; Τι να πρωτοθυμηθεί από Νόμους, Νομοθετικά Προεδρικά και λοιπά Διατάγματα, Αποφάσεις, Εγκρίσεις, Εγκυκλίους, νομολογίες; Για τον εαυτό του είναι ένα πολύπαθο ον στο γραφειοκρατικό συνονθύλευμα, ένα γρανάτζι στο γραφειοκρατικό μηχανισμό, ένας ήρωας ή ένα θύμα. Για τους πολλούς που τον αντιμετωπίζουν καθημερινά από τη σκοπιά του ανθρώπου που περιμένουν γρήγορη εξυπηρέτηση είναι ένας τυπολάτρης, ένας αυθέντης, που σου θυμίζει το «L' ETAT C' EST MOI». Ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος στο έργο του σκληροί καιροί δίνει κάπως έτσι την εικόνα του γραφειοκράτη.

«... και τι είναι ο γραφειοκράτης; Ένα ανθρωπίνο σαπρόφυτο που ευδοκίμει σε όλες τις ζώνες της γης... Ηδονίζεται πίνοντας μελάνι και καταβροχθίζοντας αριθμούς πρωτοκόλλου αφού πρώτα, φυσικά, μεταμορφώνει τους πάντες σε αριθμούς πρωτοκόλλου... Η επαγγελματική του παραμόρφωση σιγά - σιγά παίρνει κάποιες διαστάσεις, ώστε όλη του η ύπαρξη ν' αποτελεί ηδιστήν συζυγίαν θλακείας, ματαιολογίας και συχνά αθέλητης κακοποιίας.

Τον θυμόμαστε όλοι παλιότερα σκυμμένο στο γραφείο με τα πρόσθετα μανίκια από μαύρο ύφασμα στο σασκάκι του. Ετυχώς, τώρα που η μόδα λανσάρησε ένα νέο είδος σακακιού με ενισχυμένες τους αγκώνες, έπαυσε πλέον αυτή η συνήθεια. Αρχικά δυσκολευόταν στους λογαριασμούς όπου υπήρχαν τέτοιοι γιατί έπρεπε να τους κάνει μόνος τους. Σε λίγο εφοδιάστηκε με ειδική πρωτόγονη όμως και χειροκίνητη αριθμομηχανή και κατόπιν με τις ηλεκτρονικές που τον διευκόλυναν τόσο πολύ ώστε να ξεχνάει την προπαίδεια...

Δυστυχώς για την τεχνολογία, στην περίπτωση της γραφειοκρατίας δεν

βοήθησε σχεδόν για να μειωθεί, να περιορισθεί, αφού για κατάργηση δεν γίνεται λόγος.

Τούτο συμβαίνει όχι από αντικειμενική αδυναμία αλλά από την αντίληψη που έχουν για την τεχνολογία οι γραφειοκράτες. Έτσι παρουσιάστηκε το φαινόμενο της υπερτροφίας και όχι της απισχύσεως της γραφειοκρατίας όπως θα υπέθεσε ο άνθρωπος με το κοινό μυαλό. Με τις διάφορες συσκευές και τα συστήματα ανοίγει η όρεξη του γραφειοκράτη να θέλει τα διάφορα στοιχεία «έτσι κι' αλλιώς κι' αλλιώςτικα». Ξέροντας ότι υπάρχει η δυνατότητα αναπαραγωγής δεν διστάζει να ζητάει εις διπλούν, τριπλούν, πολλαπλούν τα διάφορα έγγραφα. Καινούρια τεχνολογία και απαραίτητες γραφειοκρατικές αντιλήψεις δεν μπορούν να συνταγιάζονται. Τα νέα συστήματα έχουν τη δική τους φιλοσοφία πρέπει όλοι οι υπάλληλοι να μυηθούν σ' αυτή και έπειτα να μπουν σ' εφαρμογή οι προηγούμενες τεχνικές. Αν θελήσουμε να αναζητήσουμε το γιατί πρέπει να αλλάζουν νοοτροπία οι υπάλληλοι ας ανατρέξουμε στο ποίημα του Κώστα Καρυωτάκη (1896 - 1928).

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Οι υπάλληλοι όλοι λιώνουν και τελειώνουν

σαν στήλες δύο δύο μες στα γραφεία
(Ηλεκτρολόγοι θα 'ναι η πολιτεία
κι' ο θάνατος, που τους ανανεώνουν)

Κάθονται στις καρέκλες, μουτζουρώνουν

αθώα λευκά χαρτιά, χωρίς αιτία.
«Συν τη παρούση αλληλογραφία
έχομεν την τιμήν» διαβεβαιώνουν.
Και μονάχα η τιμή τους απομένει,
όταν ανηφορίζανε τους δρόμους,
Το βράδυ στις οχτώ, σαν κουρντισμένοι.

Παίρνουν κάστα, συνάπτονται τους νό-
μους,

σκέπτονται το συνάλλαγμα, τους ώμους
σηκώνοντας οι υπάλληλοι οι καημένοι.

ΠΛΑΚΑ

«Η συνοικία των θεών ξαναζεί»

Ρεπορτάζ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΚΑΚΗΣ

Από τις πιο χιλιοτραγουδισμένες συνοικίες της Αθήνας με πλούσια ιστορία και ανόθευτη ομορφιά, που κατόρθωσε μέσα στο πέρασμα του χρόνου να διατηρήσει παρά τις σύγχρονες προκλήσεις, τη γραφικότητα και τον παραδοσιακό της χαρακτήρα.

Στενά γραφικά δρομάκια, παραδοσιακές ταβέρνες με μουσική και χρώμα ελληνικό, καθαριότητα και τάξη συνθέτουν τη σημερινή εικόνα της Πλάκας, και αποτελούν πόλο έλξης για κάθε ξένο τουρίστα, που επισκεπτέται την Αθήνα. Το πέρασμά του από την Πλάκα, από την παλιά συνοικία των θεών, με την αίγλη και τη λαμπρότητα των παλιών χρόνων, θεωρεί κατά κάποιον τρόπο «επιβεβλημένη υποχρέωση».

Ιστορία

Η Πλάκα είναι η παλιότερη συνοικία της Αθήνας, χτισμένη στους βόρειους και ανατολικούς πρόποδες της Ακρόπολης. Τα όριά της από τις υπόλοιπες συνοικίες της Αθήνας καθορίζονται από τις ο-

δούς Φιλελλήνων, Διονυσίου Αρεοπαγίτη, Μητροπόλεως και Θησείου.

Η συνοικία αποτέλεσε το κέντρο της πόλης από τους πρώτους μετά την απελευθέρωση χρόνους μέχρι τα τελευταία χρόνια της βα-

σιλείας του Όθωνα. Για την ονομασία της, υπάρχουν τρεις εκδοχές. Κατά την πρώτη, την ονομασία της πήρε από μεγάλη ενεπίγραφη πλάκα, η οποία κατά τον ιστορικό Δ. Καμπούρογλου ήταν τοποθετημένη στο έδαφος παρά την οδό

Η περιοχή της Πλάκας με τα γραφικά δρομάκια και τις παραδοσιακές ταβέρνες, αποτελεί ακαταμάχητο πόλο έλξης για έλληνες και ξένους τουρίστες.

Κυδαθηναίων, προς την ανωφέρεια της οδού Θέσπιδος.

Κατά την άλλη η ονομασία της συνοικίας προήλθε από την αλβανική λέξη «πλιάκου» που σημαίνει παλιός - γηραιός, ίσως από τους εγκατεστημένους αλβανόφωνους σε χωριά της Αττικής. Κατά την εκδοχή αυτή το κέντρο της παλιάς Πλάκας ήταν περί το μνημείο του Λυσικράτη. Ενώ σύμφωνα τέλος με την τελευταία εκδοχή, η ονομασία προήλθε, από την ομαλότητα του τόπου, κατά αντιδιαστολή προς τον θράχο της Ακρόπολης.

Η Πλάκα του χθες

Είναι γνωστό ότι η Πλάκα, η παλιά αυτή συνοικία της Αθήνας, πέρασε μια περίοδο παρακμής και μαρασμού. Στα τέλη της δεκαετίας του '60, είχε μετατραπεί σ' ένα χώρο έντονης νυχτερινής ζωής, με κακόφημα μπαρ, καμπαρέ και διασκοθήκες με εκκωφαντικούς θορύβους, διαπληκτισμούς και φασαρίες μεταξύ μεθυσμένων θαμώνων και τουριστών. Αποτέλεσμα αυτών ήταν να χάνει σιγά - σιγά τη γραφικότητά της.

Ενώ οι πλατείες ήταν γεμάτες από απένταρους τουρίστες, έμπορους ναρκωτικών και πλανόδιους πωλητές, δεκάδες τα αυτοκίνητα συνωστίζονταν καθημερινά στους στενούς δρόμους, «διεκδικώντας» χώρο στάθμευσης. Παράλληλα η απογραμμάτιστη τουριστική ανάπτυξη, η μη συντήρηση και αξιοποίηση νεοκλασικών κτιρίων που μετατράπηκαν σε φτηνά ξενοδοχεία και πανσιόν για νέους, συνέτειναν στη ραγδαία υποβάθμισή της.

Όλο αυτό το κράμα της χαώδους κατάστασης, δημιούργησε μια αφόρητη ατμόσφαιρα τόσο για τους γνήσιους τουρίστες όσο κυρίως για τους μόνιμους κατοίκους της, που από 14.000 το 1961, συρρικνώθηκαν στους 3.500 περίπου σήμερα. Έτσι με την καθολική κινητοποίηση των κατοίκων και την ενεργοποίηση των αρμοδίων παραγόντων, άρχισε η προσπάθεια σωτηρίας της Πλάκας.

Η Πλάκα σήμερα

Οπωσδήποτε σήμερα έχει ανασάνει. Τα περισσότερα από τα κακά σημάδια του παρελθόντος έχουν εξαλειφθεί. Είναι πραγματικά παρήγορο και συγχρόνως ευτυχές το ότι κατάφερε να κρατηθεί ζωντανή, να διατηρήσει το παραδοσιακό της χρώμα, χωρίς να αφομοιωθεί από τη σύγχρονη επιδρομή του πολιτισμού, που βέβαια την επηρέασε σε ένα ποσοστό. Η σωτήρια επέμβαση της πολιτείας με μια σειρά εξυγιαντικών μέτρων που πήρε και η καθολική κινητοποίηση των μόνιμων κατοίκων της, απέτρεψαν στην κυριολεξία τον αφανισμό της. Της έδωσαν το πολύτιμο οξυγόνο της ζωής.

Σήμερα η Πλάκα είναι η πιο όμορφη συνοικία μέσα στην καρδιά της Αθήνας. Προσελκύει σαν μαγευτική σειράνα κάθε ξένο και έλληνα επισκέπτη, να περπατήσει στα γραφικά στενά δρομάκια της, να ευωδιαστεί από το θεικό άρωμα των πανέμορφων λουλουδιών της, να γευτεί την ανεπανάληπτη ελληνική κουζίνα σε παραδοσιακές ταβέρνες, να μεθύσει από τις γλυκόλαλες μελωδίες ελληνικών τραγουδιών, με την απαραίτητη συνοδεία γευστικού κρασιού και γιατί όχι να τραγουδήσει συνεπαρμένος από την μοναδικότητα της ατμόσφαιρας, τις ομορφιές και τις χαρές της ζωής.

Σωτήρια επέμβαση

Η επέμβαση της πολιτείας άρχισε το 1978 με μια σειρά μέτρων που αναφέρονταν κυρίως στην απαγόρευση κτισίματος νέων οικοδομών στη θέση των παλιών, κυκλοφορίας αυτοκινήτων σε ορισμένα τμήματα, κλείσιμο των πανσιόν που λειτουργούσαν χωρίς άδεια, των καμπαρέ και μπαρ κ.ά.

Από τα πιο σημαντικά προεδρικά διατάγματα που εξυγίανε και μεταμόρφωσε το πρόσωπο της Πλάκας ήταν το από 30-9-82 «Περί ειδικών χρήσεων γης» το οποίο τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα από 18-2-84, 25-10-84, 29-12-84 και 8-9-86 όμοια. Σε εφαρ-

μογή των διατάξεων των ανωτέρω προεδρικών διαταγμάτων: έκλεισαν συνολικά, τον Νοέμβριο του '83 εξήντα (60) καταστήματα κυρίως κέντρα διασκέδασης, μπαρ, διασκοθήκες και καμπαρέ, ως εμπίπτοντα στις σχετικές απαγορευτικές διατάξεις. Δεν επιτρέπεται η λειτουργία οποιασδήποτε χρήσης τους που άσχετα από το είδος της, το μέγεθός της, τον αριθμό των καθισμάτων τους ή την ονομασία της, αποτελεί πηγή όχλησης για το περιβάλλον της για οποιοδήποτε λόγο και ιδιαίτερα τη νύχτα. Δεν επιτρέπεται κάθε είδους χρήση μικροφωνικών εγκαταστάσεων και ενισχυτών σε ανοικτούς ιδιωτικούς ή δημόσιους χώρους. Επιτρέπεται με άδεια του Δήμου Αθηναίων και μόνον ύστερα από σύμφωνη γνώμη του γραφείου περιοχής Πλάκας η περιορισμένη κατάληψη κοινόχρηστων χώρων. Απαιτείται προέγκριση του ίδιου γραφείου, για την εγκατάσταση οποιασδήποτε νέας λειτουργίας ή η συνέχιση αυτών που υπάρχουν με νέο ιδιοκτήτη και εφόσον δεν απαγορεύεται από τις διατάξεις των διαταγμάτων.

Γραφείο περιοχής Πλάκας

Για την οργάνωση, τη λειτουργία και τους σκοπούς του γραφείου περιοχής Πλάκας του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο προϊστάμενος αρχιτέκτονας **Μιχάλης Γαρυφαλλός**, μας είπε: «Για την αναβάθμιση της περιοχής Πλάκας για την τόνωση της κατοικίας και τη διατήρηση του παραδοσιακού της χαρακτήρα, εκδόθηκαν από το ΥΠΕΧΩΔΕ μια σειρά από σημαντικά διατάγματα και αποφάσεις που ρυθμίζουν θέματα πολεοδομίας, ρυμοτομίας, κυκλοφορίας κ.ά.

Το γραφείο περιοχής Πλάκας ιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 1982, με κοινή απόφαση των υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος, υπάγεται απευθείας στην υπηρεσία του αρμόδιου υπουργού. Αποτελείται από έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό δώδεκα ατόμων, που είναι κατά βάση αρχιτέκτονες. Στο γραφείο μας, ανήκουν

Ζωτική και πολύτιμη η παρουσία της Αστυνομίας στην περιοχή της Πλάκας.

ανάμεσα σε άλλες και οι παρακάτω βασικές αρμοδιότητες:

Η σύνταξη, ανάθεση, εποπτεία, έλεγχος, έγκριση και παραλαβή των μελετών που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της περιοχής και την αναχαίτιση της πολεοδομικής, αρχιτεκτονικής αισθησιακής και λειτουργικής υποβάθμισής της.

Η παροχή εγκρίσεων για την εγκατάσταση και λειτουργία ειδικών χρήσεων, η κατάληψη χρήσης και διαμόρφωση κοινόχρηστων χώρων, η κατασκευή ιδιωτικών χώρων στάθμευσης για την εξυπηρέτηση κατοικιών στο ίδιο οικόπεδο, σε περιπτώσεις που αυτό προβλέπεται από σχετικές πολεοδομικές διατάξεις.

Η εισήγηση για την τροποποίηση και αναθεώρηση του ρυμοτομικού σχεδίου. Επίσης για τον καθορισμό των όρων και περιορισμών δόμησης, το χαρακτηρισμό διατηρητέων κτιρίων, την αναστολή οικοδομικών εργασιών και τη γνωμοδότηση για την εκποίηση ή παραχώρηση ακινήτων του δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ.

Ο έλεγχος και η έγκριση κάθε μελέτης οποιουδήποτε φορέα, που συνεπάγεται την εκτέλεση έργων.

Η χορήγηση καρτών εισόδου στους πεζόδρομους και στάθμευσης αυτοκινήτων των κατοίκων και η έκδοση εντύπων ενημέρωσης.

Κάθε ενέργεια που απαιτείται για τη μελέτη και εφαρμογή των μέτρων προστασίας, και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και του πε-

ριβάλλοντος της περιοχής.

Με την εφαρμογή των νομοθετικών διαταγμάτων, των αποφάσεων και κυρίως των διαταγμάτων περί χρήσεως γης και ειδικών όρων δόμησης, μπορούμε να πούμε ότι μεταμορφώθηκε ριζικά η εικόνα της Πλάκας, που απόκτησε ξανά τον παραδοσιακό της χαρακτήρα.

Η συνεργασία μας με την αστυνομία είναι στενή και εποικοδομητική, αποβλέπει στην εφαρμογή των διαταγμάτων που έχουν εκδοθεί και στην καλύτερη κατά το δυνατόν εμφάνιση της Πλάκας, στα μάτια των χιλιάδων Ελλήνων και ξένων επισκεπτών.

Η Αστυνομία στην Πλάκα

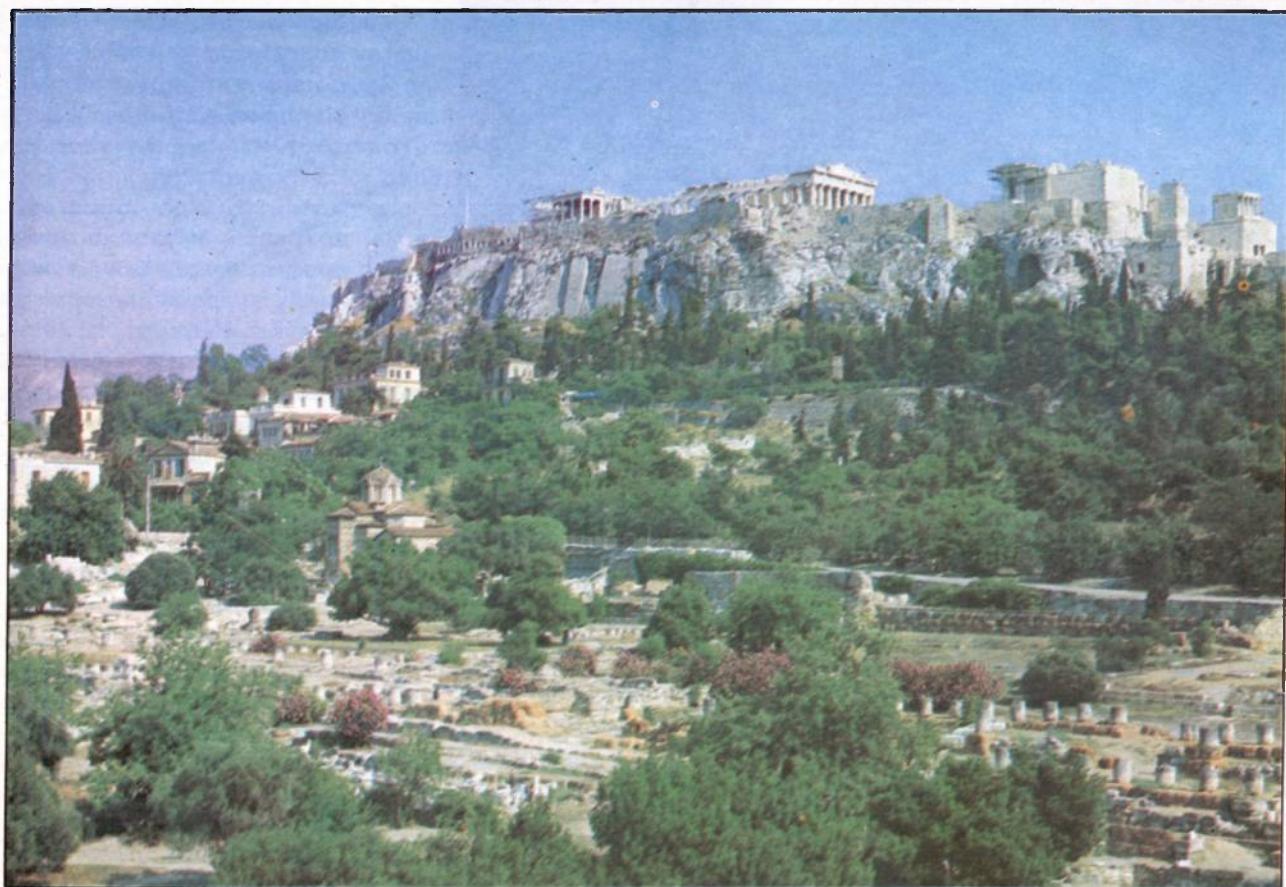
Ζωτική και πολύτιμη παρουσία

Αναντίρρητα, η παρουσία της αστυνομίας στην Πλάκα είναι αθόρυβη και δημιουργική, παρά τις δυσκολίες και τα προβλήματα που οπωσδήποτε υπάρχουν. Ο διοικητής του Β' Α.Τ.Τ. αστ. υποδ/ντής **Παναγιώτης Σταμάτης**, μας είπε σχετικά για την αρμοδιότητα του τμήματος και για την αστυνόμευση της Πλάκας: «Η περιφέρεια που ανήκει στη δικαιοδοσία του Β' Α.Τ., περιλαμβάνει την περιοχή Πλάκας μέχρι την οδό Μητροπόλεως, την πλατεία Μοναστηρακίου, τον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης, μέρος του λόφου Φιλοπάππου, την περιοχή Μακρυγιάννη - Κουκακίου, μέχρι την πλατεία Γαργαρέττας, την περιοχή Μέτς, την περιοχή Ζαπτείου, Εθνικού Κήπου κ.ά.

Το τμήμα μας ασχολείται κυρίως με την αστυνόμευση της περιοχής, τη λήψη μέτρων τάξης γενικά, και με τη φρούρηση - επιτήρηση των ακίνητων στόχων της περιφέρειάς μας, ιδιαίτερα ευπαθών, όπως είναι οι αρχαιολογικοί χώροι, η Μητρόπολη, το Ζάππειο Μέγαρο, οι Τράπεζες, γραφεία εφημερίδων, ξένων αεροπορικών εταιρειών, πρεσβείες - προξενεία κ.ά. Μέτρα επίσης λαμβάνουμε στο φημισμένο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, όπου κατά τους θερινούς μήνες, πραγματοποιούνται σχεδόν καθημερινά καλλιτεχνικές εκδηλώσεις από τον ΕΟΤ. Στο χώρο του Ζαπτείου, όπου γίνονται τακτικά συνέδρια, εκθέσεις, διασκέψεις και διάφορες άλλες εκδηλώσεις. Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό κατά τις ετήσιες θρησκευτικές και εθνικές εορτές. Στους αθλητικούς χώρους όπως είναι ο Όμιλος Αντισφαίρισης, το Ολυμπιακό Κολυμβητήριο στη διάρκεια αθλητικών αγώνων κλπ.

Η όλη περιοχή μας, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού μέσα σ' αυτή βρίσκονται ανυπολόγιστης αξίας αρχαιολογικοί χώροι της πρωτεύουσας (Ακρόπολη, Αρχαία Αγορά, Στήλες Ολυμπίου Διός κ.ά.) αρκετά άλση (Ζάππειο, Εθνικός Κήπος, Φιλοπάππου) καθώς και πολλά κέντρα διασκέδασης, τα περισσότερα από τα οποία βρίσκονται στο παραδοσιακό περιβάλλον της Πλάκας. Για την αντιμετώπιση όλων αυτών των θεμάτων και για τη γενικότερη αστυνόμευση της περιοχής απαιτείται σημαντική αστυνομική δύναμη (ξενόγλωσση κατά ένα ποσοστό), η έλλειψη της οποίας αποτελεί και το σοβαρότερο πρόβλημα της υπηρεσίας μας.

Η πλήρης αστυνόμευση του ιδιόμορφου και ευαίσθητου χώρου της Πλάκας, αποτελεί βασικό μέλημα της υπηρεσίας μας. Η Πλάκα εκτός από το μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κέντρων διασκέδασης και άλλων καταστημάτων, περιβάλλεται από αξιόλογους αρχαιολογικούς χώρους και παρουσιάζει ιδιαίτερη γραφικότητα, συγκεντρώνοντας έτσι το αμείωτο ενδιαφέρον τόσο των Ελλήνων όσο και των ξέ-

νων τουριστών, που έρχονται καθημερινά σαν περιπατητές ή για να διασκεδάσουν στα παραδοσιακά της κέντρα.

Κύριος σκοπός μας είναι η εύρυθμη λειτουργία των καταστημάτων της περιοχής και ειδικότερα η εφαρμογή των διατάξεων των σχετικών διαταγμάτων περί ειδικών χρήσεων γης στο χώρο της Πλάκας.

Δεν αντιμετωπίζουμε σοβαρά προβλήματα αστυνόμευσης, αλλά για την διατήρηση του ομαλού ρυθμού ζωής στον τόσο ευαίσθητο χώρο της Πλάκας, χρειάζεται η επανασύσταση της ειδικής αστυνομικής μονάδας Πλάκας που πρωτοιδρύθηκε το 1982, με αποκλειστικό αντικείμενο συνεχούς γενικής αστυνόμευσης σε 24ωρη βάση, το χώρο της Πλάκας. Το μέτρο αυτό δυστυχώς έχει ατονήσει, λόγω της έλλειψης δύναμης. Άλλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν άμεσα και με επείγουσα προτεραιότητα είναι: Η τοποθέτηση πινακίδων στα όρια της Πλάκας, με την ένδειξη ότι μέσα στο χώρο της περιοχής Πλάκας,

απαγορεύεται η στάθμευση οχημάτων, με εξαίρεση τα οχήματα των κατοίκων της, που είναι εφοδιασμένα με ειδικές κάρτες στάθμευσης επικολημένες στα παρμπρίζ των αυτοκινήτων.

Η σήμανση με διαγραμμίσεις των χώρων που παρέχονται για την κατάληψη από τους υπεύθυνους των διαφόρων καταστημάτων, ύστερα φυσικά από την άδεια του Δήμου.

Η μη χορήγηση αδειών κατάληψης πεζοδρομίων ή πλατωμάτων και γενικά των πεζόδρομων, γιατί εκτός από την παρακώλυση της κυκλοφορίας και της φθοράς, ζημιώνεται και η αισθητική εμφάνιση της περιοχής.

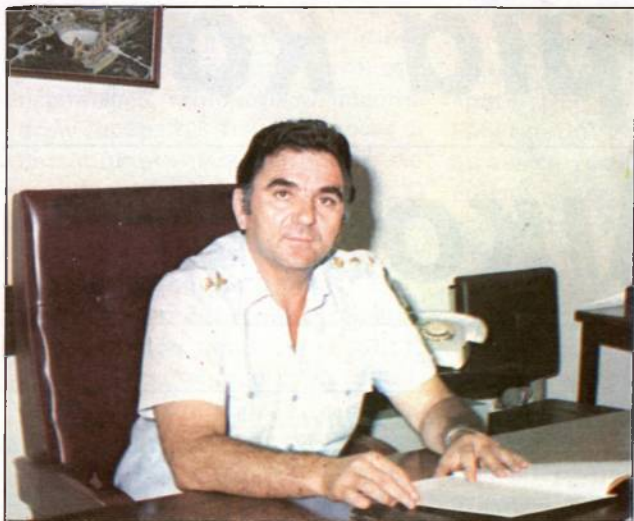
Για την αποτελεσματικότερη και άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων που μας απασχολούν, συνεργαζόμαστε στενά με το Δήμο Αθηναίων, την αρχαιολογική υπηρεσία, τον ΕΟΤ, τους πολιτιστικούς, εξωραϊστικούς και επαγγελματικούς συλλόγους της περιοχής μας καθώς επίσης και με το ειδικό γρα-

Ο ιερός χώρος της Ακρόπολης και των γύρω ιστορικών χώρων, με τα απαράμιλλα μνημεία παγκόσμιας ακτινοβολίας, αποτελεί μόνιμο πόλη έλεγχος τουριστών.

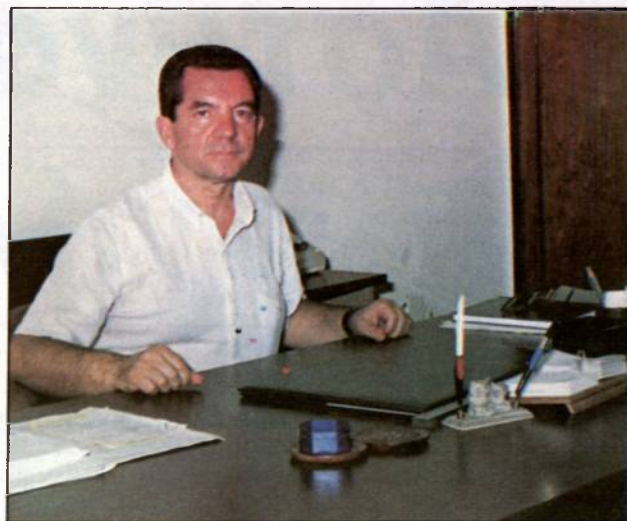
φείο περιοχής Πλάκας του ΥΠΕΧΩ-ΔΕ.

Ο διοικητής του Β' Αστ. Τμήματος Ασφάλειας Αθηνών, αστυνομικός υποδιευθυντής **Παναγιώτης Κιαχτύπης**, μας είπε σχετικά για την αστυνόμευση από πλευράς ασφάλειας στην περιοχή της Πλάκας: «Είναι γεγονός ότι με την εφαρμογή των διαταγμάτων και των αποφάσεων που εκδόθηκαν από το 1982 και μετά, με σκοπό την αναβάθμιση της Πλάκας, περιορίστηκε σημαντικά η εγκληματικότητα. Βασικό στοιχείο στη μείωσή της, υπήρξε και η απομάκρυνση των κακόφημων μπαρ - καμπαρέ ντισκοτέκ, που στο παρελθόν ήταν τόποι διαφθοράς και διακίνησης ναρκωτικών.

Η εγκληματικότητα σήμερα περιορίζεται ιδίως τους θερινούς μήνες σε κλοπές αυτοκινήτων αλλο-

Ο διοικητής του Β' Α.Τ.Τ. Αθήνας, αστυνομικός υποδ/ντής Παναγιώτης Σταμάτης.

Ο διοικητής του Β' Α.Τ.Α. Αθήνας, αστυνομικός υποδ/ντής Παναγιώτης Κιαχτύτης.

δαπών και μοτοσυκλετών. Προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο με συνεχείς ημερησίες και νυχτερινές περιπολίες πεζές και εποχούμενες με προσαγωγές, ελέγχους και δακτυλοσκόπηση των υπόπτων περιφερομένων ατόμων.

Ένα άλλο βασικό πρόβλημα είναι και η έλλειψη γλωσσομαθούς αστυνομικού προσωπικού, ώστε όταν συλλαμβάνονται αλλοδαποί δράστες ή προσέρχονται στο τμήμα να καταγγείλουν κλοπές ή απώλειες χρημάτων και αντικειμένων, να περατώνονται γρήγορα και αποτελεσματικά οι υποθέσεις. Πάντως προσπαθούμε να αστυνομεύουμε όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα την Πλάκα, συνεργαζόμενα στενά με τις λοιπές αρμόδιες αρχές και τους καταστηματαρχές της περιοχής, οι οποίοι βοηθάνε συχνά το έργο της αστυνομίας, με αποκλειστικό στόχο την ανάθλιση της Πλάκας και την καλλιτέρευση της ποιότητας ζωής.

Ο πρόεδρος του εκπολιτιστικού συλλόγου «Παλιά Γραφική Πλάκα» και γενικός γραμματέας της συντονιστικής επιτροπής για τη διάσωση της Πλάκας **Χρήστος Μπράχος**, μας είπε σχετικά: «Η περιοχή της Πλάκας παρουσιάζει μια ιδιομορφία, λόγω του ιστορικού και παραδοσιακού της χαρακτήρα. Όλοι σχεδόν οι ξένοι που επισκέπτονται

την Αθήνα περνούν από δω για να πάρουν μια γεύση απ' την ομορφιά και τη γραφικότητά της.

Σαν ευαίσθητος χώρος που είναι αντιμετωπίζει προβλήματα. Η παλιά άσχημη εικόνα που παρουσίαζε η Πλάκα με τα κακόφημα μπαρ και τα καμπαρέ, που αλλοίωσαν τον παραδοσιακό της χαρακτήρα έχει θέβαια εκλείψει. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι πρέπει να επαναπαυόμαστε και να αδρανούμε. Σαν σύλλογος αγρυπνούμε και φροντίζουμε συνεχώς για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του χώρου που ζούμε και κινούμαστε.

Θα ήθελα εδώ να επισημάνω δύο από τα βασικά προβλήματα που μας απασχολούν, σαν κατοίκους. Το πρώτο αφορά το κυκλοφοριακό. Η έλλειψη κατατοπιστικών πινακίδων στους χώρους στάθμευσης, δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα στους μόνιμους κατοίκους, γιατί δεν μπορούν να παρκάρουν τα αυτοκίνητά τους στους ειδικούς χώρους που έχουν προκαθοριστεί γι' αυτό το σκοπό. Μια περισσότερο προσεκτική τροχονομική αστυνόμευση, θα έλυνε οπωσδήποτε αυτό το πρόβλημα.

Το δεύτερο θέμα αφορά την ανάγκη επανασύστασης της ειδικής αστυνομικής ομάδας Πλάκας, που είχε πρωτοιδρυθεί το 1982, με θετικά αποτελέσματα. Αυτό οπωσδήποτε θα αυξήσει το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών και θα αποτρέψει πολλές επικίνδυνες καταστάσεις που ελλοχεύουν πάντα, σε

ένα τόσο ευαίσθητο χώρο, όπως είναι η Πλάκα. Πάντως είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον της περιοχής μας και πιστεύουμε στη συνέχιση των προσπαθειών των αρμοδίων για την αναβάθμιση της περιοχής.

Είναι αναντίρρητο γεγονός ότι σήμερα η Πλάκα, έχει αλλάξει πρόσωπο, έχοντας αποβάλλει το αμαρτωλό παρελθόν της, χάρη στις έγκαιρες και σωτήριες επεμβάσεις - παρεμβάσεις κράτους και πολιτών. Οπωσδήποτε προβλήματα υπάρχουν. Η ελαχιστοποίησή τους και γιατί όχι η εξάλειψή τους, θα οδηγήσουν ξανά την πανέμορφη συνοικία των θεών, στη θέση που της ανήκει, κάνοντάς την πραγματικό στολίδι της Αθήνας.

Είναι επιτακτικό καθήκον και χρέος όλων των κατά περίπτωση αρμόδιων παραγόντων και υπηρεσιών, να μην επαναπαυθούν και εφησυχάσουν από την μέχρι τώρα σημαντική μεταμόρφωση της Πλάκας, αλλά να συνεχίσουν με εντονότερο ρυθμό τις προσπάθειες για την αναβάθμιση και τη διατήρηση του παραδοσιακού της χαρακτήρα, με τη σωστή εφαρμογή των ήδη υπαρχόντων διαταγμάτων και τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων. Η ολιγωρία και η αδράνεια, ίσως οδηγήσουν ξανά την Πλάκα στον μαρasmus και στον αργό θάνατο. Και τότε η ευθύνη θα βαρύνει όλους...

Αστυνομία και ανήλικοι

Κ. Δ. Σπινέλλη Αν. Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών

Καθήκοντα αστυνομικών οργάνων

Η Αστυνομία είναι η πρώτη επίσημη μορφή εξουσίας ή κοινωνικού ελέγχου με τον οποίο έρχονται σε επαφή οι ανήλικοι μετά από τις ανεπίσημες πηγές κοινωνικού ελέγχου (γονέας, δάσκαλος, γειτονιά) αλλά και συγχρόνως μ' αυτές. Συνήθως οι αστυνομικοί είναι και οι πρώτοι εφαρμοστές του δικαίου, το κατώφλι (το πρώτο υποσύστημα) του συστήματος της δικαιοσύνης ανηλίκων.

Όλοι οι ανήλικοι έχουν κάποια εμπειρία με την Αστυνομία είτε ως άτομα που συμμορφώνονται προς τους νόμους είτε ως ύποπτοι είτε ως δράστες μιας αξιόποινης πράξης. Και τούτο γιατί στους αστυνομικούς του κλάδου της **αστυνομίας τάξης**, ανάμεσα σε άλλες αρμοδιότητες, έχει ανατεθεί:

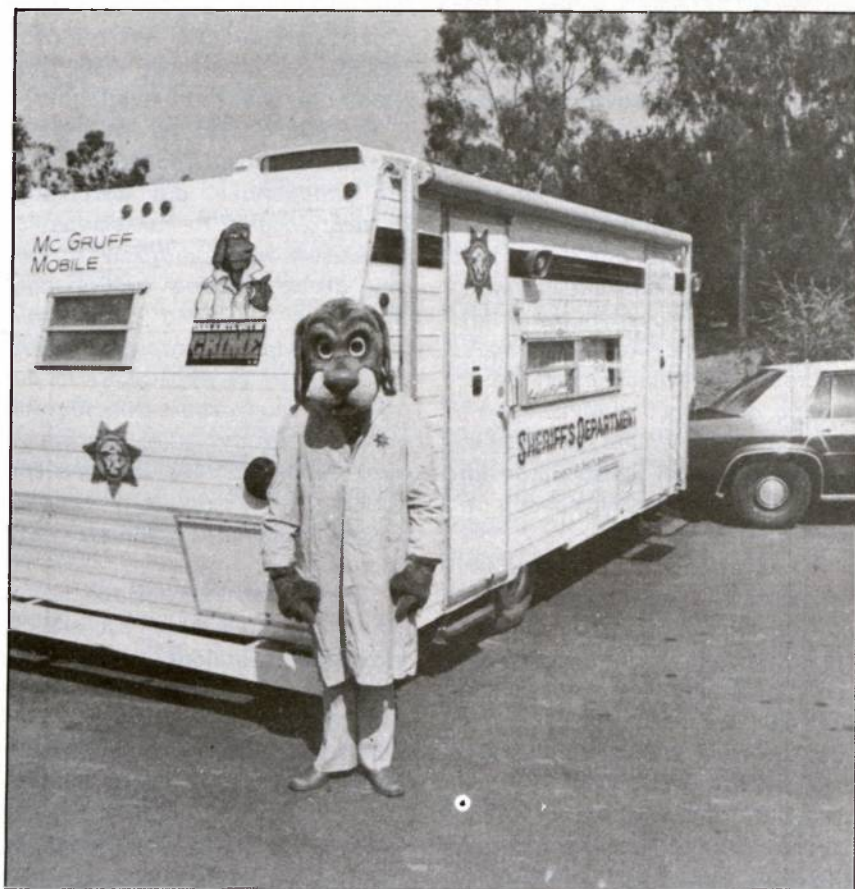
- η τήρηση των νόμων γενικά,
- η τήρηση της τάξης στους δημόσιους χώρους, στις δημόσιες συγκεντρώσεις και συναθροίσεις,
- Ο έλεγχος της λειτουργίας δημοσίων κέντρων, θεαμάτων και καταστημάτων,
- η ρύθμιση της κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων στους δρόμους και στους λοιπούς δημόσιους χώρους,
- η εφαρμογή του κώδικα οδικής κυκλοφορίας,
- η διενέργεια προανακρίσεων για τα τροχαία ατυχήματα (Ν. 1481/1984, άρθρο 4).

Εξάλλου, οι αστυνομικοί του κλάδου της **αστυνομίας ασφαλείας**, ανάμεσα σε άλλα καθήκοντα, έχουν την φροντίδα για:

- την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος γενικά,
- τον έλεγχο και τη δίωξη της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών,
- την εφαρμογή των διατάξεων περί λεσχών, παιγνίων και ηθών,
- την επιτήρηση και τον έλεγχο των

τόπων όπου συχνάζουν ύποπτοι διάπραξης κοινών εγκλημάτων, - την αναζήτηση διωκομένων ή εξαφανισθέντων προσώπων και κλεμμένων αντικειμένων, - την αντιμετώπιση πράξεων βίας και τρομοκρατίας (άρθρο 5).

Σε πολλές χώρες του κόσμου η Αστυνομία έχει αναπτύξει πρωτότυπα προγράμματα για το πλησίασμα των «μικρών πολιτών».

Ιδιαίτερη σημασία όμως για τη μελέτη της σχέσης αστυνομίας - ανηλίκου έχει η διακριτική ευχέρεια που έχουν οι αστυνομικοί στις περιπτώσεις πεισματικών παραβάσεων (άρθρ. 128 Π.Κ.) οι οποίες αποτελούν συνηθισμένη μορφή συμπεριφοράς για τους ανηλίκους. Ο νόμος συγκεκριμένα ορίζει, ότι οι διευθυντές ή διοικητές υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, όταν κάποιος υφιστάμενός τους βεβαιώνει παράβαση μπορούν, μετά από ακρόαση του παραβάτη, να κάνουν δεκτές τις αντιρρήσεις του και να θέσουν την υπόθεση στο αρχείο (άρθρο 4)14). Ο ρόλος λοιπόν, της αστυνομίας είναι καίριος στις περιπτώσεις αυτές, στο μέτρο που αστυνομικοί αποφασίζουν αν η σχετικά ασημαντη παράβαση θα ακολουθήσει την πορεία της προς τα επόμενα στάδια της διαδικασίας με τις όποιες επιπτώσεις που θα έχει αυτό ή εάν θα επιστρέψει ο ανήλικος σπίτι του χωρίς άλλη συνέπεια και συνέχεια, εκτός ίσως από τον αστυνομικό εκφοβισμό, που όμως ενδέχεται να μην επαρκεί για το συγκεκριμένο ανήλικο.

Τέλος, η αστυνομία επιλαμβάνεται υποθέσεων ανηλίκων και σε άλλες περιπτώσεις: λ.χ.:

- όταν το **θύμα** καταγγέλλει τη βλάβη ή ζημία που υπέστη,
- όταν τα αστυνομικά όργανα συλλαμβάνουν για **αυτόφωρη** αξιόποινη πράξη ανήλικο,
- όταν τα αστυνομικά όργανα οδηγούν ανήλικο που συνέλαβαν για αυτόφωρη αξιόποινη πράξη σε παράρτημα ασφαλείας όπου και τον **κρατούν** συνήθως μέσα στα συνταγματικά επηρεπιά χρονικά όρια των είκοσι τεσσάρων ωρών (Άρθρο 6 § 2 Ελλ. Σ.) ή
- όταν γίνεται **προανάκριση** και **προκαταρκτική** εξέταση από αστυνομικούς υπαλλήλους και όχι από ανακριτή ανηλίκων (άρθρ. 33 § 1 και § 3 Κ. Πολ. δ) και
- όταν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μέταγονται σε ίδρυμα αγωγής μελλοντικού ατίθασοι τρόφιμοι από αστυνομικά όργανα και δεν συνοδεύονται από επιμελητές ανηλίκων.

υπηρεσίες, ειδικοί υπάλληλοι και ειδικοί χώροι (κρατητήρια), για την

αντιμετώπιση των περιστατικών που αφορούν ανηλίκους.

Ήδη πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν άρχισαν διάφορα κράτη (Η.Π.Α., Αγγλία, Γερμανία, Ελβετία, Πολωνία, Ρουμανία, Σκανδιναβικές χώρες κ.ά.) να προσλαμβάνουν γυναίκες αστυνομικούς, θεωρήθηκαν αυτές απαραίτητες για την πρόληψη της διαφθοράς ανηλίκων ή θηλέων και την προανάκριση και εξέταση ανηλίκων ή γυναικών.

Στην Ελλάδα από το 1945 (Α.Ν. 698/1945 «περί συστάσεως βοηθητικού γυναικείου σώματος παρά τη αστυνομία πόλεων») άρχισε να λειτουργεί (βοηθητική καταρχήν) αστυνομία γυναικών επιφορτισμένη και με ζητήματα ανηλίκων. Ο πρόσφατος Ν. 1481/1984 εξάλλου προβλέπει την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων και αστυνομικών διατάξεων για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την προστασία των ηθών και των ανηλίκων. Μελετάται μάλιστα και η ίδρυση ειδικής αστυνομίας ανηλίκων.²

Η ίδρυση ειδικών αστυνομικών υπηρεσιών για τους ανηλίκους αποτελεί παλαιό αίτημα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.³ Τα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη καθώς και η Ιαπωνία και ορισμένες μεγάλες πόλεις της Ασίας, όπως η Βομβάη και η Μανίλα, ήδη από τη δεκαετία του 1950, είχαν αντιμετωπίσει το θέμα. Ωστόσο, κάθε κράτος δίνει τη δική του λύση στο πρόβλημα και δεν υπάρχει ομοιόμορφη δομή των αστυνομικών υπηρεσιών ανηλίκων.

Αστυνομία Ανηλίκων

Όσα προηγήθηκαν απεικονίζουν τον απαιτητικό και πολύμορφο ρόλο που διαδραματίζουν τα αστυνομικά όργανα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους προς την πολιτεία και τους ανηλίκους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μία κίνηση, τόσο στους κόλπους της αστυνομίας όσο και της δικαιοσύνης για να προβλεφθούν ειδικές

Στη Γερμανία, λ.χ. πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η γυναικεία αστυνομία είχε δραστηριοποιηθεί για την πρόληψη και τον έλεγχο των παραβάσεων των ανηλίκων. Επιπλέον, όμως, κάθε κρατίδιο της

σημερινής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας έχει και τους λεγόμενους επιμελητές νέων. Οι επιμελητές αυτοί, ειδικά εκπαιδευμένοι, είναι αρμόδιοι για τους ανηλίκους 14-18 ετών που διαπράττουν αξιόποινες πράξεις. Πάντως σημειώνεται ότι και στην Δ. Γερμανία θεωρείται αναγκαία η παραπέρα εξέλιξη ειδικά εκπαιδευμένου σώματος Αστυνομίας Ανηλίκων.

Ιδιαίτερα πολύπλοκος και υπεύθυνος είναι ο ρόλος των ειδικών αστυνομικών στις Η.Π.Α. Αυτοί είναι αρμόδιοι για να επιλέγουν τις περιπτώσεις για παραπομπή σε ειδικές υπηρεσίες ή σε δικαστήριο ανηλίκων, να κρατούν προσωρινά έως τη δικάσιμο, σε ειδικά διαρρυθμισμένους χώρους ανηλίκους που είναι ύποπτοι φυγής ή που παρουσιάζουν άλλα προβλήματα και ακόμα να δρουν ως «ανεπίσημοι επιμελητές ανηλίκων».

Στην Αγγλία, από την άλλη πλευρά, δεν λειτουργεί ειδική αστυνομία για ανηλίκους ούτε υπάρχει ειδικός κλάδος. Όμως στη δικαιοδοσία **όλων** των αστυνομικών γενικά, ανήκει και ο έλεγχος της συμπεριφοράς των ανηλίκων από την πρόληψη ως την απόφαση για μεταχείριση (σύλληψη ή όχι, αστυνομική προειδοποίηση ή δίωξη ή παραπομπή σε κοινωνική υπηρεσία κλπ.). Γι' αυτό ακριβώς διεξάγονται ειδικές έρευνες σχετικά με τους παράγοντες που επηρεάζουν τις αποφάσεις τους.⁴

Το ζήτημα της ίδρυσης ειδικού σώματος Αστυνομίας Ανηλίκων στασιάζεται. Ένα βασικό επιχείρημα εναντίον της λειτουργίας αυτής της αστυνομίας είναι το ότι οι αστυνομικοί δεν έχουν εκπαίδευση κοινωνικού λειτουργού - ούτε πρέπει να έχουν - για να απασχολούνται σε βάθος με τα προβλήματα των ανηλίκων. Αντίθετα, η θέση της Διεθνούς Αστυνομίας (Interpol) είναι ότι η ειδική αστυνομία ανηλίκων είναι απαραίτητη και αποτελεσματική.

Εξάλλου πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι από τη μια μεριά στην Ελλάδα, όπως και αλλού, το 1/4 περίπου από **όλα** τα «εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας» διαπράττονται από εφήβους καθώς και ότι

Τα παιδιά χρειάζονται σεβασμό, αγάπη και στοργή.

γενικά οι περιπτώσεις ανηλίκων έως 20 ετών οι οποίοι απασχολούν τα δικαστήρια αυξάνονται.⁵ Από την άλλη πλευρά γνωρίζουμε από ερευνητικά δεδομένα ότι η πρώτη εμπειρία του ανηλίκου από το σύστημα της δικαιοσύνης είναι καθοριστική για τη μετέπειτα εξέλιξη του σε δημιουργικό άτομο ή αντίθετα σε «στιγματισμένο» και υπότροπο εγκληματία.⁶ Σταθμίζοντας όλα αυτά κρίνουμε σκόπιμη τη δημιουργία ελληνικής αστυνομίας ανηλίκων. Είναι αναγκαίο, όμως, τα αστυνομικά όργανα που θα στελεχώσουν το νέο κλάδο να επιλεγούν με αυστηρά κριτήρια προσωπικότητας και μάλιστα μεταξύ εκείνων των αστυνομικών, των οποίων η ένταξη στην αστυνομία ανηλίκων θα είναι καταρχήν αποτέλεσμα δικής τους απόφασης και πρόκρισης.

Το άρθρο αυτό είναι βασισμένο στο βιβλίο των Κ.Δ. Σπινέλλη - Α. Τρωιάνου - Λουλά: «Δίκαιο Ανηλίκων. Ποινικές ρυθμίσεις και εγκληματολογικές προεκτάσεις». Εκδόσεις Αντ. Σ. Σάκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή, 1987, το οποίο κυκλοφόρησε πρόσφατα.

Υποσημειώσεις

1. Ως κοινωνικός έλεγχος νοούνται οι θεσμοί ή μηχανισμοί με τους οποίους επιδιώκεται η ρύθμιση της συμπεριφοράς ενός ατόμου ή η συμμόρφωσή του

προς ορισμένα πρότυπα. Βλ. για περισσότερα και για βιβλιογραφία Κ.Δ. Σπινέλλη, η γενική πρόληψη των εγκλημάτων. Θεωρητική και εμπειρική διερεύνηση μορφών κοινωνικού ελέγχου. Αθήνα / Κομοτηνή, 1982, σελ. 61 επ. Ειδικά για το θέμα των ανηλίκων βλ. Ι.α.κ. Ι. Φαρσεδάκη, Παραβατικότητα και κοινωνικός έλεγχος των ανηλίκων, α', 1985, σελ. 29 επ.

2. Πρβλ. ορισμένα μέτρα που έχουν ληφθεί για την ευαισθητοποίηση των αστυνομικών οργάνων ως προς την ειδική μεταχείριση των ανηλίκων. Ωστόσο, δεν έχουν αποδόσει όσο αναμενόταν. Άξα μνείας, μεταξύ άλλων είναι: (1) η εγκύκλιος της 7-8-1985 του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης προς όλες τις Αστυνομικές Διευθύνσεις της χώρας, η οποία τιτλοφορείται: «Μέτρα για την προστασία της νεολαίας». Εκεί ορθά, τονίζεται, ανάμεσα σε άλλα ενδιαφέροντα, ότι απαιτείται η συμβολή όλων των πολιτών, των Συλλόγων και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για μια αποφασιστική παρέμβαση στη νεολαία και ιδιαίτερα η στενή συνεργασία της Αστυνομίας με τους παραπάνω φορείς, αλλά και με Σχολεία, Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων, Εκκλησία και Ιδρύματα Αγωγής, και (2) η εγκύκλιος του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών της 1/13-2-1984 αναφερόμενη στη «Διενέργεια προανάκρισης». Στο άρθρο 7 της εγκυκλίου αυτής ορίζεται: Ιδιαίτερα δέον όπως καταβάλλεται επιμέλεια δια της εις θάρος ανηλίκων κατηγορουμένων διενεργούμενων ανακρίσεις. Να ερευνάται επιμελώς η κατ' αυτών κατηγορία, να αναζητούνται τα εις το έγκλημα ωδηγήσαντα αίτια... Ταύτα δε πάντα διότι ουχί ο ποινικός κολασμός, αλλ' η ψυχική ανάπλασις

και η διάσωσης των ηθικώς κινδυνευόντων και εκπαιδέντων ανηλίκων είναι το έργο μας. Έστω ομοίως υπ' όψιν όμως ότι οι εγκληματούντες ανήλικοι (από του 7ου μέχρι και του 17ου έτους της ηλικίας των) δέον όπως τυγχάνωσιν ειδικής μεταχειρίσεως αποφευγομένων άμα της συλλήψεως αυτών, του εις τα αστυνομικά κρατητήρια εγκλεισμού των και της διαπομπεύσεώς των. Εις όλως εξαιρετικές περιπτώσεις εις ποινικόν σωφρονισμόν δέον όπως αναφέρεται υμίν πάραυτα εκάστη περίπτωση δια την υπεύθυνον κατά νόμον αντιμετώπισιν... Ανήλικοι εγκαταλειμμένοι, ατάκτως περιπλανώμενοι, ύποπτοι πράξεων ανηθίκων ή και εγκληματικών και γενικώς χρήζοντες προστασίας και αμέσου βοήθειας, δέον όπως δια του πλησιέστερου αστυνομικού τμήματος ή της Υπηρεσίας Επιμελητών οδηγούνται ενώπιον υμών και κατά το δυνατόν προστατεύονται».

3. Σύσταση σχετική έγινε στα κράτη-μέλη που δεν είχαν τέτοιες υπηρεσίες (λ.χ. Αίγυπτο, Ιράν, Ιράκ, Ιορδανία, Σαουδική Αραβία, Συρία, Τουρκία, Υεμένη, Λίβανο) να ιδρύουν αστυνομίες ανηλίκων ιδιαίτερα σε περιοχές με ταχύ ρυθμό αστικοποίησης. First United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, Geneva, 1955.

4. Π.χ. πρόσφατη μελέτη σε 1.603 αστυνομικούς έδειξε ότι σε περιπτώσεις αρρένων, μαύρων, με προηγούμενες καρένων, μαύρων, με προηγούμενες καταδικές ή παραπομπές, πάνω από 14 ετών και με ανάμιξη σε εγκλήματα θίας, οι αστυνομικοί προχωρούν αμέσως σε ποινική δίωξη. M. Rutter and H. Giller, Juvenile Delinquency. Trends and Perspectives, Great Britain, 1983, σελ. 30 επ. και ιδίως σελ. 21.

5. Βλ. Κ.Δ. Σπινέλλη, Εγκληματολογία, Αθήνα / Κομοτηνή, 1985, σελ. 160, Πίνακα 4.8, αλλά και σελ. 161-164.

6. Για τη μερίδα των εγκληματολόγων, οι οποίοι από την δεκαετία του '60, εκφράζουν τις απόψεις σχετικά με την αρνητική (εγκληματογόνο) επίδραση που έχει η εφαρμογή των ποινικών νόμων σε ορισμένα άτομα και ο στιγματισμός τους ή η επικόλληση σ' αυτούς της ετικέτας του «εγκληματία», βλ. Κ.Δ. Σπινέλλη, Ανήλικοι Εγκληματίες ή νεαροί παραβάτες; Το πρόβλημα υπό το πρίσμα της «θεωρίας της επικέτας». Ποιν. Χρον. ΚΣΤ, (1976), σελ. 785, όπου και βιβλιογραφία, επίσης Σ. Αλεξιάδη, Εγκληματολογία, Θεσσαλονίκη, 1985, σελ. 116-117. Η. Δασκαλάκη, Η εγκληματολογία της κοινωνικής αντίδρασης, Αθήνα / Κομοτηνή, 1985, σελ. 18-22.

52η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η διοργάνωση της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης στις αρχές κάθε Σεπτεμβρίου αποτελεί το αποκορύφωμα της εκθεσιακής δραστηριότητας της HELEXPO που αναπτύσσεται στις εγκαταστάσεις της ΔΕΘ όλο τον χρόνο.

Η γενική έκθεση, μητέρα όλων των κλαδικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων της ΔΕΘ, που καταγράφει φέτος την 52η περίοδο της λειτουργίας της παραμένει κέντρο εθνικής και διεθνούς εμβέλειας, από το οποίο χαράσσονται οι συντεταγμένες της ελληνικής οικονομικής πορείας.

Η Διεθνής Έκθεση του Σεπτεμβρίου, παρά τη διάσπαση του εκθεσιακού υλικού σε διεθνείς κλαδικές – μόνο το 1987 διοργανώνονται 24 εκθεσιακές εκδηλώσεις – αποτελεί το επίκεντρο της δημιουργικής συμπάρστασης των παραγωγικών τάξεων και μίας ευρύτερης λαϊκής αποδοχής.

Έτσι, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης,

μπορούμε να πούμε ότι γίνεται ένα ουσιαστικό βήμα πολιτικού διαλόγου για την οικονομία της χώρας και για την πορεία της, βήμα που προκαλεί το ενδιαφέρον όχι μόνο σε πανελλήνια κλίμακα αλλά και σε διεθνή.

Το γεγονός αυτό, ασφαλώς δεν είναι τυχαίο. Κι αυτό γιατί, πραγματικά, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης είναι μια εκδήλωση που εκφράζει σε μια συνοπτική αλλά και συνθετική μορφή ολόκληρη την παραγωγική και οικονομική δραστηριότητα της χώρας, καθώς και τις τάσεις και τις εξελίξεις της.

Η ιστορία της Έκθεσης

Το «πανηγύρι» αυτό της Θεσσαλονίκης, που στήθηκε το 1925, δημιούργημα του βορειοελλαδίτη βουλευτή Νικολάου Γερμανού, υπήρξε, προσαρμοσμένο στις οικονομικές δυνατότητες κάθε εποχής, «βιτρίνα» της ελληνικής παραγωγής και κινητήρια δύναμη προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας στα δυτικά επιτεύγματα.

Τρεις είναι οι βασικές φάσεις που πέρασε, στα 62 χρόνια από την ίδρυσή της και στα 52 χρόνια από τη λειτουργία της, η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

- Η πρώτη φάση καλύπτει την περίοδο του Μεσοπολέμου ως το 1940 και χαρακτηρίζεται κυρίως ως έκθεση της ελληνικής αγροτικής και βιοτεχνικής παραγωγής. Στην περίοδο αυτή, η Έκθεση ανδρώθηκε και μεταβλήθηκε με την εισαγωγή και προβολή προϊόντων σύγχρονης τεχνολογίας σε μια ρωμαλέα οικονομική εκδήλωση διεθνούς ακτινοβολίας.

- Η δεύτερη φάση – μετά δεκαετή απραξία λόγω του πολέμου – της ΔΕΘ, αρχίζει το 1951. Ειδικά η τότε 16η επίδειξη «έδωσε εις την Θεσσαλονίκην την αίσθησιν ότι μετά πάροδοι μιας ταραχώδους δεκαετίας, η πόλις επανέυρισκε τον κανονικόν ρυθμόν της ειρηνικής ζωής». Η πρώτη δεκαετία μέχρι το 1960 χαρακτηρίζεται από την εκτέλεση μεγάλων έργων στον χώρο της Έκθεσης, τη διεύρυνση της καλυπτόμενης επιφάνειας και τη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας. Το φαινόμενο συνεχίστηκε και κατά τη δεύτερη δεκαετία με κορυφαίο σημείο την 30ή διοργάνωση του 1965 κατά την οποία σημειώθηκαν αριθμοί - ρεκόρ σε όλα τα μεγέθη της Έκθεσης (23 κρατικές συμμετοχές και 598 έλληνες εκθέτες).

Την ίδια περίοδο, και ειδικότερα από το 1960, η ΔΕΘ επικεντρώνει τη δραστηριότητά της στη συστηματική οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων όπως το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου (1960), το Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού (1962), τις Διεθνείς Μουσικές Εκδηλώσεις (1970), το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου (1972) κλπ.

Από το 1973, εξάλλου η ΔΕΘ άρχισε να οργανώνει κλαδικές εκθέσεις και έφθασε στον αριθμό - ρεκόρ των 24 διεθνών διοργανώσεων μέσα στη φετινή χρονιά.

- Η τρίτη και ουσιαστική περίοδος για τη ΔΕΘ συμπίπτει με τον προσανατολισμό της Έκθεσης στην προώθηση των εξαγωγών και την εμπέδωση της θέσης των ελληνικών προϊόντων στην ελληνική αγορά.

Η τελευταία φάση της έκθεσης, αρχίζει το 1977, με τη μεταβολή της νομικής μορφής της από ΝΠΔΔ σε ανώνυμη εταιρεία, με τίτλο HELEXPO - ΔΕΘ Α.Ε. και με μοναδικό μέτοχο το κράτος. Η HELEXPO - ΔΕΘ, που αποτελεί πια τον επίσημο φορέα διοργάνωσης διεθνών εκθέσεων «συνεδρίων - πολιτιστικών εκδηλώσεων στην Ελλάδα, μέσα από τις εκθέσεις της καταβάλλει προσπάθειες να γίνει πιο ουσιαστικός ο εξαγωγικός προσανατολισμός της εθνικής οικονομίας.

Η ιστορία με αριθμούς

Μια πρώτη στατιστική αναζήτηση δείχνει ότι στην κεντρική εκδήλωση του Σεπτεμβρίου έχουν συμμετάσχει κατά καιρούς, από μία έως... 47 φορές, 58 χώρες και δύο διεθνείς οργανισμοί (ο ΟΗΕ και η ΕΟΚ). Το ρεκόρ συμμετοχών το έχει η γειτονική Γιουγκοσλαβία με 47 συμμετοχές, ενώ ακολουθούν η Ιταλία με 38, η Ουγγαρία με 36, η Τσεχοσλοβακία με 35, η Ρουμανία και η Βουλγαρία με 34, η Δυτική Γερμανία με 33.

Από τις μεγάλες δυνάμεις, οι ΗΠΑ έχουν 24 συμμετοχές και η ΕΣΣΔ (που έχει καθιερωθεί να μετέχει ανά διετία) 18. Η Γαλλία έχει 25 συμμετοχές και η Μεγάλη Βρετανία μόνον 4, μαζί με την Ελβετία, τη Φινλανδία, την Ινδία και το Σουδάν, υπολειπομένης και αυτής, ακόμα της Βραζιλίας, της Αργεντινής και της Σουηδίας (5 συμμετοχές).

Η ανάπτυξη των κλαδικών εκθέσεων συνετέλεσε τα τελευταία χρόνια και σε μια μικρή μείωση του αριθμού των ξένων εκθετών στη γενική έκθεση και στη συνακόλουθη μείωση και του αριθμού των επισκεπτών. Σταθερά ωστόσο ανεβαίνει ο αριθμός των ελλήνων εκθετών και η έκταση που συνολικά καταλαμβάνουν. Έτσι:

- Οι περισσότεροι ξένοι εκθέτες (μέσω κρατικών συμμετοχών ή ελλήνων αντιπροσώπων) σημειώθηκαν μεταπολεμικά το 1951. Ήταν 5.197, αλλά συμπεριλαμβάνονταν στον αριθμό αυτόν και οι εκθέτες «μικροδειγμάτων γεωργικών προϊόντων». Οι αμέσως καλύτερες χρονιές ήταν το 1970 (1.570 εκθέτες) και το 1980 (1.567). Συνολικά, όμως, τα τελευταία χρόνια ο αριθμός των εκθετών (Ελλήνων και ξένων) βρίσκεται σε σταθερά υψηλά επίπεδα: 3.304 το 1980, 3.451 το 1981, 3.445 το 1982, 3.420 το 1983, 3.417 το 1984 και 3.448 το 1985.

- Αντίστοιχα, οι εκθεσιακοί χώροι από 13.826 τ.μ. το 1951 και 61.202 τ.μ. το 1961, έφθασαν στα 105.150 τ.μ. το 1981.

- Το ρεκόρ, τέλος, των επισκεπτών το έχει η 31η διοργάνωση, το 1966, με 1.634.542, ενώ μετά τη μεταπολίτευση (786.554 το 1974) άρχισε πάλι μια στα-

διακή άνοδος, με καλύτερη χρονιά το 1985 (1.279.468 επισκέπτες).

Η άλλοτε «εμποροπανήγυρη», με θήματα σταθερά εξελίχθηκε σε έναν εκθεσιακό οργανισμό με διεθνείς προδιαγραφές, ισότιμο των μεγάλων ανάλογων εκδηλώσεων των ευρωπαϊκών κρατών.

Η φετινή Έκθεση

Η 52η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, από τις 6 και ως τις 20 Σεπτεμβρίου, θα λειτουργεί από τις 10 το πρωί ως τις 2 μ.μ. και από τις 6 το απόγευμα ως τις 11 το βράδυ. Το σύνολο του χώρου της είναι 185 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ εκθέματα παρουσιάζονται σε μιαν έκταση 108.150 τετραγωνικών μέτρων. Μετέχουν περισσότεροι από 3.400 εκθέτες από περίπου 40 χώρες.

Με κρατικά περίπτερα μετέχουν οι εξής 16 χώρες:

- Αλβανία, Αυστρία, Βουλγαρία, Γαλλία, Γιουγκοσλαβία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ιταλία, Ισραήλ, Κύπρος, Λαοκρατική Δημοκρατία Γερμανίας, Λιθύη, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία Γερμανίας, Ουγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία.

Μέσω Ελλήνων αντιπροσώπων μετέχουν οι εξής 20 χώρες:

- Αγγλία, Βέλγιο, Βραζιλία, Δανία, Ελβετία, Εμπορικό Κέντρο Άπω Ανατολής, Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, Ιαπωνία, Ιρλανδία, Ισπανία, Καναδάς, Λαϊκή Κίνα, Νότια Κορέα, Λουξεμβούργοι, Ολλανδία, Πορτογαλία, Σουηδία, Φιλανδία, Φιλιππίνες, Χογκ-Κογκ.

Υπό την επωνυμία «Εμπορικό Κέντρο Άπω Ανατολής» μετέχει η Εθνικιστική Κίνα!

Μετέχουν ακόμη Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το σύνολο των εκθετηρίων επιφανειών που καλύπτουν οι ξένες κρατικές συμμετοχές ανέρχεται σε 8.813 τ.μ. κλειστού και 1.265 τ.μ. υπαίθριου χώρου.

Από ελληνικής πλευράς μετέχουν οργανισμοί, τράπεζες, σύνδεσμοι και συνεταιρισμοί, που παρουσιάζουν βιομηχανικά και βιοτεχνικά προϊόντα, είδη χειροτεχνίας, συστήματα αυτοματισμού, είδη εξοπλισμού, ανταλλακτικά, εξαρτήματα διαφόρων μηχανών κλπ.

Κι ανάμεσά τους, η Ελληνική Αστυνομία δίνει το δικό της δυναμικό παρόν.

Το περίπτερο της ΕΛ.ΑΣ.

Για ενδέκατη συνεχή χρονιά φέτος, λειτουργεί στο χώρο της ΔΕΘ ειδικό περίπτερο της Ελληνικής Αστυνομίας. Το περίπτερο αυτό πέρα από τον καθαρά δημοσιοσχετικό χαρακτήρα του λειτουργεί και σαν πληροφοριακό κέντρο. Δεκάδες χιλιάδες επισκέπτες περνούν κάθε χρόνο από αυτό για να εξυπηρε-

τηθούν από τους πρόθυμους και ευγενικούς συναδέλφους που βρίσκονται εκεί, για να ρίξουν μια ματιά στο φιλόξενο περιβάλλον, για να συζητήσουν και να εκφράσουν απόψεις και προβληματισμούς για τη λειτουργία και την προσφορά της Αστυνομίας.

Στο περίπτερο μπορεί κανείς να δει μεγάλες φωτεινές διαφάνειες, ταμπλώ με φωτογραφικό υλικό, προβολές βίντεο με στιγμιότυπα από τη δράση της Αστυνομίας. Ακόμα, μπορεί να πάρει την «Αστυνομική Επιθεώρηση» καθώς και έντυπα φυλλάδια της Δ/νσης Δημ. Σχέσεων και της Διεύθυνσης Τροχαίας Θεσσαλονίκης, ή αναμνηστικά δωράκια (μπρελόκ, σήματα κλπ.). Η προοπτική, βέβαια, αυτής της δραστηριότητας είναι το πέρασμα κάποιων μηνυμάτων στον πολίτη-επισκέπτη.

Φέτος, τα μηνύματα που προβάλλονταν ήταν βασικά δύο. Το πρώτο, «Αστυνομία και Περιβάλλον», είχε να κάνει με μια παρουσίαση της συμβολής της Αστυνομίας στην προσπάθεια για την προστασία του περιβάλλοντος, με την ευκαιρία, μάλιστα, του Ευρω-

Εξυπηρέτηση των πολιτών από τους πάντα πρόθυμους και ευγενικούς συναδέλφους.

παϊκού Έτους Περιβάλλοντος. Το δεύτερο, με την ευκαιρία των τρίχρονων της Ελληνικής Αστυνομίας, αναφερόταν στην ανάγκη της συνεργασίας Αστυνομίας και Πολίτη για την πρόοδο σε μια κοινωνία χωρίς βία και έγκλημα. Στο σχετικό φυλλάδιο της Δ/νσης Δημοσίων Σχέσεων του Υπουργείου Δημ. Τάξης, που έπαιρναν οι επισκέπτες του περιπτέρου και που προκάλεσε την προσοχή και σχολιάστηκε και ευμενέστατα, επισημαίνεται:

• Η αστυνομία οργανισμός κοινωνικής προσφοράς:

Η αστυνομία σε μια χώρα ελεύθερη και δημοκρατική δεν αποτελεί μηχανισμό καταστολής αλλά οργανισμός προσφοράς υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Δεν εξουσιάζει αλλά υπηρετεί. Οι εξουσίες που της παρέχει η πολιτεία ασκούνται υπέρ του λαού και στον έλεγχο αυτού υπόκεινται συνεχώς.

Την όλη εμφάνιση και διακόσμηση του Πληροφοριακού κέντρου επιμελήθηκε το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων της Γεν. Αστυν. Δ/σης Θεσσαλονίκης.

● **Η κοινή γνώμη δείκτης της ποιοτικής στάθμης του αστυνομικού έργου:**

Η κοινή γνώμη σε κάθε τόπο αποτελεί το αλάθευτο κριτήριο για την αξία ή απραξία του έργου που προσφέρει μια υπηρεσία ή ένας οργανισμός. Γι' αυτό και η αστυνομία:

– Δείχνει ιδιαίτερη ευαισθησία στις αντιδράσεις της κοινής γνώμης.

– Πιστεύει ότι ο κοινωνικός έλεγχος είναι απόλυτα απαραίτητος για την αναβάθμιση του έργου της.

– Επιζητεί την καταξίωσή της μέσα από τη συνεχή προσφορά προς το κοινωνικό σύνολο.

● **Η συμπαράσταση του πολίτη βασική προϋπόθεση επιτυχίας του αστυνομικού έργου:**

Όσοδήποτε κι αν μοχθήσει η αστυνομία το έργο της δε θα στεφεί από επιτυχία χωρίς την κατανόηση και την ενεργό συμπαράσταση του πολίτη. Η κοινωνική γαλήνη και η αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, βασικές παράμετροι της ποιότητας ζωής, ενδιαφέρουν άμεσα τον κάθε πολίτη, γι' αυτό η βοήθειά του στο έργο της αστυνομίας αποτελεί όρο για ένα καλύτερο αύριο.

● **Για το λόγο αυτό η αστυνομία τείνει χέρι συνεργασίας στους πολίτες και ιδιαίτερα στους νέους:**

– Για την πρόληψη του εγκλήματος γενικά και την προστασία της νεολαίας απ' αυτό μέσα από το διάλογο και μια συνεχώς στενότερη συνεργασία με άτομα και συλλογικούς φορείς.

– Για την επισήμανση των εγκληματογόνων συνθηκών και αιτίων και την αντιμετώπισή τους.

– Για την προστασία του καταναλωτή και του περιβάλλοντος.

– Για όσο το δυνατόν λιγότερο αίμα στην ασφάλτο.

– Για μια κοινωνία πιο δίκαιη, χωρίς βία και έγκλημα, και

– Για την ποιοτική αναβάθμιση του αστυνομικού έργου με την άσκηση κοινωνικού ελέγχου και κριτικής.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΗ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ρεπορτάζ:
Δημήτρης
Κάσσιος

Ο αστυφύλακας
Βαγγέλης
Γώγος με τη
γυναίκα του
Μαίρη.

Η είδηση

Η είδηση μεταδόθηκε από όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και συντάραξε το πανελλήνιο. Ληστεία μετά φόνου μέσα σε κοσμηματοπωλείο, στην καρδιά της Αθήνας...

Το χρονικό της ληστείας, λίγο-πολύ, είναι σε όλους μας γνωστό. Στις 9.20' περίπου, το πρωί της Τρίτης, 15 Σεπτεμβρίου, ο κοσμηματοπώλης Ιωάννης Φραγκουδάκης, άνοιξε την πόρτα του χρυσοχοείου του στην οδό Σταδίου και προσπάθησε να τραβήξει την κουρτίνα που σκέπαζε τη βιτρίνα.

Την ώρα εκείνη μπήκε στο κατάστημα ο 33χρονος Αιγύπτιος Χουσεΐν Ραζέκα και με την απειλή ενός «χασαπομάχαιρου» προσπάθησε να αρπάξει τα κοσμήματα. Κάτω από ανεξακρίβωτες συνθήκες (προφανώς ο άτυχος κοσμηματοπώλης αντέδρασε στην απειλή του ληστή-φονιά), ο Αιγύπτιος έβγαλε το μαχαίρι και το κάρφωσε στην καρδιά του καταστηματάρχη που υπέκυψε μετά από λίγο.

Ο δολοφόνος τόβαλε στα πόδια και πιάστηκε λίγο

αργότερα – μετά από καταδίωξη – από τον αστυφύλακα Βαγγέλη ΓΩΓΟ που τυχαία την ώρα εκείνη περνούσε από το μέρος της σφαγής.

Η καταδίωξη

Την καταδίωξη αυτή που θυμίζει αστυνομικό θρίλερ μας την περιέγραψε λεπτό προς λεπτό ο πρωταγωνιστής της συνάδελφος, κατά τη συνάντηση που είχαμε μαζί του, την ίδια μέρα τ' απόγευμα στο Τμήμα Τροχαίας Γλυφάδας, όπου υπηρετεί σαν τροχονόμος.

«Είχα ρεπό σήμερα και κατέβηκα με τη γυναίκα μου στην Αθήνα για ψώνια. Βαδίζαμε στο αριστερό πεζοδρόμιο της Σταδίου με κατεύθυνση την Ομόνοια. Προτού φτάσουμε στην πλατεία Κλαυθμώνος, ακούσαμε απ' το απέναντι πεζοδρόμιο φωνές «πιάστε τον, κλέφτης» και θλέπω κάποιον, στο ύψος του χρυσοχοίου, να διασχίζει τρέχοντας τη Σταδίου και να κατευθύνεται στο δικό μας πεζοδρόμιο.

Φτάνοντας κοντά σε μένα ορμάω πάνω για να τον πιάσω αλλά αυτός, μόλις αντιλήφθη τις προθέσεις μου, άρχισε να τρέχει προς την Ομόνοια. Στη διασταύρωση με την Παπαρηγοπούλου τον πιάνω απ' το μπλουζάκι που φόραγε αλλά επειδή κάποια περαστική – άθελά της – μπήκε ανάμεσά μας μου ξέφυγε. Τότε διαπίστωσα ότι στη ζώνη του, κάτω απ' το μπλουζάκι είχε ένα μαχαίρι (φάνηκε η λαβή του).

Αυτός άρχισε να τρέχει προς την Παπαρηγοπούλου και πέρασε απέναντι στην πλατεία Κλαυθμώνος. Συνέχισα να τρέχω ξωπίσω του και τον ακολούθησα στις σκάλες του υπόγειου γκαράζ, προς την πλευρά της Παπαρηγοπούλου.

Επειδή βρήκε αδιέξοδο άρχισε να ανεβαίνει προς την έξοδο απ' τη διπλανή σκάλα. Με ένα σάλτο έπεσα πάνω του και τον ακινητοποίησα. Τη στιγμή εκείνη κινδύνεψε η ζωή μου αφού ο ληστής προσπάθησε με τ' αριστερό του χέρι να πιάσει το μαχαίρι. Φώναξα τότε στη γυναίκα μου, που όλη την ώρα με ακολουθούσε στην καταδίωξη μαζί με έναν πολίτη, να του πάρει το μαχαίρι και εκείνη με ψυχραιμία το άρπαξε απ' τη ματωμένη λεπίδα και αφόπλισε το δολοφόνο.

Αφού η γυναίκα μου τον αφόπλισε, ο πολίτης αυτός που όπως έμαθα αργότερα πρόκειται για τον 30χρονο Κώστα Ελευθερίου που τυχαία βρέθηκε και αυτός στον τόπο του εγκλήματος με βοήθησε στην ακινητοποίηση του Αιγύπτιου, πιάνοντάς του το αριστερό χέρι»

– Πες μας Βαγγέλη, όταν είδες για πρώτη φορά το μαχαίρι, δε σκέφτηκες να σταματήσεις την καταδίωξη

και να αφήσεις τη δουλειά αυτή στους συναδέλφους σου που ήταν υπηρεσία;

– Την ώρα εκείνη δε σκέφτηκα τον κίνδυνο. Είχα βάλει τα δυνατά μου να συλλάβω οπωσδήποτε το δράστη γιατί μπορούσε να μου ξέφυγε μέσα στην πολυκοσμία.

– Το γεγονός ότι δεν ήσουν υπηρεσία την ώρα εκείνη, δεν επηρέασε την απόφασή σου να τον καταδώξεις;

– Και φυσικά όχι. Όλοι μας είμαστε υποχρεωμένοι, από γραφτούς και άγραφους νόμους, να τρέχουμε κοντά στον πολίτη και να τον προστατεύουμε.

– Όμως εσύ ήσουν με πολιτικά και δεν οπλοφορούσες...

– Καμιά διαφορά για την απόφαση που πήρα...

– Συγχαρητήρια και πάλι...

– (Συνεσταλμένα). Δεν έκανα τίποτα το ιδιαίτερο. Όποιος συνάδελφος θα ήταν στη θέση μου, το ίδιο θα έκανε.

Τη συζήτηση με τον ριψοκίνδυνο συνάδελφο παρακολούθησε και η γυναίκα του Μαίρη που έδειχνε απόλυτα ικανοποιημένη για τη σύλληψη του φονιά.

«Όλη την ώρα της καταδίωξης έτρεχα και 'γω πίσω απ' τον άντρα μου, μας είπε. Στα σκαλιά της Κλαυθμώνος όταν ο Βαγγέλης μου φώναξε να του πάρω το μαχαίρι, χωρίς να το πολυσκεφτώ και χωρίς να φοβηθώ, του άρπαξα το ματωμένο μαχαίρι μέσα απ' τα χέρια, πιάνοντάς το απ' τη λεπίδα».

Ο 27χρονος συνάδελφος, που κατάγεται απ' τα Μηλιανά Άρτας, κατετάγη στην αστυνομία το 1979 και απ' τον Ιούνιο του 1985 υπηρετεί στην Τροχαία Γλυφάδας.

Σκέψεις και συμπεράσματα

Μετά τον απόηχο της άγριας δολοφονίας του χρυσοχόου και την άμμεση σύλληψη του φονιά απ' τον αστυφύλακα Βαγγέλη ΓΩΓΟ κάναμε μια αναπόληση στα πρόσφατα γεγονότα και συμβάντα από τα οποία αποδεικνύεται έμπρακτα η καθημερινή προσφορά της αστυνομίας στο κοινωνικό σύνολο και στον αγώνα της για την διατήρηση της τάξης και της ασφάλειας των πολιτών.

Καθημερινές είναι οι μάχες που δίνει η αστυνομία με τους κακοποιούς και πολλές φορές μάλιστα με κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα. Αλλά ας αφήσουμε τα γεγονότα να μιλήσουν από μόνα τους.

• Γυναίκα αστυφύλακας της Τροχαίας χτυπήθηκε και τραυματίστηκε από Ι.Χ. αυτοκίνητο όταν ο οδηγός του οργισμένος για την κλήση που πήρε πάτησε γκάζι

και εξαφανίστηκε.

- Με μπαταρίες εναντίον περιπολικού, έξω από μπαρ στα Γλυκά Νερά, έληξε η άγρια καταδίωξη οπλοφόρου...

- Βόμβα «μολότωφ» εναντίον περιπολικού έριξαν άγνωστοι μετά τη λήξη του αγώνα μπάσκετ Αστέρα Εξαρχείων - Α.Ο. Ζωγράφου.

- Σύλληψη κλέφτη έγινε τα ξημερώματα, έξω από κατάστημα ηλεκτρικών ειδών στο Ν. Κόσμο. Δυο αστυνομικοί που έτρεξαν να τον πιάσουν, παρασύρθηκαν απ' το Ι.Χ. του κλέφτη που κινήθηκε προς τα πίσω με δύσνη, έχασαν την ισορροπία τους και σωριάστηκαν στην ασφάλτο.

- «Μάχη», σώμα με σώμα, έγινε χτες τα ξημερώματα, ανάμεσα σε αστυφύλακα της Άμεσης Δράσης και ενός διαρρήκτη που πιάστηκε επ' αυτοφώρω, σε τεχνικό γραφείο, στο Κολωνάκι. Ο κακοποιός, οπλισμένος με κατσαβίδι, μήκους 50 εκατοστών, επιτέθηκε στον αστυνομικό να τον ξεκοιλάσει...

- «Μάχη» ζωής και θανάτου έδωσε ένας νεαρός αστυφύλακας, με αδιάτακτο κακοποιό, που τράβηξε περίστροφο, όταν οι αστυνομικοί τον στρίμωξαν στο κέντρο της Αθήνας με το χρηματοκιβώτιο που είχε κλέψει λίγο πριν, από εργαστήριο χρυσοχοΐας.

- Με ένα δάχτυλο λιγότερο έμεινε αστυνομικός στην προσπάθειά του να συλλάβει έμπορο ναρκωτικών, όταν ο τελευταίος έκοψε με ξυραφάκι το δάχτυλο του διώκτη του.

- Ψυχοπαθής κάρφωσε τρεις φορές με σιλήτο ανύποπτο αστυφύλακα στην είσοδο του Α.Τ. Καλύμνου.

Δεκάδες παρόμοιες περιπτώσεις μπορεί να διαβάσει κανείς ξεφυλλίζοντας τις σελίδες των εφημερίδων, από τις οποίες διαφαίνεται καθαρά η αυτοδυσία των συναδέλφων και το υψηλό αίσθημα ευθύνης από το οποίο κατέχονται. Όμως λόγω περιορισμένου χώρου δε θα επεκταθούμε περισσότερο.

Η συμπαράσταση των πολιτών

Οσοδήποτε όμως και αν μοχθήσει η αστυνομία, το έργο της δε θα στεφεί από επιτυχία χωρίς την κατάνοηση και την ενεργό συμπαράσταση των πολιτών.

Η συμπαράσταση και η βοήθεια στο δύσκολο έργο της αποτελεί βασική προϋπόθεση για την μείωση της εγκληματικότητας και βασικό όρο για ένα καλύτερο αύριο.

Ευτυχώς στη χώρα μας αμέτρητα περιστατικά συνηγορούν στην άποψη ότι οι πολίτες ευαισθητοποιούνται όλο και περισσότερο στην ανάγκη συνεργασίας

με την αστυνομία. Η περίπτωση του 30χρονου Κώστα Ελευθερίου αποτελεί πρότυπο συνεργασίας Αστυνομίας και πολίτη και αποδεικνύει έμπρακτα τα θετικά αποτελέσματα αυτής της συνεργασίας και της συμπαράστασης. Άλλωστε δεν είναι λίγες οι φορές που πολίτες τρέχουν και καλούν σε βοήθεια όταν ένας συνάνθρωπός τους πέσει θύμα μιας εγκληματικής πράξεως ή βρεθεί σε κατάσταση ανάγκης. Ας δούμε μερικά παραδείγματα.

- Τον Αύγουστο του '84 ο κ. Μπεκιάρης συλλαμβάνει μόνος του το ληστή Τράπεζας στο Λουτράκι.

- Δυο πολίτες, στο Κιάτο, σπεύδουν και συλλαμβάνουν διαρρήκτη φαρμακείου.

- Με όπλο τη σκούπα της, 47χρονη καθαρίστρια εξουδετέρωσε στη Θεσσαλονίκη το ληστή που πριν από λίγο είχε αρπάξει από νοσοκομειακό υπάλληλο 700.000, τραυματίζοντάς τον στο πρόσωπο.

- Ο 13χρονος μαθητής Ιάκωβος Ζώρζου, οδήγησε την αστυνομία στη σύλληψη τριών κακοποιών που έκαναν ληστεία στο σπίτι του...

Τα παραδείγματα αυτά και τόσα άλλα αποδεικνύουν έμπρακτα τα θετικά αποτελέσματα που προκύπτουν απ' τη συνεργασία αστυνομίας και πολίτη.

Με τα δεδομένα αυτά, εκείνο που προέχει, είναι η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για να βοηθά ακόμα περισσότερο την αστυνομία στο δύσκολο έργο της. Αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι η Αστυνομία ζητά υποκατάσταση στο έργο της και να εκτίθενται οι πολίτες σε άμεσο κίνδυνο αλλά να συμπαραστέκονται στο δύσκολο έργο της μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας άσχετα αν κινδυνεύουν δικά τους έννομα αγαθά ή των συνανθρώπων τους.

Η αναγνώριση της αυτοθυσίας

Κλείνοντας το αφιέρωμα αυτό δε μπορούμε παρά να εξάρουμε την αποφασιστικότητα και την τόλμη του συνάδελφου Βαγγέλη Γώγου.

Αμέσως μετά τη σύλληψη του φονιά, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Αντώνης Δροσογιάννης κάλεσε στο γραφείο του τον αστυφύλακα Γώγο και τη γυναίκα του Μαίρη και τους συνεχάρη για την ηρωική πράξη τους. Ταυτόχρονα, δέχτηκαν και τα συγχαρητήρια του γ.γ. του Υ.Δ.Τ. Πάνου Μορφωπού και της ηγεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας.

Παράλληλα, με εντολή του κ. υπουργού κινήθηκε η διαδικασία για την επ' ανδραγαθία προαγωγή του αστυφύλακα Γώγου, στον επόμενο βαθμό.

Ήταν μια έμπρακτη επιβράβευση του αδιάκοπου και καθημερινού αγώνα των αστυνομικών ενάντια σε κάθε μορφή εγκληματικότητας.

Επίσημη επίσκεψη του κ. Υπουργού Δημ. Τάξης στη Βουλγαρία

Στιγμιότυπο από την άφιξη του Υπουργού στο Αεροδρόμιο της Σόφιας.

Σημαντικές συνομιλίες με ξένους επίσημους είχε πρόσφατα η ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Συγκεκριμένα, ο υπουργός κ. Αντώνης Δροσογιάννης πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στη Βουλγαρία, συνοδευόμενος από αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ. Στη γειτονική χώρα, είχε συζητήσεις με τον Βούλγαρο ομόλογό του κ. Στογιάνοφ πάνω σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Ο κ. Δροσογιάννης είναι ο πρώτος Έλληνας υπουργός Δημόσιας Τάξης που επισκέπτεται επίσημα τη Βουλγαρία.

Αποφασίστηκε η πλήρης συνεργασία των αρμοδίων υπηρεσιών των δύο χωρών για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και την εξάλειψη του αργού θανάτου.

Ο Βούλγαρος υπουργός τόνισε στον κ. Δροσογιάννη πως η Βουλγαρία δεν αντιμετωπίζει, προς το παρόν, σοβαρό πρόβλημα ναρκωτικών.

Ξενάγηση του Υπουργού από τον Βούλγαρο ομόλογό του στο Κέντρο Αμέσου Δράσεως της Σόφιας.

Στιγμιότυπο από την ξενάγηση του κ. Υπουργού στο Μέγαρο Πολιτισμού «ΛΟΥΝΤΜΙΛΙΑ ΖΙΦΚΟΒΑ» της Σόφιας. Διακρίνονται από αριστερά: Ο υπουργός Εσωτερικών και Δημ. Τάξης της Βουλγαρίας κ. Στογιάννοφ, ο υπουργός Δημ. Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης. Ο α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κ. Χαρ. Μπαχάς και ο Έλληνας Πρέσβυς στη Βουλγαρία.

Συνομιλίες του κ. Υπουργού με τον Αναπλ. Υπουργό Εξωτερικών των Η.Π.Α.

Μετά την επιστροφή του από τη Βουλγαρία ο κ. υπουργός συναντήθηκε και συνομίλησε με αμερικανούς επίσημους. Στη συνάντηση, που έγινε στο Υπουργείο πήραν μέρος από ελληνικής πλευράς ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου κ. Παναγιώτης Μορφωπός και ένας αστυνομικός διευθυντής, ενώ από αμερικανικής ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών κ. Άρμακοστ, ο υφυπουργός Εξωτερικών κ. Γουίλκισον και ο αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα.

Σε δηλώσεις του προς τους δημοσιογράφους, μετά τη λήξη των συνομιλιών ο έλληνας υπουργός δήλωσε μεταξύ άλλων ότι οι συζητήσεις περιστράφηκαν σε θέματα τρομοκρατίας και ναρκωτικών. Από ελληνικής πλευράς έγινε μια γενική ενημέρωση για το πως αντιμετωπίζει η Ελλάδα το πρόβλημα της τρομοκρατίας και για το ποιές είναι οι θέσεις της κυβέρνησης απέναντι σ' αυτό το παγκόσμιο θέμα. Τονίστηκε επίσης η ανεπιφύλακτη καταδίκη της τρομοκρατίας, από οπουδήποτε και αν αυτή προέρχεται. Καταληκτικά επισημάνθηκε στους αμερικανούς επίσημους πως το φαινόμενο «τρομοκρατία» εμφανίζεται πολύ περισσότερο οξύμενο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες απ' ό,τι στην Ελλάδα.

Η αλληλοενημέρωση για το πρόβλημα των ναρκωτικών κυμάνθηκε σε γενικά επίπεδα και από ελληνικής πλευράς αναφέρθηκαν οι θεαματικές επιτυχίες που έχει σημειώσει η Ελληνική Αστυνομία στην εξάρθρωση σπειρών εμπόρων και διακινητών, τον τελευταίο καιρό.

Ο αμερικανός υπουργός τόνισε ανάμεσα στ' άλλα - επιβεβαιώνοντας επίσης πληροφορίες που

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη του Αναπλ. Υπουργού Εξωτερικών των Η.Π.Α. στο Υπουργείο Δημ. Τάξης.

Στιγμιότυπο από τη συνάντηση του Υπουργού και του Γεν. Γραμματέα του Υπουργείου Δημ. Τάξης με τον Αναπλ. Υπουργό Εξωτερικών των Η.Π.Α.

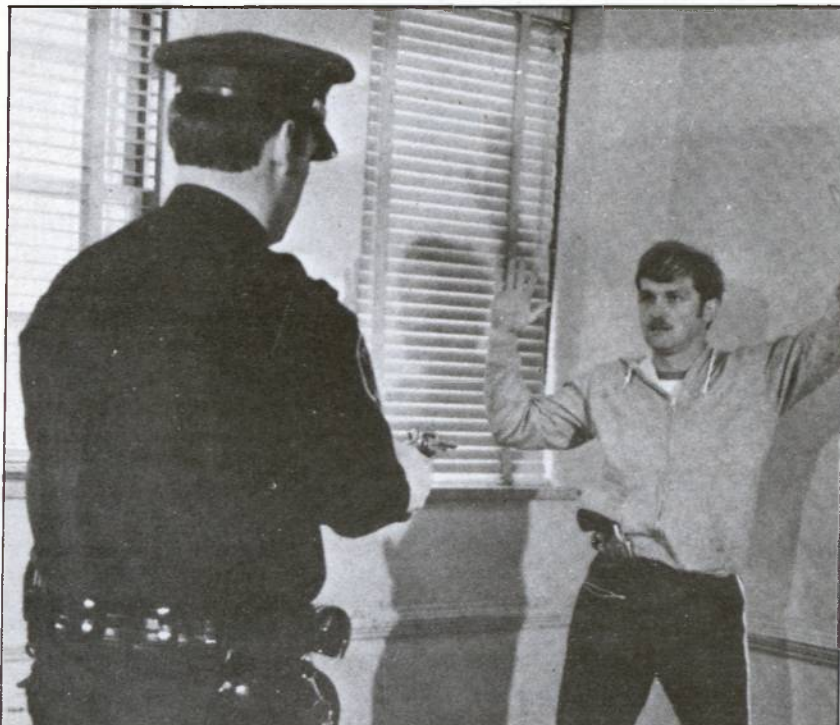
φέρουν τους υπεύθυνους της αμερικανικής εταιρείας T.W.A. να θεωρούν σαν απόλυτα ασφαλή τα ελληνικά αεροδρόμια - ότι πράγματι έτσι συμβαίνει. Αυτό είναι και μία προσωπική διαπίστωση και του ίδιου, για τα μέτρα φρούρησης του αεροδρομίου της Αθήνας.

Αναφερόμενος στα όσα περιέχονταν στο διάβημα του πρέσβη των ΗΠΑ το σχετικό με την τρομοκρατία, ο κ. Άρμακοστ παραδέχτηκε πως οι πληροφορίες στις οποίες στηρίχθηκε δεν είχαν επιβεβαιωθεί.

των δύο πλευρών η συνέχιση της συνεργασίας για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών.

ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ανθυπαστυνόμος Κων/νος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Υπάρχουν τριών ειδών έρευνες: α) σε κατοικία (άρθρο 254 επ. ΚΠΔ), β) η σωματική (άρθρο 257 ΚΠΔ) και γ) η αστυνομική, που χωρίς να καθιερώνεται ρητά, προβλέπεται από ορισμένες διατάξεις (για παράδειγμα άρθρο 280 ΚΠΔ).

Πέρα, όμως, από τις έρευνες που προβλέπονται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, έρευνες προβλέπονται και από διάφορους Ειδικούς Ποινικούς Νόμους. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, περίπτωση γ' του Α.Ν. 1704/1939 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του ΑΝ. 33/1936 και των λοιπών νόμων περί προστασίας του Εθνικού Νομίσματος» διενεργείται έρευνα από τα όργανα της ΥΠΕΝ (Υπηρεσίας Προστασίας Εθνικού Νομίσματος) στα γραφεία και

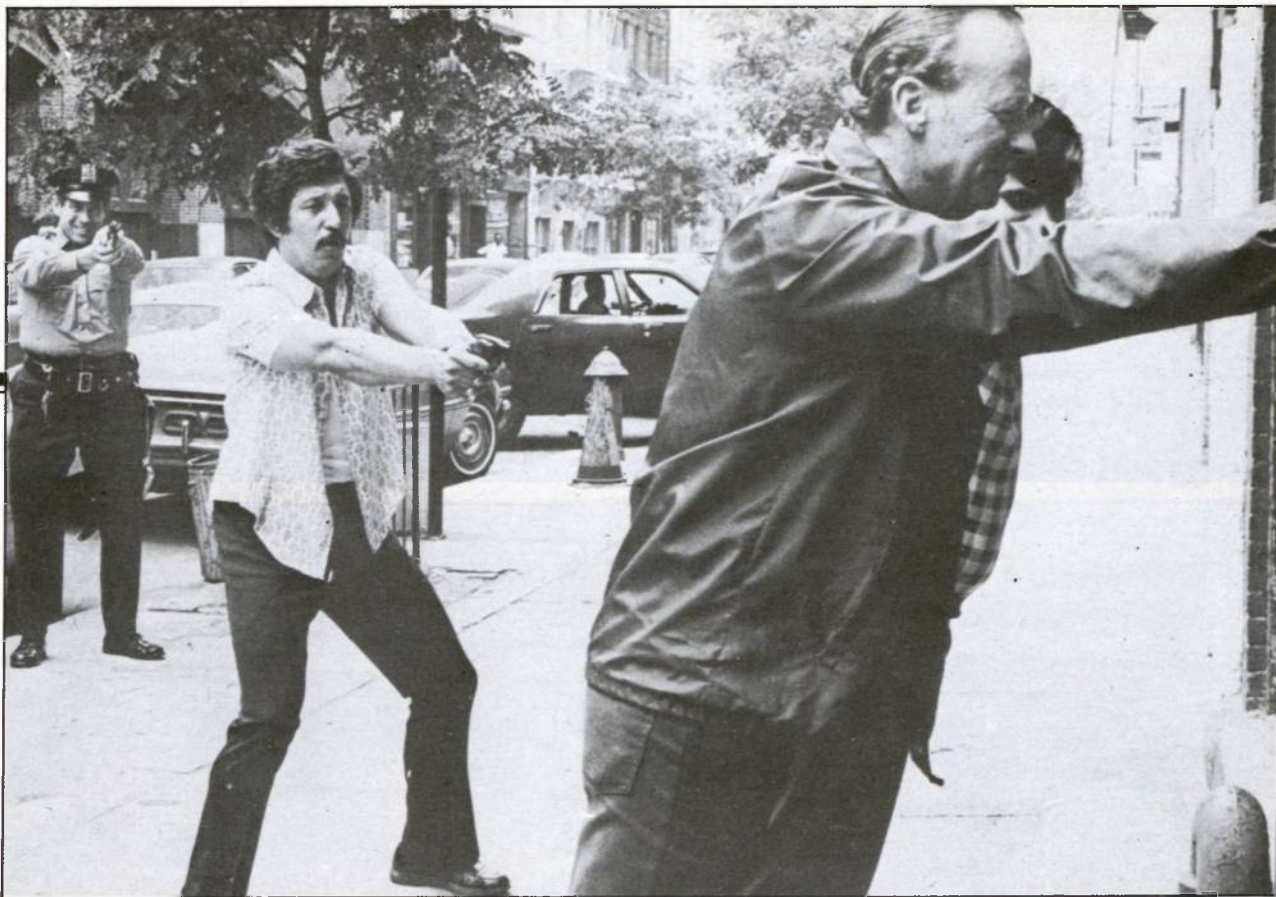
Ο αστυνομικός αντιμετωπίζει συχνά δύσκολες καταστάσεις. Η σωματική έρευνα τότε είναι απόλυτα επιβεβλημένη.

τις κατοικίες κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου «κατόπιν εγγράφου διαταγής του υφυπουργού Δημόσιας Ασφάλειας ή προκειμένου περί επαρχιών του Νομάρχην», όταν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες αγοραπωλησίας ή εξαγωγής συναλλάγματος. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφο 1 και 2 του Β.Δ. της 14/18-2-1939 επιτρέπεται να γίνει έρευνα σε κατοικία για τη βεβαίωση παράβασης του παραπάνω νόμου, εφόσον υπάρχει βάσιμη υπόνοια, από τους Οικονομικούς Επιθεωρητές και Έφορους, Επιθεωρητές και Χημικούς του Γ.Χ.Κ. κλπ.

Τίδια έρευνα προβλέπεται από το άρθρο 5 του Ν. 4586/1930 «περί προστασίας της παραγωγής φυσικού όξους και εμπορίας αυτού» από τους χημικούς στη διάρκεια της ημέρας και της νύκτας στα εργοστάσια, αποθήκες, καταστήματα και πρατήρια, όπου κατασκευάζεται ξύδι, με τη συνδρομή της Αστυνομικής Αρχής, για τη βεβαίωση παραβάσεων του παραπάνω νόμου. Παρεμφερείς έρευνες προβλέπονται από τον Αγορανομικό Κώδικα, τον Υγειονομικό Κανονισμό και πολλούς άλλους Ειδικούς Ποινικούς Νόμους, που γίνονται από αστυνομικά, αγορανομικά, υγειονομικά κ.ά. όργανα για τη βεβαίωση αγορανομικών, υγειονομικών κ.ά. παραβάσεων.

Μετά το άρθρο, όμως, 9 παράγραφος 1, εδάφιο γ', του Συντάγματος του 1975/1986 «καμία έρευνα δε γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος¹ και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας»,² πράγμα που σημαίνει σύμφωνα με την ορθή εκδοχή³ ότι την έρευνα επιχειρεί η Δικαστική Εξουσία και όχι ο Αξιωματικός της Αστυνομίας κλπ. που απλά συμπαρίσταται, ανεξάρτητα αν αυτή γίνεται στη διάρκεια της ημέρας ή της νύχτας.

Κατά συνέπεια, από 11/6/1975 (ημερομηνίας ισχύος του Συντάγματος 1975/1986) δεν είναι πια δυνατή η διενέργεια έρευνας σε κατοικία χωρίς την παρουσία αντιπρόσωπου της δικαστικής εξουσίας, τηρώντας και τις διατυπώσεις του άρθρου 255, παράγραφος 1 ΚΠΔ, και επομένως δεν έχει εφαρμογή ούτε η διάταξη του άρθρου 254, παράγραφος 1 του Κ.Π.Δ., με την οποία όταν δεν υπάρχουν ή κωλύονται ο εισαγγελέας, ο ανακριτής, οι ειρηνοδίκες ή οι πταισματοδίκες η έρευνα

σε κατοικία γίνεται από τους αξιωματικούς της Χωροφυλακής ή της Αστυνομίας Πόλεων,⁴ ούτε η διάταξη του άρθρου 255, παράγραφος 2 του κ.Π.Δ., με την οποία όταν η έρευνα σε κατοικία γίνεται από αξιωματικό της Χωροφυλακής ή της Αστυνομίας Πόλεων³, προσλαμβάνεται αν δεν υπάρχει δικαστικός λειτουργός, ο Πρόεδρος της Κοινότητας (ή ο Δήμαρχος)⁵ σαν δεύτερος ανακριτικός υπάλληλος.

Επομένως, και για τις έρευνες σε κατοικία, που προβλέπονται από Ειδικούς Ποινικούς Νόμους, πρέπει να τηρηθεί οπωσδήποτε ο περιορισμός του άρθρου 9, παράγραφος 1γ του Συντάγματος 1975/1986 για την παρουσία της δικαστικής εξουσίας, εκτός αν πρόκειται για χώρους προσιτούς στο κοινό (καταστήματα, καφέ-νεαία, ζαχαροπλαστεία, εστιατόρια κλπ.), όπου τα όργανα (αστυνομικά, αγορανομικά, κλπ.) εισέρχονται για τη διενέργεια ελέγχων στις εργασίες τους, με σκοπό την ανακάλυψη και βεβαίωση παραβάσεων αγορανομικών, υγειονομικών κλπ. για τη σύνταξη μηνύσεων κλπ., οπότε δεν πρόκειται πια στην ουσία για έρευνα σε κατοικία.

Σε καμιά περίπτωση η έρευνα δεν πρέπει να προσβάλει την προσωπικότητα εκείνου που την υφίσταται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Η συνταγματική προστασία του ασυλου της κατοικίας είναι σχετική, αφού συνδέεται με την επιφύλαξη του νόμου. Το Σύνταγμα προβλέπει ειδικά την «κατ' οίκον έρευνα» όταν και όπως ο νόμος ορίζει, δηλαδή βασικά για ανακριτικούς σκοπούς. Εφόσον όμως επιτρέπει το «μείζον», εξυπακούεται ότι επιτρέπει και το «έλασσον», δηλαδή την «είσοδο» στην κατοικία, όχι μόνο για ανακριτικούς αλλά και για άλλους νόμιμους σκοπούς. Η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει σχετικά π.χ. για σκοπούς υγειονομικών, φορολογικών, στεγαστικών (καταλύματα στρατού, προσφύγων, σεισμοπαθών), για πρόληψη δυστυχημάτων (π.χ. λόγω πυρκαϊάς), για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων κλπ.

2. «Δικαστική εξουσία» θεωρείται ο Εισαγγελέας, Αντεισαγγελέας, Εισαγγελικός Πάρεδρος ή με εξουσιοδότηση και εντολή τους (ή και χωρίς αυτήν) ο Πταισματοδίκης ή Ειρηνοδίκης, ο Ανακριτής και γενικότερα κάθε Δικαστής (Πρωτοδίκης, Πρόεδρος Πρωτοδικών κλπ.), αν και στην πράξη η έρευνα σε κατοικία γίνεται μόνο

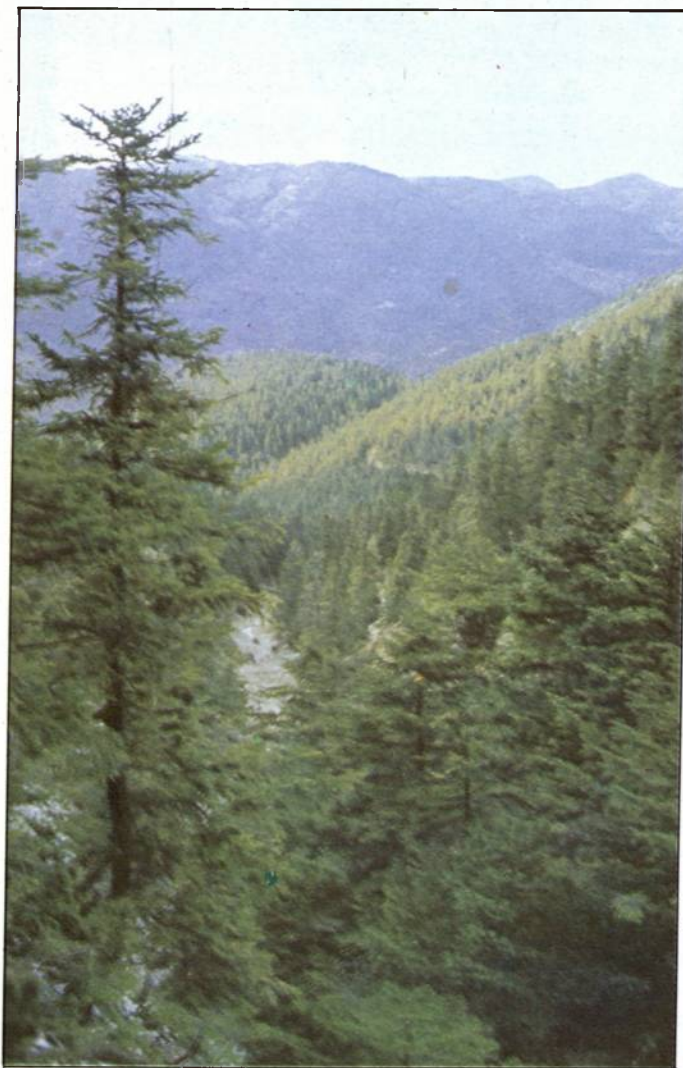
από Εισαγγελικούς Λειτουργούς και Ειρηνοδίκες ή Πταισματοδίκες.

3. Σχετική είναι η γνωμοδότηση του Αντεισαγγελέα του Άρειου Πάγου Χρ. Μουστάκη 4007/25-6-1975, που τροποποιεί την αντίθετη γνωμοδότηση 11/10-6-1975 του ίδιου Αντεισαγγελέα (πριν από την ισχύ του Συντάγματος 1975/1986). Όμοια γνώμη υπάρχει και στην Ποινική Δικονομία (τόμος Β', έκδοση 1977, σελ. 205 επόμε.) του Ζησιάδη.

4. Ήδη με το Ν. 1481/84 «Περί Οργανισμού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» υπάρχουν μόνο Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας.

5. Σχετική η παραπάνω γνωμοδότηση Α.Π. 4007/25-6-1975. Η αντίθετη άποψη του Ζησιάδη, που επαναλαμβάνεται και στη τρίτη έκδοση της Ποινικής Δικονομίας (τόμος Β', 1977, σελίδες 208 και 210) δε βρίσκει σύμφωνους τους ποινικολόγους, λόγω της ρητής και ανεξαιρέτης επιταγής του άρθρου 9, παράγραφος 1γ' του Συντάγματος 1975/1986 καμιά έρευνα να μη γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας.

Στοιχεία πάρθηκαν από το άρθρο του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών κ. Παναγιώτη ΚΑΙΣΑΡΗ «Παρατηρήσεις επί των Ειδικών Ποινικών Νόμων», που δημοσιεύθηκε στο Νομικό Περιοδικό «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ».

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

Η μαγευτική μονοτονία του πράσινου

Ρεπορτάζ: Φώτης Μακροζαχόπουλος
Ντίνος Καραγιάννης

Ελληνικό καλοκαίρι δεν σημαίνει μόνο θαλασσινές παραλίες και ήλιο. Υπάρχουν και τα βουνά που προσφέρονται για διακοπές, πραγματικά διαφορετικές από τις άλλες.

Δεν μπορείς να μην κάνεις αυτή τη σκέψη όταν βρεθείς μετά τις ράχες Τυμφρηστού, με κατεύθυνση προς την καρδιά της Ευρυτανίας, στο Καρπενήσι.

Μπροστά σου ξετυλίγεται ένα μαγευτικό τοπίο με πυκνά δάση και κοιλάδες, με κρυστάλλινες πηγές και πανύψηλα δέντρα, τόποι μοναδικής ομορφιάς που για πολύ κόσμο ακόμα είναι άγνωστοι.

Διακόσια ενενήντα χιλιόμετρα δυτικά από την αποπνικτική ατμόσφαιρα της πρωτεύουσας υπάρχει ένας δροσερός παράδεισος η Ελβετία της Ελλάδας όπως φιλάρεσκα το ονομάζουν οι κάτοικοί του, το Καρπενήσι.

Χτισμένο στις νότιες πλαγιές του Βελουχιού σε υψόμετρο 1.000 μέτρων βρίσκεται στο κέντρο της Στερεάς Ελλάδας, μια πόλη με πλούσια ιστορική παράδοση, εθνική προσφορά και πνευματική ακτινοβολία, με χώρους αρχαιολογικούς και τόπους ιστορικούς με θρησκευτικά προσκυνήματα και Φύση καταπληκτικής

Το κτίριο της Α.Δ. Ευρυτανίας.

εναλλαγής και σπάνιας ομορφιάς. Η μαγευτική φύση, το υγιεινό κλίμα, τα μεγάλα σε όγκο βουνά, η μικρή απόσταση από τα γύρω αστικά κέντρα και την πρωτεύουσα, κάνουν το Καρπενήσι ένα τουριστικό κέντρο με τεράστιες δυνατότητες προσφοράς στον επισκέπτη. (Ψάρεμα, κυνήγι, ορειθασία, «σκι» κ.λ.).

Τα μεγάλα βουνά του νομού (Τυμφρηστός, Καλιακούδα, Χελιδόνα, Άγραφα) διαρρέουν ονομαστά ποτάμια (Αχελώο, Αγραφιώτη, Μεγδοβα, Καρπενησιώτη, Κρικελοπόταμο) δημιουργώντας μια αληθινά μαγευτική εικόνα.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ

Η Ευρυτανία οφείλει το όνομά της στο μυθικό ήρωα Εύρυτο.

Οι αρχαίοι Ευρυτάνες ήταν λαός ορεσίβιος, πολεμικός, αρκετά έξυπνος και μιλούσε μια δωρική διάλεκτο, την οποία ο Θουκυδίδης χαρακτηρίζει «αγνωστοτάτη γλώσσα».

Οι Ευρυτάνες βοήθησαν πάντοτε πρόθυμα τις άλλες ελληνικές πόλεις κάθε φορά που κινδύνευαν από εχθρικές επιδρομές. Φαίνεται να πήραν μέρος ακόμα και στον Τρωϊκό πόλεμο, όπου διακρίθηκαν για την γενναιότητα και την αυτοθυσία τους.

Στα χρόνια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας η Ευρυτανία είχε ιδιαίτερα προνόμια. Είχε αυτονομία, αυτοδιοίκηση και φορολογικές απαλλαγές. Ο χριστιανισμός διαδόθηκε νωρίς στην περιοχή αυτή, αφού γύρω στο 197 μ.Χ. υπήρχε επισκοπή με έδρα την Ναύπακτο και επίσκοπο τον Καλλικράτη.

Τρανό δείγμα της θρησκευτικό-

1 Η γέφυρα της τεχνητής λίμνης των Κρεμαστών που ενώνει τον Ν. Ευρυτανίας με τον Ν. Αιτωλοακαρνανίας.

2 Εσχωρία.

3 Το μοναστήρι Προυσσού.

4 Το Γεφύρι της Βίνιανης.

τητας των Ευρυτάνων είναι ο μεγάλος ναός Βασιλικού ρυθμού που ανακαλύφθηκε το 1957, οι πολλές αγιογραφίες και φορητές εικόνες αγίων που βρίσκονται στο μοναστήρι του Προυσσού και σ' άλλες εκκλησίες της περιοχής, όλα της Βυζαντινής εποχής.

Κατά την Τουρκοκρατία η Ευρυτανία κυριεύθηκε από τους Τούρκους πριν από το 1453 αλλά στην ουσία δεν είχε καμμία εξάρτηση από την Οθωμανική αυτοκρατορία και οι Τούρκοι δεν κατέγραψαν ποτέ στα χαρτιά τους τα χωριά της περιοχής γι' αυτό και τα βουνά της ονομάστηκαν Άγραφα.

Αργότερα στην εποχή του σουλτάνου Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή (1494 - 1556) έγινε συμφωνία στην οποία αναγνωριζέτο η ανεξαρτησία της περιοχής, με τοπική αυτοδιοίκηση και απαγορευόταν η εγκατάσταση Τούρκων με αντάλλαγμα 50.000 γρόσια το χρόνο, για κάθε κοινότητα, ως φόρο υποτέλειας.

Ο χώρος λοιπόν αυτός της Ελλάδας με τα ειδικά προνόμια, έγινε, από τα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς, το καταφύγιο για πολλούς κατατρεγμένους Έλληνες.

Εκεί ιδρύθηκαν τα πιο ξακουστά αρματολίκια των Αγράφων, του Ασπροποτάμου και του Βλοχού, που ήταν επίσημα αναγνωρισμένα από την Υψηλή Πύλη. Σ' αυτά διακρίθηκαν οι ονομαστές κλεφταρματολικές οικογένειες των Μπουκουβαλαίων, των Χορμοπουλαίων, του Κατσαντώνη, του Σταρνέρη, του Καραϊσκάκη κ.ά., που πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στους απελευθερωτικούς αγώνες του γένους μας.

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Μεσημέρι λοιπόν και αφού περάσαμε μια περίφημη διαδρομή μέσα από έλατα και μικρά γραφικά χωριά μπαίνουμε στην πόλη του Καρπενησίου.

Η πόλη κτισμένη στις πλαγιές του Βελουχιού διατηρεί τα παλιά της χρώματα με τα πέτρινα σπίτια με κεραμίδια, τους στενούς δρόμους, τα ασβεστωμένα ρύθρα των πεζοδρομίων, τις φηγούρες των γε-

ρόντων με τις σκούφιες και των γυναικών με τις μαντήλες στο κεφάλι.

Τα σύγχρονα κτίσματα προσαρμοσμένα στην αρχιτεκτονική των παλιών αλλά και στην ιδιομορφία της φύσης, μαρτυρούν την οικονομική ανάκαμψη που διέρχεται η περιοχή, με την ανάπτυξη του τουρισμού τελευταία, χωρίς να διαταράσσουν το χρώμα και την αισθητική του τοπίου.

Κάνουμε μια βόλτα στην πόλη, που είναι πνιγμένη στο πράσινο και κατευθυνόμαστε προς την αστυνομική διεύθυνση όπου μας υποδέχονται σε μια ατμόσφαιρα αληθινής φιλοξενίας ο διοικητής της Διεύθυνσης **αστυνομικός υποδ/νής** Θρασύβουλος Σπηλιωτόπουλος, ο **αστυνόμος Β'** Ιωάννης Δάβουλος και ο **υπαστυνόμος Α'** Ιωάννης Κοτρώτσος.

Ζητάμε από τον διοικητή της διεύθυνσης να μας κατατοπίσει για την περιοχή, για την λειτουργία της διεύθυνσης και για τους κατοίκους της περιοχής. Σημειώνουμε ότι αν και νεοφερμένος η ενημέρωση είναι πλήρης και ακριβής σ' όλα τα θέματα που συζητήσαμε.

«Ο νομός – μας λέει ο κ. Σπηλιωτόπουλος – έχει περίπου 26.000 κατοίκους, 81 κοινότητες και 1 δήμο – του Καρπενησίου με 6 χιλιάδες κατοίκους που το καλοκαίρι αυξάνονται στις 10.000 περίπου.

Το εθνικό οδικό δίκτυο είναι 72 χιλιόμετρα με μικρό αριθμό ατυχημάτων – 6 νεκροί για το 1986 – λόγω των στροφών και της στενότητας που έχει ο δρόμος.

Οι κάτοικοι ασχολούνται με την κτηνοτροφία, την εκμετάλλευση του ξύλου, περιορισμένη γεωργία και υπάρχουν και τρία εργοστάσια. (πειραϊκή - Πατραϊκή και δύο επεξεργασίας ξύλου).

Από ανώτερη εκπαίδευση υπάρχουν εδώ τα Τ.Ε.Ι. Δασοπονίας.

Ο νομός αστυνομεύεται από τρία Α.Τ.Τ. (Καρπενησίου – Κερασοχωρίου – Φουρνάς) και 6 Αστυνομικούς Σταθμούς».

– Το προσωπικό και το υλικό που έχει η διεύθυνση επαρκεί για την αστυνόμευση όλης αυτής της περιοχής;

– «Κοιτάξτε... ελλείψεις υπάρχουν πάντα. Με τις νέες τοποθετήσεις που θα γίνουν πιθανόν να καλυφθούν. Όσον αφορά τα οχήματα αυτά που έχουμε καλύπτουν επαρκώς τις ανάγκες μας.

Από άποψη εγκληματικότητας δεν παρουσιάζει πρόβλημα ο νομός. Μπορώ να πω πως είναι από τους πιο ήσυχους νομούς. Διατηρούν οι κάτοικοι κάποιες παλιές καλές αντιλήψεις και αρχές. Ναρκωτικά δεν υπάρχουν, διαρρηξείς και ζωοκλοπές ελάχιστες.

Το τμήμα τροχαίας ακόμη διοργανώνει τακτικά σεμινάρια για τους μαθητές αλλά και για τους κατοίκους όπου γίνονται μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής. Ειδικά πέρυσι λόγω έτους οδικής ασφάλειας η δραστηριότητα αυτή της τροχαίας είχε εντατικοποιηθεί σε μεγάλο βαθμό.

Με τις αρχές του νομού υπάρχει πάντα συνεργασία και από μας αλλά και απ' αυτούς και πάντα αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα από κοινού.

Η μεγαλύτερη κίνηση στο νομό υπάρχει το καλοκαίρι αλλά και το χειμώνα λόγω του χιονοδρομικού κέντρου η κίνηση πάντα παραμένει αυξημένη.

Η γιορτή του δάσους που γίνεται κάθε χρόνο ο εορτασμός της Μονής Προυσσού τον δεκαπενταύγουστο αλλά και οι χαμηλές θερμοκρασίες που έχει στο νομό για

καλοκαίρι – φανταστείτε ότι τώρα που στην Αθήνα έχει 40 και 42 βαθμούς εμείς εδώ σκεπαζόμαστε με κουβέρτα – αποτελούν πόλο έλξης πάρα πολλών ανθρώπων και ιδιαίτερα των γύρω νομών».

ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

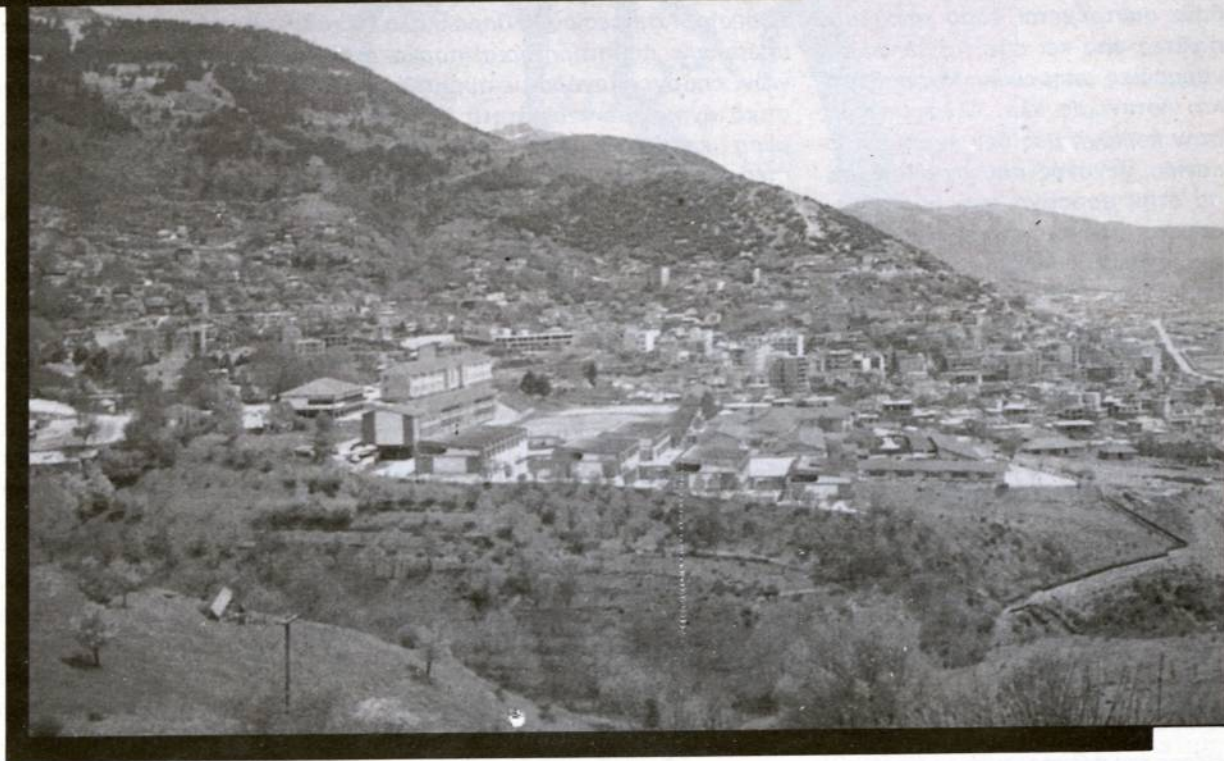
Για την γιορτή του δάσους που γίνεται κάθε χρόνο στην περιοχή, για το πώς ξεκίνησαν και στο τι αποσκοπούν μιλάμε με τον δασάρχη του νομού κ. **Χρήστο Ράπτη**.

«Οι γιορτές του δάσους έχουν γίνει θεσμός για την Ευρυτανία: πρωτοξεκίνησαν το 1964. Στη συνέχεια, διακόπηκαν και επανάρχισαν το 1980, διαρκώς βελτιούμενες και

Ο Αστυν. Υποδ/ντής Θρασύβουλος Ση-
λιωτόπουλος, ο αστυνόμος Β' Ιωάννης
Δάβουλας και ο Υπαστυνόμος Α' Ιωάννης
Κοτρώτσος.

νται αυτή την εποχή στην Ευρυ-
τανία να έχουν κι αυτοί μια διέξοδο
και να βελτιώνεται το επίπεδο ανα-
ψυχής, που άλλωστε επιδιώκεται με
τις διακοπές. Με την ευκαιρία αυτή
κι επειδή η Ευρυτανία αποκλειστικά
σχεδόν ζει από το δάσος προβάλ-
λοντας τόσο οι δραστηριότητες των
υπηρεσιών, όσο και η ανάγκη προσ-
τασίας του φυσικού περιβάλλοντος

Καρπενήσι - Υψόμετρο 960 μ.

τελειοποιούμενες. Αρχικά, έγιναν
με πρωτοβουλία της Νομαρχίας
Ευρυτανίας και στη συνέχεια ανέ-
λαβε τη διοργάνωση ο Δήμος Καρ-
πενησίου. Συμμετέχουν οι γεωτε-
χνικές υπηρεσίες του Υπουργείου
Γεωργίας (Δ/νση Δασών, Δ/νση
Γεωργίας και Δ/νση Κτηνιατρικής)
με ειδικά περίπτερα που αποσκο-
πούν στην προβολή του έργου των
υπηρεσιών και την ενημέρωση των
κατοίκων της περιοχής πάνω στις
νέες εξελίξεις της τεχνολογίας και
στις επιστημονικές εφαρμογές.
Πλαισιώνονται παράλληλα οι γιορ-

τές με διάφορες εκδηλώσεις πολι-
τιστικές, στις οποίες έχει τόσο ανά-
γκη η Ευρυτανία που – ως γνωστόν
– ήταν τουλάχιστον μέχρι τώρα κά-
πως απομονωμένη από τα υπόλοιπα
πολιτιστικά κέντρα. Οι γιορτές του
δάσους δίνουν την ευκαιρία να έρ-
χονται διάφορα καλλιτεχνικά συ-
γκροτήματα, θιάσοι και γενικότερα
να προβάλλεται η πνευματική ζωή
και να φέρνει τους Ευρυτάνες κοι-
νωνούς της πολιτιστικής ανάπτυ-
ξης. Έτσι, παράλληλα δίνεται η ευ-
καιρία και στους άφθονους τουρί-
στες - παραθεριστές που έρχο-

και κυρίως των δασών, που είναι και
το δεσπόζον στοιχείο στο περι-
βαλλοντολογικό χώρο της περιο-
χής.

Έτος Περιβάλλοντος

Φέτος που είναι έτος περιβά-
λλοντος προσπαθούμε κι εμείς να
προβάλουμε περισσότερο τον Ευ-
ρυτανικό χώρο, γι' αυτό σαν κύριο
θέμα της έκθεσής μας έχουμε τον
ορεινό τουρισμό. Και προβάλλεται
με διάφορες φωτογραφίες η δυνα-

τότητα που παρέχει η Ευρυτανία από την περιθωριοποίηση άποψη τόσο για αναψυχή, όσο και για σπουδή ακόμα, λόγω της μέχρι τώρα πλημμελούς ανάπτυξης της έχει αμόλυντο το φυσικό της περιβάλλον. Εξ άλλου είναι γνωστό ότι το Καρπενήσι έχει χαρακτηριστεί ως η πόλη με μηδέν ρύπανση και με βάση τη μηδενικότητα αυτή της ρύπανσης του Καρπενησιού θα καθορισθεί η κλίμακα ρύπανσης του περιβάλλοντος.

Πυρκαγιές

Για τις πυρκαγιές σχεδόν αποκλειστική αρμοδιότητα έχει η Δασική Υπηρεσία, η οποία πάντοτε θέβαια συντρέχεται τόσο από τους πολίτες όσο και από τις άλλες συναρμόδιες υπηρεσίες, Πυροσβεστική, Αστυνομία κλπ. Αλλά ευτυχώς στην περιοχή μας δεν έχουμε πυρκαγιές, γεγονός που οφείλεται τόσο στην προσοχή των Ευρυτάνων όσο και στο ίδιο το περιβάλλον το οποίο δεν ευνοεί την εξάπλωση των πυρκαγιών. Υπάρχουν θέβαια κάθε

γραφούν σαν φαινόμενα. Ένα φαινόμενο που υπήρξε και το οποίο είναι άξιο μνείας και που δείχνει τη συμμετοχή του κόσμου στην προσπάθεια των υπηρεσιών, είναι μια πυρκαγιά που έλαβε χώρα μεταξύ των Κοινοτήτων Λημερίου και Βούλπης, την οποία κατέσθην οι κάτοικοι της περιοχής εν τη γενέσει της με αποτέλεσμα να τύχουν πανελληνίου βραβείου. Από πλευράς πρόληψης των πυρκαγιών, πέραν της ενημέρωσης του κόσμου έχουμε καταγράψει τις ευαίσθητες περιοχές, τις οποίες επιτηρούμε συνεχώς τόσο με τα όργανα της Δασικής Υπηρεσίας, όσο και με τους Κοινοτικούς Φύλακες που συντρέχουν την προσπάθεια της Δασικής Υπηρεσίας. Παράλληλα υπάρχουν παρατηρητήρια πυρκαγιών, υπάρχει μονάδα με πυροσβεστικό όχημα σε ετοιμότητα για άμεση καταστολή των πυρκαγιών (πέραν εκείνης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας), έχουμε διανοίξει πλήρες οδικό δίκτυο (1.200 χλμ. δασικών δρόμων που παίζουν και το ρόλο αντιπυρικών ζωνών)».

Μέρος του περιπτέρου της γιορτής του δάσους, που έχει γίνει θεσμός για την Ευρυτανία.

χρόνο μικρά κρούσματα, χωρίς όμως, ουσιαστική σημασία. Εξ άλλου, γενικό σύνθημα που επικρατεί εδώ και δέκα σχεδόν χρόνια στην περιοχή μας είναι «καμιά πυρκαγιά στα δάση της Ευρυτανίας», που το έχει ενστερνισθεί ο κόσμος και με τη συμμετοχή του τόσο στην προσπάθεια της πρόληψης όσο και της καταστολής δεν έχουμε κρούσματα τέτοια που να μπορούν να κατα-

ΞΕΝΑΓΗΣΗ

Πριν φύγουμε από την Ευρυτανία θα σας ξεναγήσουμε στα πιο όμορφα και ενδιαφέροντα μέρη του νομού που σύμφωνα με την έκφραση του Ζαχ. Παπαντωνίου τα βουνά και τα ποτάμια δημιουργούν μια αληθινή «κοσμογονία τοπίου».

- Σε απόσταση 2,5 χλμ. από το Καρπενήσι και στις υπώρειες του ελατόφυτου Κώνισκου βρίσκεται η ιστορική τοποθεσία Κεφαλόθρυσο με κενόταφιο προς τιμή του Μ. Μπότσαρη, τουριστικό περίπτερο και ιχθυοτροφείο πέστροφας.

Ο δρόμος για τον Προυσσό, είναι μία από τις ωραιότερες διαδρομές του Νομού. Θρίαμβος ομορφιάς το κομμάτι της «ποταμιάς» ως το Γάβρο αποθέωση χρωμάτων ανάμεσα στα χωριά Κορυσχάδες, Κλαψί, Μικρό και Μεγάλο Χωριό.

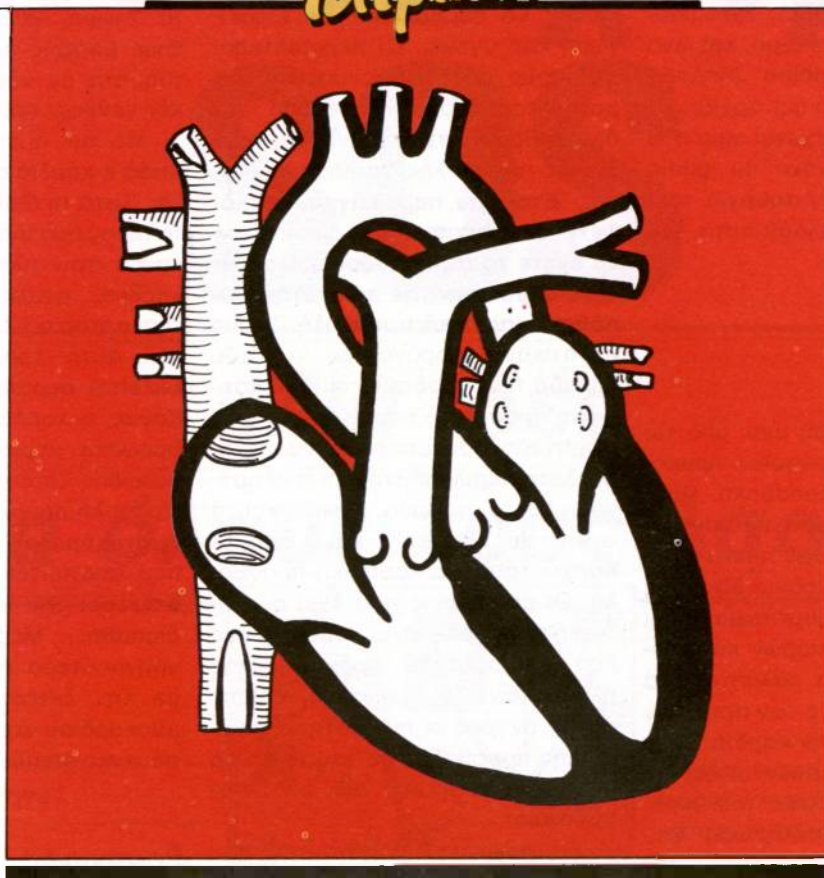
Η πορεία από το Γάβρο συνεχίζεται μέσα σε μια μεγαλειώδη φύση ως τον πυλώνα του Μοναστηρίου της Παναγίας της Προυσιώτισσας, που αποτελεί πανελλήνιο προσκύνημα με την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, έργο του Ευαγγελιστή Λουκά, τα ιερά κειμήλια και τη βιβλιοθήκη της.

- Από Καρπενήσι προς Κρίκελλο - Δομνίστα - Σταυροπήγι απολαμβάνει ο επισκέπτης μια θαυμάσια διαδρομή ανάμεσα από «ίσια κι ορθά σαν την ψυχή της Ρούμελης ελάτια» και συναντά τόπους πνευματικής και σωματικής ανανέωσης και γαλήνης με δυνατότητες άνετης διαμονής και εξυπηρέτησης.

- Αξιόλογο ενδιαφέρον παρουσιάζει το εσωτερικό του Νομού. Ο επισκέπτης μπορεί άνετα να επισκεφθεί τη Βίνιανη, το Κερασχωρι, την Ανατολική και Δυτική Φραγκίστα και να προχωρήσει προς τη Γρανίτσα και το Ραπτόπουλο, χωριά με φυσικές ομορφιές και πλούσια παράδοση. Οι τολμηρότεροι μπορούν να προχωρήσουν για την περιφέρεια των Αγράφων και να θαυμάσουν το μεγαλείο των ενδόξων βουνών. Ακόμα μπορούν να επισκεφθούν αξιόλογα μνημεία όπως τους Ναούς Αγ. Ταξιάρχων Μαραθού, Αγίας Παρασκευής Βραγγιανών, όπου υπήρχε η Σχολή Ανωτέρων Γραμμάτων του Ευγενίου του Αιτωλού, της Παναγίας Τροβάτου, που διασώζουν αξιόλογες τοιχογραφίες και εξαιρετικής τέχνης εικόνες.

Στον ίδιο άξονα βρίσκεται και το ξακουστό Μοναστήρι της Τατάρνας, κτισμένο σε μια γλώσσα ξηράς που εισχωρεί στη μεγάλη Τεχνητή λίμνη των Κρεμαστών. Είναι από τα σπουδαιότερα της Ρούμελης. Διασώζει σημαντική βιβλιοθήκη, αξιόλογα κειμήλια και πολύτιμες εικόνες.

Σημ. Στοιχεία πήραμε από την εγκυκλοπαίδεια «ΚΟΣΜΟΣ» και τον τουριστικό οδηγό της νομαρχίας Ευρυτανίας.

ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Τι είναι η καρδιακή προσβολή

Μπορείτε να πείτε ποια διαφορά υπάρχει ανάμεσα στη δυσπεψία και την καρδιακή προσβολή; Αν δεν μπορείτε, θάπρεπε να το μάθετε. Η ίδια η ζωή σας είναι δυνατό να εξαρτηθεί από αυτό. Καρδιακή προσβολή μπορεί να πάθει ο καθένας. Τα περισσότερα από τα θύματα καρδιακής προσβολής επιζούν όταν αναγνωρίζουν **τα πρώτα προειδοποιητικά συμπτώματα** και φροντίζουν να τους παρασχεθεί **άμεση** ιατρική φροντίδα. Τα άτομα που παθαίνουν καρδιακή προσβολή δεν αισθάνονται όλα τον ίδιο πόνο.

Σε άλλους ο πόνος είναι δυνατός και σ' άλλους ηπιότερος. Άλλοι βγάζουν τη λανθασμένη απόφαση ότι τα συμπτώματα που νιώθουν δεν είναι σοβαρά ή ότι οφείλονται σε δυσκολία στη χώνεψη. Αγνωούν τα πρώτα προειδοποιητικά μηνύματα. Τα ενοχλήματα που προειδοποιούν είναι πολλά, αλλά τα συνηθέστερα είναι:

- Δυσφορία, θάρος ή πόνος που μοιάζει με σφίξιμο στη μέση του στήθους για περισσότερο από δύο λεπτά. Ο πόνος μπορεί ν' απλωθεί στους ώμους, στο λαιμό ή στους βραχίονες.
- Δυνατός πόνος, ζαλάδα, λιποθυμία, ιδρώτας, ναυτία και κοντα-

νάσα (δύσπνοια) μπορούν επίσης να συμβούν. Τα ενοχλήματα αυτά δεν είναι πάντοτε μόνιμα. Καμιά φορά υποχωρούν και μετά επανέρχονται.

Όταν εμφανιστούν αυτά τα προειδοποιητικά ενοχλήματα, η αργοπορία μπορεί να είναι μοιραία. Καλέστε τις πρώτες βοήθειες. Εάν μπορείτε να φθάσετε σε νοσοκομείο γρηγορότερα με αυτοκίνητο, ζητείστε από κάποιον να σας μεταφέρει. Η άμεση ενέργεια μπορεί να ελαττώσει τον κίνδυνο μιας μοιραίας καρδιακής προσβολής. Οι πρώτες προειδοποιήσεις της καρδιακής προσβολής μιλάνε την ειδική γλώσσα του σώματός μας. Λένε

στον πάσχοντα ότι το αίμα που διοχετεύεται στην καρδιά του έχει μειωθεί σημαντικά. Κάποια από τις στεφανιαίες αρτηρίες, που στέλλουν αίμα στην καρδιά, έχει υποστεί στένωση ή κλείσιμο και ένα μέρος του μυοκαρδίου (δηλαδή του μυών της καρδιάς) αρχίζει να πεθαίνει γιατί δεν δέχεται αίμα που μεταφέρει το οξυγόνο το οποίο χρησιμεύει για τη λειτουργία του. Οι γιατροί το αποκαλούν αυτό, έμφραγμα μυοκαρδίου.

Η αιτία

Η αθηροσκλήρωση μιας από τις δύο στεφανιαίες αρτηρίες προκαλεί την καρδιακή προσβολή. Πρόκειται για μια διεργασία που συντελείται με βραδύ ρυθμό που μπορεί να συνεχίζεται για χρόνια δίχως να εκδηλώσει κανένα σύμπτωμα. Είναι μια συσσώρευση λιπαρών καταλοίπων που, σιγά - σιγά, καλύπτουν τα εσωτερικά τοιχώματα των αρτηριών που καταλήγουν στην καρδιά. Έτσι όπως τα άλατα επικάθονται και πετρώνουν στο εσωτερικό του νεροσωλήνα, η αθηροσκλήρωση επιστρώνει τα εσωτερικά τοιχώματα των αρτηριακών αυλών και προσδευτικά τους στενεύει. Η λιπώδης μάζα που σχηματίζεται, περιορίζει τη ροή του αίματος από την αρτηρία προς μία περιοχή του μυοκαρδίου. Όταν το αίμα σταματήσει να ρέει γιατί προσέκρουσε σε «φράγμα» προκαλείται η καρδιακή προσβολή.

Πρόληψη

Ο καθένας μπορεί να περιορίσει τον κίνδυνο της καρδιακής προσβολής. Η αθηροσκλήρωση είναι δυνατό να επιβραδυνθεί όταν μειωθούν οι κίνδυνοι που απειλούν τις στεφανιαίες αρτηρίες και οι πιθανότητες θανάτου ή ανικανότητας από καρδιακή προσβολή μπορούν να μειωθούν.

Η υψηλή πίεση του αίματος, πλούσια διατροφή σε χοληστερόλη και το κάπνισμα αποτελούν σημαντικές απειλές καρδιακής προσβο-

λής. Το άγχος της καθημερινής ρουτίνας, η παχυσαρκία και η παράλειψη να κάνουμε τακτικά ασκήσεις για σωματική ευεξία μπορούν επίσης να συμβάλλουν σε επιδείνωση της υγείας. Οι περισσότεροι από τους αρνητικούς αυτούς παράγοντες μπορούν ωστόσο να διορθωθούν ώστε οι κίνδυνοι καρδιακής προσβολής να είναι λιγότεροι. **Έτσι, για παράδειγμα, αν κόψετε το κάπνισμα και φροντίζετε να έχετε το σωστό βάρος, ελαττώνετε σημαντικά την πιθανότητα να πάθετε καρδιακή προσβολή.** Στους αρνητικούς παράγοντες (αυτούς δηλαδή που προδιαθέτουν σε καρδιακή προσβολή) που ούτε συ ούτε ο γιατρός σου μπορείτε να μεταβάλλετε περιλαμβάνονται η κληρονομικότητα, η ηλικία, η φυλή και το φύλο. Σε μερικές οικογένειες υπάρχει τάση για καρδιακή προσβολή. Οι επιπτώσεις που έχει η καρδιακή προσβολή είναι σοβαρότερες όσο περισσότερο προχωρημένης ηλικίας είναι ο άρρωστος. Επίσης στους άντρες οι πιθανότητες καρδιακής προσβολής σε νεαρή ηλικία είναι περισσότερες απ' ό,τι στις γυναίκες.

Οι αρνητικοί παράγοντες που προαναφέρθηκαν - κληρονομικότητα, ηλικία, φυλή, φύλο - δεν είναι δυνατό ν' αλλάξουν. Αλλά, αν αλλάξετε τρόπο ζωής και παραλείψετε τους αρνητικούς παράγοντες - πράγματα που μπορείτε να τα κάνετε - αυξάνετε τις πιθανότητές σας να ζήσετε περισσότερα χρόνια και με καλύτερη υγεία.

Η πρόληψη της καρδιακής προσβολής είναι ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος. Ποτέ δεν είναι αργά για ν' αλλάξουμε συνήθειες που δύναται να αποθούν βλαβερές για την καρδιά μας. Αυτό σημαίνει να κάνουμε ιατρικές εξετάσεις όταν το ορίζει ο γιατρός μας και γενικά να συμμορφωνόμαστε με τις συμβουλές του για την προστασία της καρδιάς.

Άμεση επέμβαση

Τα περισσότερα άτομα που πα-

θαίνουν καρδιακή προσβολή εισάγονται σε μονάδες εντατικής θεραπείας όπου διατίθεται ειδικευμένο υγειονομικό προσωπικό ολόκληρο το 24ωρο. Ιατρική φροντίδα της ίδιας μορφής παρέχουν και ειδικά τμήματα σε νοσοκομεία και κλινικές γενικών παθήσεων.

Με την άμεση και σωστή φροντίδα η καρδιά αρχίζει να γιατρεύεται. Κατά τη διαδικασία της ίασης, τα αμοφόρα αγγεία που βρίσκονται κοντά στην πληγείσα περιοχή της καρδιάς αναλαμβάνουν το έργο της αρτηρίας που έχει φράξει. Η νέα αυτή τροφοδότηση αίματος καλείται παράπλευρη κυκλοφορία. Καθώς η καρδιά συνέρχεται, στην άρρωστη περιοχή σχηματίζεται ο ουλώδης ιστός (κάτι παρόμοιο με την ουλή που σχηματίζεται στα βαθιά τραύματα). Η χρονική διάρκεια που απαιτείται για την ανάρρωση διαφέρει από καρδιοπαθή σε καρδιοπαθή. Μερικοί αναρρώνουν γρηγορότερα από άλλους, ανάλογα με την έκταση της βλάβης του μυοκαρδίου και με τις τυχόν συνεπόμενες επιπλοκές.

Επιστροφή στην εργασία

Οι περισσότεροι από αυτούς που έχουν περάσει μια καρδιακή προσβολή είναι σε θέση να επιστρέφουν στην εργασία τους. Για ορισμένα άτομα ίσως είναι απαραίτητο ν' αλλάξουν προσωρινά ή μόνιμα το είδος εργασίας που εκτελούσαν προηγούμενα ή τον τρόπο που ζουν. Η συνεργασία με τον παθολόγο ή τον καρδιολόγο που θα δίνει υπεύθυνα τη γνώμη του έχει μεγάλη σημασία στο στάδιο αναρρώσεως.

Η συνεργασία αυτή μπορεί να κρατήσει πολύ καιρό ή λιγότερο και συνήθως ο γιατρός συστήνει στον παθόντα ένα μακροχρόνιο πρόγραμμα για πλήρη αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας της καρδιάς του.

Παιδικά χωριά SOS

Μια ιδέα για όλους τους λαούς

της Αγγελικής Ρήγα

«Η εξέλιξη των κοινωνικών μας συστημάτων στηρίζεται στις προσπάθειες που καταβάλουμε για να συνεργαστούμε ο ένας με τον άλλο στην καθημερινή ζωή.

Η πραγματική πρόοδος προέρχεται από τη συμβολή του κάθε ανθρώπου για ένα καλύτερο, δικαιότερο και ειρηνικότερο κόσμο. Λόγω των ατελειών του ο άνθρωπος ζει σε μια μόνιμη κατάσταση κρίσης, μέσα του όμως έχει τη δυνατότητα να την υπερνικά θήμα προς θήμα. Μπορεί να αποκτήσει βαθιά γνώση της δομής και λειτουργίας των κοινωνικών μας συστημάτων και να μεταβάλει αναλόγως τη στάση του. Όσοι δεν σκέπτονται μ' αυτό τον τρόπο δεν είναι ούτε ανθρωπιστές ούτε ρεαλιστές. Ρεαλιστική σκέψη δεν σημαίνει καρτερικότητα μπρος στα ανθρώπινα προβλήματα, αλλά αντίθετα αποφασιστική αντιμετώπιση των υλικών και πνευματικών αναγκών. Δεν γινόμαστε πιο άνθρωποι όταν εκτοξεύουμε επιθετικά επιχειρήματα ο ένας εναντίον του άλλου

ούτε όταν επιμένουμε να ανυψώνουμε συνεχώς το επίπεδο άνεσης της ζωής μας μεταχειριζόμενοι τον πολύπλοκο μηχανισμό που λειτουργεί για να ικανοποιεί τέτοιες ανάγκες. Γινόμαστε ανθρωπινότεροι όσοι κατορθώνουμε να σεβόμαστε, να αγαπάμε και να βοηθούμε ο ένας τον άλλο στο να ξεπερνούμε τα οξέα προβλήματα της κοινής μας ζωής.

Το θεωρώ καθήκον μου να ζητήσω από τους συνανθρώπους μου σε όλο τον κόσμο βοήθεια και κατανόηση για το εγκαταλελειμένο παιδί».

Οι παραπάνω σκέψεις ανήκουν στο μεγάλο ανθρωπιστή και ιδρυτή των παιδικών χωριών SOS Herman Gmeiner. Τον άνθρωπο που μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, χρόνια οικονομικής πνευματικής και ηθικής στέρησης πάσχισε και πέτυχε να

φτιάξει για τα παιδιά που βρέθηκαν χωρίς οικογένεια, χωρίς κανένα στήριγμα αλλά αντίθετα με πολλές «αιμορραγούσες πληγές» ένα σωστό ανθρώπινο περιβάλλον για να ζήσουν. Από τα χρόνια εκείνα μέχρι σήμερα μέσα στο παιδικό χωριό SOS τα ορφανά ή εγκαταλελειμένα από τους γονείς τους παιδιά βρίσκουν την οικογένεια που τους λείπει, μια μητέρα, αδέρφια, ένα δικό τους σπίτι και τελικά μια δική τους πατρίδα, ένα δικό τους χωριό.

Ο Χέρμαν Γκμάνερ, ίδρυσε το πρώτο χωριό SOS στην πατρίδα του την Αυστρία το 1949 στο Ίμστ του Τυρόλου. Σήμερα λειτουργούν πάνω από 500 προγράμματα Παιδικών Χωριών σε περισσότερες από 78 χώρες σε όλο τον κόσμο.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Τα Παιδικά Χωριά SOS είναι ι-διωτικής πρωτοβουλίας ειδικά αναγνωρισμένα στην απασχόλησή τους με την κοινωνική πρόνοια, ανεξάρτητα από θρησκευτικές και πολιτι-

κές επιρροές. Οι Οργανώσεις Παιδικών Χωριών είναι όλες τακτικά μέλη της Διεθνούς Ένωσης Παιδικών Χωριών SOS που εδρεύει στη Βιέννη. Εκεί συντονίζεται το έργο SOS σε διεθνή κλίμακα, εμπνέοντας και ενισχύοντας νέα ξεκινήματα. Επίσης γίνεται συμβουλευτική εργασία και η Διεθνής Ένωση έχει την ευθύνη της εκπαίδευσης και τοποθέτησης συνεργατών στις υπό ανάπτυξη χώρες. Η διεθνής Ένωση των Παιδικών Χωριών SOS είναι τακτικό μέλος της IUNC της ICVA και της UNESCO.

Τα τακτικά μέλη της Διεθνούς Ένωσης των Παιδικών Χωριών SOS είναι είτε οργανώσεις που κτίζουν και συντηρούν Παιδικά Χωριά στη χώρα τους ή οργανώσεις και σύλλογοι υποστήριξης της ιδέας SOS στις υπό ανάπτυξη χώρες.

Οι οργανώσεις των Παιδικών Χωριών SOS βρίσκουν τους πόρους που απαιτούνται για την ίδρυση και συντήρηση των χωριών της χώρας τους. Τα παιδικά Χωριά SOS στις υπό ανάπτυξη χώρες χρηματοδοτούνται κατά ένα μεγάλο ποσοστό από τις οργανώσεις υποστήριξης. Οργανώσεις υποστήριξης υπάρχουν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στις Σκανδιναβικές χώρες, στις Κάτω Χώρες, στον Καναδά, στη Μεγάλη Βρετανία, στις ΗΠΑ.

Το έργο των Παιδικών Χωριών

SOS προωθείται ιδίως από το Ίδρυμα Χέρμαν Γκμάνινερ Φοντς Γερμανίας. Οι τακτικές εισφορές περισσότερων από πέντε εκατομμύρια φίλων σ' όλο τον κόσμο αποτελούν την οικονομική βάση των Παιδικών Χωριών SOS. Η διαχείριση των χρημάτων που προέρχονται από δωρεές ελέγχεται τακτικά από την Οικονομική Επιτροπή της Διεθνούς Ένωσης των Παιδικών Χωριών SOS, από τις τοπικές, εξελεγκτικές επιτροπές των Οργανώ-

σεων, από ορκωτούς λογιστές και ελεγκτικές εταιρείες.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΧΩΡΙΟ SOS ΒΑΡΗΣ

Το 1975 ιδρύθηκε το Παιδικό Χωριό SOS Ελλάδος από την Κλωντία Κατσαρά. Είναι σωματείο αναγνωρισμένο από το κράτος με την αριθ. 2501/1975 απόφαση του Επιθεωρητή Κοινωνικών Υπηρεσιών Αττικής και Νήσων. Έχει μάλιστα αναγνωρισθεί σαν «Ειδικώς Φιλανθρωπικό» (Ν.Δ. 1111/72). Τούτο από το ένα μέρος του δίνει δικαιώματα ενισχύσεων από το Δημόσιο, από το άλλο όμως υποβάλλει και τον οικονομικό έλεγχο και την εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Ο Υπουργός Γεωργίας σαν πρώτη μεγάλη κρατική βοήθεια, με την αριθμ. 387611/10609/12-8-1977 απόφασή του, παραχώρησε δωρεάν έκταση 23 περίπου στρεμμάτων στη Βάρη Αττικής, όπου κτίστηκε το πρώτο Παιδικό Χωριό SOS Ελλάδας. Η πρώτη μεγάλη χρηματοδότηση έγινε από τα «κεφάλαια HERMANN GMEINER», Οργανισμό που εδρεύει στο Μόναχο.

Ο θεσμός των Παιδικών χωριών SOS, άρχισε να λειτουργεί στην Ελλάδα με την ίδρυση της πρώτης οικογένειας το 1979. Από την 1η

Τα παιδιά μένουν στα Παιδικά Χωριά SOS ώσπου να μεγαλώσουν και να μπορούν να φροντίζουν μόνο τους τον εαυτό τους.

Δεν έχετε οικογενειακές υποχρεώσεις;

Αναζητάτε κάτι που να γεμίζει την ζωή σας;

Νοιώθετε την ανάγκη να αφιερώσετε την τρυφερότητά σας στο μεγάλωμα παιδιών;

Ίσως το παιδικό χωριό SOS να είναι αυτό που ψάχνετε.

Ίσως να μπορείτε να γίνετε μια μάνα SOS.

Γιατί στο παιδικό χωριό SOS παιδιά, που αναγκάστηκαν να στερηθούν την φυσική τους οικογένεια, βρίσκουν μια νέα οικογένεια. Αποκτούν σπίτι αδέρφια και μάνα SOS.

Για να γίνετε μια μάνα SOS, αρκεί να είστε 28 - 45 χρονών, με σταθερή και υπεύθυνη προσωπικότητα.

Στο παιδικό χωριό SOS θα βρείτε και σεις μια οικογένεια. Επίσης σπίτι, μισθό, ασφάλιση, διακοπές και ελεύθερες ώρες.

Αν πιστεύετε ότι θέλετε να γίνετε μια μάνα SOS, ελάτε να κουβεντιάσουμε στο Παιδικό Χωριό SOS Ελλάδος.

Ερμού 8, 105 63 Αθήνα

Τηλ.: 32.38.048 και 32.23.455

Αυγούστου 1982 λειτουργεί το Παιδικό Χωριό SOS Ελλάδας, στο πανέμορφο συγκρότημα παραδοσιακών σπιτιών, που φτιάχτηκε για το σκοπό αυτό στη Βάρη.

Για τη δημιουργία των Παιδικών Χωριών SOS και ειδικότερα για την ίδρυση του Παιδικού Χωριού SOS Βάρης η κ. Άννη Κατσούλη, κοινωνική λειτουργός του χωριού, μας είπε:

«Οι βασικές αρχές του *Hermann gmeiner* πάνω στις οποίες στηρίχτηκε η ιδέα της δημιουργίας των Παιδικών Χωριών SOS είναι: Μια μητέρα, αδέρφια, ένα σπίτι, ένα χωριό.

— Κάθε παιδί χωρίς σπίτι αποκτά μια μητέρα όχι μόνο έναν εκπαιδευτή. Οι μητέρες SOS είναι γυναίκες που αφιερώνουν τη ζωή τους στα παιδιά που τους εμπιστεύονται. Δια μέσου της δικής του μητέρας SOS το απροστάτευτο παιδί μαθαίνει τι σημαίνει αγάπη και σιγουριά.

— Κάθε οικογένεια SOS αποτελείται από 6-8 παιδιά αγόρια και κορίτσια διαφορετικών ηλικιών που ζουν με τη μητέρα SOS σαν πραγματική οικογένεια. Τα φυσικά αδέρφια παραμένουν ενωμένα.

— Το οικογενειακό σπίτι δίνει στα παιδιά αίσθημα ζεστασιάς και προστασίας. Το κέντρο του είναι το καθιστικό. Το σπίτι SOS παραμένει το σπιτικό των παιδιών και όταν αυτά μεγαλώσουν.

— Το χωριό είναι η γέφυρα που οδηγεί τα παιδιά στην κοινωνική τους ένταξη. Ένα Παιδικό Χωριό SOS περιλαμβάνει συνήθως 15-20 σπίτια οικογενειών. Τα παιδιά πηγαίνουν στα δημόσια σχολεία και έχουν στενή επαφή με τον κοινωνικό περίγυρο.

Αυτή τη στιγμή στο χωριό της Βάρης ζουν 35 παιδιά που ανήκουν σε έξη οικογένειες. Μέχρι το Φθινόπωρο θα δημιουργηθούν 8 ακόμη οικογένειες ενώ τα σπίτια που θα εγκατασταθούν αυτές πλησιάζουν την αποπεράτωσή τους. Η διαδικασία για να ενταχθεί ένα παιδί σε κάποια οικογένεια είναι απλή. Μια αίτηση από κάποιον που ενδιαφέρεται για το παιδί, είτε συγγενής είναι αυτός είτε οργάνωση, είναι αρκετή όταν όντως υπάρχει πρό-

βλημα στο περιβάλλον που ζει το παιδί για να γίνει αυτό δεκτό στο παιδικό χωριό. Απαραίτητη προϋπόθεση το παιδί να είναι μέχρι 10 χρονών και όταν ζουν οι γονείς του — αντιμετωπίζονται και τέτοιες περιπτώσεις — το πρόβλημα να είναι μόνιμο κι έντονο. Να έχει δηλ. αποκλισθεί η περίπτωση το περιβάλλον του παιδιού να μπορέσει να εξυγιανθεί, να γίνει ανθρώπινο.

Σημαντικός για την προώθηση της ιδέας του Παιδικού Χωριού

Ο Χέρμαν Γκράϊνερ με τους μικρούς φίλους του, στο Παιδικό Χωριό SOS για διακοπές, στις όχθες της λίμνης Καλντονάτσο, στην Ιταλία.

Η ζωή στο Παιδικό Χωριό SOS Βάρης.

SOS και για την δημιουργία της σωστής οικογένειας είναι ο ρόλος της μητέρας SOS. Τα παιδιά που αναλαμβάνει να αναθρέψει και να διαπαιδαγωγήσει μια μητέρα SOS έχουν πολύ υποφέρει και σωματικά και ψυχικά, σαν αποτέλεσμα των δυσάρεστων εμπειριών που είχαν στη ζωή τους. Χρειάζονται τη ζεστή, μητρική παρουσία μιας γυναίκας, που θα τα δεχτεί "«όπως είναι» και θα τα βοηθήσει με υπομονή και κατανόηση, ώστε να μπορέσουν να προσαρμοστούν σιγά - σιγά στην οικογενειακή ομάδα.

Μια μητέρα SOS, πρέπει να έχει «ανοιχτό και πλατύ μυαλό» για να μπορεί να καταλαβαίνει τα προβλήματα της εποχής μας, ώστε να κατορθώσει να δώσει στα παιδιά της, μια ανατροφή βασισμένη σε γερές αξίες, που τους είναι απαραίτητες στην προσαρμογή τους στην κοινωνία, το μελλοντικό επάγγελμα, σ' αυτή την ίδια τη ζωή. Η γυναίκα αυτή πρέπει ν' αγαπάει τα παιδιά, να έχει διάθεση προσωπικής αφοσίωσης, να μπορεί να κάνει τη δουλειά της με κέφι, να είναι προετοιμασμένη να δεχτεί ευθύνες και να κάνει θυσιές.

Οι υποψήφιος πρέπει να έχουν τελειώσει τουλάχιστον μια βασική εκπαίδευση. Εκείνο που πρέπει ακόμη να τονισθεί είναι ότι οι SOS μητέρες προέρχονται από όλες τις κοινωνικές τάξεις: μερικές είναι γυναίκες από αγροτικές οικογένειες, άλλες από τις πόλεις. Οι πατέρες τους είναι αγρότες, βιοτέχνες, έμποροι, υπάλληλοι, ή απόφοιτοι πανεπιστημίου κι έτσι βέβαια διαφέρει και η δική τους μόρφωση.

Η ως τώρα όμως εμπειρία έχει δείξει, ότι εκτός από τη μόρφωση, αυτό που παίζει βασικό ρόλο στη δουλειά αυτή με τα παιδιά, είναι η όλη ψυχική διάθεση της μητέρας SOS και πάνω απ' όλα τα αισθήματά της απέναντι στα παιδιά. Αγάπη, και πάλι αγάπη. Το συναίσθημα αυτό πρέπει να το έχει ιδιαίτερα ανεπτυγμένο η μητέρα του Παιδικού Χωριού SOS και πολύ περισσότερο να ξέρει να το διανέμει στα παιδιά της. Αυτό είναι το Α και Ω της επιτυχίας της ιδέας των Παιδικών Χωριών SOS».

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

Επιμέλεια: Μαρία Ροδοπούλου

Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.)

Ο Ο.Ο.Σ.Α. δημιουργήθηκε το Σεπτέμβριο του 1961 και αποτελεί τη μετονομασία και ανάπτυξη του Οργανισμού για την Ευρωπαϊκή Οικονομική Συνεργασία. Βασίστηκε στη σύμβαση που υπογράφηκε στο Παρίσι το Δεκέμβριο του 1960, από τα αρχικά κράτη-μέλη του Οργανισμού Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας και την Ισπανία, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.

Το 1964 προσυπόγραψε και η Ιαπωνία.

Οι στόχοι του Ο.Ο.Σ.Α. είναι:

- η ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης και η καταπολέμηση της ανεργίας με την οικονομική σταθερότητα ανάμεσα στα κράτη-μέλη και
- η συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη των λιγότερο αναπτυγμένων κρατών (μελών και μη) και η διεύρυνση του διεθνούς πολύπλευρου εμπορίου.

Ο Οργανισμός λειτουργεί μέσω αριθμού επιτροπών - όπως η **Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής**, η **Επιτροπή Επιστημονικής Έρευνας**, η **Επιτροπή Εμπορίου**, η **Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας** - που εξυπηρετούνται από μια μεγάλη γραμματεία. Εκδίδει τακτικά στατιστικά δελτία καλύπτοντας τις κύριες οικονομικές στατιστικές των κρατών-μελών και περιοδικά για τις οικονομικές προοπτικές του καθενός από τα μέλη. Επίσης εκδίδει ad hoc εκθέσεις με ειδικές μελέτες που καλύπτουν ένα πλατύ φάσμα θεμάτων, όπως η ανάπτυξη της παγκόσμιας πληθυσμιακής αύξησης, τα αγροτικά πλεονάσματα κλπ.

Ο Ο.Ο.Σ.Α. έχει ιδιαίτερη σημασία ως Forum ώστε τα βιομηχανικά κράτη να συμμετέχουν στην επίλυση

των διεθνών νομισματικών προβλημάτων και να ενισχύουν την οικονομική και τεχνολογική βοήθεια για τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Διεθνής Τράπεζα Ανοικοδόμησης και Ανάπτυξης (I.B.R.D.)

Γνωστή και ως Διεθνής Τράπεζα (World Bank). Η ίδρυση της I.B.R.D. συμφωνήθηκε από τους αντιπροσώπους σαράντα τεσσάρων χωρών στη Νομισματική και Οικονομική Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών, που έγινε τον Ιούλιο του 1944 στο Μπρέτον Γούντς. Άρχισε να λειτουργεί τον Ιούνιο του 1946. Σκοπός της Τράπεζας είναι η ενθάρρυνση επένδυσης κεφαλαίων για την ανοικοδόμηση και την ανάπτυξη των χωρών-μελών της, είτε διοχετεύοντας τα αναγκαία ιδιωτικά κεφάλαια είτε δανειοδοτώντας από το ταμείο της. Το 2% από τη συνδρομή κάθε μέλους πληρώνεται σε χρυσό ή δολάρια, το 18% στο νόμισμα της ίδιας της χώρας και το υπόλοιπο παραμένει στη συνδρομήτρια χώρα αλλά είναι στη διάθεση της Τράπεζας, όποτε οι υποχρεώσεις της το χρειαστούν.

Η Τράπεζα κερδίζει επίσης χρήματα πουλώντας ομόλογα στη διεθνή αγορά. Γενικά, η Τράπεζα δανειοδοτεί είτε απευθείας κυβερνήσεις είτε με την εγγύηση κυβερνήσεων. Λειτουργεί μέσω των θυγατρικών της Διεθνή χρηματοδοτικής Εταιρίας (I.B.R.D.) και της Διεθνούς Ένωσης Ανάπτυξης.

Γενική συμφωνία για τους δασμούς και το εμπόριο (G.A.T.T.)

Είναι ένας διεθνής οργανισμός με τη γραμματεία του στη Γενεύη. Άρχισε να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 1948 ως αποτέλεσμα μιας συμφωνίας που έγινε σε διεθνή διάσκεψη τον προηγούμενο χρόνο, και σχεδίασε ακόμα ένα διεθνή εμπορικό οργανισμό.

Αυτός ο οργανισμός τελικά δεν δημιουργήθηκε, αλλά ο G.A.T.T. αποδείχθηκε ένα πολύ χρήσιμο σώμα για το διεθνή διακανονισμό των δασμολογιών. Τα άρθρα της Συμφωνίας αυτής δεσμεύουν τα κράτη-μέλη, που σήμερα αριθμούν 66, για την ανάπτυξη του πολύπλευρου εμπορίου με την ελαχιστοποίηση των εμπορικών φραγμών, την ελάττωση των δασμών για τις εισαγωγές και την κατάργηση των προτιμησιακών εμπορικών συμφωνιών.

Επιτυχείς διαπραγματεύσεις έγιναν ανάμεσα στα συμβαλλόμενα μέρη, που σκόπευαν στη μείωση των επιπέδων των δασμών, από την πρώτη συνάντηση στη Γενεύη το 1947 μέχρι την έκτη, που ονομάστηκε KENNEDY ROUND και άρχισε τις εργασίες της το 1964 και τελείωσε τον Ιούλιο του 1967. Η πρώτη βασική αναθεώρηση του G.A.T.T. επικυρώθηκε το Μάρτιο του 1955. Οι όροι, που αφορούσαν τη διαχείριση των επιχορηγήσεων για τη μείωση των εισαγωγών και την αύξηση των εξαγωγών, ενισχύθηκαν. Τα μέλη είναι υποχρεωμένα να δίνουν εξηγήσεις για κάθε επιχορήγηση και αν υπάρχει πιθανότητα να βλάπτονται τα συμφέροντα κάποιου άλλου μέλους,

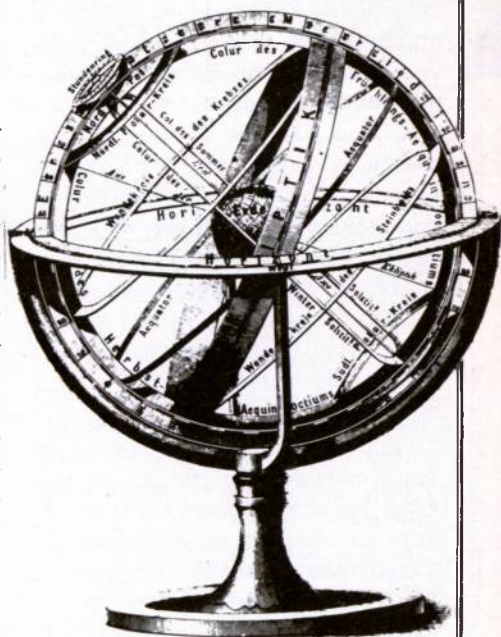
Για τις εξαγωγές άλλων προϊόντων οι επιχορηγήσεις, έμμεσες ή άμεσες, πρέπει να διακόπτονται μόλις αποδειχθεί ότι η τιμή του επιχορηγούμενου εξαγόμενου προϊόντος είναι μικρότερη από την τιμή παραγωγής του ίδιου προϊόντος στη χώρα όπου εισάγεται. Το 1965, έγινε μια αναθεώρηση του τμήματος της συμφωνίας που αφορά το εμπόριο και την ανάπτυξη, έδωσε έμφαση στα ειδικά προβλήματα των αναπτυσσόμενων χωρών και όρισε μια Επιτροπή Εμπορίου και Ανάπτυξης, υπεύθυνη για την άρση των εμπορικών

κανονισμούς του ΔΝΤ, κατ' αρχή στην κρίση της στεργλίνας του 1964 όταν δανείστηκε μέχρι 2.4 δισ. εκατομμύρια δολάρια και ξανά μετά την υποτίμηση του Νοέμβρη του 1967. Στις αρχές του 1969, η Μεγάλη Βρετανία έπρεπε να επιστρέψει στο ΔΝΤ περίπου 3 δισ. εκατομμύρια δολάρια στο διάστημα 1971 ως 1974.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1960 φάνηκε ότι υπήρχε σοβαρή δυνατότητα αύξησης του μεγέθους του Ταμείου, και το 1962 μια Γενική Συμφωνία Δανεισμού υπογράφηκε από δέκα χώρες (ΗΠΑ, Μεγάλη Βρετανία, Δυτ. Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Ιταλία, Σουηδία, Καναδάς, Ιαπωνία), που ονομάστηκαν «Ομάδα των Δέκα» ή «Λέσχη των Παρισίων», με την οποία το ΔΝΤ έπαιρνε σαν εγγύηση 6

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ιδρύθηκε με τη συμφωνία του Bretton Woods το 1944, και άρχισε να λειτουργεί το Μάρτιο του 1947. Σκοπός της δημιουργίας του ήταν η ενθάρρυνση της παγκόσμιας συνεργασίας στο νομισματικό τομέα και η κατάρτιση των περιορισμών ξένου συναλλάγματος, η σταθεροποίηση των συναλλαγματικών αναλογιών και η διευκόλυνση ενός πολύπλευρου συστήματος πληρωμών ανάμεσα στα κράτη-μέλη. Σύμφωνα με τις αρχές της συμφωνίας για την ίδρυση του I.M.F., τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν μια συναλλαγματική αναλογία, που οι διακυμάνσεις της να περιορίζονται στο $\pm 1\%$ γύρω από τη μέση αξία. Αυτή αναφέρεται σε σχέση με το δολάριο των ΗΠΑ, που με τη σειρά του είναι συνδεδεμένο με το χρυσό. Το Δεκέμβριο του 1971, η Ομάδα των Δέκα συμφώνησε σε νέες βασικές αξίες κυκλοφορίας των νομισμάτων με σκοπό να πετύχει μια υποτίμηση του δολαρίου 10% με ένα επιπλέον επιτρεπόμενο περιθώριο $\pm 2,25\%$. Αυτή η απόφαση θεωρήθηκε ανεπίσημη και νήθηκε ότι θα διεξαχθούν διατεύσεις για να επανεξετάσουν πρόβλημα της διεθνούς ρευστότητας.

μέλος του ΔΝΤ πρέπει ακόμα να συνεισφέρει στο ταμείο ένα μερίδιο, που πληρώνεται κατά 2,5% σε χρυσό και 75% στο νόμισμά του. Αυτά τα μερίδια αυξήθηκαν τρεις φορές, την τελευταία το 1970 όταν το σύνολό τους έφτασε στα 28.900 εκατομμύρια δολάρια. Το ταμείο αυτό χρησιμεύει για να διασφαλίζει για τα μέλη ένα ισοζύγιο στις πληρωμές και έτσι να βοηθάει στη σταθεροποίηση της αξίας του συναλλάγματος. Η δυνατότητα δανεισμού και το δικαίωμα ψήφου εξαρτώνται απ' αυτά τα μερίδια. Σύμφωνα με το τωρινό σύστημα οι ΗΠΑ κρατούν το 23% περίπου των ψήφων και η ΕΟΚ το 19% ακόμα, για να γίνουν καθοριστικές αλλαγές στην πορεία του ΔΝΤ χρειάζεται πλειοψηφία του 85%, ενώ οι ΗΠΑ και η ΕΟΚ μπορούν να κάνουν χρήση «θέτου». Ένα μέλος με προσωρινό έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών παίρνει ξένο συνάλλαγμα από το Ταμείο σαν αντίκρουσμα για το δικό του νόμισμα, που πρέπει να το επιστρέψει μέσα σε τρία ως πέντε χρόνια. Τα μέλη που παρουσιάζουν έλλειμμα στο Ταμείο, είναι υποχρεωμένα από τους όρους της συμφωνίας να παίρνουν τη γνώμη του ΔΝΤ για τις ενέργειες που πρέπει να κάνουν για να βελτιώσουν το ισοζύγιο πληρωμών τους. Για παράδειγμα, η Μεγάλη Βρετανία ωφελήθηκε πολύ από τους δια-

δισ. εκατομμύρια δολάρια. Ακόμα, η Ελβετία, που δεν είναι μέλος του ΔΝΤ διέθεσε 200 εκατομμύρια δολάρια. Οι χώρες που βρίσκονται σε δυσκολίες μπορούν να διαπραγματεύονται για την παρακράτηση κεφαλαίων από τα οποία θα δανειοδοτούνται όταν χρειάζεται. Το ΔΝΤ πάντως δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τα κεφάλαια αυτά χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση της δανειοδότριας χώρας. Αυτή η συμφωνία δεν ενεργοποιήθηκε μέχρι το 1964 οπότε η Μεγάλη Βρετανία ζήτησε α-

813

ΠΙΕΡΙΑ

Μεγάλης σημασίας αρχαιολογική ανακάλυψη που τοποθετείται χρονολογικά στο 2ο μ.Χ. αιώνα έφερε στο φως η σκαπάνη των επισημώνων στα τέλη Ιουλίου, στην περιοχή του Δίου Πιερίας. Ο ήδη πλουσιώτατος και εκτεταμένος αρχαιολογικός χώρος που προϋπήρχε στο Δίο πλουτίστηκε με νέα ευρήματα που η καλλιτεχνική τους αξία είναι πολύ μεγάλη και θα φωτίσουν σημαντικά τις μελέτες για την χρονική αυτή περίοδο και τον ελληνικό πολιτισμό στο χώρο της Μακεδονίας. Παρ' όλο που οι αρχαιολόγοι, πλαισιωμένοι από φοιτητές και εργάτες συνεχίζουν ακατάπαυστα τις προσπάθειές τους και φέρνουν συνεχώς στην επιφάνεια νέα ευρήματα, αξίζει να παρουσιάσουμε μερικά από τα αριστουργήματα που έχουν ανακαλυφθεί και έφθασαν εγκαίρως στο περιοδικό χάρη στους συναδέλφους της Α.Δ. Πιερίας.

Σύμφωνα, πάντα, με τις μέχρι τώρα ανακαλύψεις στο Δίο η σκαπάνη έφερε στο φως ολόκληρο αρχαίο οικοδομικό συγκρότημα, με καταστήματα, αυλές, εργαστήρια και άλλους χώρους. Επίκεντρο των ανακαλύψεων ένα μοναδικής τέχνης ψηφιδωτό του Διονύσου (κατά μία εκδοχή συμβολίζει τον Μέγα Αλέξανδρο) πάνω σε άρμα. Το ψηφιδωτό αυτό κοσμούσε κατά πάσα πιθανότητα αίθουσα συμποσίων. Πλαίϊ του θρέθηκαν τέσσερα αγάλματα σοφών πάνω σε θρόνους που κρατούν πάπυρο. Μπροστά και πίσω από τον Μέγα Αλέξανδρο που απεικονίζεται με μορφή Διονύσου υπάρχουν πορτραίτα σατύρων, και της Αριάδνης, γεωμετρικά σχήματα και φυτικά κοσμήματα, φύλλα, λουλούδια πολύχρωμα, κλπ.

Βρέθηκαν ακόμα προτομές αλόγων, του Ηρακλή, αγαλματίδιο

Ένα από τα αγάλματα που ανακαλύφθηκαν.

Αποκαλύφθηκε στο Δίο το ψηφιδωτό δάπεδο του ναού του Διονύσου. Ένα ψηφιδωτό που, αλώθητο από το χρόνο, αποτελεί ανάμνηση από το μεγαλείο της Ελληνιστικής Μακεδονίας.

τους για τη μελέτη της εποχής όπου εμφανίζεται και εδραιώνεται ο χριστιανισμός. Τα ευρήματα δείχνουν πως τον 2ο μ.Χ. αιώνα υπήρξε μεγάλη ανάπτυξη του πολιτισμού στη Μακεδονία.

Η ολοκλήρωση του ανασκαφικού έργου θα οδηγήσει σίγουρα τους επιστήμονες αλλά και το κοινό σε σπουδαία συμπεράσματα για τον ελληνικό πολιτισμό της Μακεδονίας τα πρώτα χριστιανικά χρόνια.

ενός Πανός και άλλα ευρήματα, ιδιαίτερα σημαντικά στο σύνολό

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Με εκδηλώσεις που έγιναν στα τέλη Ιουλίου στη Φούρκα Κόνιτσας τιμήθηκε η μνήμη των γυναικών της Πίνδου και όλων των ηρώων του 1940. Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αναπαράσταση της «ζαλίγκας». Φορτωμένες οι ηρωικές γυναίκες έφερναν στους μαχητές όχι μόνο πολεμοφόδια και τροφές μα και το μήνυμα πως στα μετώπισθεν όλοι μάχονταν, μικροί και μεγάλοι. Οι γυναίκες της Πίνδου δεν λύγιζαν ούτε απ' το βάρος, ούτε απ' τον αντίξοο καιρό και το χιόνι, ούτε απ' τον αχό των όπλων και της μάχης. Κι έγραψαν τη δική τους ένδοξη σελίδα στην ιστορία του «ΟΧΙ».

Αναπαράσταση της ανάθασης των ηρωικών γυναικών, φορτωμένων με πολεμοφόδια.

Οι τοπικές αρχές και πλήθος κόσμου παρακολουθούν τις εκδηλώσεις.

ΒΟΛΟΣ

Σε 28.000 περίπου ανέρχονται τα μοτοποδήλατα και οι μοτοσυκλέτες που κυκλοφορούν καθημερινά στην πόλη του Βόλου. Μ' αυτόν τον πραγματικά εντυπωσιακό αριθμό η πρωτεύουσα της Μαγνησίας ίσως είναι η πρώτη επαρχιακή πόλη στον τομέα αυτό. Είναι σε όλους μας γνωστά τα πλεονεκτήματα που εξασφαλίζει το μοτοποδήλατο, συντομεύοντας για τον οδηγό του τις διαδρομές και μειώνοντας την κυκλοφοριακή συμφόρηση. Όπως είναι επίσης γνωστά και τα μειονεκτήματα από την λαθμενής χρήση του, που συνεπάγονται κινδύνους για τον οδηγό αλλά και τους πεζοδούς.

Η αφαίρεση της εξάρτησης προκαλεί ενοχλητικούς θορύβους. Η κίνησή του πάνω σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια, πλατείες θάζει σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα μικρών και μεγάλων. Οι παράτολμοι μοτοσυκλετιστές, συνήθως νέοι, που δεν φορούν κράνος και με σουζες, υπερβολική ταχύτητα, ελιγμούς και παραβάσεις του κόκκινου σήματος «εντυπωσιάζουν», γίνονται συχνά αίτιοι τροχαίων ατυχημάτων.

Η Τροχαία Βόλου άνοιξε πρόσφατα τις πύλες του διαλόγου με τους ιδιοκτήτες μοτοποδηλάτων και μοτοσυκλετών σε μια προσπάθεια να εξαλείψει ή, τουλάχιστον, να περιορίσει στο ελάχιστο τους θορύβους, τις ενοχλήσεις, τα τροχαία ατυχήματα.

Τοποθέτησε στις εισόδους - εξόδους της πόλης (Λεωφόρος Αθηνών, Λάρισας, διασταύρωση Αγριάς Σταδίου, στάση Πανταζοπούλου Αγίου Γεωργίου Βόλου, διασταύρωση Αλυκών) γιγαντοαφίσσες με τα συνθήματα «Το κράνος σας

Η γιγαντοαφίσσα της Τροχαίας Βόλου σε μία από τις εισόδους - εξόδους της πόλης.

Το εύχρηστο φυλλάδιο που μοιράστηκε στους δικυκλιστές της περιοχής.

προστατεύει» - «Η αθόρυβη κίνηση είναι πολιτισμός».

Παράλληλα τύπωσε ενημερωτικά φυλλάδια και επισκέφθηκε τα στέκια που συχνάζει η νεολαία, με στόχο να έλθει σε επαφή και διάλογο μαζί της και να τονίσει την προστασία που εξασφαλίζει η χρήση του κράνους όπως και τις επιπτώσεις των θορύβων που προκαλεί η αφαίρεση της εξάτμισης στην ψυχοσωματική κατάσταση του ανθρώπου.

Ο διάλογος αυτός είχε θετικά αποτελέσματα αφού πολλοί μοτοσυκλετιστές ανταποκρίθηκαν και με τη συνετή οδήγησή τους συνέβαλαν στην αισθητή μείωση του θορύβου στο κέντρο του Βόλου.

Όχι... στα σκληρά...

Βάζοντας σε ενέργεια την «επιχείρηση αστραπή» η υπηρεσία δίωξης ναρκωτικών, κατόρθωσε να κατασχέσει 20 κιλά μαριχουάνας άριστης ποιότητας και να συλλάβει δυο από τους «πρωταγωνιστές» της υπόθεσης.

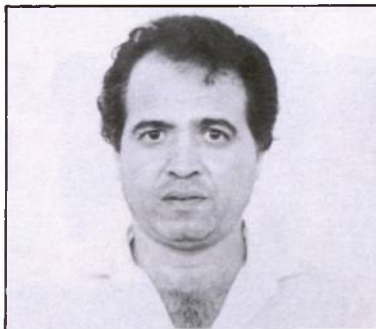
Πρόκειται για τον Γιώργο Δήμα 41 χρόνων εφοπλιστή και τον Νικόλαο Ελευθερόπουλο 33 χρόνων, πρώην ιδιοκτήτη των ναυπηγείων Χαλκίδας.

«Εγκέφαλος» της σπείρας ήταν ο εκτελωνιστής Ιωάννης - Συμεών Γεωργιάδης, 40 χρόνων, και «δεξί» του χέρι ο Χρήστος Αθανασόπουλος 39 χρόνων, υπάλληλος ναυτιλιακής εταιρείας, οι οποίοι καταζητούνται.

Τα «σκληρά» ναρκωτικά, (χασίς, ηρωίνη, μαριχουάνα, κοκαΐνη), έφθαναν στην Ελλάδα αεροπορικά με την «Σαμπένα» προερχόμενα από Ζαΐρ, μέσω Βρυξελλών. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχε η Γενική Ασφάλεια εκατοντάδες κιλά ναρκωτικών «έμπαιναν» κάθε μήνα στη χώρα και μάλιστα... με νόμιμο εκτελωνισμό.

Αξιοποιώντας και διασταυρώνοντας τις σχετικές πληροφορίες η υπηρεσία δίωξης Ναρκωτικών, έστησε την αστυνομική επιχείρηση, με στόχο την εξάρθρωση της σπείρας και την σύλληψη των υπευθύνων.

Η Γενική Ασφάλεια εξακρίβωσε ότι τον τελευταίο καιρό είχαν διακινηθεί μέσω του τελωνείου από την χώρα μας για το εξωτερικό 700 κιλά μαριχουάνας, 10 κιλά κοκαΐνης και 7 κιλά ηρωίνης. Επίσης εξακρίβωθηκε ότι πέντε φορές μέσα σε βραχύ χρονικό διάστημα, η σπείρα κατόρθωσε να φέρει διάφορες ποσότητες ναρκωτικών μέσα σε δέματα, που δήθεν ανήκαν στην ναυτιλιακή εταιρεία «Φλοτήλας Σαν».

Δήμας Γεώργιος

Ο εκτελωνισμός γινόταν «κανονικά» αφ' ενός μέσω του «εγκεφάλου», και αφ' ετέρου λόγω των εξωτερικών χαρακτηριστικών των δεμάτων, αφού στις διασαφήσεις των κιβωτίων αναγραφόταν, ότι πρόκειται για υλικά της παραπάνω εταιρείας.

Οι ποσότητες των μεταφερομένων ναρκωτικών ήταν συμπιεσμένες με ειδικό μηχάνημα, μέσα σε ύφασμα. Τα κομμάτια αυτά συσκευάζονταν μετά μέσα σε νάυλον σακούλες που σφραγίζονταν ερμητικά με ειδικές μονωτικές ταινίες. Το «πράμα» ύστερα τοποθετούνταν μέσα σε ξύλινα κιβώτια τα οποία είχαν εσωτερική επένδυση λαμαρίνας. Με τον τρόπο αυτό δυσκόλευαν το έργο των ειδικών αστυνομικών σκυλιών, που για να τα θέσουν τελείως «εκτός υπηρεσίας» είχαν επινοήσει ακόμη ένα «σατανικό» κόλπο.

Τα «εισαγόμενα» κιβώτια, φορτώνονταν σε φρεσκοβαμμένα κοντέινερς κατά τον εκτελωνισμό και με φορτηγά TIR έφευγαν για το Παρίσι και Λονδίνο. Ακόμη κι αν οι ξένες καταδικαστικές υπηρεσίες άνοιγαν κάποιο κιβώτιο, θα αντίκριζαν συσκευασμένα στερεοφωνικά ηχεία.

Ο αγοραστής ήταν ακριβώς στο ραντεβού του και η βαλίτσα που κρατούσε είχε μέσα τα 6 εκατομμύρια που είχαν συμφωνηθεί για ένα μέρος από το «πράμα».

Όλα θα πήγαιναν «κατ' ευχήν» αν οι σατανικοί έμποροι είχαν την ικανότητα να υποψιασθούν την

Ελευθερόπουλος Νικόλαος

«παγίδα» που επρόκειτο να πέσουν. Γιατί ο μεν «αγοραστής» ήταν αστυνομικός, τα δε εκατομμύρια ήταν 6 πακέτα με πλαστά χαρτονομίσματα των 5 χιλιοδράχμων.

Δίδυμο διαρρηκτών, με 16χρονο «μαθητευόμενο μπουκαδόρο»

Με ιδιαίτερη προτίμηση στις διαρρήξεις των «εξοχικών» κατοικιών, δρούσε στην περιοχή της Δυτικής Αττικής ένα «δίδυμο» διαρρηκτών που το αποτελούσε ο 37χρονος «βετεράνος» μπουκαδόρος Αναστάσιος ή Χρήστος Ζερμίνης από την Αλεξάνδρεια Αιγύπτου και ο 16χρονος Ε.Π. από το Αιγάλεω Αττικής.

Με το επιβατηγό αυτοκίνητο που χρησιμοποιούσαν, «κατόρθωσαν» μέσα σε διάστημα πέντε μηνών, να «γδύσουν» κυριολεκτικά πάνω από είκοσι εξοχικές κατοικίες στις περιοχές Λουτρακίου, Μεγάρων, Αγ. Θεοδώρων και Κινέττας.

Η επιχείρηση που αφορούσε κυρίως ηλεκτρικά είδη, τους είχε αποφέρει καθαρά κέρδη της τάξης των 5 εκατομμυρίων και πλέον.

Από έρευνες που επακολούθησαν στο σπίτι του Ζερμίνη στον Κολωνό και στο Μοσχάτο που χρησιμοποιούσε για κρύπτη των κλοπιμαίων, βρέθηκε και κατασχέθηκε σημαντικός αριθμός των «λάφυ-

ρων», που αποδόθηκαν στους παθόντες, ενώ πολλά φυλάσσονται μέχρι να βρεθούν οι δικαιούχοι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο «εγκέφαλος» του διδυμού Ζερμίνης, συνελήφθη σχεδόν τυχαία όταν αποκαλύφθηκε η πραγματική του ταυτότητα ύστερα από προσαγωγή του σε Αστυνομικό Τμήμα.

Επτάμηνη καταδίκη για.... «φιλανθρωπία»

Με επτά μήνες φυλάκιση πλήρωσε τα «φιλάνθρωπα» αισθήματά του, ο 28χρονός ιδιώτικος υπάλληλος Βασίλης Πετρούτζης.

Ο Πετρούτζης πιάστηκε από αστυνομικούς μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου την στιγμή που προσπαθούσε να δώσει στον 29χρονο κατηγορούμενο φίλο του Βασίλη Πανταζή, μια ένεση ηρωίνης.

Ο Πανταζής απολογούμενος ισχυρίστηκε ότι είχε ζητήσει από τον φίλο του Πετρούτση να του φέρει την ηρωίνη από κρύπτη στα νταμάρια Γαλασίου, επειδή την είχε ανάγκη, και ο Πετρούτζης ότι προέβη στην πράξη του, από «αγάπη» και «συμπόνια» για τον φίλο του.

Μια «καθώς πρέπει» οικογένεια...

Επιχειρηματίες διαρρήκτες, που δρούσαν «σε κλειστό οικογενειακό κύκλο» πιάστηκαν από την απληστία του «κουβαλητή» της οικογένειας. Πρόκειται για την οικογένεια Κουλιάρη, η οποία όπως προέκυψε από την προανάκριση δρούσε ομαδικά. Ο πατέρας Μανώλης Κουλιάρης «επωμίζονταν» τα θάρη, η μάνα Μαρίνα, κράταγε τσίλιες και η κόρη Αγγελική Σιδηροπούλου δε-

Νίκος Στούπας

χόταν τα διάφορα είδη... σαν δώρα προικώ για το γάμο της. Η «οικογενειακή» επιχείρηση είχε άδοχο τέλος, όταν μέρα μεσημέρι «κτύπησε» το σπίτι του Χρήστου Μπαχτσόγλου, για να «προμηθευτεί» τις ηλεκτρονικές συσκευές του νοικοκυριού της κόρης (τηλεόραση και βίντεο).

Στο σπίτι του Μπαχτσόγλου (Φιλικής Εταιρείας 16) βρισκόταν μόνο η γυναίκα του, η οποία βγήκε για ψώνια κατά τις 12 το μεσημέρι. Μόλις αυτή βγήκε, «μπήκε» σπάζοντας την κλειδαριά ο Κουλιάρης. Πήρε ένα παιδικό ποδηλατάκι, το βίντεο, γέμισε και τις τσέπες του διάφορα χρυσαφικά, τα μετέφερε στο σπίτι της κόρης του και γύρισε να «σηκώσει» την τηλεόραση. Όταν μετέφερε και την «έγχρωμη» διαπίστωσε ότι είχε ξεχάσει το καλώδιο του βίντεο και ξαναγύρισε για τρίτη φορά στον τόπο του εγκλήματος.

Όταν στην 1 το μεσημέρι γύρισε η οικοδόποινα και αντελήφθη τα γενόμενα, ειδοποίησε την Αστυνομία, που δεν δυσκολεύθηκε να εντοπίσει και να συλλάβει τους δράστες, αφού όλοι οι γείτονες ήταν αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων.

Δημ. Δορκοφίνης

Ηρωίνη για... «σουβενίρ»

Συνελήφθηκαν στον ανατολικό αερολιμένα του Ελληνικού, προερχόμενοι από Ινδία μέσω Πακιστάν δυο νεαροί Αθηναίοι, γιατί στις αποσκευές τους βρέθηκαν 600 γραμ. ηρωίνης. Πρόκειται για τους: Νίκο Στούπα 22 χρόνων και τον φίλο του Δημήτρη Δορκοφίνη 24 χρόνων, άεργο.

Οι πληροφορίες έλεγαν, ότι οι νεαροί θα έφερναν μεγάλη ποσότητα ηρωίνης και ότι με την μέθοδο της νόθευσης, θα την πολλαπλασίαζαν και έτσι θα την πλασάριζαν στα στέκια του «λευκού θανάτου».

Ήταν όμως άτυχοι γιατί στην αίθουσα αφίξεων του αεροδρομίου έπεσαν στα χέρια της Ασφάλειας Αττικής.

Ο «λευκός θάνατος» ήταν επιμελώς συσκευασμένος μέσα σε τέσσερα ξύλινα θάξα, όπου οι Ινδοί καλλιτέχνες είχαν σκαλίσει σαν έργα τέχνης.

Ο ισχυρισμός των νεαρών συμπατριωτών μας, ότι τα σκαλιστά ξύλινα θάξα τα έφεραν από την Ινδία για «σουβενίρ» δεν ήταν πραγματικός, καθόσον το κοίλωμά τους είχε μεταβληθεί σε κρύπτη μεταφοράς της ηρωίνης.

ΝΕΑ ΤΗΣ Ι.Ρ.Α.

Ο δ. υπαστυνόμος Γιώργος Λεκάκης ενώ επιδίδει αναμνηστικό πιάτο του ελληνικού τμήματος της IPA στο διευθυντή δημοσίων σχέσεων της αστυνομίας του Σαν Φραντζίσκο, αστυνόμο PERA.

Την πολιτεία της Καλιφόρνιας, επισκέφθηκε πρόσφατα, το μέλος της Τοπικής Διοίκησης Αττικής της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών (IPA) δόκιμος υπαστυνόμος Γιώργος Λεκάκης.

Κατά την εκεί παραμονή του, φιλοξενήθηκε και ξεναγήθηκε από αμερικανούς συναδέλφους μέσα σε ιδιαίτερη ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα.

Επισκέφτηκε επίσης τη φημισμένη για τον άριστο τεχνολογικό εξοπλισμό της, αστυνομία του Λος Άντζελες καθώς και την αστυνομία του Σαν Φραντζίσκο όπου ενημερώθηκε από αμερικανούς συναδέλφους για την οργάνωση και τον τρόπο λειτουργίας των εκεί υπηρεσιών. Αντάλλαξε επίσης αναμνηστικά δώρα και αστυνομικά σήματα με μέλη της IPA.

★

Επίσκεψη προσκύνημα στην Ιερά Μονή Παναγίας Προυσιώτισσας στον Προυσό Ευρυτανίας, πραγμα-

Μέλη της Τοπικής Διοίκησης Δυτ. Ελλάδας της IPA, μαζί με τις οικογένειές τους και τον ηγούμενο της μονής π. Χρυσόστομο.

τοποίησαν πρόσφατα μέλη της Τοπικής Διοίκησης Δυτικής Ελλάδας της IPA μαζί με τις οικογένειές τους.

Στη διάρκεια ειδικής τελετής, ο ταμίας της τοπικής διοίκησης, αστυνόμος α΄ Θανάσης Βαμβέσος, πρόσφερε στον ηγούμενο της Μο-

νής πατέρα Χρυσόστομο, αναμνηστικό πιάτο με τα σήματα της IPA, παρουσία και του γενικού γραμματέα ανθ/μου Κων/νου Παπαδημητρίου.

Οι εκδρομείς επισκέφθηκαν επίσης το χωριό Προυσός που απέχει ένα χιλιόμετρο από το Μοναστήρι και το υδροηλεκτρικό φράγμα Κρεμαστών Αγρινίου, από όπου και επέστρεψαν στην Πάτρα με όμορφες εντυπώσεις από τη διήμερη αυτή εκδρομή.

Το μέλος της IPA, ανθ/μος Γιώργος Δαμάλας, ενώ επιδίδει αναμνηστική σημαία του ελληνικού τμήματος της IPA, στον διευθυντή της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας Μελβούρνης COLIN WINCHESTER. Παραβρίσκονται ακόμα ο αστ/κας Κώστας Χρονόπουλος και ο βοηθός του διευθυντή.

Υπηρεσιακή επίσκεψη στην Αυστραλία, πραγματοποιήσαν πρόσφατα τα μέλη της Τοπικής Διοίκησης Αττικής, της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών (IPA) ανθ/μος Γιώργος Δαμάλας και αστ/κας Κώστας Χρονόπουλος, του Εθνικού Γραφείου Interpol Ελλάδας.

Κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής τους, είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν εθιμοτυπικά την Ομοσπονδιακή Αστυνομία Μελβούρνης όπου και συναντήθηκαν με τον διευθυντή COLIN WINCHESTER και μέλη της ΙΠΑ. Εκεί αντάλλαξαν απόψεις, γύρω από τον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Ξεναγός και συνοδός στη Μελβούρνη, ήταν ο ελληνικής καταγωγής αστυνομικός Μάικλ Πανόπουλος ο οποίος και εξυπηρέτησε πρόθυμα τους έλληνες συναδέλφους σε κάθε μετακίνησή τους.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Στον εισιτήριο διαγωνισμό του τμήματος υπαστυνόμων της Σχολής Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας πέτυχαν οι κατωτέρω υποψήφιοι οι οποίοι και προσκλήθηκαν για φοίτηση:

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΛΕΚΑΚΗΣ Γεώργιος, ΡΑΜΜΟΣ Θωμάς, ΒΛΑΧΟΣ Ανδρέας, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ Θεόδωρος, ΚΟΛΑΙΤΗΣ Λεωνίδας, ΜΑΥΡΑΓΑΝΝΗΣ Ιωάννης, ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΣ Βασίλειος, ΓΙΑΝΝΕΛΟΣ Νικόλαος, ΚΩΣΤΑΡΗΣ Μενέλαος, ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ Θεοφάνης, ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Ιωάννης, ΠΑΠΠΟΣ Μιχαήλ, ΔΑΛΑΧΑΝΗΣ Δημήτριος, ΒΕΛΕΓΡΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΖΑΧΟΣ Ιωάννης, ΧΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Στυλιανός, ΡΗΓΑΣ Αναστ., ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Παναγ., ΒΟΥΤΥΡΑΚΗΣ Νικόλαος, ΜΕΓΑΛΑΚΑ-

ΚΗΣ Μανούσος, ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ Κων/νος, ΤΣΑΧΑΚΗΣ Γεώργιος, ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ Νικόλαος, ΠΑΛΛΙΚΑΡΗΣ Λυβέριος, ΚΟΝΣΟΛΑΚΗΣ Γεώργιος, ΜΠΟΥΖΗΣ Ανδρέας, ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ Γεώργιος, ΧΟΥΝΤΑΣ Δημήτ., ΜΑΡΙΝΟΣ Παναγιώτης, ΤΖΙΜΑΣ Αθανάσιος, ΜΕΘΥΜΑΚΗΣ Κων/νος, ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ Γεώργιος, ΠΟΛΥΝΑΚΗΣ Αθανάσ., ΦΩΣΚΟΛΟΣ Κων/νος, ΣΠΑΝΟΣ Ιωάννης, ΔΗΜΤΣΗΣ Στέφανος, ΚΟΝΔΥΛΗΣ Κων/νος, ΚΑΡΚΑΒΕΛΙΑΣ Νικόλαος, ΚΑΨΟΥΛΗΣ Ηλίας, ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΑΛΕΡΤΑΣ Ανδρέας, ΤΡΙΓΩΝΗΣ Δημήτριος, ΡΟΥΣΣΗΣ Ιωάννης, ΧΩΡΑΙΤΗΣ Γεώργιος, ΚΟΝΤΗΣ Κων/νος, ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΚΑΡΑΠΕΤΣΑΣ Σωτήριος, ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Νικόλαος, ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΚΟΥΡΣΟΥΜΠΑΣ Δημήτριος, ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Δημήτριος, ΑΝΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΓΟΥΣΙΟΣ Χρήστος, ΒΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ Κων/νος, ΧΑΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος, ΧΑΔΟΣ Νικόλαος, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Αναστ., ΚΑΨΙΩΤΗΣ Ηλίας, ΣΙΑΛΜΑΣ Βασίλειος, ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Απόστολ., ΒΑΛΑΤΣΟΣ Βλάσιος, ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ Ιωάννης, ΠΙΣΚΟΤΑΚΗΣ Λεωνίδας, ΤΣΑΟΥΡΔΑΣ Ανδρέας, ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Νικόλ., ΚΟΛΟΜΒΟΣ Πάντελ., ΔΑΚΟΥΡΑΣ Χρήστος, ΦΑΖΑΚΗΣ Μιχαήλ, ΣΑΜΑΡΑΣ Παναγιώτης, ΞΕΖΩΝΑΚΗΣ Νικόλαος, ΓΚΑΝΙΔΗΣ Χρήστος, ΔΟΞΑΣΤΑΚΗΣ Γεώργιος, ΓΙΑΤΑΓΑΝΑΣ Δημήτριος, ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ιωάννης, ΚΟΚΚΙΝΗΣ Νικόλαος, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης, ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑΣ Δημήτριος, ΤΣΙΑΒΑΣ Δημήτριος, ΑΝΑΣΤΟΣ Ιωάννης, ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ Μιχαήλ, ΚΟΤΣΙΑΦΤΗΣ Δημήτριος, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΒΑΒΟΥΛΗΣ Βασίλειος, ΓΩΓΟΣ Χριστοφ., ΒΑΛΕΣΗΣ Παναγιώτης, ΤΖΑΜΟΥΛΙΑΣ Παναγιώτης, ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΟΛΗΣ Πα-

ναγιώτης, ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ Γρηγόριος, ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος, ΡΑΜΙΩΤΗΣ Δημήτριος, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ευάγγελ., ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Γεώργιος, ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΟΣ Θωμάς, ΠΕΤΑΣΗΣ Εμμανουήλ, ΞΟΛΙΑΣ Κων/νος, ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ Νικόλαος, ΚΟΥΛΟΥΚΗΣ Βασίλειος, ΜΠΑΛΛΑΣ Γεώργιος, ΜΠΕΝΑΚΙΔΗΣ Κων/νος, ΘΩΜΑΚΟΣ Δημήτριος, ΣΑΝΔΡΟΣ Θωμάς, ΧΑΤΖΑΚΗΣ Κων/νος, ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΟΣ Κων/νος, ΣΑΜΠΕΡΗΣ Ανδρέας, ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ Γεώργιος, ΚΟΥΣΤΑΣ Νικόλαος, ΚΟΥΡΑΣΑΝΗΣ Ευστρατ., ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Φώτιος, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Παντελ., ΣΟΠΙΑΔΗΣ Χρήστος, ΜΑΚΡΗΣ Ιωάννης, ΠΑΝΙΚΑΣ Ευστάθιος, ΣΟΪΛΕΜΕΖΟΓΛΟΥ Θεόφιλος, ΑΛΜΠΑΝΗΣ Πέτρος, ΑΓΑΠΑΚΗΣ Αντώνιος, ΚΟΡΔΟΛΑΙΜΗΣ Παναγιώτης, ΔΟΜΖΑΡΙΔΗΣ Φώτιος, ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ Σταύρ., ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΒΑΛΟΜΑΝΔΡΑΣ Θωμάς, ΝΟΥΡΑΚΗΣ Κων/νος, ΚΟΥΤΣΟΥΛΗΣ Νικόλαος, ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ιωάννης, ΜΗΤΣΕΑΣ Ηλίας, ΚΑΤΣΑΡΑΣ Αθανάσιος, ΠΟΛΥΖΟΣ Ιωάννης, ΤΟΥΝΤΑΣ Θεόδωρος, ΚΑΙΝΤΑΣ Αναστάσ., ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Κων/νος, ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Αδαμαντ., ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ Ιωάννης, ΣΑΒΒΙΔΗΣ Θεόφιλος, ΧΡΗΣΤΟΥ Δημοσθ., ΓΕΩΡΓΙΑΚΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΚΑΤΣΙΒΕΛΟΣ Βασίλειος, ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ Δημήτριος, ΣΕΪΝΤΗΣ Ιωάννης, ΜΑΝΩΛΗΣ Χαράλαμ., ΤΥΡΟΛΟΓΟΣ Σπυρίδ., ΣΚΟΥΜΑΣ Κων/νος, ΠΑΝΟΥΣΗΣ Σωτήριος, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης, ΜΑΖΩΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΝΤΟΥΣΚΑΣ Νικόλαος, ΚΛΕΤΣΑΣ Κων/νος, ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ Μητροφ., ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΟΣ Βασίλειος, ΜΕΝΕΞΙΔΗΣ Νικόλαος, ΜΠΑΚΑΛΗΣ Χρήστος, ΤΖΙΒΑΡΑΣ Στέφανος, ΓΑΡΕΦΑΛΑΚΗΣ Ιωάννης, ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ Φώτιος, ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ Δημοσθένης, ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΣ Κων/νος, ΜΗΖΥΘΡΑΣ Παναγιώτης, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Φώτιος, ΠΑΠΑ-

ΔΑΚΗΣ Σουρίδ., ΤΖΕΛΕΠΗΣ Αριστείδης, ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Χρήστος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Τaráσιος, ΓΑΛΑΝΗΣ Γεώργιος, ΚΑΡΑΦΛΟΣ Γεώργιος, ΓΛΥΚΕΡΔΑΣ Κων/νος, ΛΙΒΑΣ Κων/νος, ΜΗΤΡΟΜΑΡΑΣ Κων/νος, ΔΡΑΚΑΚΗΣ Παναγιώτης, ΚΟΡΩΝΗ Κων/να, ΝΙΚΟΛΑΚΑΡΟΥ Κων/να, ΠΗΔΗΚΤΑΚΗ Αικατερίνη, ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗ Ελένη, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Ελένη, ΜΑΣΕΛΗ Δέσποινα, ΣΑΡΚΑΒΕΛΟΥ Γεωργία, ΜΙΑΡΗ Χριστίνα, ΑΡΓΥΡΗ Παναγιώτα, ΣΤΡΑΒΑ Ιωάννα, ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Γεώργιος, ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ Αθραάμ, ΚΑΛΑΦΑΤΑΚΗΣ Σπυρίδ., ΠΙΣΤΙΩΛΗΣ Νικόλαος, ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Δημήτριος, ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ Ιωάννης, ΑΛΕΒΙΖΟΣ Χαράλαμ., ΜΑΡΚΟΥ Αλέξανδ., ΑΥΓΕΡΗΣ Ανδρέας, ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ Μιχαήλ, ΜΩΥΣΙΔΗΣ Μωσής, ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΝΤΟΥΣΚΑΣ Σωτήριος, ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ Εμμανουήλ, ΚΩΣΤΑΚΗΣ Κων/νος, ΛΙΑΧΑΣ Φώτιος, ΠΑΠΙΓΚΙΩΤΗΣ Ανδρέας, ΡΟΔΟΣΝΙΩΤΗΣ Νικόλαος, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρέας και ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Στυλιανή.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο αστυφύλακας Χρήστος ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ του Α.Τ.Τ. Αγίου Δημητρίου (Μπραχάμι), επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του που υπηρετεί σε υπηρεσία της Θεσσαλονίκης.

Ο αστυφύλακας ΛΙΑΠΙΚΟΣ Νικόλαος, ο οποίος υπηρετεί στο Α.Τ.Τ. Αερολιμένας Ρόδου επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφό του της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στην ανωτέρω Υπηρεσία (τηλ. 0241/92.998)

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Αστυνόμος Β', μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης** του Κων/νου. Πέθανε στις 21-4-87.

Υπαστυνόμος Α', μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΤΖΟΥΜΗΣ Ιωάννης** του Νικολάου. Πέθανε στις 15-5-87.

Αστυνόμος Β', **ΜΑΜΟΥΖΑΚΗΣ Γεώργιος** του Κων/νου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1952 στο Κάδιο Ευβοίας. Υπηρετούσε στην Αστυνομική Δ/νση Αργολίδας. Σκοτώθηκε στις 19-5-87 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΑΓΙΑΣΜΕΝΟΣ Κυριαζής** του Δημητρίου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1949 στο Λυκόφως - Έθρου. Υπηρετούσε στην Αστυνομική Δ/νση Σερρών. Πέθανε στις 28-6-87 από καρδιακό νόσημα.

Υπαστυνόμος Α', μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΜΥΓΔΑΛΗΣ Κων/νος**, του Γεωργίου. Πέθανε στις 1-7-87.

Υπαστυνόμος Α', μόνιμης διαθεσιμότητας, **ΒΕΡΩΝΗΣ Μιχαήλ** του Σταματίου. Πέθανε στις 16-7-87.

Αστυφύλακας **ΚΟΚΚΑΛΗΣ Αθανάσιος** του Στεφάνου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1949 στη Δρυμώνα Ανωγείων Πρέβεζας. Υπηρετούσε στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής και πέθανε στις 24-7-87.

Αστυνομικός υποδιευθυντής **ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ Ιωάννης** του Κωνσταντίνου, άγαμος. Γεννήθηκε το 1938 στην Καλαμάτα. Πέθανε στις 25-7-87 από παθολογικά αίτια.

Αρχιφύλακας **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γεώργιος** του Λεωνίδα, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1939 στην Αγία Ευφημία Φωκίδας. Υπηρετούσε στο

ΚΘ' Τμήμα Ασφάλειας Αθηνών και πέθανε στις 27-7-87.

Αρχιφύλακας **ΜΠΑΚΑΣ Νικόλαος** του Αθανασίου, άγαμος. Γεννήθηκε το 1943 στα Κρεμμύδια Μεσσηνίας. Υπηρετούσε στη Δ/νση Υγειονομικού Υ.Δ.Τ. Πέθανε στις 30-7-87 από καρδιακό νόσημα.

Υπαστυνόμος Α' **ΤΣΑΚΝΑΚΗΣ Ιωάννης** του Γεωργίου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1935 στις Γαλτσάδες Ιστιαίας. Υπηρετούσε στην Αστυνομική Δ/νση Πειραιά. Πέθανε στις 31-7-87 από καρδιακό νόσημα.

Αστυφύλακας **ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ Παναγιώτης** του Γεωργίου, άγαμος. Γεννήθηκε το 1957 στη Βαλανιδιά Ελασσώνας. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Κηφισιάς. Σκοτώθηκε στις 2-8-87 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυνόμος Α' **ΜΠΑΦΟΥΤΣΟΣ Δημήτριος** του Ζήση, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1933 στη Μαλεσίνα Λοκρίδας. Υπηρετούσε στην Υποδ/νση Διαχείρισης Υλικού. Πέθανε στις 7-8-87 από καρδιακό νόσημα.

Αστυνομικός υποδιευθυντής **ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος** του Θεοδώρου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1933 στο Δώριο Τριφυλλίας. Υπηρετούσε στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής. Πέθανε στις 19-8-87 από καρδιακό νόσημα.

Αρχιφύλακας **ΣΥΚΙΩΤΗΣ Νικόλαος** του Δημητρίου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1948 στην Καλλιθέα Αττικής. Υπηρετούσε στο Αστυν. Τμήμα Αερολιμένα Αθηνών. Πέθανε στις 23-8-87 από παθολογικά αίτια.

Αστυφύλακας **ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος** του Δημητρίου, άγαμος. Γεννήθηκε το 1960 στις Πόρτες Αχαΐας. Υπηρετούσε στη Δ/νση Ασφάλειας Αττικής. Σκοτώθηκε στις 23-8-87 σε τροχαίο ατύχημα.

Αστυφύλακας **ΚΑΠΕΛΗΣ Δημήτριος** του Γεωργίου, έγγαμος. Γεννήθηκε το 1952 στην Πρασιά Ευρυτανίας. Υπηρετούσε στη Δ/νση Άμεσης Δράσης Αττικής. Σκοτώθηκε στις 23-8-87 σε τροχαίο ατύχημα.

Η ΦΩΝΗ

Περιπολικό έσωσε από κίνδυνο 7χρονο Κορίνθιο

«Άνδρες περιπολικού του Τμήματος Τάξεως Κορίνθου διέσωσαν με ταχεία ενέργεια 7χρονο ά-

Σας ενδιαφέρει

γοράκι το άπόγευμα της 11-7-87.

Συγκεκριμένα πρόκειται για τὸ γυιό του Σωτ. Δ. Παπαγεωργίου, πού τὸν παρέλαβαν ἀπὸ τὸ σπίτι του (Δαμασκηνοῦ 71) σὲ κακὴ κατάσταση, διότι εἶχε σφηνωθεῖ στὴν τραχεία του ξένο σῶμα καὶ τὸν μετέφεραν στὸ Νοσοκομείο, ὅπου τοῦ ξγινε σωτήρια ἐπέμβαση.

Τὸ πλήρωμα τοῦ περιπολικοῦ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν Ἀρχιφύλακα Θεόδ. Σοιλεμέζογλου καὶ τὸν Ἀστυφύλακα Ν. Κωστόπουλο.

Μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Τ. Α. Κορίνθου

Ἐξάρθρωσε σπείρα κλεπτῶν σκληρῶν Ναρκωτικῶν ἀπὸ Φαρμακεῖο τῆς Κορίνθου

«Άνδρες τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Κορίνθου συνελθσαν σὲ χρονο ρεκόρ τοὺς ἀνεργους Γεωρ. Α. Μανίκα ἢ Πυργάκη (Ὀλλανδῶ) ἐτῶν 21, Ἑμμαν Δ. Θεοφανῶν 21, Ἑμμαν Δ. Κωνῆνο Σ. Γεωργόπουλο ἐτῶν 22, κατόικους Κορίνθου, γιὰ διάρρηξη ἐπὶ δύο φορές τοῦ Φαρμακείου Παν. Σιαπκαρά στὴν ὁδὸ Κολιάτσου ἀριθ. 45 Κορίνθου καὶ ἀφαίρεση μεγάλων ποσοτήτων σκληρῶν ναρκωτικῶν οὐσιῶν (κοκκαίνες, μορφίνες, ὄπιο), ναρκωτικῶν φαρμάκων, καθὼς ἐπίσης καὶ δολοκλήρου τοῦ χρηματοκιβωτίου μετὰ πτερυχομένο του.

Ὅλα τὰ κλεμμένα φάρμακα καὶ ναρκωτικὰ βρέθηκαν στὴν κατοχὴ τῶν δραστῶν καὶ τὸ χρηματοκιβώτιο στὸ σπίτι τοῦ Ὀλλανδοῦ (δὲν κατάφερε νὰ τὸ ἀνοίξει).

Οἱ δύο πρῶτοι προφυλακίστηκαν, ἐνῶ ὁ τρίτος ἀφῆθηκε ἐλεύθερος μετὰ καταβολὴ χρηματικῆς ἐγγυήσεως καὶ περιοριστικούς ὁρους.

Μὲ τὴν πέρα πάνω ἐπιτυχία τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Κορίνθου πού διοικεῖται ἀπὸ τὸν Ὑποδιευθυντὴ κ. Χρ. Τσάκαλη, ἀποτράπηκε ἡ διακίνηση ποσότητος ναρκωτικῶν στὴ νεολαία τῆς Κορίνθου.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

Ενας λαμπρὸς αστυφύλακας

ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ Τακίδης Δημήτριος, αστυφύλακας καὶ υπηρετεῖ στο Τμήμα Τροχαίας Κιλκίς. Κατάγεται ἀπ' τὴν Νέα Δημήτρια Κιλκίς, προσφυγόπουλο τῆς τρίτης γεννιάς τῆς χαμένης πατρίδας τῆς Ανατολικῆς Θράκης. Τώρα αὐτὸ τὸ παλληκάρι προσφέρει τὶς υπηρεσίες του με «υπερβάλλοντα ζήλο» θὰ λέναμε. Τὸν εἶδαν συμπολίτες σε ὥρα υπηρεσίας νὰ δίνει πληροφορίες, νὰ ἐπιδιορθώνει χαλασμένα αυτοκίνητα ξένων, νὰ συνοδεύει γριούλες καὶ μικρὰ παιδιὰ.

Ὅπως αὐτὸς ὁ Κιλκισιώτης ν' ἀποτελεῖ μια ἀπ' τὶς λίγες εξαιρέσεις αστυνομικῶν πού πέραν ἀπ' τὰ υπηρεσιακά του καθήκοντα προσφέρει τὸν ἀνθρωπισμὸ του, γιὰτί ἐστὶ το αἰσθάνεται.

Ὁ διοικητὴς του, οἱ ἀνώτεροί του καὶ πρῶτα οἱ γονεῖς του, θὰ πρέπει νὰ αἰσθάνονται περήφανοι γι' αὐτὸν τὸν τέλειο νέο ἄνθρωπο.

Η ΠΡΩΤΗΝΗ

ΤΟ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ, τὸ εὐχόμεστε καὶ τὸ δεχόμεστε ὅταν τ' ἀκούμε ἀπὸ υπεύθυνα χεῖλη ὅτι ἡ διακίνηση καὶ ὁ τζίρος τῶν ναρκωτικῶν στὴν πόλη μας καὶ στοὺς χώρους τῆς νεολαίας ἔχει περιορισθεῖ ἐντυπωσιακὰ χάρις στὴν πολὺ καλὴ δουλειά πού γίνεται ἀπ' τὸ ἀνάλογο τμήμα τῆς Ασφαλείας Καβάλας. Βεβαίως τὸ ἐργὸ αὐτοῦ προϋποθέτει πολλὰς θυσίας καὶ αἰσθήσεως καθὼς τὰ κυκλώματα τῶν ναρκωτικῶν καὶ οἱ πίσω ἀπ' αὐτὰ κρυπτόμενοι νανὺ εἶναι ὅτι βρωμερότερο ἔχει νὰ ἐπιδείξει ὁ ὑπόκοσμος. Ἀλλὰ εἶναι ἓνα ἐργὸ ἀπαραίτητο γιὰ ἓνα κοινωνικὸ σύνολο ὅσο μια κοίσιμη ἐγχείρηση ζωῆς ἢ θανάτου.

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χθές αναγκάστηκε να πλώ στην Τροχία για κάποια υπόθεση του πατέρα μου.

Η αλήθεια είναι ότι το σκεφτόμουν, το σκεφτόμουν πολύ. Πως θα πω, πως θα πω αυτά που θέλω, ποιός Αστυνομός θανά, πως θα μου μιλήσει.

Κι όλα αυτά γιατί ήμουν προκαταλειμμένη κύα της Αστυνομίας, έχοντας μια εικόνα μέσα μου, βαρβαρών, ψυχρών και αγρίων ανθρώπων που δουλεύουν εκεί. Δεν είναι υπερβολές.

Μπαίνοντας λοιπόν στην είσοδο, κάποιος Αστυνομός με ρώτησε.

— Τι θέλετε.

Με τρεμάμενη φωνή του απάντησε.

— Στον το όροφο που είπα ευγενικά. Καλός σιωνός είπα μέσα μου, καλά ξεκίνησα.

Πήγα στο γραφείο όπου εκεί βρίσκονταν δύο γυναίκες αστυνομικές και ένας άνδρας, κατευθυνόμενος στην Αστυνομία αφού χαϊρέτισα (μια απειρώσαν όλοι τον χαϊρέτισμα) και εγώ πήρα κουράγιο.

Εξέθεσα στον Αστυνομό όλο το περιστατικό (που έδειχνε ότι ήταν ενημερωμένος για την υπόθεση) και αρχισα να ρωτώ την θέση που έπρεπε να πάρει η Τροχία.

Ο Αστυνομός άρχισε να μου εξηγεί πια η θέση της Τροχίας σε τέτοιες περιπτώσεις.

Εγώ δυσπιστη καθώς ήμουν, ρώτουμε επιμονή για κάποιες διευκρινίσεις και λεπτομέρειες.

Ο Αστυνομός ηρέμος και με πολύ ευγένεια, απαντούσε σε κάθε ερώτησή.

Παρ' όλα αυτά έδειχνα αμφίβολη για όλα αυτά. Ο Αστυνομός μη έχοντας να κάνει τίποτε άλλο, μου είπε.

— Εάν αμφιβάλλεται «πληγαντε» στο Διοικητή.

Αφού τον ευχαρίστησα πήγα στο

Διοικητή Τροχίας.

Με την ίδια προσοχή και ευγένεια με αντίκρισε και ο Διοικητής. Μου είπε σχεδόν τα ίδια πράγματα με τον Αστυνομό. Βέβαια εγώ παίρνοντας πια όλο το θάρρος, ρώτησα τον Διοικητή και πράγματα της Τροχίας που δεν είχαν άμεση σχέση με την υπόθεσή μου. Και πάλι πήρα απαντήσεις με πλήρη σαφήνεια.

Φευγοντάς από την Ελληνική Αστυνομία, αρκετά κατοπισμένη και πολύ ικανοποιημένη αναρωτιόμουν.

Γιατί άραγε είχα αυτή την εικόνα για την Ελληνική Αστυνομία. Μήπως κάπως την είχα, ή κάτι έχει αλλάξει.

Δεν ξέρω. Πάντως ευχαριστώ και τον Διοικητή της Τροχίας και τον Αστυνομό.

Γ.Μ.

Τελωνειακοί και αστυνομικοί για μίμηση

Αυτό το καλοκαίρι επισκέφθηκαν την χώρα μας πολλοί τουρίστες και εισέρευνε πολύτιμο σινάλλαγμα από το μεθωριακό σταθμό της Νίκης, όπου τελωνειακοί υπάλληλοι και αστυνομικοί, επιτέλεσαν με εξαιρετική ευγένεια και αφάνταστη υπομονή το καθήκον τους και σε όλο το εικοσιτετράωρο.

Εδότης τους υπαλλήλους αυτούς από τα χρόνια, μέχρι τα μεσάνυχτα και τις πρώινες ώρες ακόμα να εργάζονται συνεχώς και ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ, για να εξυπηρετήσουν τις χιλιάδες των εισερχομένων και εξερχομένων από τη Νίκη.

Να τι μας είπαν σε τρεις διαφορετικές ημερομηνίες: ΧΑΝΣ ΚΙΦΕΡ καθηγητής της Ιατρικής Σχολής Δ. Βερολίνου. «Από τη Νίκη δεν είχαμε περάσει ποτέ. Είπαμε με την οικογένειά μου να δούμε κι άλλα μέρη και περάσαμε από την είσοδο αυτή της όμορφης Ελλάδας. Έχω επισκεφθεί όλον τον κόσμο. Δεν συνάντησα παρμόια ευγένεια και συμπεριφορά ΠΟΥΘΕΝΑ και τα καλύτερα λόγια για τους εξυπηρετικούς αυτούς υπαλλήλους και θα αναφέρει στην πατρίδα μου θα γράψω τα καίρια του στο ποίημά μου. Η Ελληνική Κυβέρνηση στηρηθήκη αυτή της χώρας σας.

Ο Πολωνός καθηγητής του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας είπε:

— Δεν συνάντησα καλύτερη συμπεριφορά από αστυνομικούς και ιδιαιτέρως από τελωνειακούς υπαλλήλους και θα τους παρουσιάσω στους συμπατριώτες μου σαν παράδειγμα υπαλλήλων προς μίμηση.

Ο Αμερικανός καθηγητής διεθνούς φήμης ουρολόγος Τομ Μπράουν είπε:

— Παρά το πλήθος των τουριστών αυτή τη στιγμή στη Νίκη, ο έλεγχος των αστυνομικών είναι ταχύτατος. Εκείνο όμως που με σκλαβώνει είναι η ευγένεια και ταχύτητα των τελωνειακών σας. Αναρωτιέμαι, που βρίσκουν τόσο χαμόγελο να υποδεχονται τους πάντες και σε δευτερόλεπτα να ελέγχουν τις αποσκευές.

— Το τελωνείο της Νίκης μας είναι αρκετό άλλοι, αν γίνει διαγωνισμός, θα πάρει το πρώτο θράνείο καλής συμπεριφοράς. Μπράβο στη διτρίνα των συνόρων σας.

ΚΑΒΑΛΑ

ΣΩΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ

Η Τροχία Καβάλας υπό την διοίκηση του κ. Στέλιου έχει φθάσει σε υψηλή επίδοση απόδοσης σαν υπηρεσία που έχει άμεση επαφή με το κοινό της Καβάλας. Η Τροχία «σηματοδοτεί» στην πραγματικότητα ένα τρόπο ζωής και συμπεριφοράς μας. Ρυθμίζει χωρίς αμφιβολία το ρυθμό κίνησης στη πόλη, προλαμβάνει την εξέλιξη των κινδύνων με τις άδουλες συνέπειες για τους πολίτες αυτής της πόλης.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο αυτής της γνήσιας ανεκτίμητης προσπάθειας και προνοίας του Τμήματος Τροχίας απασχολούται και η δουλειά που έγινε με τις διαγραμμίσεις στους κεντρικούς δρόμους της Καβάλας.

Την περασμένη Παρασκευή τα συνεργεία της Τροχίας ξεκίνησαν από τις πρώτες πρωινές ώρες και όταν ήρθε η ώρα της κυκλοφοριακής αιχμής στη πόλη τότε οι διαγραμμίσεις ήταν ετοιμες. Τώρα πλέον η διπλή γραμμή είναι γιγαντιαία και οι παραβάτες θα πληρώνουν το νόμ και οι παραβάτες θα πληρώνουν τους Α.Λ. ακριβώς την άφρονα κόλαση τους. Απογοητεύεται λοιπόν με την διπλή γραμμή το προπέρσασμα. Συγχαρητήρια λοιπόν σ' όλους τους άνδρες και αξιωματικούς.

Ο ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ολοκληρώθηκε τον Ιούλιο στη Βουλή η συζήτηση και ψήφισαν τον νομοσχέδιο για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών θεωρώντας τον νέο νόμο (Ν. 1729/ΦΕΚ 144 Α' 7-8-87) ιδιαίτερα σημαντικό για τους συναδέλφους αλλά και όλους τους πολίτες δημοσιεύουμε τα άρθρα που αφορούν άμεσα το αστυνομικό έργο, κι αυτό εξαιτίας έλλειψης χώρου. Παραλείπονται έτσι οι διατάξεις που αναφέρονται στην λεπτομερή απαρίθμηση των ναρκωτικών ουσιών, στις λεπτομέρειες λειτουργίας του Κέντρου Θεραπείας εξαρτημένων ατόμων και των δαπανών που απαιτούνται για την υλοποίηση των σχετικών προγραμμάτων.

Άρθρο 1.

Σύσταση οργάνων.

1. Ιδρύεται Κεντρικό Συμβούλιο για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών. Το Συμβούλιο αυτό απαρτίζεται από εκπροσώπους των Υπουργείων Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δικαιοσύνης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού, Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, που ορίζονται από τους αντίστοιχους Υπουργούς. Ο διορισμός των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου γίνεται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρο 4.

Ορισμός ναρκωτικών.

1. Ναρκωτικά κατά την έννοια του νόμου αυτού είναι ουσίες τεχνητές ή φυτικές που δρουν στο κεντρικό νευρικό σύστημα και προκαλούν εξάρτηση του ατόμου από αυτές και που περιλαμβάνονται ιδίως στους τέσσερις (4) πίνακες του άρθρου αυτού.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Ναρκωτικών του άρθρου 2, μπορούν να προστεθούν ή να αφαιρεθούν ουσίες στις κατηγορίες του άρθρου αυτού ή να μεταφέρονται από τη μία κατηγορία στην άλλη ή να μεταβάλλονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της διάθεσής τους ιδίως σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

3. Οι ουσίες που υπάρχουν στα ναρκωτικά καταχωρούνται σε τέσσερις πίνακες.

Άρθρο 5.

Βασικά εγκλήματα.

1. Με κάθετηρξη τουλάχιστο δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή εκατό χιλιάδες (100.000) μέχρι εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές τιμωρείται όποιος:

α) Εισάγει στην επικράτεια ή εξάγει από αυτή ή διακινεί ναρκωτικά.

β) Πωλεί, αγοράζει ή διατίθεται σε τρίτους με οποιονδήποτε τρόπο ναρκωτικά ή μεταλαβεί στις πράξεις αυτές, αποθηκεύει ή παρακρατά.

γ) Εισάγει ναρκωτικά ή διευκολύνει την εισαγωγή τους

σε στρατόπεδα, αστυνομικά κρατητήρια, σωφρονιστικά καταστήματα, καταστήματα ανήλικων κάθε κατηγορίας ή τόπους εμπόλης εργασίας ή διαβίωσης ή σε νοσηλευτικά ιδρύματα ή αναρρωτήρια.

δ) Αναμιγνύει με οποιονδήποτε τρόπο ναρκωτικά σε τρόφιμα, ποτά ή άλλα είδη προορισμένα ή πρόσφορα να εισαχθούν στον ανθρώπινο οργανισμό.

ε) Παρασκευάζει είδη του μονοπωλίου ναρκωτικών ή οποιονδήποτε ναρκωτική ουσία ή κατέχει για το σκοπό αυτόν τις αναγκαίες πρώτες ύλες, όργανα ή σκεύη.

στ) Καλλιεργεί ή συγκομίζει οποιονδήποτε ποικιλία ινδικής κάνναβης, υποκόρου μύκωνος, ERYTHROXYLUM COCA και λοιπών φυτών από τα οποία παράγονται ναρκωτικές ουσίες.

ζ) Κατέχει ή μεταφέρει ναρκωτικά με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο είτε στο έδαφος της επικράτειας είτε παραπλέοντας ή διασχίζοντας την αιγιαλίτιδα ζώνη είτε πηγαίνοντας στον ελληνικό εναερίο χώρο.

η) Αποστέλλει ή παραλαμβάνει εν γνώσει του δέματα, δειγμάτια χωρίς αξία ή επιστολές που περιέχουν οποιονδήποτε ναρκωτικό ή δίνει εντολή σε άλλον για όμοια αποστολή ή παραλαβή.

θ) Διατίθεται σε άλλους οποιονδήποτε χώρο για χρήση ναρκωτικών ή διευθύνει κατάσταση στο οποίο γίνεται κατά σύστημα χρήση ναρκωτικών ή αποτελεί μέλος του προσωπικού τέτοιου καταστήματος και γνωρίζει τη χρήση αυτή.

ι) Συντελεί με οποιονδήποτε τρόπο στη διάδοση της χρήσης των ναρκωτικών.

ια) Νοθεύει ή πωλεί νοθευμένα είδη του μονοπωλίου ναρκωτικών.

ιβ) Πλαστογραφεί, νοθεύει ή χρησιμοποιεί πλαστή ή νοθευμένη ιατρική συνταγή χρησιμοποίησε ναρκωτικών ουσιών με σκοπό τη διακίνησή τους.

2. Αν η πράξη έχει τελεστεί με περισσότερους τρόπους από τους προβλεπόμενους στην προηγούμενη παράγραφο, αφορά όμως την ίδια ποσότητα ναρκωτικών, στον υπαίτιο επιβάλλεται μία μόνο ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η συνολική εγκληματική δράση του.

Άρθρο 6.

Διακρινόμενες περιπτώσεις.

1. Με κάθετηρξη τουλάχιστο δεκαπέντε (15) ετών και με χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδες (500.000) δραχμές μέχρι εκατόν πενήντα εκατομμύρια (150.000.000) δραχμές τιμωρείται ο παραβάτης του άρθρου 5, αν είναι:

υπάλληλος (άρθρο 13 στοιχ. α του Π.Κ.), ο οποίος λόγω της υπηρεσίας του ασχολείται με τα ναρκωτικά και ιδίως τη φύλαξή τους ή τη βίωξή των ιδρυμάτων του νόμου αυτού.

2. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται: ο υπαίτιος της πράξης του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχ. γ' του νόμου αυτού, εφόσον ανήκει στο προσωπικό των καταστημάτων ή των ιδρυμάτων στα οποία τέλεσε την πράξη.

3. Με τις ποινές της παραγράφου 1 τιμωρείται και όποιος:

α) Εισάγει ναρκωτικά ή διευκολύνει την εισαγωγή ή διακίνησή τους σε σχολικές μονάδες, οποιασδήποτε βαθμίδας και εκπαιδευτικά ιδρύματα ή άλλες μονάδες κατάρτισης, επιμόρφωσης ή μετεκπαίδευσης, εκτός αν η εισαγωγή έγινε για την εκτέλεση εγκατεστημένου εκπαιδευτικού ή ερευνητικού προγράμματος.

β) Εισάγει ναρκωτικά, διευκολύνει την εισαγωγή ή διακίνησή τους σε χώρους άθλησης, κατασκηνώσεων, οργανοτροφείων, φροντιστηρίων ή χώρους διαμονής των ενόπλων δυνάμεων.

Άρθρο 7.

Κατάχρηση ιδιότητας γιατρών και φαρμακοποιών.

1. Με την ποινή του άρθρου 5 τιμωρείται:

α) Ο γιατρός που εκδίδει συνταγή για τη χορήγηση ναρκωτικών, αν και γνωρίζει ότι δεν υπάρχει πραγματική και συγκεκριμένη ιατρική ένδειξη, ή ο γιατρός που χορηγεί φάρμακα, τα οποία περιέχουν με οποιαδήποτε μορφή ναρκωτικά, γνωρίζοντας ότι αυτά θα χρησιμοποιηθούν για παράνομη ναρκωτικών.

β) Ο φαρμακοποιός ή έμπορος φαρμάκων γενικά, διευθυντής ή υπάλληλος φαρμακείου ή οποιασδήποτε άλλος στο φαρμακείο, ο οποίος εν γνώσει του χορηγεί ναρκωτικά χωρίς την προσήκουσα κατά τους όρους του νόμου ιατρική συνταγή ή με βάση μη προσήκουσα συνταγή ή πέρα απ' όσα αναγράφονται σ' αυτή.

2. Απαγορεύεται η χορήγηση από οποιονδήποτε ναρκωτικών ουσιών για την υποκατάσταση της εξάρτησης. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη γνώμη του Κ.Ε.Σ.Υ. και του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται οι προϋποθέσεις, η μέθοδος και η διαδικασία αντιμετώπισης του σωματικού στερητικού συνδρόμου. Όποιος χορηγεί ναρκωτικές ουσίες για την υποκατάσταση της εξάρτησης ή για την αντιμετώπιση του σωματικού στερητικού συνδρόμου χωρίς να συντρέχουν οι όροι της παραπάνω υποοργανικής απόφασης τιμωρείται με τις ποινές του άρθρου 5.

3. Γιατρός που χορηγεί ναρκωτικές ουσίες για θεραπευτικούς σκοπούς οφείλει να χρησιμοποιεί θεωρημένες διπλότυπες συνταγές ενιαίου τύπου και να φυλάσσει το στέλεχος τους.

Οι διπλότυπες συνταγές θεωρούνται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ο γιατρός που παραβαίνει τη διάταξη αυτή τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) έτη και στέρηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος μέχρι δύο (2) έτη. Η καταδικαστική απόφαση δημοσιεύεται σε ημερήσια εφημερίδα του τόπου άσκησης του επαγγέλματος.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της διάθεσης των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου, υπό μορφή σκευασμάτων ή ιδιοσκευασμάτων, οποιασδήποτε φαρμακοτεχνικής μορφής.

5. Με όμοια απόφαση ορίζονται ποια από τα σκευάσματα ή ιδιοσκευάσματα υπάγονται στους πίνακες του άρθρου 4 και

ο τύπος και το σχήμα της θεωρημένης διπλότυπης συνταγής της παραγράφου 3 του άρθρου 7, η οποία για τα φάρμακα που υπάγονται στον πίνακα Δ' θα είναι διαφορετική και δύναται να είναι και επαναληφθέντα.

Άρθρο 8.

Επιβαρυντικές περιστάσεις.

Με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή ένα εκατομμύριο (1.000.000) μέχρι διακόσια εκατομμύρια

(200.000.000) δραχμές τιμωρείται ο παραβάτης των άρθρων 5, 6 και 7, αν είναι υπότροπος ή ενεργεί κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή αν ενεργεί με το σκεπτό να προκαλέσει τη χρήση ναρκωτικών από ανηλίκους ή οι περιστάσεις τέλεσης μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος.

Άρθρο 9.

Πρόκληση και διαφύμιση.

1. Όποιος παρακινεί ή προκαλεί άλλον στην παράνομη χρήση ναρκωτικών ή διαφύμιζε τη χρήση τους ή παρέχει πληροφορίες για την κατασκευή ή την προμήθειά τους με σκοπό τη διάδοσή τους ή προσφέρει στην τέλεση των πράξεων της παρ. 1 του άρθρου 5 του νόμου αυτού τιμωρείται, αν δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή εκατό χιλιάδες (100.000) μέχρι είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δραχμές.

2. Αν ο δράστης τελεί τις πράξεις της παραγράφου 1 κατά σύστημα και με σκοπό το κέρδος γι' αυτόν ή τρίτο, τιμωρείται με ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης.

3. Δε συνιστά άδικη πράξη η διατύπωση γνώμης ή επισημονικής κρίσης σχετικά με τα ναρκωτικά, όταν γίνεται από δικαιολογημένο κοινωνικό ενδιαφέρον κατά την άσκηση δικαιώματος ή την εκπλήρωση καθήκοντος. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, αν από τον τρόπο διατύπωσης ή τις περιστάσεις υπό τις οποίες έγινε η πράξη προκύπτει σκοπός πρόκλησης ή διαφύμισης.

Άρθρο 10.

Οδήγηση μεταφορικών μέσων.

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδες (10.000) μέχρι δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές καθώς και με στέρηση τουλάχιστο για δύο (2) έτη της άδειας χορήγησης ή του οικείου διπλώματος ή του πτυχίου τιμωρείται όποιος οδηγεί ή κυβερνά οποιοδήποτε πλωτό, γερείο ή αναερίο μεταφορικό μέσο υπό την επίδραση ναρκωτικών. Αν από την πράξη αυτή προέκυψε κοινός κίνδυνος ζωής ανθρώπων, επιβάλλεται ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης.

2. Μετά την πάροδο διετίας ο καταδικασμένος μπορεί να υποβάλει αίτηση στις αρμόδιες αρχές για την επανάκτηση της άδειας με την προϋπόθεση ότι έχει υποστεί επιτυχώς τη θεραπεία αποτοξίνωσης.

Άρθρο 11.

Τέλεση από αμέλεια.

Αν οι πράξεις των άρθρων 5 παρ. 1, 6 και 7 παρ. 1 και 2 τελέστηκαν από αμέλεια, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές.

Άρθρο 12.

Χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

1. Όποιος για δική του αποκλειστική χρήση προμηθεύεται ή κατέχει με οποιοδήποτε τρόπο ναρκωτικά σε μικρή ποσότητα ή κάνει χρήση τους τιμωρείται με φυλάκιση. Η

ποινή εκτελείται: σε ειδικό σωφρονιστικό κατάστημα θεραπευτικού χαρακτήρα.

2. Αν ο χρήστης της παραγράφου 1 δεν έχει καταδικαστεί τελείως για άλλη παράβαση του νόμου αυτού και δεν παρουσιάζει συμπτώματα εξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες, το δικαστήριο, εκτιμώντας τις ιδιαίτερες περιστάσεις καθώς και την προσωπικότητα του κατηγορουμένου, επιβάλλει αντί της ποινής της παρ. 1 το μέτρο της παρακολούθησης κατάλληλου συμβουλευτικού υποστηρικτικού προγράμματος, που καθορίζεται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από πρόταση του Συμβουλίου του άρθρου 1 παρ. 1 στα κέντρα υγείας που εδρεύουν σε κάθε νομό, σε συμβουλευτικούς σταθμούς ή άλλα ανάλογα ιδρύματα.

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, το δικαστήριο επιβάλλει τον εγκλεισμό σε κατάλληλο ίδρυμα για την παρακολούθηση του ίδιου προγράμματος.

Άρθρο 13.

Χρήστες ναρκωτικών ουσιών που υποβάλλονται:
σε ειδική μεταχείριση.

1. Όσοι απέκτησαν την έξη της χρήσης ναρκωτικών και δεν μπορούν να την απεξάρκουν με τις δυνάμεις τους υποβάλλονται σε ειδική μεταχείριση κατά τους όρους του νόμου αυτού.

2. Η συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων της προηγούμενης παραγράφου στο πρόσωπο κατηγορουμένου ή καταδίκου διαπιστώνεται από το δικαστήριο, ύστερα από πραγματογνωμοσύνη που διεξάγεται από ειδικό κέντρο αποτοξίνωσης ή από τον αρμόδιο τομέα ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος, ή από την ιατροδικαστική υπηρεσία. Η διάγνωση της εξάρτησης γίνεται με ενιαία επιστημονικά κριτήρια που προσδιορίζονται από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας.

3. Δράστης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, αν είναι υπαίτιος τέλεσης:

α) της πράξης του άρθρου 12 παρ. 1, παραμένει ατιμώρητος και εφαρμόζονται σ' αυτόν αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 14 του νόμου αυτού,

β) των πράξεων των άρθρων 5, 6, και 7 τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές μέχρι: δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές,

γ) των πράξεων του άρθρου 8, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 10 έτη και χρηματική ποινή ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές μέχρι: δικόσια εκατομμύρια (200.000.000) δραχμές.

Άρθρο 14.

Ειδική μεταχείριση χρηστών.

Δράστης, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 13 παρ. 1 και 2 και που καταδικάζεται για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη ή κηρύσσεται ανίκανος για καταλογισμό, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Ποινικού Κώδικα, εισάγεται υποχρεωτικά σε κατάλληλο σωφρονιστικό ή άλλο δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα, για να υποβληθεί σε ειδικό πρόγραμμα θεραπείας, που καθορίζεται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέχρι να αποθεραπευτεί. Σε περίπτωση κατάδικης σε στερητική της ελευθερίας ποινή, ο χρόνος παραμονής στο νοσηλευτικό ίδρυμα υπολογίζεται ως χρόνος έκτισής της.

Άρθρο 15.

Απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος.

1. Σε περίπτωση κατάδικης για παράβαση των άρθρων 5, 6, 7, 8 και 9, το δικαστήριο δύναται να διατάξει την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του δράστη για ένα (1) μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον κρίνει ότι η πράξη του

έχει σχέση με το επάγγελμά του.

Οι διατάξεις που προβλέπουν πειθαρχικές ή διοικητικές κυρώσεις δε θίγονται.

2. Η απαγόρευση της άσκησης του επαγγέλματος αρχίζει από τη λήξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Αν εκτός από την ποινή έχει επιβληθεί και μέτρο ασφαλείας, η απαγόρευση αρχίζει από τη λήξη του μέτρου.

3. Η απαγόρευση της άσκησης επαγγέλματος συνεπάγεται και την πάυση της λειτουργίας του καταδικασμένου ή γραφείου, για ίσο χρόνο διάστημα, αν η άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη και λειτουργία τους.

4. Για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος, εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί δεν μπορεί να

ασκήσει το επάγγελμα αυτό ούτε προσωπικώς ούτε μέσω άλλου ή για λογαριασμό τρίτου. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ένα (1) έτος και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 16.

Δημοσίευση καταδικαστικής απόφασης.

Σε περίπτωση καταδίκης για παραβάσεις των άρθρων 5, 6, 7, 8 και 9, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη δημοσίευση ολόκληρης ή περιλήψης της καταδικαστικής απόφασης, με δαπάνες του καταδικασμένου, σε μια ή περισσότερες εφημερίδες της πρωτεύουσας ή του τόπου τέλεσης της πράξης ή της κατοικίας του, μέσα σε δέκα (10) το πολύ ημέρες από του η απόφαση καταστεί αμετάκλητη.

Άρθρο 17.

Περιορισμοί διαμονής.

1. Σε κάθε περίπτωση κατάδικης σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του νόμου αυτού, το δικαστήριο, αν κρίνει ότι η διαμονή του καταδικασμένου σε ορισμένους τόπους θα είναι ελαττωτική, είτε για τον ίδιο είτε και για το κοινωνικό περιβάλλον, μπορεί να διατάξει την απαγόρευση της διαμονής του στους τόπους αυτούς για χρονικό διάστημα ενός (1) μέχρι πέντε (5) ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 73 του Ποινικού Κώδικα.

2. Για αλλοδαπούς εφήλικους ή ανήλικους που καταδικάζονται για παράβαση του νόμου αυτού, το δικαστήριο διατάσσει την ισόβια απέλασή τους από τη χώρα, εκτός εάν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι, ιδίως οικογενειακοί, που δικαιολογούν την παραμονή στη χώρα, οπότε ισχύουν και γι' αυτούς οι ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Για την εκτέλεση και τη διακοπή της απέλασης εφαρμόζεται το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 18.

Ανήλικοι δράστες.

1. Σε ανήλικους που δεν έχουν συμπληρώσει το 17ο έτος της ηλικίας τους και τέλεσαν πράξεις προβλεπόμενες στο νόμο αυτόν, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 121 έως 132 του Ποινικού Κώδικα, εφ' όσον είναι ευμενέστερες γι' αυτούς.

2. Το άρθρο 123 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

α' Άρθρο 123. Θεραπευτικά μέτρα.

1. Αν η κατάσταση του ανήλικου απαιτεί ιδιαίτερη μεταχείριση, ιδίως αν πάσχει από ψυχική ασθένεια ή άλλη νοσηρή διατάραξη των πνευματικών του λειτουργιών ή είναι τυφλός, κωφάλαλος, επιληπτικός ή του έχει γίνει έξη η χρήση οιοπονευματικών ποτών ή ναρκωτικών ουσιών και δεν μπορεί να την αποβάλει με τις δυνάμεις του θυμάται ή εμφανίζει ανώμαλη καχυπόληση στην πνευματική και την ηθι-

κή του ανάπτυξη, το δικαστήριο διατάσσει την παραπομπή του σε θεραπευτικό ή άλλο κατάλληλο κατάστημα.

2. Τα θεραπευτικά μέτρα διατάσσονται ύστερα από προηγούμενη γνωμοδότηση ειδικού γιατρού.

3. Αν ο ανήλικος είναι χρήστης ναρκωτικών και ιδίως αν του έχει γίνει έξη η χρήση τους και δεν μπορεί να την αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις, τα θεραπευτικά μέτρα διατάσσονται ύστερα από γνωμοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

4. Σε κάθε περίπτωση συμμετοχής ανήλικου σε αξιόποινες πράξεις του νόμου αυτού ή σε περίπτωση συνάφειας οιασδήποτε αξιόποινης πράξης ανήλικου σε αξιόποινες πράξεις του νόμου αυτού που τελέστηκαν από ενήλικους, η υπόθεση χωρίζεται πάντοτε ως προς τον ανήλικο.

Άρθρο 19.

Δήμευση.

1. Σε περίπτωση καταδίκης για παράβαση των άρθρων 5 μέχρι και 9, το δικαστήριο, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου, διατάσσει τη δήμευση όλων των πραγμάτων τα οποία προήλθαν από την πράξη, των τιμημάτων τους, των κινήτων και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό, καθώς και όλων των αντικειμένων τα οποία χρησιμοποιούν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης, είτε αυτά ανήκουν στον αυτοεργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους. Δημευση μπορεί να διαταχθεί ακόμη και όταν για την πράξη που έχει τελεστεί δεν καταδίκαστηκε ορισμένο πρόσωπο. Αν για την τέλεση των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 5 μέχρι 9 χρησιμοποιήθηκαν μεταφορικά μέσα ή ακίνητα πράγματα, το δικαστήριο μπορεί, εκτιμώντας τη βαρύτητα των πράξεων αυτών, να διατάξει τη δήμευση και αυτών των πραγμάτων, εκτός εάν ο κύριός τους δεν ήταν αυτοεργός ή συνυπεύθυνος των πράξεων αυτών.

2. Αν η πράξη της αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εμπορεύματος (άρθρο 394 Π.Κ.) συνδέεται με παραβάσεις των άρθρων 5, 6, 7, 8 και 9 του νόμου αυτού, τιμωρείται με την ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης και τα προϊόντα δημεύονται.

3. Στην περίπτωση του άρθρου 10 το δικαστήριο, εκτιμώντας τη βαρύτητα της πράξης και ιδίως τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκλήθηκε απ' αυτήν, μπορεί να επιβάλει τη δήμευση του μεταφορικού μέσου που οδηγούσε ο δράστης, εκτός αν ο κύριος του μέσου δε γνώριζε ότι ο δράστης τελούσε υπό τις συνθήκες του άρθρου 10.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20.

Προανάκριση.

1. Η αστυνομική για τη διαπίστωση των παραβάσεων του νόμου αυτού, ο σχετικός έλεγχος και η προανάκριση κατά τις διατάξεις των άρθρων 34 και 243 του Κ. Ποιν. Δικονομίας ενεργούνται από υπαλλήλους της Ελληνικής Αστυνομίας, της Τελωνειακής Υπηρεσίας και του Λιμενικού Σώματος, κατά λόγο αρμοδιότητας.

2. Συνιστάται μικτό όργανο αποτελούμενο από υπαλλήλους της Υπηρεσίας της παραγράφου 1 για την αξιοποίηση πληροφοριών και το συντονισμό της δράσεως των αρμόδιων υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, της Τελωνειακής Υπηρεσίας και του Λιμενικού Σώματος.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με τη λειτουργία του οργάνου της παραγράφου 2.

4. Οι προανακριτικοί υπάλληλοι της Ελληνικής Αστυνομίας μπορούν να καλούν για εξέταση μάρτυρες και να παίρνουν απολογίες κατηγορουμένων για πράξεις του νόμου αυτού ανεξάρτητα αν οι μάρτυρες ή οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι της περιφέρειάς τους. Επίσης μπορούν να μεταβούν για τη διεξαγωγή των παραπάνω προανακριτικών ενεργειών και έξω από την περιφέρειά τους, ειδοποιώντας ταυτοχρόνως τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου στον οποίο διεξάγεται η προανακριτική πράξη.

5. Για τον έλεγχο προς διαπίστωση της απόκρυψης, κατοχής ή μεταφοράς ναρκωτικών ουσιών, σε περίπτωση που υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες, μπορεί να χρησιμοποιείται κάθε κατάλληλο επιστημονικό μέσο.

Άρθρο 21.

Προδικασία — Αρμόδιότητες.

1. Για την εκδίκαση των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6, 7 παρ. 1 και 2, 8, 9 παρ. 1 εδάφιο β' και 10 παρ. 1 εδάφιο β' και 19 παρ. 2, αρμόδιο είναι το Τριμελές Εφετείο.

2. Στο άρθρο 106 του Κ.Π.Δ. προσθέτονται και οι περιπτώσεις των εγκλημάτων που περιγράφονται στα άρθρα 5 μέχρι 12.

3. Μόλις περατωθεί η ανάκριση, η δικαιογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, αν κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι δεν πρέπει να την επιστρέψει για συμπλήρωση της ανάκρισης, εισάγει, εφ' όσον συμφωνεί και ο πρόεδρος εφετών, την υπόθεση στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Σε περίπτωση εισαγωγής με απευθείας κλήση, για τη διάρκεια της ισχύος του εντάλματος σύλληψης και για τη διάρκεια της προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου αποφαινείται με δικαστή του, κατά της οποίας δε χωρεί προσφυγή, ο πρόεδρος εφετών. Για την άρση ή την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με άλλο όρο, αποφαινεται το συμβούλιο εφετών. Αν διατάχθηκε η διατήρηση της ισχύος εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών με δικαστή του, της οποίας δεν απαιτείται τοιχοκόλληση, διατάσσει την αναστολή της διαδικασίας που διεξάγεται στο ακροατήριο ως προς τον κατηγορούμενο που φυγοδικεί, μέχρι να προσέλθει ή να συλληφθεί.

5. Σε περίπτωση περισσότερων κατηγορουμένων το συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφανθεί για ποίους δεν προκύπτουν ενδείξεις και για ποίους πρέπει να χωρηθεί απαράδεκτη ή να παύσει η ποινική δίωξη ή να χωρηθεί ως προς αυτούς η υπόθεση. Αν για μερικούς από τους κατηγορουμένους δεν περατώθηκε η ανάκριση και προβλέπεται ότι η περάτωσή της θα καθυστερήσει, ο ανακριτής, με διάταξη του που δεν υπόκειται σε προσφυγή, μπορεί να διατάσσει το χωρισμό ως προς αυτούς και συνεχίζει την ανάκριση για τους λοιπούς κατηγορουμένους.

6. Για τις παραβάσεις του νόμου αυτού ο ανακριτής μπορεί να μεταβίνει και να ενεργεί ανακριτικές πράξεις και έξω από την έδρα του ή και σε άλλη δικαστική περιφέρεια μετά προηγούμενη ενημέρωση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών αντίστοιχα.

Άρθρο 22.

Κατάσχεση.

1. Τα ναρκωτικά κατάσχονται και δημεύονται σε κάθε περίπτωση. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς και στην περίπτωση μη άσκησης ποινικής δίωξης ή σε περίπτωση αποχής για οποιονδήποτε λόγο απ' αυτήν, τη δήμευση διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών.

2. Ο ανακριτής, εφ' όσον διαπιστωθεί ύστερα από πραγμα-

τογνωμοσύνη ότι οι ουσίες που κατασχέθηκαν υπάρχουν: σε κάποια κατηγορία ναρκωτικών, οφείλει να στείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και να επιδώσει στον κατηγορούμενο και τον κύριο των ουσιών αντίγραφο της πραγματογνωμοσύνης και της έκθεσης κατάστασης. Η επίδοση στον κύριο μπορεί να παύει εφόδει, αν κατά την κρίση του ανακριτή είναι αδύνατη ή δυσχερής. Ο εισαγγελέας υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο πλημμελειοδικών το οποίο διατάσσει την κατατροφή των κατασχισμένων ή την απόδοσή τους, αφού καλέσει πριν από τρεις (3) εργάσιμες ημέρες και ακούσει τον κατηγορούμενο και τον κύριο των ουσιών. Οι τελευταίοι, αυτοπροσώπως ή με πληρεξούσιο δικηγόρο, μπορούν να φέρουν τις αντιρρήσεις τους προσκομίζοντας συγχρόνως και τα αποδεικτικά τους μέσα για την απόδειξη των ισχυρισμών τους. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Το συμβούλιο μπορεί να διατάξει τη διερεύνηση και νέας πραγματογνωμοσύνης. Η κατατροφή ουσιών που έχουν κατασχεθεί ενεργείται χωρίς καμιά καθυστέρηση από επιτροπή που συγκροτείται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, τον προϊστάμενο της αστυνομικής διεύθυνσης και το νεότερο ή άλλον υπάλληλο του Υπουργείου Υγείας. Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση.

Άρθρο 23.

Εκτέλεση Θεραπευτικών Διατάξεων.

1. Αν ο χρόνος νοσηλείας του δράστη κατά το άρθρο 14 υπερβεί το ένα (1) έτος, που είναι ο ελάχιστος χρόνος θεραπείας, η διεύθυνση του ιδρύματος, στο οποίο νοσηλεύεται, μετά τη λήξη κάθε έτους αναφέρει με έκθεσή της στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου εκτέλεσης της ποινής ή του μέτρου ασφάλειας την πορεία της θεραπευτικής αγωγής που εφαρμόζεται σ' αυτόν και τον προβλεπόμενο αναγκαίο χρόνο της περαιτέρω παραμονής του στο ίδρυμα. Με βάση την έκθεση αυτή το τριμελές πλημμελειοδικείο αποφασίζει για την παράταση της κράτησης.

Το δικαστήριο, το οποίο μπορεί να διατάξει και πραγματογνωμοσύνη κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 13, αποφασίζεται αμετακλήτως αν συντρέχει λόγος παράτασης της κράτησης στο νοσηλευτικό ίδρυμα.

2. Σε περίπτωση αποθεραπείας του κρατούμενου στο νοσηλευτικό ίδρυμα προσώπου, το δικαστήριο με πρόταση του εισαγγελέα διατάσσει την απόλυσή του, αν αυτός έχει κηρυχτεί ανίκανος προς καταλογισμό κατά το άρθρο 34 του Ποινικού Κώδικα. Σε περίπτωση που υπάρχει υπόλοιπο ποινής, το δικαστήριο αποφασίζει αν συντρέχει οπουδήποτε λόγος έκτισης της, αλλιώς διατάσσει την απόλυση υπό όρους. Οι όροι αυτοί μπορούν να αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, καθώς και την υποχρέωσή του να εμφανίζεται στον πλησιέστερο προς τον τόπο διαμονής του συμβουλευτικό σταθμό ή ειδικό κέντρο αποτοξίνωσης ή γενικό νοσοκομείο οποτεδήποτε κληθεί, για έλεγχο της τήρησης των όρων. Ο έλεγχος αυτός περιλαμβάνει βιοχημικές, τοξικολογικές ή άλλες ιατρικές εξετάσεις που διεξάγονται από ειδικό κέντρο αποτοξίνωσης ή τον αρμόδιο τομέα ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

3. Σε περίπτωση που ο κατάδικος δεν απολύθηκε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, το δικαστήριο κατά τη λήξη κάθε έτους αποφασίζει για την απόλυσή του, ύστερα από αίτησή του ίδιου ή του διευθυντή του ιδρύματος στο οποίο κρατείται ή με πρόταση του εισαγγελέα.

4. Αν διαταχθεί σύμφωνα με τους όρους του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας η προσωρινή κράτηση κατηγορουμένου για οποιοδήποτε έγκλημα και διαπιστωθεί ότι στο πρόσφατο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 13 παρ. 1, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 14. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την προσωρινή

κράτηση. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, η παράπερα ποινή του στο νοσηλευτικό ίδρυμα εξαστάται από τη συγκεκριμένη του. Στην περίπτωση αυτή, αν ο κατηγορούμενος κρατείται σε τωφεριστικό νοσηλευτικό ίδρυμα μεταφέρεται οπωσδήποτε σε άλλο κατάλληλο δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα.

Άρθρο 24.

Μεταμέλεια.

1. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι ο υπαίτιος κάποιος από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6, 7 και 9 του νόμου αυτού συντέλεσε με δική του πρωτοβουλία κατά τρόπο ουσιαστικό, πριν από την καταδίκη του, στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση συμμορίας ή στη σύλληψη και παραπομπή προσώπων που επιδίδονται στην τέλεση πράξεων αναφερόμενων στα άρθρα 5 μέχρι και 8, μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής που καταγνώστηκε για διάστημα δύο (2) μέχρι είκοσι (20) ετών, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 99 και 100 του Ποινικού Κώδικα. Τη δυνατότητα αυτή έχει το δικαστήριο, εφ' όσον η πράξη για την οποία κατηγορείται ο υπαίτιος είναι ελαφρότερη από την πράξη στην ανακάλυψη της οποίας συντέλεσε. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 101 παρ. 2 και 102 μέχρι 104 του Ποινικού Κώδικα.

2. Ο καταδικασμένος για κάποια από τις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6, 7 και 9 απολύεται από τις φυλακές υπό όρο με απόφαση του δικαστηρίου, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου. Η απόφαση εκδίδεται με αίτηση του καταδίκου ή του διευθυντή του καταστήματος όπου κρατείται ή με πρόταση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών της περιφέρειας στην οποία ανήκει το κατάστημα. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για την υπό όρο απόλυση.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται μόνο μία φορά για τον υπαίτιο.

4. Η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, που εκδίδονται κατά τις παραγράφους 1 και 2, ανατέλλεται αν ο καταδικασμένος είναι χρήστης κατά το άρθρο 13 παρ. 1 και για όσο χρόνο υποβάλλεται σε θεραπευτική αγωγή κατά τις διατάξεις του άρθρου 14.

Άρθρο 25.

Εκτέλεση μέτρου περιορισμού διαμονής.

1. Ο περιορισμός διαμονής εκτελείται με την επιμέλεια του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής του καταδικασμένου μέσω των αστυνομικών αρχών. Ο εισαγγελέας μπορεί να επιτρέψει την άρση του περιορισμού διαμονής για σύντομα χρονικά διαστήματα και για την εκπλήρωση προσωπικών ή οικογενειακών αναγκών του καταδικασμένου.

2. Το δικαστήριο μετά τη συμπλήρωση έξι (6) μηνών, ύστερα από αίτηση του καταδικασμένου ή αιτιολογημένη έκθεση του εισαγγελέα του τόπου διαμονής του, μπορεί να άρει τους περιορισμούς διαμονής ή να μειώσει τη διάρκεια τους.

Άρθρο 28

Κατάργηση Διατάξεων.

Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργούνται: α) το ν.δ. 743/1970 (ΦΕΚ 263), όπως τροποποιήθηκε με το ν.δ. 1176/1972 (ΦΕΚ 110), το ν. 410/1976 (ΦΕΚ 208), το ν. 495/1976 (ΦΕΚ 337) και το ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215), β) το άρθρο 37 του ν. 1366/1983 (ΦΕΚ 81) και γ) κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά θέματα ρυθμιζόμενα στο νόμο αυτόν.

ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ

Η πάλη είναι ένα άθλημα που εκπροσώπησε και εκπροσωπεί επάξια τα ελληνικά χρώματα, σ' όλες τις διοργανώσεις (Ολυμπιακοί αγώνες, Πανευρωπαϊκοί, Βαλκανικοί κλπ.) που συμμετέχει μέχρι σήμερα.

Με την ευκαιρία των Διεθνών αγώνων πάλης «Ακρόπολις '87» συζητήσαμε με ορισμένους από τους ομοσπονδιακούς προπονητές του αθλήματος – τον κ. Μωϋσιάδη Κων/νο, τον κ. Κόλλια Χρήστο και τον κ. Boskof Nikolae – για την συμβολή της πάλης στον ελληνικό αθλητισμό, τα προβλήματατά της, τους στόχους της κλπ.

Ερώτηση: Ποιά κατά την γνώμη σας είναι η προσφορά του αθλήματος της πάλης στον ελληνικό αθλητισμό και γενικότερα στην ελληνική νεολαία.

Απάντηση: Η αθλητική πάλη κατέχει αναμφισβήτητα την πρώτη θέση μεταξύ των αθλημάτων που καλλιεργούνται στον ελληνικό χώρο. Οι επιτυχίες των ελλήνων παλαιστών την τελευταία δεκαπενταετία έχουν αυξήσει το γόητρο της αθλητικής πάλης στον ελληνικό λαό αλλά συγχρόνως την έχουν επιφορτώσει με τεράστιες ευθύνες απέναντι στο φίλαθλο αθλητικό κοινό το οποίο ειδικά στο άθλημα της

πάλης στηρίζει τις ελπίδες του για ελληνικές διακρίσεις. Η ελληνική πάλη έχει προσφέρει στον ελληνικό αθλητισμό από την Ολυμπιάδα του 1986 στην Αθήνα μέχρι σήμερα 20 μετάλλια μόνο σε Ολυμπιακούς, παγκόσμιους και πανευρωπαϊκούς αγώνες, ρεκόρ που δεν συμπληρώνουν όλα τα άλλα σπορ μαζί.

Σε ό,τι αφορά την προσφορά της στην Ελληνική νεολαία η πάλη προσφέρεται σαν ένα σημαντικό

μέσο σωματικής και ψυχοπνευμονικής αγωγής προετοιμάζοντας μια νεολαία υγιή και δραστήρια, συναδελφική και ευτυχισμένη, έτοιμη να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της σημερινής και της αυριανής ζωής και αξιοποιώντας την Ελληνική σάρκα να την παραδώσει ρωμαλαίο Έλληνα άντρα, αυριανό πατέρα.

Με τον συναγωνισμό στην αθλητική πάλη οι αθλούμενοι έχουν μια μοναδική ευκαιρία να αναπτύ-

ξουν τις πιο αξιόλογες ιδιότητες της προσωπικότητάς τους όπως: η αυτοπεποίθηση, το θάρρος, η αυτοπεθαρχία, η δύναμη της θέλησης, η ετοιμότητα για δράση, ηθική καθαρότητα και συναδελφικότητα. Σ' αυτό συμφωνούν μεγάλες προσωπικότητες της ιστορίας όπως ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Τολστόϋ, ο Λίνκολν και τόσοι άλλοι θεωρούσαν την πάλη πολύ σημαντικό παιδευτικό μέσο για την βιολογική, ηθική, ψυχοπνευματική, αισθητική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη των νέων, μέσο το οποίο δημιουργεί τον άνθρωπο με γερό κορμί, καλή υγεία και αυταρκεία, με ισχυρή αυτόνομη και ελεύθερη προσωπικότητα. Χρήσιμο στην κοινότητά του και στην υπηρεσία των πανανθρωπίνων ιδανικών της ειρηνικής προόδου.

Στην έμμεση φιλονικία με τον αντίπαλο μαθαίνει ο νέος να σέβεται και να υπολογίζει τον συνάνθρωπό του, γίνεται αλτρουϊστής, ιπποτικός και μετρίοφρων. Μαθαίνει όχι μόνο να είναι ελεύθερος αλλά και να κάνει καλή χρήση της ελευθερίας του.

Ερώτηση: Ποιά η σχέση της αθλητικής πάλης με την ιστορική και κοινωνική εξέλιξη του Ελληνισμού;

Απάντηση: Στην πατρίδα μας η αθλητική πάλη είναι ένα παραδοσιακό άθλημα δεμένο με την ζωή, την εξέλιξη και τους αγώνες του Ελληνισμού. Πάντοτε ακολούθησε παράλληλη πορεία με την πολιτιστική και κοινωνική πορεία του ελληνισμού. Βρισκόταν σε μεγάλη ανάπτυξη σε περίοδο αίγλης του ελληνικού πολιτισμού ενώ αντιθέτως έχανε τον παιδαγωγικό της χαρακτήρα σε περιόδους παρακμής τους.

Στην κλασσική αρχαιότητα ήταν το δημοφιλέστερο άθλημα. Η τέχνη το αποθανάτισε σε όλες τις μορφές της και γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο οι άνθρωποι εκείνοι είχαν αναπτύξει την έννοια της αρμονίας, του κάλλους, του μέτρου και της πληρότητας. Με την Ρωμαϊκή επι-

κράτηση στην Ελλάδα η αθλητική πάλη χάνει την παιδαγωγική και καλαισθητική της αξία με την εμφάνιση βαρβάρων Ρωμαϊκών χαρακτηριστικών.

Στη Βυζαντινή εποχή ο αθλητισμός μέσα από συνθήκες θρησκευτικού ζήλου χάνει ακόμη περισσότερο την λαμπρότητά του.

Όταν η τουρκική λαίλαπα κτυπά την Ελλάδα η πάλη αναβιώνει σαν μέσο καλλιέργειας των γιγάντων του 21. Κάθε ξέφωτο και κάθε αλώνι γίνεται παλαιόστρα όπου με την καθημερινή επίδοση στην πάλη σφυρηλατείται η ελληνική ανδρεία, το θάρρος και η θέληση για λευτεριά.

Η πάλη σήμερα έχει έλθει στο σημείο στη σύγχρονη μορφή της να αντιμετωπίσει όλα τα κοινωνικά προβλήματα και φραγμούς που αντιμετωπίζει η σύγχρονη Ελλάδα. Είναι εξ άλλου ένα άθλημα που ανέκαθεν έπιανε μια γνήσια μορφή της ελληνικής κοινωνίας σε κάθε σταθμό της μακροχρόνιας πορείας της. Σαν αποτέλεσμα λοιπόν στα σημερινά προβλήματα και χαρακτηριστικά εν γένει του αθλήματος φέρνει όλα τα στίγματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας στην αθλητική της πάντα έκφραση.

Ερώτηση: Υπάρχουν σήμερα οι υλικοτεχνικές προϋποθέσεις για την εξάπλωση του αθλήματος στη χώρα μας;

Απάντηση: Δυστυχώς οι συνθήκες για την καλλιέργεια και ανάπτυξη της αθλητικής πάλης στην Ελλάδα είναι ακόμη προβληματικές σε ένα μεγάλο βαθμό. Ο αριθμός των σωματείων έχει αυξηθεί σημαντικά κατά την τελευταία 3ετία αλλά αρκετά από αυτά δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για την καλλιέργεια του αθλήματος. Υπάρχουν αίθουσες ακόμη που χρησιμοποιούνται για την εκπαίδευση των παιστών σε ακατάλληλους χώρους. Π.χ. δίπλα σε υπονόμους, κοντά σε στάβλους, αίθουσες στις οποίες παλιά λειτουργούσαν ντισκοτέκ κλπ.

Αυτά βέβαια λειτουργούν σα αρνητικός παράγοντας ανάπτυξης του αθλήματος αφού οι ίδιες οι συνθήκες προετοιμασίας απωθούν τους αθλητές και τους γονείς από τους χώρους αυτούς.

Βέβαια από την άλλη μεριά οι σημερινές συνθήκες προετοιμασίας της εθνικής ομάδας στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις της Καλογρέζας είναι θαυμάσιες και πληρούν όλες τις σύγχρονες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του πρωταθλητισμού.

Το γεγονός αυτό αποτελεί μια αντίφαση μια και οι υλικοτεχνικές προϋποθέσεις για τον πρωταθλητισμό παρουσιάζουν τέτοια διαφορά από τον μαζικό λαϊκό αθλητισμό που γίνεται κατ' εξοχή σε αρκετούς συλλόγους. Πιστεύουμε ότι βασικός παράγοντας ανάπτυξης της αθλητικής πάλης είναι η συνέχιση της σταθερής συμπαράστασης της πολιτείας στην εξέλιξη του αθλήματος των ολυμπιονικών ειδικά σε χώρους μαζικής άθλησης.

Είναι καιρός το άθλημά μας, το άθλημα με τα 20 ολυμπιακά, παγκόσμια και πανευρωπαϊκά μετάλλια να βρει την θέση που του ταιριάζει στο κόσμο των σπορ στη χώρα μας.

Ερώτηση: Ποιά είναι η προσφορά της επιστήμης στην εξέλιξη της αθλητικής πάλης;

Απάντηση: Πριν πολλές δεκαετίες η επιστήμη έκανε πανηγυρικά την εισβολή της στον αθλητισμό. Η αθλητική πάλη ακολουθώντας και αυτή την πορεία της εξέλιξης έγινε αντικείμενο έρευνας από την πλευρά της επιστήμης της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού.

Σε διεθνές επίπεδο οι επιδόσεις στην πάλη έχουν φθάσει σε πολύ υψηλό σημείο, οι επιβαρύνσεις που υποβάλλεται ο οργανισμός στα πλαίσια των προπονήσεων και των αγώνων αγγίζουν τα ανώτατα όρια των δυνατοτήτων του ανθρώπου. Αυτό το πράγμα προϋποθέτει την συνεχή αναζήτηση καινούργιων λύσεων, κατάλληλες στις σύγχρο-

νες απαιτήσεις, εν όψει της επισημονικής επίλυσης των διαφόρων προβλημάτων, που παρουσιάζονται κατά την διαδικασία της εκπαίδευσης των παλαιστών. Ξεχωριστή σημασία στην επισημονική θεμελίωση της διαδικασίας της προπόνησης έχουν - κοντά στη σύγχρονη μεθοδική - και οι παρεμφερείς επιστήμες όπως η φυσιολογία, ψυχολογία, βιοχημεία, βιομηχανική, παιδαγωγική κλπ., οι οποίες μας προμηθεύουν με τις απαραίτητες πληροφορίες.

Όπως βλέπουμε ανεπτυγμένη αθλητική πάλη χωρίς την συμβολή της επιστήμης είναι αδύνατη στον αιώνα μας. Τα παραδείγματα είναι πολλά. Μέχρι το 1960 η Τουρκία σάρωνε τα μετάλλια σ' όλες τις διεθνείς διοργανώσεις. Στις μέρες μας οι διακρίσεις της είναι ανύπαρκτες έως πενιχρές. Αυτό έγινε όχι γιατί το επίπεδο της πάλης στην Τουρκία έπεσε αλλά γιατί οι άλλες χώρες βάσισαν την ανάπτυξή τους στην επιστήμη και στην έρευνα με αποτέλεσμα να ανεβαίνουν τα επίπεδά τους πολύ ψηλά μέσα σε λίγα χρόνια ενώ η Τουρκία παρέμεινε στο δικό της παραδοσιακό επίπεδο και στυλ.

Σε όλες τις παλαιστικά ανεπτυγμένες χώρες λειτουργούν τμήματα έρευνας στα πλαίσια των πανεπιστημίων της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού και στα κέντρα αθλητικών ερευνών με μοναδικό σκοπό την έρευνα του αντικειμένου που λέγεται αθλητική πάλη.

Ερώτηση: Εσείς είστε ενήμεροι για τις επιστημονικές εξελίξεις του αθλήματος της πάλης;

Απάντηση: Παλιά στη χώρα μας οι μόνες πληροφορίες που είχαν οι έλληνες προπονητές ήταν από την εμπειρία τους σαν αθλητές και από την παρακολούθηση διαφόρων διεθνών αγώνων. Δεν υπήρχε καμιά απολύτως ενημέρωση σε ό,τι αφορά την σύγχρονη μεθοδική και προπονησιολογία οι δε γνώσεις γύρω από την θεωρία του αθλητισμού

και της παιδαγωγικής ήταν ανύπαρκτες.

Σήμερα στη χώρα μας υπάρχουν προπονητές με μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό, προπονητές με ειδικότητα από το πανεπιστήμιο φυσικής αγωγής και αθλητισμού της Αθήνας και της θεσσαλονίκης. Υπάρχουν συγγράμματα από όλες τις ανεπτυγμένες πλαιστικά χώρες, διάφορες έρευνες από τα διεθνή κέντρα ερευνών και γενικά έχουμε υπόψιν μας κάθε σύγχρονη πληροφορία γύρω από την επιστήμη, τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό και ειδικότερα γύρω από την αθλητική πάλη. Μπορούμε να πούμε ανεπιφύλακτα ότι στη χώρα μας σήμερα οι προπονητές των εθνικών συγκροτημάτων δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε από τους ξένους συναδέλφους τους μια και η εκπαίδευσή τους είναι άρτια και πολύπλευρη.

Η ομοσπονδία κατανοώντας το πρόβλημα της ενημέρωσης και επιμόρφωσης διοργανώνει κατά καιρούς σεμινάρια και σχολές προπονητών ώστε η σύγχρονη επιστημονική γνώση να γίνει κτήμα όλων των προπονητών και των ανθρώπων που ασχολούνται με την πάλη συμβάλλοντας έτσι στην θεωρητική και πρακτική του τελειοποίησης.

Ερώτηση: Ποιές είναι οι δυνατότητες για την πορεία ανάπτυξης του αθλήματος και την πάλης στη χώρα μας;

Απάντηση: Στη χώρα μας που τόσα χρόνια επικρατούσε αρκετή προχειρότητα και επιπόλαιη αντιμετώπιση των προβλημάτων η πάλη σαν μια γνήσια έκφραση της ελληνικής κοινωνίας φέρνει όλα τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης κοινωνίας μας στην αθλητική της μορφή. Η αθλητική πάλη έχει μείνει αρκετά πίσω σε όσο αφορά τη μεθόδευση για κατάκτηση μελλοντικών στόχων σε σχέση με τις προηγμένες αθλητικά χώρες. Η Ελληνική νεολαία έχει αποδείξει ότι έχει όλα τα προσόντα για μεγάλες διακρίσεις και το απέδειξε κατά καιρούς στο πα-

ρελθόν παρ' όλη την έλλειψη επισημονικής κατάρτισης των προπονητών. Είναι λοιπόν σίγουρο εάν τα ταλέντα που αναμφισβήτητα υπάρχουν, αξιοποιηθούν μέσα από σωστό μακροπρόθεσμο προγραμματισμό θα προσφέρουν στη χώρα μας πολύ περισσότερες διακρίσεις. Παλαιότερα υπήρχαν αρκετά κενά στη μεθόδευση για την ανάπτυξη της πάλη και την εξασφάλιση υποδομής με αποτέλεσμα η εξέλιξη είχε περιοριστεί στις κατά καιρούς διακρίσεις και τώρα το βάρος των ευθυνών να επωμίζονται αθλητές που βρίσκονται στη δύση της καριέρας τους.

Οι δυνατότητες της ελληνικής πάλης είναι τεράστιες. Θα μπορούσαν να τις χαρακτηρίσουμε σαν ένα έφορο αλλά τελείως ακαλλιέργητο χωράφι. Σήμερα όμως υπάρχει καινούργια αντίληψη βασισμένη σε επιστημονικά δεδομένα. Πιστεύουμε ότι με την δημιουργία εθνικής ομάδας ηλικίας 15-18 ετών η οποία θα προετοιμάζεται όλο το χρόνο στις εγκαταστάσεις της Καλογρέζας θα μας δώσει την δυνατότητα το πολύ σε 3 - 4 χρόνια να φθάσουμε και να ξεπεράσουμε τις επιδόσεις ισχυρών παλαιστικά χωρών όπως της Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Πολωνίας, Ουγγαρίας κλπ. Είμαστε βέβαιοι ότι εάν ρίξουμε το βάρος στην προετοιμασία των παιδών και εφήβων σύντομα θα θρискόμαστε στο βάθρο των νικητών. Εμείς την δημιουργία εθνικής ομάδας παιδών και εφήβων την χαρακτηρίζουμε επαναστατική. Είναι καιρός να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να πάψουμε να βλέπουμε τους ξένους σαν αθλητικά εξωγήινα φαινόμενα. Πιστεύουμε ότι δεν υστερούμε σε τίποτε από αυτούς, ούτε σε ταλέντο, ούτε σε επιστημονική γνώση, ούτε και σε θέληση για την κατάκτηση υψηλών στόχων.

Του Θανάση Αλιφέρη
Πολ. Υπαλ. του ΥΔΤ

Δέκα χρόνια από το θάνατο του μεγάλου λογοτέχνη και ποιητή **Βασίλης Ρώτας:** ένα πνεύμα γενναίο απροσκύνητο κι ανυπότακτο

Επιμέλεια: Κάτια Σαββίδου

«Ειρήνη»

Έλα Ειρήνη, χαρά των λαών, των μανάδων ελπίδα,
συ που φυτεύεις και χτίζεις και κάνεις τη γη περιθόλι.
Συ που αναθρέφεις κι αντρίχεις τα νιάτα
μ' αγώνες ωραίους.

Έλα κι οι δρόμοι σου λάμπουν πλυμένοι
με δάκρυα και αίμα.

Τόσα κορμά φυτεμένα στα πλάγια πετάγανε κλώνους,
έλα σαν άνοιξη κι άνοιξε πόρτες κλεισμένες και κάστρα,
έλα να βγουν τα κοπάδια στην έρημη γη να θοσκήσουν,
να βγουν ανθοί και πουλιά να λαλήσουν
επάνω στους φράχτες,
έλα σαν μάνα γλυκιά, σε καλούνε τα νιάτα του κόσμου
να μπεις με νέο τραγούδι

μπροστά στο χορό τους, Ειρήνη» ¹

Πέρασαν δέκα ολόκληρα χρόνια από τη μέρα που 88χρονος
πια ο Βασίλης Ρώτας, μια από τις πιο πολύπλευρες πνευματικές
φυσιογνωμίες του τόπου, έκλεισε για πάντα τα μάτια του.

Τεράστια η κληρονομιά που άφησε στους μεταγενέστερους,
έργο πλούσιο σ' όλους τους τομείς του πολιτισμού. Η ζωή του
μπάρμπα-Βασίλη των ελληνικών γραμμάτων έσφιξε πάντα από
δημιουργικότητα, αγάπη στις ανθρωπιστικές αξίες και τα παναν-
θρώπινα ιδανικά, λατρεία στη γλώσσα του λαού κι αγώνα για τη
λευτεριά του.

Αθόρυβος, ακλόνητος, ανυπόταχτος, δεν λύγισε μπροστά σε
διώξεις, εξορίες, απομόνωση. Δεν νοιάστηκε ποτέ για την προ-
βολή του έργου και του εαυτού του. Του αρκούσε να εκφράζει τα
όσα ένιωθε, να τα ζωντανεύει όχι μόνο στο χαρτί αλλά και στις
καρδιές των ανθρώπων που ζούσαν γύρω του και μοχλούσαν.

«Ο δίος μου ήτανε όλο τιμίες προθέσεις και πόθους αγνούς» ²

Γεννήθηκε το 1889 στο Χιλιομόδι της Κορινθίας. Σπούδασε
φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Τα νιάτα του διαβαί-
νουν ανάμεσα σε πολέμους. Το 1910 φοιτά στη σχολή εφέδρων
αξιωματικών Κέρκυρας και υπηρετεί σαν έφεδρος ανθυπολοχα-
γός τη θητεία του παίρνοντας μέρος στους Βαλκανικούς πολέ-
μους του 1912-13. Στη συνέχεια μεταπηδά στις τάξεις των μόνι-
μων στελεχών του στρατού και υπηρετεί ως το 1927. Συμμετέχει

στη Μικρασιατική εκστρατεία και αποστρατεύεται σαν «παθών
εν πολέμω» με το βαθμό του συνταγματάρχη.

«Δεν γνωρίζω άλλον νεοέλληνα καλλιτέχνη, με εξαίρεση τον Δη-
μήτρη Γληνό», θα γράψει η σύντροφος της ζωής του και λογοτέ-
χνης Β. Δαμιανάκου, «που παράλληλα με την ατομική του καλλιτε-
χνική δημιουργία, να μεταχειρίστηκε τα ιστορικά στοιχεία του πολιτι-
σμού μας στην πρακτική του αγώνα του για ελευθερία, δημοκρατία
και ανεξαρτησία, όσο ο Ρώτας, που με κύρια στοιχεία τη γλώσσα και
το θέατρο αντιτάσσει τον ελληνικό πολιτισμό, την ανθρωπιστική μας
παιδεία, ως τον πιο «αποτελεσματικό αντίδικο» στον αντίπαλο. Ακό-
μη και στο στρατό και μέσα στον πόλεμο μαζί με τις άλλες του πρω-
τοβουλίες και δραστηριότητες δεν παράλειψε να διδάσκει στους φα-
ντάρους του τους ελληνικούς χορούς και να στήνει για χάρη τους θεα-
τρικές παραστάσεις ακόμη και μέσα στα χαρακώματα, πριν από τη
μάχη, πριν από κάθε δύσκολη περίσταση».

Τρία χρόνια μετά την αποστρατεία του ιδρύει το Λαϊκό Θέα-
τρο Αθηνών στο Παγκράτι και ανεβάσει με θιάσο διευθυνόμενο
από τον ίδιο έργα ελληνικά από τη νέα και την αρχαία Ελλάδα,
καθώς και από το ευρωπαϊκό δραματολόγιο. Ό,τι καλύτερο υ-
πάρχει στο θεατρικό φάσμα της εποχής περνά από το Λαϊκό Θέα-
τρο, στα τρία χρόνια της ζωής του, μέχρι την επιβολή της Μετα-
ξικής δικτατορίας που διακόπτει τη λειτουργία του. Παράλληλα
διδάσκει στην Επαγγελματική Σχολή Θεάτρου, στη Δραματική
Σχολή του Ωδείου Πειραιά και διευθύνει δική του θεατρική scho-
λή κατά την περίοδο της Κατοχής και στη συνέχεια το «Θεατρι-
κό Σπουδαστήριο».

«Λευτεριά πανώρια κόρη...»

Η κήρυξη επιστράτευσης στις 28 Οκτωβρίου 1940 βρίσκει
τον Βασίλη Ρώτα στο μετερίζι. Με αγγελία στο περιοδικό «Πο-
λεμικά Παρασκήνια» καλεί όσους εν ενεργεία ηθοποιούς δεν
επιστρατεύονται να συγκεντρωθούν και να συγκροτήσουν πολε-
μικούς θιάσους. Η προσπάθειά του αυτή αποτυχαίνει γιατί η τότε
κυβέρνηση εμποδίζει τους θιάσους αυτούς να πάνε στο μέτωπο.

Όταν η Κατοχή σκοτεινιάζει τη χώρα ο Ρώτας, στο «Θεατρι-
κό Σπουδαστήριό» του, εκπαιδεύει τους μαθητές του στη θεατρι-
κή τέχνη, βαπτισμένη στην καθάρια γλώσσα και παράδοση του
λαού. Θεωρούσε επιστήμη τη σπουδή του θεάτρου και απαραίτη-
τη προϋπόθεση για την καλλιέργεια του ταλέντου. Το σύστημα
διδασκαλίας βασιζόταν πάνω σ' ένα διαρκή προβληματισμό, μια
αδιάκοπη αναζήτηση. Οι διώξεις του δασκαλού πληθαίνουν όμως

και αναγκάζεται να διακόψει τα μαθήματα και ν' ανέβει στο βουνό. Στα ελεύθερα ελληνικά βουνά θα σκορπίσει απλόχερα το δημιουργικό του μεράκι, την αγάπη του για τον άνθρωπο και τη λευτεριά. Το «θέατρο του βουνού» χρωστά σ' αυτόν την έμπνευση, το στήσιμο και την λειτουργία. Με θίασο που συγκροτεί, περιοδεύει τις ελεύθερες περιοχές και ψυχαγωγεί τις δυνάμεις της αντίστασης σε συγκεντρώσεις και υπαίθριες παραστάσεις.

**«... Οι σκλάβοι μ' εκάλεσαν στο
τραπέζι τους τραγουδώντας...»²**

Στα δύσκολα χρόνια που ακολουθούν ο Ρώτας πληρώνει το δικό του βαρύ μερτικό, για τους αδιάκοπους αγώνες του.

Η απριλιανή δικτατορία τον εξορίζει στη Γυάρο, παρά τα εβδομηνταοχτώ χρόνια του. «Σε κουράγιο και κέφι έβαζε κάτω και το καλύτερο παλικαράκι. Ο πρώτος θάλαμος της φυλακής όπου είχε το γιατάκι του ήταν αληθινή κυψέλη χαράς και πανηγυριού, άσε που γιόμιζε ασφυκτικά και από το ακροατήριο των άλλων θαλάμων... Ζαι τι δεν είχε να δηγηθεί στον κόσμο, να τον ψυχαγωγήσει, να τ' εν-γκαρδιώσει. Κρατούσε στο χέρι του ένα πελώριο ραβδί από κλαδί κάποιου δέντρου και καθώς σεριανούσε, θύμιζε αποστολική φιγούρα...»³.

Μετά από αρκετές βδομάδες που έμεινε στο ξερονήσι τον άφησαν, τελικά, να γυρίσει στο σπίτι του. Μα το πέρασμά του από εκεί χαλύβδωσε πολλές ψυχές και άφησε, η αναχώρησή του, σ' όσους έμεναν, πολύ θλίψη.

**«... Τα όσα λίγα πέτυχα
δεν τα φτάνει για τα παιδιά μου...»²**

Όμως η πνευματική προσφορά του Βασίλη Ρώτα εξαπλώθηκε και πολύ πέρα από το θέατρο. Από πολύ νωρίς γύρω στα 1908 δημοσιεύονται στο «Νουμά» τα πρώτα του ποιήματα. Συνεργάζεται, δημοσιεύοντας στίχους, μελέτες, κριτικές και με την «Ακρόπολη» (1908 - 1929), «Εστία» (1912), «Βραδυνή» (1927 - 28), «Αναγέννηση», «Ελληνικά Γράμματα», «Καλλιτεχνικά Νέα» (1934 - 44), «Νέα Ελληνικά», «Νέα Εστία», «Ο Διανοούμενος», «Πρωΐα» (1943 - 44), «Πελοποννησιακή Πρωτοχρονιά», καθώς και με πολλά αντιστασιακά έντυπα.

Σε βιβλία έχουν εκδοθεί οι ποιητικές του συλλογές: Το τραγούδι των Σκοτωμένων - Κρυφός Καημός (1917), Το Τραγούδι του Καμπούρη (1920), Ανοιξιάτικο Αγέρι (1923), Παιδιάτικα Τραγούδια (1943), Τρελή Πορεία (1945), Τραγούδια της Κατοχής (1952), Κιθάρα και Γαρυφάλιο (1953), Μνημόσυνο (1961), Αυγούλα (1974), Προστάτας Νάχωμεν (1974), Βραδυνό Τραγούδι (1974), Βραδυνό Τραγούδι Β' (1980), Τραγούδια της Αντίστασης (1981).

Στα θεατρικά έργα που έγραψε κυριαρχούν οι ρίζες μας και η λαϊκή παράδοση:

Να ζει το Μεσολόγγι (1927), Σε γνωρίζω από την Κόψη (1928), Ιησούς Δωδεκαετής εν τω Ναώ (1929), Σπιτίσιο Φαί (1929), Τα κορίτσια επαναστατούν (1930), ο Καρδούλας (1930), Μαξιλαριές (1931), Ο χορός των Παιχνιδιών (1931), Το Πιάνο (1943), Γραμματιζόμενοι (1943), Ο Ήρωας (1947), Καραγκιόζικα (1955), Κολοκοτρώνης ή Νίλα του Δράμαλη, Ρήγας Βελεστινλής, Ελληνικά Νιάτα, Κιλελέρ, Παραμύθι της Ανέμης, Ερωτόκριτος, ο Σύζυγος Τρελένεται, Γραμματιζόμενοι, Προμηθέας (1963 - 64), Θέατρο για παιδιά (1975), κ.ά.

Η γνωριμία του με το έργο του Σαίξπηρ τον φέρνει ολόισια στον πλούτο της ελληνικής γλώσσας. Αυτή χρησιμοποιεί για

την μετάφραση των έργων του μεγάλου Άγγλου δραματουργού, συνεργαζόμενος με τη Β. Δαμιανάκου.

Η μεταφορά των Απάντων του Σαίξπηρ στην νεοελληνική γλώσσα είναι μια μεγάλη προσφορά του στην πνευματική ζωή του τόπου. Μεταφράζει ακόμα: Ξένα Λυρικά, Σίλλερ: Μαρία Στιούαρτ και Δον Κάρλος, Χάουπτμαν: Η Χανέλα πάει στον Παράδεισο και Ρόζα Μπερντ, Αριστοφάνη: Όρνιθες και Ειρήνη, Μπ. Μπλάν: Ένας Όμηρος, Τίρσο ντε Μολίνα: Δον Τζιλ με το πράσινο παντελόνι, Καλντερόν: Ο Δήμαρχος της Θαλαμεία κ.ά., Ησίοδου: Έργα και Ημέραι κλπ.

Γράφει ακόμα διηγήματα (Παλιές Ιστορίες, Διηγήματα) πραγματείες και μελετήματα (Οδηγός για Σχολικές Παραστάσεις, Κριτικοί στοχασμοί πάνω στην Οδύσσεια του Καζαντζάκη, Βίος και Πολιτεία, Θέατρο και Αντίσταση, Δέκα Παραμύθια, Ο Αγώνας στα Ελληνικά Βουνά, Θέατρο και Γλώσσα), χρονογραφήματα κ.ά.

Ιδιαίτερα σπουδαία η προσφορά του και στον τομέα του παιδικού θεάτρου.

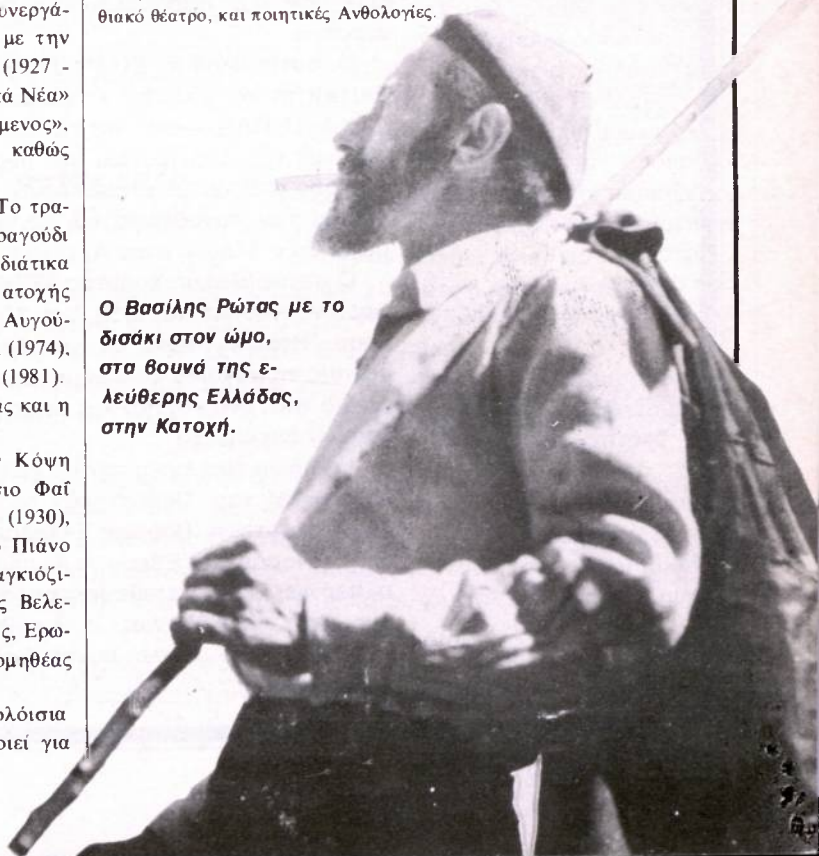
Μέσα από τις γραμμές του δεκαπεντασύλλαβου και τις στροφές της μπαλλάντας αναβλύζει η πείρα του δημιουργού διανθισμένη με το άρωμα της ζωής, της φύσης, τον έρωτα και τον αγώνα. Γνήσια λαϊκός ο Ρώτας πορεύτηκε μαζί με τη δημοτική μας παράδοση υπηρετώντας τους πολλούς, το λαό και ττα ιδανικά του χωρίς σταματημό, εξασφαλίζοντας στο έργο του την πολιτιστική μας συνέχεια.

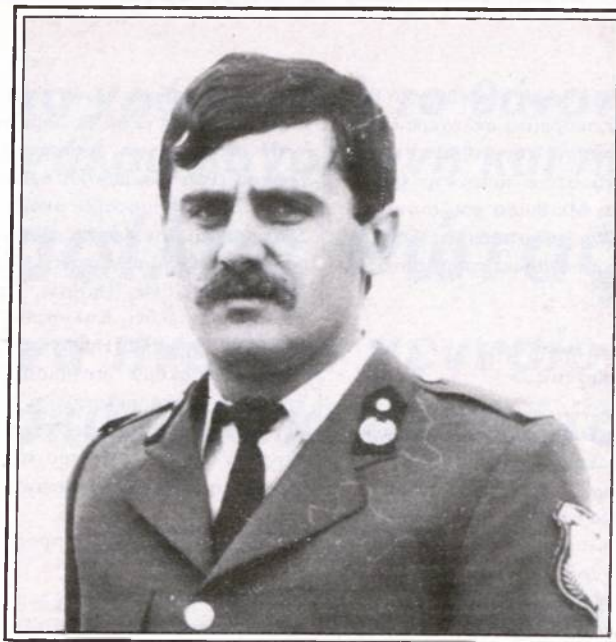
Σημειώσεις - Βιβλιογραφία

1. Ποίημα του Β. Ρώτα.
2. Από τους «Στίχους του Κάπρου».
3. Από το βιβλίο του Τάσου Βουρνά «Ιστορία της Σύγχρονης Ελλάδας - Χούντα - Φάκελλος Κύπρου».

Στοιχεία για το έργο του πάρθηκαν ακόμα από άρθρα που δημοσιεύθηκαν στον ημερήσιο Τύπο, το έντυπο που κυκλοφόρησαν για το Συμπόσιο το αφιερωμένο στο έργο του ο Δήμος Κορίνθου και το ομώνυμο Κορινθιακό θέατρο, και ποιητικές Ανθολογίες.

**Ο Βασίλης Ρώτας με το
δισάκι στον ώμο,
στα βουνά της ε-
λεύθερης Ελλάδας,
στην Κατοχή.**

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Η ψυχρή εκτέλεση του αστυφύλακα Χρήστου Στερκούδη στην αγροτική περιοχή «ΚΑΜΠΟΣ» Ορμενίου που συγκλόνισε την κοινή γνώμη, στις 3-9-87, λύπησε ιδιαίτερα και μας τους συναδέλφους του.

Η είδηση στον Αστυνομικό Σταθμό Ορμενίου ότι άγνωστος που μιλάει «σπασμένα» ελληνικά με τουρκική προφορά, κινείται ύποπτα, ήταν η αφορμή να κινηθεί ο άτυχος συνάδελφος για να συναντήσει τον ύποπτο. Τον συνόδευε και ο ιδιώτης Κώστας ΑΓΓΕΛΟΥ που είχε παρακολουθήσει τις κινήσεις του άγνωστου.

Ο αστυφύλακας ΣΤΕΡΚΟΥΔΗΣ του ζήτησε την ταυτότητα και εκείνος – πρόκειται για τον Τούρκο ΚΑΥΑ TURAN – αντί για ταυτότητα, έβγαλε απ' το σακιδιό του ένα πιστόλι και πυροβόλησε εναντίον των δύο ανδρών με αποτέλεσμα, να τραυματίσει θανάσιμα τον συνάδελφο και να προκαλέσει βαρείες σωματικές βλάβες στον Αγγέλου.

Ο αστυφύλακας Χρήστος ΣΤΕΡΚΟΥΔΗΣ του Στέργιου, γεννήθηκε το 1956 στη Ζώνη Ορεστιάδας Έβρου. Ήταν έγγαμος. Φεύγοντας απ' τη ζωή άφησε μόνους τη γυναίκα του Δήμητρα και τα δυο ανήλικα παιδιά του, ένα κορίτσι και ένα αγόρι ηλικίας 4 και 2 χρόνων αντίστοιχα.

Η κηδεία του έγινε την επόμενη ημέρα στο χωριό καταγωγής του. Παρέστησαν οι γενικοί γραμματείς των υπουργείων Βόρειας Ελλάδας και Δημόσιας Τάξης, ο Νομάρχης Έβρου, ο Α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. ο περιφερειακός επιθεωρητής αστυνομίας Θράκης και Ανατ. Μακεδονίας ο διευθυντής της Αστυν. Δ/νσης Έβρου, πολλοί συνάδελφοι, οι συγγενείς και πολύς κόσμος.

Σκεπαστά κρεβάτια για τους άστεγους

Η πόλη του Σαν Φρανσίσκο αγόρασε πρόσφατα έναν μεγάλο αριθμό «σκεπαστών κρεβατιών» – παραλληλόγραμμων κουτιών από πλαστική ύλη, μέσα στα οποία μπορούν επιτέλους να περνούν τη νύχτα τους οι αμέτρητοι άστεγοι της μεγαλούπολης.

Ο αρχιτέκτονας Ντόναλντ Μακντόναλντ ήταν αυτός που έθεσε πρώτος σε εφαρμογή την ιδέα του, κατασκευάζοντας τα «σκεπαστά κρεβάτια» του: έχουν μήκος 3,2 μέτρα και πλάτος 1,2 και κοστίζουν 800 δολάρια το ένα. Το Σαν Φρανσίσκο έχει έντονο πρόβλημα τα τελευταία χρόνια με τους άστεγους, που περνούν τις νύχτες τους στα παγκάκια ή στα πεζοδρόμια.

Ο γύρος του κόσμου σε αναπηρική καρέκλα

Ο Ρικ Χάνσεν, ένας παραπληγικός 30 ετών, κάλυψε μέσα σ' ένα χρόνο 40.000 χιλιόμετρα κάνοντας έτσι το γύρο της Γης με αναπηρική

καρέκλα. Ξεκίνησε απ' το Βανκούβερ του Καναδά τον Απρίλιο του 1986 και ξαναγύρισε στις 9 Απρίλη 1987 τρέχοντας με 80 χιλιόμετρα περίπου την ημέρα.

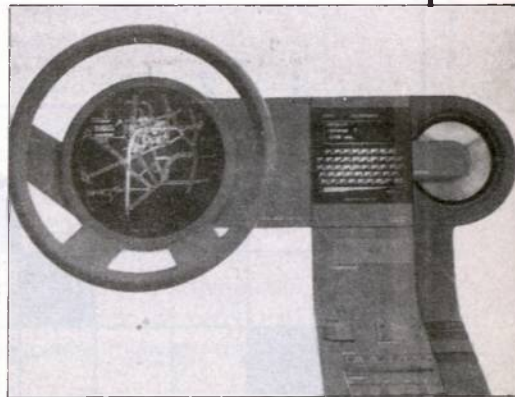
Ο Ρικ Χάνσεν αγαπούσε τα σπορ από μικρός και είχε διακριθεί στο μπάσκετ, το βόλλεϋ, το πόλο κλπ. Στα 15 του είχε ένα αυτοκινητικό ατύχημα με αποτέλεσμα να μείνει παράλυτος απ' τη μέση και κάτω. Παρ' όλα αυτά συνέχισε να ασχολείται με ποικίλες δραστηριότητες, κατορθώνοντας μάλιστα, όπως είπαμε και παραπάνω να κάνει τον γύρο του κόσμου, προκαλώντας έτσι τον θαυμασμό και αποδεικνύοντας ότι με τη θέληση και το θάρρος, όλα είναι κατορθωτά.

Το αυτοκίνητο του μέλλοντος

Πριν από είκοσι χρόνια περίπου, ο Τζέιμς Μποντ ακολουθούσε τον Χρυσοδάχτυλο χάρη στο ραντάρ που ήταν κρυμμένο στο ταμπλώ της «Άστον Μάρτιν» του.

Τώρα η γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία AUDI δημιούργησε το «ταμπλώ του μέλλοντος» για τα αυτοκίνητα του μέλλοντος – κάτι πολύ πιο προχωρημένο απ' το ταμπλώ της «Άστον Μάρτιν» του Τζέιμς Μποντ.

Μ' αυτό το ταμπλώ, ο οδηγός μπορεί να προγραμματίσει τη διαδρομή που θέλει να καλύψει και

χάρη στις «ικανότητες» του αυτοκινήτου, να γλιτώσει πολύ χρόνο και αρκετή βενζίνη. Ένα είδος κομπιούτερ προμηθεύει τον ενδιαφερόμενο με όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με το δρόμο, την απόσταση, τη διαδρομή κλπ. Οπότε, το μόνο που έχει να κάνει ο οδηγός είναι να κοιτάζει το ταμπλώ και να κρατάει το τιμόνι με τα δυο του χέρια... Όλ' αυτά... στο μέλλον φυσικά.

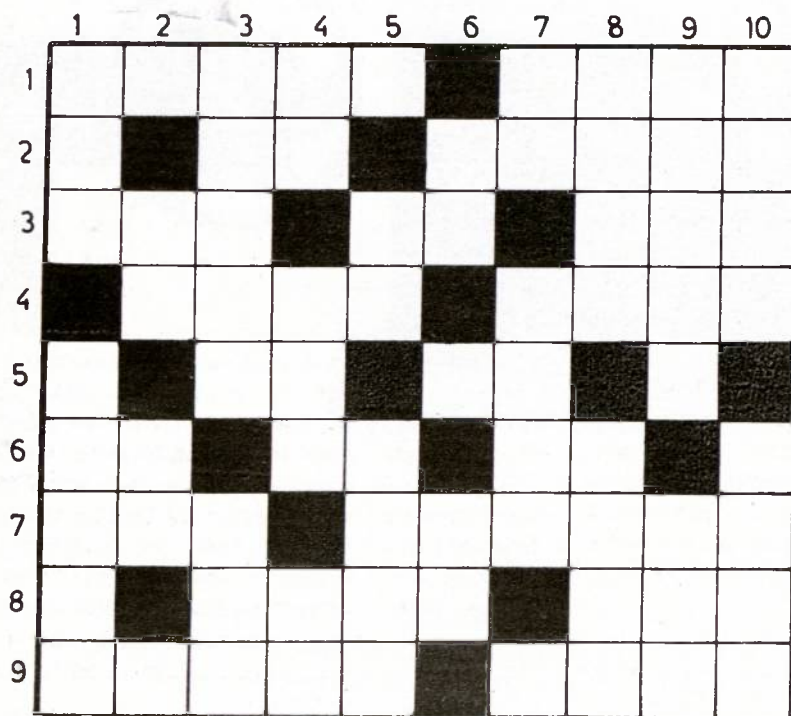
Αυτόματο σιδέρωμα

Εκατομμύρια νοικοκυρές θα ήθελαν να απαλλαγούν από το ενοχλητικό σίδερο σιδερώματος.

Τώρα μια εταιρεία της Αυστραλίας ετοιμάζεται να βγάλει στην αγορά μια αυτόματη οικιακή μηχανή σιδερώματος, για την οποία οι ερευνητές της εργάστηκαν επί έξι χρόνια. Εκπρόσωπος της εταιρείας AIM Ίνταστρις του Περθ (Αυστραλία) είπε ότι η συσκευή θα έχει το μέγεθος (και την τιμή) ενός μεγάλου ψυγείου.

Τα ενδύματα που προορίζονται για σιδέρωμα θα τοποθετούνται όρθια σε ειδικές κρεμάστρες. Όταν λειτουργεί η συσκευή, δύο σειρές από 30 μικρά σίδερα αναλαμβάνουν να σιδερώσουν τα ενδύματα με έναν τρόπο που μοιάζει με το αυτόματο πλύσιμο των αυτοκινήτων.

Ο εκπρόσωπος είπε ότι «απλώς κρεμάτε τα ρούχα, πατάτε ένα κουμπί και αυτό είναι όλο».

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑ.
2. ΜΑΛΑΚΑΣΑ.
3. ΥΛΑΚΑΙ. - ΡΕΑ.
4. ΓΑΙΑ. - ΝΤΑ.
5. ΔΡ. - ΡΣ. - ΣΑ.
6. ΑΙΣ. - ΑΡΑΜΙΣ.
7. ΛΕΜΟΝΙ. - ΗΚΩ.
8. ΕΣΑ. - ΑΓΩΝΑΣ.
9. ΡΟ. - ΟΠΑΛΙ.
10. ΑΤΙΜΟΣ. - ΣΗΣ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑ.
2. ΓΑΛΑΡΙΕΣ.
3. ΟΛΑΙ. - ΣΜΑΡΙ.
4. ΡΑΚΑΡ. - ΟΜ.
5. ΑΚΑ. - ΣΑΝΑ.
6. ΝΑΙΝ. - ΡΙΓΟΣ.
7. ΟΣ. - ΤΣΑ. - ΩΠ.
8. ΜΑΡΑ. - ΜΗΝΑΣ.
9. ΣΙΚΑΛΗ.
10. ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. Γνωστός ο...Θαλασσινός. - Ανήκουν σ' αυτόν οι πετρελαιο-παραγωγές χώρες.
2. Αιγύπτιος θεός. -... του θεού λέγεται ο Χριστός (γενική).
3. Τίτλος εταιρικός. - Κλωστήσα (καθ.). - Νομός της Γαλλίας.
4. Χαρακτηρισμός χαρακτηριστικών. - Επιφώνημα μα και ρήμα.
5. Ομόηχα φωνήεντα. - Μουσική νότα.
6. «Τα... του έρωτα» τίτλος ποιήματος του Γιάννη Ρίτσου. - Γνωστός Ιρλανδός συγγραφέας. - Αρχικά συγκοινωνιακού φορέα.
7. Θρεπτικότετη τροφή (καθ.). - Συλλαμβάνει κύματα και κινήσεις.
8. Μπορεί να είναι και...φαεινή. - Όργανα ακοής (καθ.).
9. Και έτσι ο άπειρος, ο αμαθής. - Αρχικά συγκοινωνιακής εταιρείας λαϊκής βάσης.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. Εκπέμπεται σε τραγικές ώρες. - Γιος της Αφροδίτης, μυθικός θεός (γεν.).
2. Λουλούδια. - Οπτικά... μηδενικά.
3. Το αντίθετο του...πρωί. - Έχει μέλλον....
4. Άριστη ποιότητα δηλώνουν. - Συλλαμβάνει... μυρωδιές (καθ.). - Βεβαιωτικό μόριο.
5. Αντίστροφη δίφθογγος. - Ορεινός όγκος της Αλγερίας.
6. Προτρέπει. - Το ίδιο με το 4α' κάθετα.
7. Μετρά ηλεκτρισμό. - Γνωστό γυναικείο σωματείο του βόλλει.
8. Φύσημα του ανέμου. - Αιγύπτιος θεός σχετικός με τον ηλιακό δίσκο.
9. Δεχόμαστε επισκέψεις στην ονομαστική... (καθ.). - Αρχικά Τράπεζάς μας.
10. Φιλώ (καθ.). - Μακροχρόνιος ο πόλεμός του με το Ιράν.

ΤΡΟΧΑΙΑ
ΑΡΧΗΝ

Αντλάστε τις εφημερίδες με το αυτόκινητο

Κ.Σ.

• **κ. Κυριάκο Τσακόπουλο** από τις Ρίζες Τεγέας Αρκαδίας. Για πληροφορίες στο θέμα που αναφέρεσθε απευθυνθήτε στο Υπουργείο Εσωτερικών.

• **Ο γενικός διευθυντής της Costakis Art Gallery** Μάρκος Σιαπάνης ευχαριστεί θερμά τον διοικητή Τροχαίας Κηφισιάς κ. Σιλιγάρδκη καθώς και τα όργανα της Τροχαίας Κηφισιάς για την υποδειγματική ρύθμιση της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων στα εγκαίνια της Costakis Gallery στην οδό Δεξαμενής 54 στις 18 Μαΐου 1987.

• **Ο κ. Αντώνης Κάρτερ** εκ μέρους της Stefi 2 Multi Media Productions ευχαριστεί τον Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Αττικής υποστράτηγο Κύριο Ανδρέα Καλογερά καθώς και τους συνεργάτες του μεταξύ των οποίων και τον Αστυνομικό Διευθυντή Διονύσιο Κιούση για την άψογη παροχή των μέσων τα οποία διατέθηκαν για τις ανάγκες της παραγωγής της ταινίας «Βίος και Πολιτεία».

• **Ο επικεφαλής του Δικαστηρίου της Καγκελαρίας κ. Ν.Η.Σ. Αρμούρ** εκ μέρους της Βρετανικής πρεσβείας ευχαριστεί τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας αντιστράτηγο Ν. Αρκουδέα για τα μέτρα προστασίας που πάρθηκαν κατά την παραμονή στη χώρα μας του Δούκα του Κέντ από 15 - 18 Μαΐου.

• **Η οικογένεια Γεωργίου Ξιάρχου** από την Καλλιθέα ευχαριστεί τον αστυφύλακα της Τροχαίας Μαλακάσας Κυριάκο Στέργιο καθώς και τον συνάδελφό του που την Κυριακή 14/6/87 με κίνδυνο της ζωής τους μετέφεραν την ετοιμόγεννη γυναίκα του κ. Γεωργίου Ξιάρχου από τη διασταύρωση Ωρωπού στο μαιευτήριο Μητέρα κινούμενοι συνέχεια στο αντίθετο ρεύμα.

• **Ο Δήμαρχος Καλλιθέας Γιώργος Ψαλιδόπουλος** ευχαριστεί τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης Παναγιώτη Μορφωπό για τα μέτρα που έλαβαν οι αστυνομικές αρχές ώστε να μειωθούν τα προβλήματα που δημιουργούσαν ενοχλητικά άτομα στην περιοχή του Δήμου.

• **Ο Πρόεδρος της κοινότητας Νεαπόλεως** Λακωνίας Παν. Κοκκινάκης ευχαριστεί τον διοικητή του τμήματος αστυνόμο Ηλία Κοκορό, τον υπαστυνόμο Χρήστο Παπαγιωργάκη καθώς και τους άνδρες του τμήματος οι οποίοι κατά την εορτή της Αγίας Τριάδας συνεργαζόμενοι άριστα με την κοινοτική αρχή συνέβαλαν αποτελεσματικά στην άψογη εμφάνιση της πόλης και το λαμπρό εορτασμό.

• **Ο Αθανάσιος Κρίκος** ευχαριστεί τον αστυφύλακα Νεκτάριο Μαμαντάκη του Η' Αστυνομικού Τμήματος

Αθηνών που προσέφερε αυθόρμητα αίμα για σοβαρή εγχείρηση της αδελφής του κ. Κρίκου.

• **Η Διοίκηση της ομάδας του «Πανδραμαϊκού» Α.Ο.** Δράμας εκφράζει τις ευχαριστίες της προς τον Διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης Δράμας καθώς και τους υφισταμένους του αστυνομικούς για τα μέτρα που έλαβαν και συνέβαλαν στην ομαλή διεξαγωγή των ποδοσφαιρικών αγώνων του Πανδραμαϊκού στη Δράμα.

• **Ο αμερικανός Πρόξενος κ. Edwin L. Beffel** με επιστολή του ευχαριστεί τον Διοικητή του αστυνομικού τμήματος Σπετσών Παναγιώτη Δημητρόπουλο, τον ανθ/μο Ιωάννη Πανόπουλο, τον αρχ/κα Νικόλαο Πανταζόπουλο και τους αστυφύλακες Νικόλαο Αγραφιώτη, Νικόλαο Παπάζογλου και Σταύρο Σιάνα για την προσπάθεια ανεύρεσης του αμερικανού υπηκόου John Constantinou του Andrew και τη συμπαράσταση προς την αδελφή του αγνοουμένου.

• **Ο Πρόεδρος της Ελβετίας στην Αθήνα κ. Ch. Steinhäuslin** εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τον Διοικητή του ΚΔ' Αστυνομικού Τμήματος Αθηνών για τη γρήγορη κινητοποίηση και τη λήψη μέτρων τάξης στο Οίκημα της Πρεσβείας όταν την 12/6/87 μπήκαν σ' αυτό άτομα κουρδικής καταγωγής για να διαμαρτυρηθούν για ενέργειες που δεν αφορούν την χώρα της Ελβετίας.

• **Ο Πρόεδρος ΚΤΕΛ Κορινθίας** Γεώργιος Κόρκας ευχαριστεί τον Διοικητή και τους άνδρες Τροχαίας Κορίνθου για την άψογη συμπεριφορά τους και την ακούραστη εργασία τους συμβάλλοντας στην άνετη και ασφαλή διακίνηση του επιβατικού κοινού και προσκυνητών στις εορτές Αποστόλου Παύλου Κορίνθου και Αγίων Αναργύρων Αρχ. Κορίνθου.

• **Η Μαρία Αγγελοπούλου** ευχαριστεί θερμά δύο δόκιμους αστυφύλακες που τη βοήθησαν πάρα πολύ, περισσότερο σαν άνθρωποι και κατόπιν λόγω της ειδικότητάς τους, σε περιστατικό που της συνέβη τον Ιούνιο του 1985 στην πλατεία Δαβάκη της Νίκαιας.

• **Ο κ. Αναστάσιος Βασιλείου** εκ μέρους της ΕΠΕ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ευχαριστεί θερμά τις αστυνομικές διευθύνσεις Λιβαδειάς, Φλώρινας, Σερρών, Ξάνθης, Κομοτηνής, Αλεξανδρούπολης, Καβάλας, Κατερίνης, Βόλου, Λαμίας για την άψογη συνεργασία και τη παροχή κάθε βοήθειας που τους ζητήθηκε κατά τις συναυλίες που έγιναν στις παραπάνω πόλεις με τίτλο «Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ» (Γιοκαρίνη - Κατσιμίχα - Μπουλά).

Σας ενδιαφέρει το περιοδικό
«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» τότε
γραφτείτε συνδρομητής.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(Συνδρομή για ένα χρόνο (12 τεύχη): 800 δρχ.)

ΕΠΩΝΥΜΟ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΤΗΛ.

Ημερομηνία

(υπογραφή)

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει:
Ταχυδρομώντας (με απλή ταχυδρομική επιταγή) 800
δρχ. στη διεύθυνση:

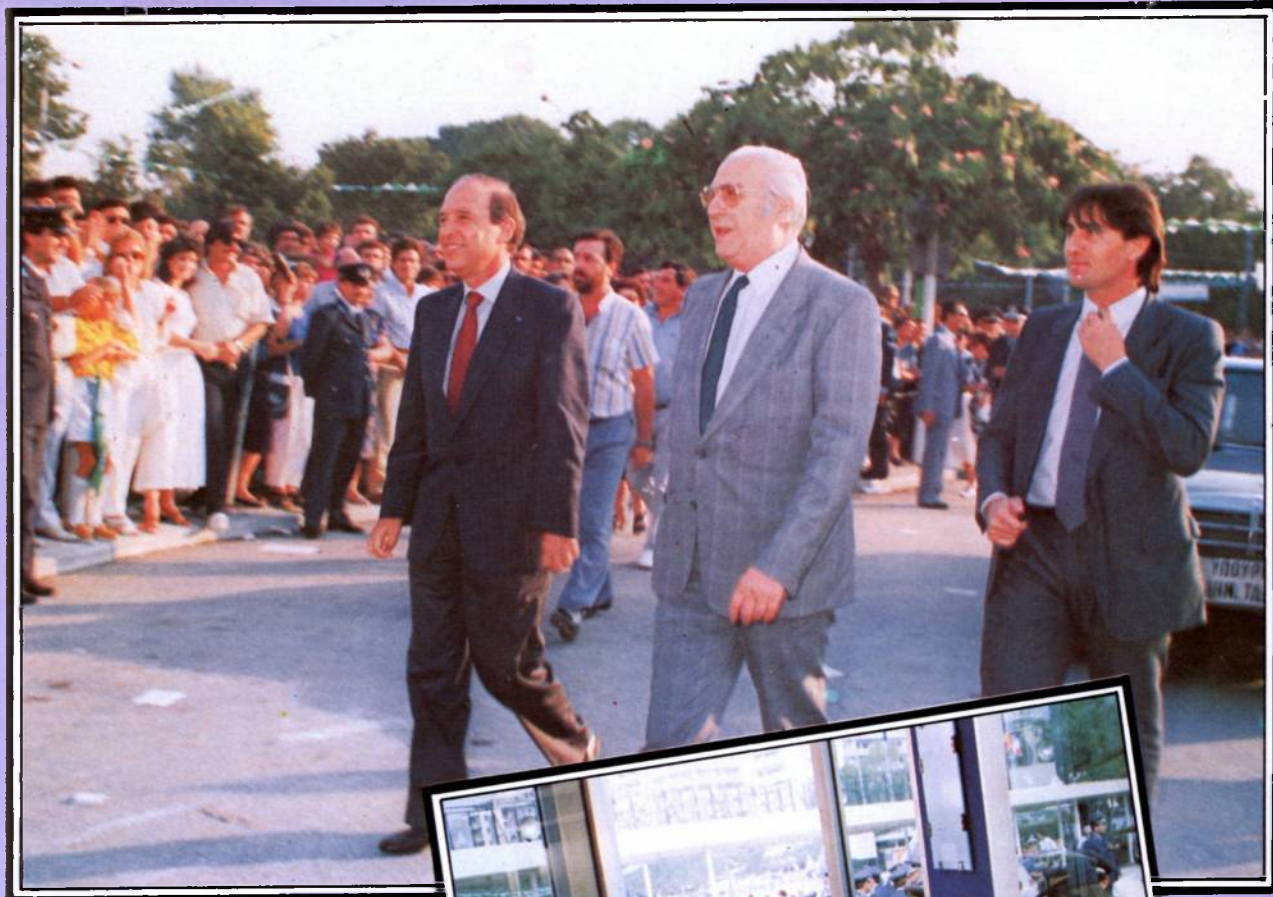
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

συνέχεια απ' τη σελίδα 813

κόμη βοήθεια για να προλάβει την υποτίμηση της στερλίνας. Το Σεπτέμβριο του 1967, στη συνάντηση του ΔΝΤ στο Ρίο ντε Τζανέιρο, συμφωνήθηκε κατ' αρχή η δημιουργία ενός διεθνούς χαρτονομίσματος, και ζητήθηκε από τα μέλη να υποβάλουν τις προτάσεις τους για την τροποποίηση των αρχών του ΔΝΤ. Το σύστημα που προτάθηκε ήταν η ετήσια αύξηση των διεθνών δανείων, που θα κατανέμο-

νταν στα μέλη του ΔΝΤ με τους όρους του S.D.R.s. (ειδικά τραθηκτικά δικαιώματα). Αυτά τα δάνεια θα κατανέμονταν ανάμεσα στα κράτη-μέλη ανάλογα με τα μερίδιά τους και μπορούσαν να συμπεριλαμβάνονται στα επίσημα αποθέματά τους. 3.5 δισ. εκατομμύρια δολάρια διανεμήθηκαν μ' αυτό τον τρόπο στις 1/1/1970., 3 δισ. εκατομμύρια το 1971 και άλλα 3 δισ. το 1972. Υπάρχει ένα όριο στις απο-

δεκτές πληρωμές στο S.D.R.s. έτσι ώστε κανένα κράτος να μην μπορεί να πάρει διπλάσιο ποσό από το μερίδιό του. Η δυσκολία για τη δημιουργία ενός νέου νομίσματος οφείλεται στο φόβο πως ακόμα η παγκόσμια ρευστότητα αναπτύσσεται πιο αργά από το παγκόσμιο εμπόριο, κι ένας περιορισμός του διεθνούς εμπορίου θα ήταν τελικά αναπόφευκτος.

2

Η Ελληνική Αστυνομία έδωσε το δικό της δημιουργικό παρόν στη Δ.Ε.Θ. Για ενδέκατη συνεχή φορά λειτούργησε και φέτος στο χώρο της Δ.Ε.Θ. ειδικό περίπτερο της ΕΛ.ΑΣ. το οποίο επισκέφθηκαν χιλιάδες άτομα για να εξυπηρετηθούν και να εκφράσουν τις απόψεις τους και τους προβληματισμούς τους για την λειτουργία και την προσφορά της Αστυνομίας.

3

Στα στιγμιότυπα 1. Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Αντώνης Δροσογιάννης μαζί με τον υπουργό Εθν. Οικονομίας κ. Κων/νο Σημίτη και την άφιξή τους στο χώρο της Δ.Ε.Θ. 2. Ο υπουργός Βορείου Ελλάδος κ. Στέλιος Παπαθεμελής εγκαθιστά το περίπτερο της ΕΛ.ΑΣ. 3. Ξενόγηση του υπουργού Δημόσιας Τάξης στο περίπτερο της ΕΛ.ΑΣ.

52η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

